

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Móring József Attila,
dr. Simicskó István, Tordai Bence*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	6185
A Nemzeti Eszközkezelő Programban résztvevő természetes személyek otthontemelésének biztosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6185
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6185
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6187
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6189
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6193
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Csárdi Antal (LMP)	6196
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6196
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6200
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	6202
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	6205
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6208
Korózs Lajos (MSZP)	6208
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6211
Witzmann Mihály (Fidesz).....	6214
Volner János (független).....	6217
Mesterházy Attila (MSZP)	6221
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6222
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6223
Witzmann Mihály (Fidesz).....	6223
Mesterházy Attila (MSZP)	6224
Volner János (független).....	6227
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárának előterjesztői válasza.....	6229
A 2021. évi népszámlálásról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6232
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6232
Felszólalók:	
Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	6236
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6238
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6242
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6244
Farkas Félix nemzetiségi szószóló	6247
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	6249
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6250
Héjj Dávid Ádám (Fidesz).....	6250
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	6251
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	6254
Volner János (független).....	6257
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	6260
A kormányzati igazgatásról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6264
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6264
Felszólalók:	
Becsó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6267
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6269
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6274
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6276
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6281
Korózs Lajos (MSZP)	6285
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	6286

Az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6290
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6290
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6292
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6294
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6297
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6298
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6299
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6300
Arató Gergely (DK).....	6301
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	6302
A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6303
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6303
Felszólalók:	
Herczeg Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6307
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6309
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6311
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6313
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6317
Bósz Anett (független).....	6321
Dr. Rónayné Slaba Ewa Maria nemzetiségi szószóló	6323
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6325
Herczeg Tamás (Fidesz)	6326
Bósz Anett (független).....	6327
Nacsa Lőrinc (KDNP)	6327
Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	6329
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6330
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6332
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6336
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6340
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6342
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	6344
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	6346
Hajdu László (DK).....	6349
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	6352
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	6353
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	6355
A Hungary Helps Programról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	6356
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	6356
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6361
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	6364
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	6364
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6366
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	6367
Juhász Hajnalka (KDNP).....	6369
Azbej Tristan , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	6370
A Magyar-székely összetartozás napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	6373
Szávay István (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	6373

Felszólalók:

Pánczél Károly , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6377
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6380
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6380
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6381
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	6382
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	6383
Szávay István (Jobbik) előterjesztői válasza	6385

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

6387

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője

Felszólalók:

Ágh Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	6388
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	6390
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	6392
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	6394
Arató Gergely (DK)	6398
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	6400
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	6401

Napirend utáni felszólalás:

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)

6403

Az ülésnap bezárása

6406

Az ülésen jelen voltak:

AZBEJ TRISTAN, Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
24. ülésnapja
2018. november 28-án, szerdán
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyző: Arató Gergely)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szeretettel köszöntöm a képviselőtársaimat. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 24. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében majd Móring József Attila és Arató Gergely jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket is és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai munkánkat.

Soron következik a **Nemzeti Eszközkezelő Programban résztvevő természetes személyek otthonteremtésének biztosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3604. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat benyújtásával a kormány célja, hogy visszaadja a devizahitelek miatt bajba jutott embereknek a lakásaikat, amelyeket korábban a bankok tőlük elvettek.

A 2007-2008. években bekövetkezett gazdasági válság odavezetett, hogy a devizahittel rendelkező ingatlan tulajdonosok jelentős része csapdába került. A balliberális kormány cserben hagyta az embereket, nem fordított figyelmet a devizahitelesek nehéz helyzetére, emiatt sokan elvesztették a lakhatásukat biztosító otthonukat. 2011-ben a Fidesz-KDNP-kormány bejelentette az otthonvédelmi akciótervet, amelyben szerepelt a szociálisan legrászorultabb hiteladósok megsegítése és lakásuk megvásárlása érdekében a Nemzeti Eszközkezelő felállítása. A Fidesz-KDNP-kormány gondoskodott a szociálisan leginkább rászorult személyek lakóingatlanának megvásárlásáról, így mintegy 154 ezer ember menekült meg úgy a többmilliósi hiteltartozástól, hogy továbbra is otthonában maradhatott, a piaci árakhoz képest rendkívül kedvező mértékű bérleti díj fizetése ellenében.

Az elmúlt időszak gazdasági növekedése eredményeként a kormány számos, a családok és állampolgárok megélhetését javító, munkavállalási lehetőséget erősítő intézkedést vezetett be, amelynek köszönhetően a bérlők többségének helyzete az elmúlt években stabilizálódott. Ez tette lehetővé, hogy a kormány most úgy döntött, hogy a törvényjavaslat kezdeményezésével további segítséget nyújt a Nemzeti Eszközkezelő programban résztvevő személyeknek rendki-

vül kedvező visszavásárlási ajánlat formájában. A javaslat szerint a bérleti díjat rendszeresen megfizető bérlők ismét tulajdonjogot szerezhetnek korábbi ingatlanaikon, tehát otthonukat kedvező feltételek mellett visszavásárolhatják. Az érintettek a bérlőkből ismét tulajdonosokká válhatnak, biztosítva ezzel számukra a hosszú távú otthonteremtés lehetőségét. A tulajdonszerzés érdekében a kormány felajánlja az egyösszegű visszavásárlás lehetőségét, amelynek során a vételárat csökkenti a bérlő által korábban megfizetett bérleti díjak összegével, az állam kamatot nem számít fel, és további százalékos mértékű kedvezmény igénybevételére is lehetőség nyílik, ha a bérlő azt igényli vagy kéri. E kedvezményes ajánlattal a bérlők közeli hozzátartozói is élhetnek.

A kormány azokra a bérlőkre is gondol, akik anyagi helyzetükre való tekintettel nem tudnak élni az egyösszegű visszavásárlás lehetőségével, így a részletvétel útján számukra is biztosítja azt, hogy újra tulajdonosok lehessenek. A részletvételt választó bérlők esetén is csökkenti a vételárat a bérlő által korábban megfizetett bérleti díjak összege, és kamat felszámítására sem kerül sor az állam részéről. A részletek havi összegét a jelenleg fizetett bérleti díjaknak megfelelően állapítják meg, amelynek célja, hogy ne növekedjen a családoknak a havonta fizetendő terhe. Annak érdekében, hogy az állam a tulajdonszerzést megkönnyítse, a javaslat szerint a tulajdonszerzés kapcsán felmerülő anyagi- és eljárásiilleték-kötelezettségeket az állam viseli. A törvényjavaslat biztosítja, hogy aki nem kíván élni a kormány ajánlatával, az a jelenlegi bérleti díj megfizetése mellett bérlő maradhasson.

A kormány nem hagyja cserben azokat sem, akik a törvényjavaslat benyújtásáig legalább szándéknyilatkozat formájában jelezték igényüket a programba való bekerülésre. Az ő ingatlanaikat az állam a Nemzeti Eszközkezelő útján még megvásárolja. A törvényjavaslat alapján az érintett bérlők az eddig említett lehetőségekről legkésőbb 2019 március végéig részletes írásbeli ajánlatot kapnak. A kormány az állam tulajdonában maradó megüresedett ingatlanokat elsősorban az egészségügyi ágazat szükségletének megoldása érdekében, szolgálati lakásként történő hasznosítás céljából ajánlja fel. Ha a megüresedett ingatlan e cél megvalósítása érdekében nem szükséges, értékesítésre kerül, továbbá az ingatlan fekvése szerint illetékes önkormányzatnak ingyenes tulajdonjoga keletkezhet.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat fentiekben bemutatott rendelkezései által a kormány lehetővé teszi a devizaválság miatt bajba jutott emberek számára, hogy visszakapják a bankok által elvett lakásaikat. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést és képviselőtársaimat, hogy az elmondottak megfontolása és megvitatása mellett a T/3604. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott célt szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm kora reggeli figyelmüket. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a*

kormánypártok soraiban. - Szórványos taps az el-
lenzék soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel jelzem az ön számára, hogy a kora reggel egy viszonylagos fogalom (*Derültség.*), attól függően, hogy ki mikor kel. Úgyhogy ezen dolgok előrebocsátása után jelzem önöknek, hogy vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári kormány által indított otthonvédelmi intézkedéssorozat egyik meghatározó és nagy segítséget jelentő eleme a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. által működtetett program.

A NET Zrt. törvényben meghatározott alaptevékenysége, hogy azoknak az ingatlantulajdonosoknak biztosítja a lakhatását, akik jelzáloghitelüket már huzamosabb ideje nem tudták fizetni, és egyben szociálisan rászorultak. Ma már azt is örömmel mondhatjuk, hogy a magyar gazdaság évről évre jobb eredményeket ér el, és szerencsére így van ez 2018-ban is. Éppen ezért a gazdaságban bekövetkezett pozitív változások hatására a kormány úgy döntött, hogy a jelen törvényjavaslat kezdeményezésével további segítséget kíván nyújtani a „Nemzeti Eszközkezelő” programban részt vevő természetes személyek számára azáltal, hogy biztosítja számukra az otthonteremtés lehetőségét. Az intézkedéssel a kormány egyértelműen és határozottan azt a célt kívánja elérni, hogy visszaadja a bajba jutott embereknek a lakásaikat, amelyekről korábban a bankok szigorú és túlzó követelése miatt kellett megválniuk.

(9.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! 2011-ben a Fidesz-KDNP-kormány és a Bankszövetség által bejelentett otthonvédelmi akcióterv pontjai között szerepel többek között a szociálisan legrászorultabb hiteladósok lakásának megvásárlása érdekében a Nemzeti Eszközkezelő elindítása, illetőleg felállítása.

A program indulásától 2018. szeptember 30-áig mintegy 136,6 milliárd forint költségvetési forrás felhasználásával közel 36 ezer, egész pontosan 35 715 darab ingatlant vásárolt meg a Nemzeti Eszközkezelő; ezzel mintegy 154 ezer ember menekülhetett meg a többmillió hiteltartozásától úgy, hogy továbbra is az otthonában maradhatott.

Fontos azt is kiemelni, hogy a kormány döntése alapján a Nemzeti Eszközkezelő a továbbiakban várhatóan mintegy 2 ezer darab ingatlant vásárol meg azoknak a személyeknek a megsegítése érdekében, akik a javaslat benyújtásáig jelezték szándékukat a pénzügyi intézmények, illetőleg a Nemzeti Eszközkezelő felé a programban történő részvételre.

A NET-program nemzetközileg is egyedülálló és különleges. Egy olyan állami otthonvédő intézkedés, amelyre sem Európában, sem a világon nem igazán találunk példákat. A program által ugyanis a szociálisan hátrányos helyzetben élő hiteladósok, illetve zálogkötelezettek el tudták kerülni, hogy a zálogjoggal terhelt ingatlanuk végrehajtási eljárásban vagy azon kívül a zálogjogosult által kényszerértékesítésre kerüljön, és így elkerülhetővé vált az adósok kilakoltatásának elrendelése is.

A kormány azon túl, hogy a gazdaság növekedésének köszönhetően is számos, a családok és az állampolgárok teherviselő képességét, munkavállalási lehetőségét javító, azt erősítő intézkedést vezetett be az elmúlt években, a NET-program lezárásával párhuzamosan újabb ösztönzők, kedvezmények nyújtásával kívánja segíteni az egykori tulajdonosokat abban, hogy visszavásárolhassák ingatlanjaikat.

Tisztelt Országgyűlés! Lényegesnek tartom elmondani, hogy a NET-program azoknak is kínál megoldást, akiknek a bérleti díj vagy a társasházi közös költség fizetése gondot jelent. Az együttműködő bérlők egy személyre szabott mentorprogram keretében rendezhetik tartozásukat, és így megőrizhetik lakhatásukat.

A NET-program segítségével, valamint az elmúlt években a gazdaság teljesítményének növekedésével, a munkaerőpiaci helyzet javulásával a bérlők többségének helyzete stabilizálódott, így újból képesek lehetnek arra, hogy maguk gondoskodjanak az ingatlanuk teljes körű karbantartásáról, fenntartásáról; ennek megfelelően a következő lépés a tulajdonosi felelősség erősítése, a bérlők korábbi tulajdona visszaszerzési lehetőségeinek kibővítése útján. Ezzel a megoldással az állam mentesül a rendkívül szétszórt ingatlanállomány üzemeltetési feladatai alól, valamint a bérlők visszaszerezhetik az ingatlanuk tulajdonjogát.

A NET-törvény alapján jelenleg a szerződéskötéstől számított 72 hónap, azaz hat év áll rendelkezésre a bérlőknek arra, hogy a kedvezményes bérleti díj mellett anyagi helyzetüket rendezni tudják, akár oly módon is, hogy az ingatlanukat visszavásárolják.

A visszafizetési kötelezettséget tekintve alapvető cél minél több bérlő esetében, hogy éljenek az egyösszegű visszavásárlás lehetőségével. Ennek legfőbb eszköze, hogy a visszavásárlás során az állam kedvezményeket ad a vételárból. A konstrukció lényege, hogy a fizetési kötelezettségeiknek eleget tevő bérlők és az otthonteremtés minél szélesebb körben történő biztosítása érdekében a bérlők közeli hozzátartozói is lehetőséget kapnak arra, hogy jelentős kedvezmények igénybevételevel, akár egy összegben megvásárolják az általuk bérelt ingatlant.

Ha megengedik, szeretnék még röviden szólni arról is, hogy a törvényjavaslat végrehajtási rendelete további kedvezményeket tartalmaz. Az egyik legfontosabb a kamatmentesség, amelynek értelmében az állam nem számít fel kamatot a vételárszámítás során, valamint a vételárba beszámításra kerül a bérlő által 2018. december 31-ig már megfizetett bérleti díj, ahogy ezt államtitkár úrtól is hallhattuk expozéjában.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tíz évvel ezelőtti gazdasági válság következtében a devizahitellel rendelkező ingatlantulajdonosok jelentős hányada került devizacsapdába. Az akkori szocialista kormány sajnos nem fordított kellő figyelmet az adósságszpirálba került állampolgárok súlyos gondjainak enyhítésére és a devizahitelek által kialakult gazdasági és társadalmi problémák orvoslására.

Ezzel szemben 2010-től a Fidesz-KDNP-kormány számos döntést hozott annak érdekében, hogy különféle intézkedésekkel segítse a devizakárosultakat, visszaadja a bajba jutott emberek lakásait, és minden magyar család számára biztosítsa az otthonteremtés lehetőségét. Az elhangzottak ismeretében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nehéz lenne az ellenzéki képviselőnek kizökkenni abból az éjszakai hangulatból, amit pár órája éltünk át. Sunyi, alattomos törvényjavaslatokat hoz be a Ház elé a Fidesz-KDNP a héten; ami az előttünk fekvő eszközkezelés javaslat esetében még inkább gyomorforgatóvá teszi a dolgokat, az az indoklás.

Tehát a kormányzat úgy próbálja előadni magát, mintha valamiféle kegyet gyakorolna, jótéteményt gyakorolna a károsultak, a részben általa kifosztani hagyott károsultak javára, és hozzáteszem, még ezen a ponton egy nagy levegővétel után meg is tudnánk állapodni, hiszen akármilyen az önök szándéka, ha egy, a károsultakra nézve pozitív javaslatot hoznak a Ház elé, én azt nyilvánvaló, hogy nagy hezitálás árán, de azért tudnám támogatni. Viszont jelen esetben nem biztos, hogy ez a helyzet fennáll, erről kell ebben a vitában megállapodnunk.

Hiszen én azt mondom, hogy ha bárki számára nyitottá akarják tenni azt a lehetőséget, hogy visszazerezze a saját ingatlanának tulajdonjogát, ily módon a korábbi életéből legalább annyit, amennyit lehet, ehhez nem kap kívülről segítséget, de jelen esetben önerőből erre valahogy futja vagy valahogy rendeződött a helyzete - ez lassan már politikai science fiction, de tételezzük fel, hogy vannak ilyen károsultak -, akkor ez történjen meg.

Ugyanakkor az, hogy a kormány összevissza hazudozza azt, hogy ő itt kedvezményeket ad, kegyet gyakorol, egészen elképesztő. Azért otthon a tükör előtt... - nem tudom, ezt necces lehet elmagyarázni. Hiszen miről van szó valójában? Ezek a szerencsétlen emberek jellemzően önhibájukon kívül elvesztették a saját ingatlanuk tulajdonjogát. Hogy hol kezdődött a történet, államtitkár úr, képviselőtársaim, vitatkozhatnánk hosszan róla, szerintem 2001-ben. Ki is volt

kormányon, amikor az egyoldalú szerződés módosítók tömegesen lehetővé váltak? Tehát a bizonyos szellemet a palackból az akkori kormányzat, az akkori jegybank, az akkori felügyelet kiengedte a palackból. Aztán jött nyolc év gazdaságpolitikai ámokfutás, amikor valóban engedték ezeket az úgynevezett hiteleket úgy felszaporodni, és a problémát úgy eltérellyesíteni, hogy ez már-már kezelhetetlenné vált. Csak hogy azóta eltelt idestova nyolc és fél év, és az eredeti állapot helyreállítása közel sem történt meg.

Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Önök két szinten egyeztek meg az érintett kereskedelmi bankokkal, tehát a bűnelkövetőkkel, mondjuk ki. Egyrészt a Bankszövetséggel is lepakáltak, másrészt egy EBRD-paktumot is aláírtak 2015-ben, ahol vállalták, hogy a károsultak érdekében, helyzetük rendezése érdekében további terheket az érintett bankokra nem tesznek. Ezt önök lepapírozták, elérhető a mai napig még a világhálón is.

Mondjuk el: ami ez után történt, ahelyett, hogy a Jobbik javaslatának megfelelően a felvétel napjának árfolyamán forintosították volna ezeket az úgynevezett hiteleket, önök egy piaci forintosítást vágtak az ügyfelek nyakába; tehát aki jellemző módon 155-160 forintot vette fel ezt az úgynevezett hitelt, az 256 forintos piaci árfolyamot kapott. Ennek az indoklásával önök a mai napig adósak. Tehát hogyan fordulhatott elő az, hogy ez a több ezer milliárdos nagyságrend most már legalizálva, önök által legalizálva került elvételre az emberektől, de attól még indokolatlanul. Attól még igazságtalanul történt mindez.

Orbán Viktor erre mit szokott mondani? 1000 milliárd forintot adtunk vissza vagy juttattunk vissza a károsultak számára. Magyarország Kormánya, ugye, nem adományoz, hanem jellemző módon az adófizetők befizetéseit forgatja, és a rendelkezésre álló eszközöket forgatja.

(9.20)

De ha ezermilliárd került vissza a lopott holmiból - mert itt lopott holmiról beszélünk -, akkor mi van a többi 2-3 ezer milliárddal, a lopott holmi nagyobb, tetemes részével, ami viszont az érintett bankoknál maradt. Tehát egy elképesztően aljas bázisról beszélünk, ami alapján kiszámolták ezeknek az embereknek a tartozását. Ezen tartozásösszeg-számításból ered az, hogy amikor elvesztették az ingatlanuk tulajdonjogát, akkor mekkora tartozást számolnak el, és mekkora összeget követelnek rajtuk.

Tehát ha az eszközkezelőről beszélünk, az lenne az elfogadható megoldás, hogy a hitelek felvételkori árfolyamon történő újraszámítása után, forintosítása után megállapítsuk azt, hogy egyáltalán tartoznak-e ezek az ügyfelek bárkinek is, mielőtt arról beszélnek önök, hogy vásárolják vissza a saját lakásukat vagy házukat. S ha ez a tisztázás megtörtént, ha a pénzügyi szeméttől megtisztítják a szerződéseket, akkor lehetne ezt a vitát lefolytatni, aminek a dokumentuma most itt előttünk fekszik.

(Móring József Attila elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A helyzet az, hogy ez nem történt meg, önök uzsoraárfolyamon kívánják visszavásároltatni a magyar emberekkel a saját indokolatlanul elvett tulajdonukat, és azt mondják, hogy ehhez kedvezményeket adnak.

Hát, nézzük meg, hogy milyen kedvezményeket biztosít ez a konstrukció! Egyáltalán, tisztában vannak önök azzal, hogy egy eszközkezelős lakásban lakó ember jellemzően mekkora bérleti díjat fizet? Tisztában vannak azzal, hogy itt a többmillió forintos uzsoraárfolyamon visszavásárolandó lakás tekintetében néhány tízezer forintot próbálnak engedményként vagy kedvezményként beállítani? Hát, üveggyöngyöket kívánnának emberek elé szórni, ami megalázó, méltatlan és aljas eljárás. És én még mindig ugyanazt mondom, mint az árfolyamgátnál, tehát a Jobbik álláspontja ebben következetes: ha valaki ezt magától akarja, akkor tegye, tehát ne vegyük el ennek a lehetőségét. Viszont azt is látom, hogy az eljárás méltánytalan, emberek tömeges kifosztásához járul hozzá.

Arra kérem fideszes vezérszónok társamat, képviselőtársamat nagy tisztelettel, hogy legalább az indoklás során kellő visszafogottságot tanúsítson. Hiszen itt olyanok hangzottak el, hogy a bérlők többségének helyzete stabilizálódott. Hát, melyik országban, képviselőtársam?! Az úgynevezett családok évében nem győztünk megjelenni azokon a kilakoltatási eseményeken, amelyekre meghívást kaptunk, hogy ellenőrizzük a folyamatok jogszerűségét. Soha ennyi kilakoltatás Magyarországon nem volt, háborús években sem! Tehát egészen elképesztő helyzet állt elő. (Böröcz Lászlónak:) Ne vigyorgjon, képviselőtársam, egyáltalán nem vicces a helyzet! Magyar családok rekordmennyiségét lakoltatták ki a saját otthonából. Ez vicces?! Önt is meghívtuk ezekre a kilakoltatási eseményekre. Miért nem jött el egyetlen alkalommal sem? Miért nem jelent meg akár a saját választókerületében egy ilyen eseményen sem? Ne vigyorgjon nekem!

ELNÖK: Képviselő úr, ne vigye el személyes síkra a vitát! Köszönöm.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a feddést, elnök úr. Én megadtam a tiszteletet minden képviselőtársnak, az előterjesztőnek is, kiváló szakmai felkészültségű emberről van szó. A véleményem mellett kitartok, és ha olyan inzultus ér az ülésteremben, mint nevezett képviselő részéről, arra bármikor reagálni fogok, és számolok bármilyen következménnyel, ami ezért jár.

De visszatérve a témához és nem túlfeszítve az általános vita kereteit el kell mondanom, hogy emberek tömeges mértékben történő kifosztásáról van szó. Jó, nem minősítem az arcjátékát, remélem lesz majd elég bátor ahhoz, hogy gombot is nyomjon. De el kell mondjam, az, amikor megjelenítik, hogy alapvető cél

az ingatlanok egy összegben történő visszavásároltása, akkor arról beszélünk, hogy Magyarország Kormánya rájött, hogy bizony az eszközkezelő konstrukciója pénzbe kerül. Rájöttek arra, hogy bizony itt van fenntartási költség, hát bizony éves szinten jó sok milliárd forintba kerül az, hogy ezt az áldásként előadott, máskor pedig nagyon cinikus módon bérlakásprogramként előadott konstrukciót fenn kell tartani.

De ezzel a költséggel Magyarország Kormánya nem kíván számolni a jövőben. Tehát meg kíván szabadulni a fenntartási költségektől, egyösszegű bevételre kíván szert tenni abból, hogy ezeket az ingatlanokat értékesíti, azt hazudja, hogy ehhez kedvezményt ad, pedig csak a befizetett nagyon nyomott bérleti díjakból felhalmozódott néhány tízezer forintokról beszélünk, miközben az uzsoraárfolyam több száz ezer vagy akár millió forinttal feljebb tolja azt az árat, amiért visszaszerezheti az ember a saját tulajdonjogát. Negyedsorban árverésen kívánja értékesíteni azokat az ingatlanokat, amelyeket nem tudnak visszavásárolni, illetve piacképesek, tehát még egy egyszeri bevételre kíván szert tenni, s csak ötödsorban: a senkinek nem kellő ingatlantömeget kívánja visszacsoportosítani az önkormányzatok számára. Tehát ami költséggel jár, azt kiszórja a rendszerből, amiből bevételt lehet csinálni, abból jellemzően egyszeri bevételt teremt.

Ez, hölgyeim és uraim, az Orbán-féle megszorító csomag legújabb fejezete. Ahogy a lakáscélú előtakarékoság állami támogatási lábával 70-72 milliárd forintot megspórolt a kormányzat, úgy itt is egyszeri bevételekre szert téve és a költséghányadot kiszórva megpróbálja elérni azt, hogy a következő években ne kelljen erre költenie. S ha mindez azzal jár együtt, államtitkár úr és képviselőtársaim, hogy az eszközkezelő nem fogad újabb ügyfeleket, ha mindennek az a következménye, hogy azok a bajba került emberek, akik eddig, ha nem is megoldásként, de valamiféle átmeneti levegővételnél tekintettek erre a konstrukcióra, és ez a konstrukció már nem fogadja őket, akkor mégis miről beszélünk. Milyen kedvezményt biztosítanak önök? Hogy segítik a károsultakat?

Most is az a probléma, hogy az eszközkezelő tekintetében állandóan a visszautasításokról hallunk, és arról, hogy a bűnelkövető kereskedelmi bank engedélye kell ebben a rendszerben ahhoz, hogy Magyarország Kormánya vagy a parlament segíthessen ezeken az embereken. Ez jelen pillanatban is így van. Ha ehhez nem járul hozzá a hitelező Kereskedelmi Bank, akkor az eszközkezelő nem segíthet, ezt önök mind nagyon jól tudják. Ehhez képest nem azt csinálják, ami a logikus lépés lenne, hogy kiveszik a kereskedelmi bank elbírálási jogát ebből a rendszerből, hanem lényegében arra enged következtetni a viselkedésük, hogy ez a rendszer nem fogad több ügyfelet, ez a rendszer nem fog több magyar emberen segíteni. Pedig ha lenne értelmes költségvetési módosító, az az lenne, hogy ezt a konstrukciót igazából felső kalap nélkül megtámogassuk, és akinek ez segítséget jelenthet, vehesse igénybe.

Én nem mondom azt, hogy ez megoldás, de azt mondom, hogy átmeneti levegővételnélként értelmezhető, és azok számára, akik segítségnek érzik, tegyük elérhetővé. Ezzel szemben önök most állítólagos kedvezményes, gyakorlatilag uzsoraárfolyamon visszavásároltatnák az ingatlanját azzal, akivel lehet, ahelyett, hogy megtisztítanák a pénzügyi szeméttől ezeket a szerződéseket, emellett pedig vélhetően az eszközező nem kíván tömegek számára legalább átmeneti lehetőséget nyújtani arra, hogy rendezzék az élethelyzetüket. Számomra kiábrándító volt ebben az évben a kilakoltatási eseményeken szembesülni azzal a kegyetlenséggel, ami nemcsak önökben van meg ebben a kérdésben, de az egész rendszerben, a végrehajtott túlkapások helybenhagyásában, a közjegyzői túlkapások helybenhagyásában, abban, ahogy ezt a rendszert senki nem akarja igazából felülvizsgálni. Önök összekacsintottak az érintettekkel, önök összekacsintottak a kereskedelmi bankokkal, önök tovább simogatják őket. Rekordbevételeket könyvelnek el ezek az érintett bankok. Erre mit csinálnak önök? Kivezetik a hitelintézeti járadékot. Folyamatosan csökkentik a banki ágazati különadót akkor is, ha az áthárításra kerül. Helybenhagyják azt a tranzakciós illetéket, amit a bankokra vetettek ki. Ki fizeti meg a tranzakciós illetéket, hölgyeim és uraim? A kereskedelmi bankok? Egy büdös fillért sem! Az utolsó fillérig áthárítják a polgároknak, az ügyfelekre, és önök ezt hagyják a mai napig. A Matolcsy-féle MNB alá Frankenstein-módon beszuszkolt fogyasztóvédelem is hagyja mindezt, nem tesz semmit ez ellen. Önök nagyon jól tudják, hogy ez a bankrendszer évente százmilliárdokat von el indokolatlanul magyar emberektől.

Miért nem tesznek semmit? Miért ennek a javaslatnak az indoklásába próbálják beleerőszakolni azt, hogy az ügyfelek helyzete legalábbis a helyreállítás felé indult el? Ez nem igaz! Több száz milliárd forintos kifosztó mechanizmus működik éves szinten. Az a kérésem tehát, hogy ismerjék fel ezt a problémát és tegyenek ellene. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Z. Kárpát Dániel elmondta, hogy mennyire tiszteli az előterjesztő személyét, de arra nem vette a fáradságot, hogy bejöjjön és meghallgassa, hogy mit mondott az expozéjában. *(Z. Kárpát Dániel: Ha te is itt lettél volna éjjélkor, akkor te sem jöttél volna be! De kint végighallgattam.)* Hogy a kormány elmondhassa azt, hogy miért nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot, miért nyújtotta be az előterjesztést. Akkor meghallgathatta volna az érveket, meghallgathatta volna, hogy fog működni a rendszer, meghallgathatta volna, hogy mit is tartalmaz a törvényjavaslat. Erre sajnos nem került sor.

A részletekről már államtitkár úr és fideszes képviselőtársam is beszélt, de a részletek előtt vegyük végig, mi is történt, hogy idáig eljuthattunk, és hogy most itt tartunk. Nyugodtan ki lehet jelenteni, hogy a devizahitelezési válság a szociálliberális kormányok gyalázatos öröksége - ezt szeretném itt mindenki előtt leszögezni -, és hogy ezt a mai napig nem sikerült teljesen kihevernie az országnak, az is tény. A devizahitelek 2002-ben - képviselőtársam 2001-et emlegetett - marginális részét adták a hitelezési piacnak, 60 milliárd forintos szinttel álltak akkor a lakáshitelek. 2002 után megszüntették a forintalapú lakáshitelek kamattámogatását, s a magas alapkamat, az infláció, és tegyük hozzá, hogy a Gyurcsány vezette szocialista kormányzat retorikája pedig az alacsonyabb kamatozású devizahitelek felé terelte a háztartásokat.

(9.30)

A devizahitel-állomány a szocialisták alatt az egész ország gazdaságára nézve veszélyes méretűvé, mintegy százszorosára duzzadt. Majd a 2008-as válság hatására a gyengülő forintárfolyam drasztikusan rontotta az eladósodott háztartások helyzetét, és ezt tetőzve a bankok egyoldalú szerződésmódosításokkal kamatemelésekbe kezdtek. A szocialista kormányok leépítették a támogatott lakáshiteleket, ahogy elmondtam, történelmi mag, 11,5 százalékos szintre növekedett a jegybanki alapkamat, így a forint-hitelek egyre drágábbak lettek.

Láthattuk a svájci frank árfolyamának emelkedését, amelynek kockázatát a bankok teljes egészében a családokra hárították, és azt sem szabad elhallgatni, hogy a válság idejében a szocialista gazdaságpolitika következményeként rengetegen veszítették el munkájukat. A baloldali kormány tehát nemcsak a költségvetést, hanem a magyar családokat is adósságcspadába csalta, és nem foglalkoztak azokkal a problémákkal, amelyek 2008-tól már láthatóak voltak.

2010-re 7000 milliárd forintnyi devizahitel volt a lakosságnál, több mint 1 millió devizahiteles szerződéssel. Még egyszer elmondom, 2002-ben 60 milliárd, 2010-re 7000 milliárd forintnyi devizahitel volt a lakosságnál. A Fidesz-KDNP-kormányának 2010-ben ezért mindenképpen lépnie kellett, ezért megtiltottuk a devizaalapú jelzáloghitelezést, emellett, vagy inkább ez után az évek során számos intézkedést hoztunk. Lehetővé tettük a kedvezményes végtörlesztést, aminek köszönhetően mintegy negyedével csökkent a devizahitel-állomány, és az árfolyamrögzítést, amellyel több mint 150 ezren éltek.

Továbbá törvényt hoztunk a tisztességtelen szerződéses kikötésekhez kapcsolódó túlfizetések elszámolásairól, és új rendelkezésekkel segítettük az átlátható hitelezés folyamatát. Valamint említhetném még a bankok elszámoltatását is. Ezeket követően, fontos ezt felidézni, mert néha már elfelejtjük, a forintosítási törvénnyel a devizatartozások pénzneve a jogszabály által forintra változott, ez közel 200 ezer családot érintett, abban a devizában kell fizetniük a hitelüket, amilyen devizában ők megkapják a fizetésüket.

Nagyjából 1200 milliárd forint értékben 1 millió családot segített a kormány. Az otthonvédelmi intézkedések közül kiemelném a Nemzeti Eszközkezelőt és a magáncsőd eljárását is, illetve a kilakoltatási moratórium meghosszabbítását. Meg kell említeni a végrehajtási törvény módosítását, amit annak érdekében nyújtottunk be és fogadtunk el, hogy a végrehajtási eljárás során biztosítva legyen, hogy a lefoglalt ingatlanok minél magasabb áron kerüljenek értékesítésre, valamint a fennálló követelések is a lehető legnagyobb mértékben térüljenek meg. A módosítás alapján a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása iránt indult végrehajtási eljárásban a lakóingatlan árverése esetén az érvényes vételi ajánlatnak el kell érnie legalább az ingatlan becsértékét, ahogyan a végrehajtást kérő is csak a becsértéknek megfelelő összegért veheti át az ingatlant. Láthatjuk, hogy amit a baloldal elrontott, azt mi helyrehoztuk. Nemcsak a családok helyzete lett jobb, hanem a gazdaság sérülékenysége is érdemben javult. Egyértelműek a számok, sokkal többen dolgoznak, nőnek a bérek, növekszik a gazdaság.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat is a fent említett sorba illik bele, és fontos állomása a 2010-ben megkezdett munkának. A gazdaságban bekövetkezett pozitív változások hatására lehetőség van arra, hogy további segítséget nyújtsunk a „Nemzeti Eszközkezelő” programban részt vevő személyek számára azáltal, hogy biztosítjuk számukra az otthonteremtés lehetőségét.

A kormány és a kormánypártok célja, hogy visszaadjuk a bajba jutott embereknek lakásaikat, amelyeket korábban a bankok elvettek tőlük. Alapvetésként meghatározható cél: minél több bérlő esetében elérni azt, hogy éljenek az egyösszegű visszavásárlás lehetőségével. Ennek legfőbb eszköze, hogy a visszavásárlás során az állam kedvezményeket ad a vételárból. Jobbikos képviselőtársam egy teljesen más filmet néz, amikor uzsorakamatról és uzsoraköltségekről beszél. Pontosan az a lényege, hogy kamatmentességgel, a korábbi bérlési díjak beszámításával és egy átlagosan 25 százalékos mértékű kedvezménnyel, ami a vételárból jön le, segíti a Nemzeti Eszközkezelő azt, hogy a tulajdonszerzést meg tudja könnyíteni.

Raadásul további könnyítés, hogy ha az egyösszegű vásárlásra irányuló adásvételi szerződés megkötése bármilyen okból meghiúsul, az állam ebben az esetben is biztosítja a tulajdonszerzést a javaslat szerinti részletvétel szabályai alapján. Tehát, ha nem áll rendelkezésre egy összegben a rokonoknál, a családnál az a pénz, ami ehhez szükséges, hogy kedvezményesen megvásárolják, akkor is vannak további lehetőségek. A részletvétel szabályai benne vannak a törvényben, államtitkár úr is és képviselőtársam is beszélt erről. Így ezekkel a részletekkel most nem terhelném a Ház idejét. Azt gondolom, a javaslat fontos és előremutató, ezért a KDNP-frakció támogatja azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csárdi Antal képviselő úr **ügyrendben** kért szót. Tisztelettel kérem egy percben

magát a javaslatot és egy percben az indoklást. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Az lenne a javaslatom, hogy pártatlan ülésvezetést biztosítson a parlament ülésein. Ön megróttta Z. Kárpát Dániel képviselőtársamat, és felszólította, hogy a személyeskedést ne tegye.

ELNÖK: Képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Ugyanakkor ugyanezt nem tette meg, tisztelt elnök úr, Nacsa Lőrinc hozzászólása és személyeskedése kapcsán. Az volna a kérés, hogy egyforma mértékkel mérjünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Legyen nyugodt, egyforma mértékkel mérek. Én csak azt kértem, nem róttam meg, nem figyelmeztettem, csak azt kértem Z. Kárpát Dániel képviselő úrtól, akit nagyon tisztelek, kérem szépen, hogy ne vigye személyeskedés útjára a vitát. Ő ezt akceptálta is, innentől kezdve annak megfelelően tevékenykedett. Köszönöm.

De ne próbálják képviselőtársaim ügyrendi javaslat formájában megoldani minden esetben az észrevételüket. Ha problémájuk van az ülés vezetésével kapcsolatban, van ennek hivatalos módja, tessék szíves lenni az ügyrenddel foglalkozó bizottsághoz, azaz az Igazságügyi bizottsághoz fordulni. Köszönöm szépen, az ön megértését is fogom kérni.

Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor én egy személyeskedéssel kezdeném. Nacsa képviselő úrnak mondanám, hogy tegnap én is örültem volna, ha itt lett volna a parlamentben, és elvégezte volna a munkáját annál a nagyon fontos törvény módosításnál, ahol körülbelül 4 millió munkavállalót kényszerítenek majd rabszolgasorsra. Úgyhogy, amikor ellenzéki képviselőket bírál, hogy mondjuk, öt percet elkésett az ülésteremből, és mi tegnap éjfél után hagytuk el az üléstermet, akkor egy kicsit nézzen már magába, hogy ön elvégzi a munkáját, vagy nem végzi el. Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm, hogy nem szólt közbe.

ELNÖK: De most közbeszólók *(Derültség.)*, mert ez az ülésvezető elnök kötelessége. A vezérszónoki felszólalásban természetesen jogában áll véleményt mondani, de nem erről a törvényjavaslatról folyik a vita. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Akkor folytatnám azzal, higgye el, képviselőtársam, vagy higgyék el fideszes képviselőtársaim és KDNP-s képviselőtársaim, hogy a fél éjszakámat Kósa Lajossal tölteni nem volt valami nagy

élmény. *(Nacsa Lőrinc: Melyik felét? – Derültség a kormánypárti padosorokban.)* És ha már Kósa Lajosnál tartunk és a családoknál, akkor meg kell említenem a hitelcsapdába került családoknál, hogy azért azt ne felejtsük el, amikor Nacsa képviselőtársam a retorikáról beszél, megint meg kell említenem Kósa Lajost. Ugyebár neki köszönhetjük 2010-ben, hogy a magyar családok nagyon-nagyon komoly bajba kerültek, mivel Szijjártó Péterrel elég komolyan bedöntötték a forintot. Nem kellett hozzá sok, csak néhány mondat.

Ezt Kósa Lajosnak és Szijjártó Péternek köszönhetjük. Akkor, megmondom őszintén, a magyar családok olyan komoly problémával szembesültek, hogy néhány politikus meg nem gondolt mondatai kapcsán mekkora károkat tudnak okozni. És ha képviselőtársam megengedi, akkor egy nagyon friss hírral kezdenék, mert nagyon fontos: az elmúlt napok forintgyengülése után egyelőre nem erősödött vissza a magyar fizetőeszköz, 324-nél jár az árfolyam. Közben a dollár kitartóan erősebb szinten ragadt a vezető devizák között az euróval szemben. Emiatt a zöldhasúval szemben fillérekre jártunk attól, hogy új másfél éves mélypontra bukjon 288 forintnál.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor Kósa Lajos megszólalt, akkor 265 forintot fizettünk egy euróért. Lassan már azt is visszasírjuk, ha 300 forintot kellene egy euróért fizetni, mert azt tapasztaljuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormányának az a legfontosabb, hogy ezt az árfolyamot fenntartsa, hogy minél gyengébb legyen a forint, és minél többet kelljen fizetni, mondjuk, egy euróért vagy egy dollárért. Ez az egyik legsúlyosabb probléma. Igaz, elhangzott anno fideszes politikusoktól, hogy ha 300 forint fölé megy az euró árfolyama és tartósan így marad, akkor az adott kormánynak le kellene mondania. Hát, tisztelt képviselőtársaim, akkor önök már nyolc éve nem kormányoznának, ha ezt a mondatot, régi mondataikat betartanák.

Ha megnézzük, amikor az adósságcsapdába került családokról beszélünk, hogy hogyan is kell őket kategóriába sorolni, akkor én három kategóriát állítanék fel. Az első kategória, lényegében Z. Kárpát Dániel beszélt róluk, akik már reménytelen helyzetben vannak, a kilakoltatott családok.

(9.40)

Az elmúlt években több tízezer családról beszélhetünk, amelyeknek már esélyük nincsen arra, hogy normális életet élhessenek családjukkal, mert ők mindenüket elveszítették már.

A második kategória azok a családok, amelyek továbbra is hitelcsapdában vannak. Képviselőtársaim, kapaszkodjanak meg, 750 ezer családról beszélünk továbbra is, 750 ezer családról! És ne kezdjék azt mondani, hogy ez nem igaz, mert önök szolgáltatják ezeket az adatokat, és hivatalosan még mindig ennyi család küszködik adósságproblémával.

És a harmadik kategória, amiről most itt a törvénymódosítás szól, az eszközkezelő ügyfelei. Ez 36 ezer ingatlant érint, 36 ezer családról beszélhetünk.

Ha a felméréseket megnézzük, hogy ennek az ingatlanállománynak mennyi az értéke, mert nagyon fontos erről is beszélni, mert akkor lehet, hogy jobban meg fogjuk érteni, hogy miről fog szólni ez a törvénymódosítás, egy gazdasági felmérés szerint 480-720 ezer *(sic!)* milliárd forintról beszélünk. *(Nacsa Lőrinc: Ez milyen szám?)* Nem mi számoltuk ki, 480-720 milliárd forintról beszélünk, az adósságba került családok ingatlanállománya, Nacsa képviselő úr. Igaz, tudom, a számokkal ön néha problémában van, mert ugyebár, amikor a CSOK-programról beszélünk, akkor is vitába keveredtünk már, hogy a százalékok azok-e, amiket mondunk, vagy sem. *(Nacsa Lőrinc: Csárdi képviselő úr, személyes érintettség! Nyomjon gombot!)* Képviselő úr, nyomjon már majd gombot, és akkor, mondta az elnök úr, fog szót kapni, és akkor majd lemeccselhetjük egymás között, hogy kinek van igaza.

Amikor én ezt a törvénymódosítást elolvastam, megmondom őszintén, ugyanazt tudom mondani, mint Z. Kárpát Dániel, hogy talán megmozdult önökben valami, és tényleg segíteni kellene az adósokon, legalább ezen a szűk körön is, ezen a 36 ezer családon. Csak mindig azt kell keresnünk, hogy a részletekben fog rejleni az a csapda, amit már az elmúlt nyolc évben tapasztaltunk az önök részéről.

Az, hogy hogyan fogják tudni visszavásárolni ezek a családok ezeket az ingatlanokat, még ha kedvezményeket is kapnak, és többször említette képviselőtársam, hogy tulajdonszerzés zajlik majd Magyarországon... - milyen tulajdonszerzésről beszél? Ezek a tulajdonok ezeké a családoké voltak, és valami oknál fogva ezek a családok nem tudták fizetni a hiteleiket, elmaradtak vele, és egy súlyos csapdába kerültek. A saját tulajdonukat újra tulajdonszerzésként emlegeti, hogy visszaszerezhetik. Azóta tudjuk, hogy az elmúlt években a lakáspolitikájuk kapcsán az ingatlanárak olyan mértékben növekedtek meg, elemzések kapcsán itt számolhatunk 50 százalékos ingatlanár-emelkedéssel, 100 százalékos, de vannak olyan települések, ahol a 120 százalékos ingatlanár-növekedés is megtörtént.

Akkor én kérdéseket fogok feltenni államtitkár úrnak: milyen áron fogják tudni visszaszerezni az ingatlanjaikat? Olyan áron, amikor felépítették, hozzájutottak, vagy olyan áron fogják felértékelni, ami most van, vagy a 2019. január 1-jei állapot szerint, amikor majd ez a törvény életbe lép? Melyiket fogják irányárként kezelni, államtitkár úr? Mert nagyon fontos, nem mindegy, mert akkor a tulajdonszerzés egy jóval magasabb áron fog megtörténni, mint amikor a lakáshoz hozzájutottak ezek a bajba került családok.

Szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, mert vannak kimutatások, hogy amúgy ezeknek a családoknak 72 százaléka tudta rendszeresen törleszteni a lakbért, míg 30 százaléka így is mindig késésben volt, és ez a szám is jelzi, hogy lényegében nem oldódott meg ezeknek a családoknak a problémája, bizony hónapról hónapra ugyanabba a csapdába estek bele. Az a 30 százalék is a 36 ezerből folyamatosan hátralelékkel küszködött, és lényegében nem igaz az, hogy az

elmúlt időszakban meg tudták oldani a problémájukat, és lényegében egy csettintésre majd vissza tudják vásárolni az ingatlanukat.

A másik kérdésem, államtitkár úr, hogy értem azt a kezdeményezést, hogy a közeli hozzátartozók is összedobhatják, visszavásárolhatják ennek a tulajdonnak a jogát. Csak megkérdezem, államtitkár úr: tényleg egy országban élünk? Tényleg erre kell törekednünk, hogy akkor most mindenki szaladjon a mamához, a papához, az unokatestvérhez, mindenkire, és dobjuk össze, amink van, mindenki, és akkor tényleg így kell ezt a problémát megoldani? Énszerintem nem. Gondolkodjanak már el! Szerintem nem ez a megoldás.

Fogunk módosító indítványokat tenni, és remélem, államtitkár úr, ha a vezérszónokijában azt mondta, hogy mi fontoljuk meg, hogy ezen a 36 ezer családon segíteni tudnánk, akkor önök végre egyszer mutassanak már felénk annyi együttműködést, hogy ha ténylegesen olyan módosító indítványt adunk be, ami pozitív irányba terelné a megoldásokat, akkor támogassák már önök is.

A másik kérdésem, államtitkár úr, hogy ha nem tudják ezeket az ingatlanokat értékesíteni, a bajba jutott családok nem tudják visszavásárolni, még ha az összes rokonság összerakja az összes vagyonát, akkor sem... - bár tudjuk, hogy Matolcsy szerint minden állampolgárnak van 10 millió forint megtakarítása. Ha órá hallgatnánk, akkor lehet, hogy nem is lenne ilyen probléma, hanem gyorsan kinyitnánk a komódot, elővennénk a pénzt, csak hát látszik, hogy ha továbbra is 750 ezer család van komoly hitelválságban, akkor az nem igaz, amit Matolcsy György mond.

A másik az, hogy az egészségügyi ágazatban dolgozók részére biztosítanak ezeket az ingatlanokat, hogy kibérelhessék, megvehessék. Szolgálati lakásként történő hasznosításnak nevezik ezt a lépésüket. Államtitkár úr, én ezen gondolkodtam, hogy én be tudnék-e egy olyan lakásba költözni, amit mondjuk, egy másik családtól elvettek a bankok, az állam segítségével, a végrehajtók, a rendőrség, a bírói szervezetek segítségével, hogy én be tudnék-e költözni egy ilyen ingatlanba. Én rájöttem, hogy azt kell mondanom, hogy nem. Nem tudnék beköltözni. Igaz, hogy az egyik legnagyobb problémát Magyarországon a lakhatási válság részleteiben az okozza, hogy körülbelül így is 550 ezer ingatlan áll üresen Magyarországon. 550 ezer ingatlan! De akkor is azt mondom, hogy valahol az én értékrendemmel ez nem fér össze. Bár hozzáteszem, az a kérdés is felmerült bennem, hogy a lakásmaffiának mekkora teret fognak biztosítani, hogy mondjuk, ezekhez az ingatlanokhoz hozzájussanak. *(Nacsa Lőrinc széttárja a karját.)* Képviselő úr, megint olyan gesztusokat tesz, ne tegyen úgy, mintha nem létező problémákat vetnénk fel Magyarországon *(Nacsa Lőrinc rázza a fejét.)*, mintha ez nem történe meg, és hogy ehhez, mondjuk, milyen segítséget adnak önök, hogy ez előfordulhasson Magyarországon.

Ha megnézzük az adatokat, azt látjuk, hogy arra is kapnak lehetőséget, hogy a helyi önkormányzatok tulajdonába kerüljenek ezek az ingatlanok. Az elmúlt

években egyetlen önkormányzat tulajdonába nem került az eszközező által fenntartott ingatlan, bár én tudok olyan önkormányzatokról, amelyek próbáltak erre lépéseket tenni, hogy ebben segítséget kérjenek, hogy ne a lakásmaffia, ne a kilakoltatások történjenek meg Magyarországon, hanem inkább az eszközezőtől megvásárolhassa az önkormányzat. Remélem, hogy ez a módosítás ennek köszönhető, hogy végre rájöttek, hogy sokkal jobb, ha az önkormányzat megvásárolja és netán ő is biztosítani tudja, hogy nem idegenek kezébe fog kerülni az az ingatlan, hanem annak a tulajdonába, vagy bérlőként újra vissza tudja bérelni az önkormányzattól. Ezt egy pozitív lépésnek tartom, csak lehet, hogy el kellett volna évekkel ezelőtt fogadni azt a módosításunkat, ami erre tett kísérletet, hogy ezeket a problémákat vagy ezeket a visszaéléseket megoldjuk.

Én nagyon szeretném kérni államtitkár urat, hogy egy kicsit többet beszéljen azokról a részletekről, amik nem lettek igazán kibontva, hogy mi nyugodtan mondhatjuk majd azt, hogy nem lesz ebben semmiféle csapda, és tényleg csak a hitelkárosultaknak akarunk segíteni.

A másik kérdést szeretném feltenni államtitkár úrnak, hogy ugyebár az adósok sok esetben majdnem teljes mértékben kifizették a lakásaik árát, vagy van olyan, hogy a többszörösét visszafizették, és még mindig komoly tartozásuk van. Egy tetemes összeget már előre kifizettek. Most az államnak újra fizetnek, ugyanazért az ingatlanért, még egyszer.

(9.50)

Jól van ez így, államtitkár úr? Lehet, hogy fognak kedvezményt kapni, elengedik a lakbért, amit eddig kifizettek, 20 százalék kedvezményt adnak, de újra fizetni kell, államtitkár úr, másodjára, harmadjára. Szerintem ez nagyon nincsen rendben. Olyan megoldásokat kell találni, hogy az emberek ne azt érezzék, hogy újra egy bőrt le akarnak róluk húzni, hanem azt, hogy végre tényleg meg akarja a kormány oldani azt a súlyos hitelcsapdát, azt a súlyos hitelproblémát és azt a lakhatási válságot, amibe ő kőkeményen benne van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, és különösen hála vagyok, hogy úgy tűnik, hogy ma délelőtt ellenzéki képviselők is beszélhetnek a parlamentben.

Tisztelt Ház! Ami a törvényjavaslatot illeti, erről a Demokratikus Koalíció nevében röviden azt tudom mondani, hogy ugyanúgy, mint az önök többi, devizahitelekkel kapcsolatos intézkedésére, erre a törvényjavaslatra is az a jellemző, hogy túl kevés túl későn. Önmagában nem rossz irányba tett lépés, nem

utasítjuk el azt, hogy ha van olyan család, akinek van erre forrása, akkor ő megvásárolhassa az eszközkezelőtől a lakását, vagy visszaszerezhesse az eszközkezelőtől a lakását, ugyanakkor vannak nekünk is kételyeink a feltételek kapcsán.

De azért engedjék meg, hogy nagyon röviden én is szóba hozzam azt, amit képviselő asszony már nagyon érzékletesen elmondott az imént: ne tegyenek úgy, mintha önöknek ehhez semmi közük nem lenne! Valóban úgy van, hogy 2010-re a sikeres válságkezelés után a forintárfolyam erősödni kezdett, és Kósa Lajos, a munkásosztály nagy barátja volt az, aki be döntötte a forintot, Szijjártó Péterrel együtt, utána pedig az önöktől a legkevésbé sem független jegybankelnök az, aki tartósan gyengén tartja a forintot. Miért tartja gyengén? Azért, mert az a gazdasági növekedés, amivel önök olyan szívesen dicsekednek, az az uniós források beáramlásán - teszem hozzá: és jelentős részben ellopásán - túl abból származik, hogy önök a nyugati nagyvállalatok, az exportra termelő multik kegyeit keresik.

Azért tartják alacsonyban a forintot, mert egyébként nem lenne versenyképes az ország, mert nincsen működőképes oktatás, mert kizsigerelik a munkaerőt, mert tönkreteszik a munkásokat, és egyszerűen önök azzal próbálják versenyképesen tartani a gazdaságot, hogy gyengén tartják a forintot, lenyomják a forint árfolyamát mesterséges eszközökkel.

Önök azok, akiknek a gazdaságpolitikája immár kilenc éve meghatározza azt, hogy a devizahitelek miért mennek csődbe. Ez az alapvető ok amögött, hogy miért nem bírják a devizahitelek fizetni az adósságaikat: az a gazdaságpolitika, amelyik nem szerves versenyképességre épül, hanem egyszerűen az árfolyammal manipulál. Ezért nem akarnak egyébként önök eurót sem, mert akkor kiderülne az, hogy nem versenyképes a magyar gazdaság.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebből a kiindulópontból pedig azt kell mondanom, hogy ez nagyon kevés, mert persze bizonyára van, akiken segít az eszközkezelő, de emlékszünk, hogy amikor nagy volt a baj, akkor nem volt képes az eszközkezelő megfelelő mennyiségű lakást felvásárolni, most pedig továbbra sem segít az eszközkezelő egy sor helyzetben a lakásban élőkön.

Több százezer devizahiteles van, több tízezren várnak kilakoltatásra, és innen kedve ezt az intézkedést úgy beállítani, hogy na, most itt akkor megvan minden oldva, az minimum aránytévésztés. Egyébként hasonló a helyzet az önök korábbi intézkedéseivel is: minél gazdagabb valaki, minél magasabb jövedelme van, annál több segítséget kapott a devizahitelének megfizetéséhez, és minél szegényebb, minél kiszolgáltatottabb, annál kevésbé számíthat az önök támogatására.

Végül azt is el kell mondanom, hogy ez az intézkedés egy alapvető problémát nem old meg. Amikor bejött ez az intézkedés, akkor önök valami olyasmiről meséltek, hogy na, itt ez majd a szociális bérlakásrendszert megoldja, majd létrehoz egy szociális bérlakásrendszert. Jól látható módon az eszközkezelő erre

nem alkalmas - nem is volt soha egyébként, tehát ez ötletnek is rossz volt -, viszont továbbra sincsenek szociális bérlakások, mert egyrészt, miközben egy sor családot, családok százazreit fenyegeti még mindig a devizahitele, és rajtuk ez az intézkedés nem segít, eközben egyébként pedig a fiataloknak lényegében nincs esélyük - ha véletlenül nem olyan szerencsés apukájuk van, aki már három-négy lakást tud gyerekkorukban is a nevükre íratni -, hogy lakáshoz jussanak. Elszabadultak a lakásbérleti árak, elszabadultak a lakásárak, ez az intézkedés ezen semmilyen módon természetesen nem segít.

Összefoglalva tehát: az egyébként nagyon súlyos, az egész társadalmi stabilitást veszélyeztető lakhatási válságnak csak egy nagyon kicsi szeletével foglalkozik ez a törvényjavaslat, az önök, egyébként korábbi rossz koncepciójának egy picike javítása, de igazából nem old meg semmit. Ezt a javaslatot egyébként annak függvényében fogjuk majd támogatni, hogy a módosítások során kész lesz-e a kormány és a kormányoldal méltányosabb feltételek elfogadására ebben az ügyben. De még egyszer mondom: miközben ez nem feltétlenül egy rossz lépés, az alapvető szándékában legalábbis, eközben lényegében nem old meg semmit. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának ve zérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Azt gondolom, hogy valóban először meg kell nézni az arányokat. Jelenleg 36 ezer ingatlan van az eszközkezelőnél, és tegnapi adat, tegnap kaptam meg az adatigénylésemre a választ a Magyar Nemzeti Banktól, ahol azt mondja a Magyar Nemzeti Bank, hogy 686 ezer devizahitel-szerződés került forintosításra. Arra a kérdésre, hogy a forintosításig felmondott szerződések száma, ezeknek az értéke mekkora, a Magyar Nemzeti Bank nem tudott választ adni.

Azt gondolom, ennek kapcsán nagyon fontos arról beszélnünk, hogy itt van körülbelül egymillió devizahitel-szerződés, ezek közül 170 ezer a végtörlesztéssel 180 forintos árfolyamon rendezésre került, és innentől kezdve a maradék összes devizahiteles adósból önök most 36 ezerről beszélnek. Ezt csak az arányok kedvéért akartam elmondani a kezdet kezdetén, mert első olvasatra egyébként egy szimpatikus irányt mutatott volna ez a javaslat, de én fordítva kezdeném ahhoz képest, ahogy az előttem szóló képviselőtársaim kezdték, mert szerintem ennek a javaslatnak a fontosabbik része az, hogy az eszközkezelő nem kívánja tovább folytatni azt a tevékenységét, ami egy egészen minimális segítséget, de nyújtott a bajba került adósoknak.

Az meg teljes mértékben vérforraló, hogy úgy fogalmaz az indokolás, hogy jelenleg 36 ezer ingatlan van az eszközkezelőnél, és nem cél, hogy az állam további ingatlanokat birtokoljon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez nem egy vagyonkezelési előterjesztés. Itt olyan, devizahitel-válságban megrokkant emberek tömegeiről beszélünk, akiknek segítséget kell nyújtani. És itt most vitatkoznék még az ellenzéki képviselőtársaimmal. Higgyék el, képviselőtársaim, ma egy devizacsapdában vergődő családot a legkevésbé sem érdekli, hogy melyik kormány meg melyik párt tehet róla. Egy dolog érdekli őket, és egyetlen dologban érdekeltek, hogy kapjanak segítséget egy olyan problémában, amiben egyébként az ő felelősségük, nyugodtan ki merem jelteni, hogy elhanyagolható, ha egyáltalán van.

Látom, államtitkár úr kételkedve fogadja a mondataimat, úgyhogy szeretném emlékeztetni államtitkár urat és a tisztelt Házat, hogy ez év szeptember 20-án az Európai Bíróság C-51/17. számon hozott egy döntést, ahol egyértelműen elmondta és leírta, és most idézni fogok: a bíróság kifejti, hogy a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntést hozhassanak, így e tájékoztatásnak nem csupán a kölcsön pénzneme felvagy leértékelődésének lehetőségére kell kiterjednie, államtitkár úr, hanem azokra a hatásokra is, amelyeket a kölcsön pénzneme árfolyamának ingadozása és e pénznem kamatlábának emelkedése a törlesztőrészekre gyakorolhat.

(10.00)

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt nevetgélő Nacsa Képviselőtársam! Ez nem egy kabaréjelenet. Itt családoknak a tragédiáiról beszélünk. Itt öngyilkosok tömegéről beszélhetünk. Itt emberéletek zsákutcáiról beszélhetünk, míg maguk nevetgélnek. Ez rendkívül szomorú, keresztény emberként, ne haragudjon!

Amiről, azt gondolom, hogy beszélnem kell, az az, hogy ez a javaslat, bár irányát tekintve akár jó is lehetne, önmagában biztos, hogy nem old meg semmit. A Lehet Más a Politika kidolgozott egy adósmentő csomagot, amit egyébként ebben az évben be fogunk nyújtani, és ami nemcsak a felmondott, a bajba került, hanem minden becsapott devizahitel-szerződésesnek egy új elszámolást biztosíthat, amennyiben megszavazza a tisztelt Ház. Mert lássuk be, a megoldást nem pici szegregátumokban kell megtalálni. Egyszer megmentem a végtörlesztés kapcsán 180 forintos kedvezményes árfolyamon a gazdagokat, akiknek vannak megtakarításaik. Aztán megmentem - és ebben a kontextusban a „megmentem”-et most idézőjelbe szeretném érteni - azt a 36 ezer ingatlan tulajdonos családot, akik az elmúlt több mint tíz évben vergődtek, küszködtek, és végül tragédiákon keresztül az eszközkezelőhöz került az ingatlanuk. Meggyőződésünk, hogy minden devizahitel-szerződést a társadalmi igazságosság jegyében újra kell számolni. Újra kell számolni, még hozzá egy olyan árfolyamon, ami azonos a végtörlesztés árfolyamával, mert a társadalmi igazságosság, a törvény előtti egyenlőség megköveteli, hogy ne legyen megoldás az,

hogy képviselők, jobb módú emberek kiszállhatnak a szerződésükből 180 forinton, majd néhány évvel később 256 forintos árfolyamon forintosítják más szerződőknek a szerződéseit. Ez egy elfogadhatatlan alkotmányos és társadalmi igazságtalanság.

Azt gondolom, hogy ez a bírósági ítélet tökéletes felhatalmazást ad a törvényalkotó számára, hogy újra elővegye ezt a kérdést, hogy újra elkezdje a jogalkotásnak azt a módját, ami minden egyes magyar állampolgárnak, akit átvertek a bankok, igazságot szolgáltatson. Mert lássuk be, aki látott devizahitel-szerződést - lehetőség szerint egynél többet -, az pontosan tudja, hogy ebben az országban nincs olyan devizahitel-szerződés, ami megfelelné az Európai Bíróság általam idézett feltételrendszerének. Pontosán tudjuk azt, hogy az adósok, amikor megkötötték a szerződésüket, nem kapták meg ezt a típusú részletes tájékoztatást.

Csendesen teszem hozzá, hogy itt beszélnem kell az adóskamara javaslatcsomagjáról (*Megszólal a telefonja.*) - elnézést kérek -, ami 12 pontban foglalta össze az adósoknak a követelését. De hadd mondjam el, kormánypárti képviselőtársaim is tudják, mi is az az adóskamara. Az adóskamara egy országos összefogás, ami jogászokat, civil érdekvédőket és banki károsultakat tömörít, és személyes tapasztalából, személyes szakértelemmel és ezen keresztül elvégzett munkával indokolt módon fogalmazták meg javaslatukat. Itt most a 12 pontból csak egyet emelnék ki, a 7. pontot, amely így szól: szélesítsék ki az eszközkezelőhöz jutás lehetőségét a rászorulóknak, és vegyék el a bankok vétőjogát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebből a javaslatból csak ez hiányzik, hogy kinyissák a kaput még szélesebbre, hogy a rászorulók hozzájuthassanak az eszközkezelő szolgáltatásához, és azt, amit egyébként már Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is mondott, hogy a bankok vétőjogát, aminek sem jogi, sem morális keresnivalója az eszközkezelő működésében nincs, szüntessük meg.

Azt gondolom, hogy bár ez a javaslat akár megoldást is jelenthet néhány ember számára, amíg tisztán és jól látható, hogy nem a megoldás a célja, hanem a probléma kezeléséből való kivonulás a célja, addig, tisztelt képviselőtársaim, rossz úton járunk. Azt gondolom, hogy lehet olyan jó javaslatot benyújtani, ami segítséget nyújt az eszközkezelőben vergődő családoknak, ami amellet, hogy ennek a rétegnek segítséget nyújt, igazságot szolgáltat annak az egymillió családnak, akik nem kaptak eddig méltányos, igazságos segítséget kormánytól és államtól, és szeretném megismételni, hogy higgyék el, képviselőtársaim, az adósokat nem érdekli, hogy hogy játsszák le egymás között, hogy balliberális-jobboldali kormány. Senkit nem érdekel! Egy dolog érdekes a dologban, hogy ez a Ház, a törvényhozás az esküjének megfelelően oldja meg ezt a helyzetet. És utána, hogy Nacsa képviselőtársamat idézzem, meccseljék le egymás között. Ez nem az én dolgom, és nem is az adósok dolga.

Az adósok viszont joggal várják el, hogy egy olyan helyzetben, ahol rendkívül nagy az érdekérvényesítő

képesség adós és bank között, ott az államnak szerepet kell vállalnia ebben, igen, képviselőtársaim.

Azt gondolom, hogy ezen a ponton el is jutunk egyébként egy határponthoz, mert a már emlegetett EBRD-szerződés, ahol a magyar kormány vállalta, hogy nem hoz olyan döntést, ami kockáztatná a bankrendszer profitabilitását, tehát el fog dőlni - és el is kell hogy dőljön -, hogy a magyar parlamenti többség a bankok vagy az adósok oldalán áll-e. Ez nem egy véleményes helyzet, mert az Európai Bíróság olyan egyértelmű, kézzelfogható és érthető feltételrendszert írt le bírósági ítéletében, amiről pontosan lehet tudni, hogy Magyarországon nem valósult meg.

Úgyhogy, azt gondolom, hogy a módosítókat ennek fényében fogjuk megfogalmazni, és még ebben az évben benyújtja az LMP azt a devizaadós-mentő csomagot, ami igazságot szolgáltat, ami magában hordozza a társadalmi igazságosság feltételeit, mert önök sokszor elmondták a forintosítás és a végtörlesztés kapcsán, hogy önök elvégezték a munkát, csak megfélekedtek arról, hogy mindeközben nem vizsgálták a bankok működésének és a hitelkihelyezésnek a jogszerűségét, tisztességességét, és nem vizsgálták azt, hogy a döntéseik magukban hordozzák-e a társadalmi igazságosság joggal megfogalmazott igényét.

Éppen ezért zárszóként azt tudom mondani, hogy reménykedve abban, hogy egy olyan irányba indul el a devizahitelek problémáinak a megoldása, ami valós megoldást nyújt, módosítókat fogunk hozzá benyújtani, mert ez így ebben a formában biztos, hogy nem támogatható. Másrészt viszont most én kérem azt majd a kormánypárti képviselőktől, hogy ha a Ház elé kerül az a javaslat, amit az LMP kidolgozott a devizahitel-válság megoldására, azt a kormánypárt is támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(10.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd dicsérjem meg kivételesen a kormánypártot, mert úgy tűnik, hogy valóban segíteni akarnak néhány ezer nehéz sorsú családon, és ez igazán dicséretes. Tehát a most a Ház előtt fekvő javaslat valóban előremutató, és pár tízezer ember életét meg fogja könnyíteni, de az a helyzet, hogy ettől függetlenül Magyarországon a lakhatási válság egyre mélyül, merthogy a Fidesz-kormányban nincsen lakhatáspolitikája. Önöknek tulajdonszerzési politikája van, és nyilván ezt elsősorban magukra értik, de ha mondjuk, szélesebb társadalmi rétegeket kellene megnevezni, akkor az elit és a felső középosztály támogatásán keresztül az a cél, hogy minél értékesebb lakástulajdonhoz jussanak, és ebből a célból vezetik le azt a támogatási eszközrendszert, ami

ennek megfelelően a vagyonosoknak kedvez, és az útszélén hagyja azokat, akiknek a leginkább szüksége lenne a segítségre.

Ma Magyarországon másfél millióan élnek olyan lakásban, amellyel súlyos lakásminőségi problémák vannak, beázik, nedves, penészes, huzatos, komfort nélküli és így tovább, vagy egyszerűen csak túlszűfolt, és egy-két négyzetméter jut egy-egy lakóra. Tehát másfél millió magyar ember él elképesztő, harmadik világbeli körülmények között, az ő gondjaikra a Fidesz-kormánynak semmilyen megoldási javaslata nem volt az elmúlt nyolc évben.

A 4,4 millió magyarországi lakóingatlan körülbelül 80 százaléka, négyötöde nem felel meg a modern energetikai követelményeknek, tehát ha azt szeretnék, hogy a magyar emberek, a magyar családok, ahogy önök mondani szeretik, megfelelő lakásokban lakjanak - és itt nem az a fontos elsősorban, hogy az ő tulajdonukban van-e a lakás, hanem hogy alkalmas-e arra a célra, amire ők szánják, a megfelelő helyen van-e, merthogy a lakásmobilitással is nagyon nagy problémák vannak -, a megfelelő minőségű és méretű lakást tudják fenntartani maguknak, és erre fókuszálnának egy kicsit, akkor azt hiszem, a magyar választók elégedettebbek lehetnének.

Ma minden harmadik háztartás lakhatással összefüggő megfizethetőségi problémákkal küzd, tehát a jövedelméhez képest irreálisan sok pénzt költ rezsire, bérleti díjra vagy a lakáshitelek törlesztőrészletére. Az, amit önök rezsicsökkentés néven elsóztak a 2014-es kampányban, nemhogy nem segített, de mostanra egyértelmű, hogy ártott a magyar háztartások jövedelmi, vagyoni helyzetének, többet fizetünk egyszerűen a rezsierő, mintha ez a híres rezsicsökkentés nem lett volna.

Amire szükség lenne, az egy sávós rezsitarifa-rendszer, amely az alacsony fogyasztású és jellemzően szerény jövedelmű háztartásokat segíti. Erre az MSZP-Párbeszéd a választási programjában javaslatot tett, nem nagyon láttuk, hogy erre bármilyen fogadókészség lenne, nem látjuk a nagy nyitott füleket a kormány részéről.

Az alapvető probléma tényleg az, hogy egyáltalán vannak-e lakások, ahol az emberek biztonságban tudhatják magukat. Az a helyzet, hogy 2010 óta 50 ezer kilakoltatott családról tudunk, legalább ennyi azoknak a száma, akik elvesztették a lakásukat az önök kormányzása alatt, amikor állítólag kezelték, megoldották, hogy a fideszesek szavait idézzem, a devizahiteles problémát. Ehhez képest minden hitelkárosult és az ellenzék is egységesen azt követeli, hogy azt a nyereséget, amit a Magyar Nemzeti Bank a forintosítás során elkönyvelt, ne Matolcsy György játssza ki a haveri alapítványainak, hanem fordítsák azokra a célokra, amelyek ennek a nyereségnek a realizálásával függték össze, jelesül a devizahiteles családok, háztartások helyzetének javítására.

Úgyanígy, ahogy önök egyébként helyesen elkezdtek végre megadóztatni a magyarországi bankokat, ez a lendület hamar elfogyott, és évről évre egyre csökken a bankadó mértéke: tavaly már rekordszintű,

700 milliárd forintos nyereséget tudott realizálni a magyar bankszektor. A Párbeszéd azt javasolja, hogy állítsuk szépen vissza a bankadó mértékét a korábbi szintekre, ezzel is évi több száz milliárd forintot lehet forrásként bevonni a magyar családok lakhatási váltságának enyhítésére.

Az eszközkezelőt sem leállítani kéne, ha nem is ebben a javaslatban szerepel, mert egy közönséges kormányrendelettel pontosan nyolc nappal ezelőtt sikerült önöknek gyakorlatilag megszüntetni az eszközkezelő működését. Tegyük hozzá, hogy eddig is nagyon rossz koncepció alapján működött, hiszen ez elsősorban nem a bajba került családok megmentésére, hanem a bajba került bankok megmentésére szolgált, azoknak a kevésbé forgalomképes ingatlanoknak a megvásárlására találták ki, amelyeket egyébként a bankok nem tudtak volna kényszerértékesíteni, és így veszteségként kellett volna leírniuk. Na, ezeket a bankokat mentette ki az eszközkezelő. Tehát amit az Adóskamara követel, az teljesen jogos, minden adósságcsapdába került magyar családnak legyen joga arra, hogy az eszközkezelő átvállalja a bankok feladatát, akik nem tudnak és nem is akarnak megfelelni annak az elvárásnak, amit egy emberséges elveket valló társadalom támasztana feléjük.

A háztartások 13 százalékának hatvan napon túli közműhátraléka van, 750 ezer végrehajtási ügy van folyamatban az éves GDP 7 százalékára rúgó értékben, tehát továbbra is nagyon súlyos adósságválság van, és ebben a helyzetben az eszközkezelőt nem leállítani kéne, hanem kibővíteni a forrásait az előbb említett nemzeti banki, illetve bankadóból származó forrásokkal.

Ezzel létrejöhetne egy olyan, több száz milliárdos lakhatási alap, amely egy országos bérlakásprogramnak megágyazhatna, hiszen éppen ez az, amire Magyarországnak szüksége van. A rendszerváltás óta gyakorlatilag minden kormány rövidlátó és hosszú távon egyértelműen káros társadalmi hatásokat mutató lakhatási politikát folytatott.

A Párbeszéd szerint gyökeres fordulatra van szükség. Bele kell foglalni az alkotmányba, addig is, amíg nincs alkotmány, jobb híján az Alaptörvénybe a lakhatás jogát, erre már számos alkalommal tettünk javaslatot, és ezt a lakhatási jogot kikényszeríthetővé kell tenni. Véget kell vetni az elhelyezés nélküli kilakoltatásoknak. Törvénybe iktatott joga kell legyen minden magyar családnak, hogy ha máshol nem, akkor az eszközkezelő tulajdonában álló, a nemzeti bérlakásprogram részeként használható, hozzáférhető lakásban lakhassanak megfizethető bérleti díjjal. Szükség van arra, hogy a rezsiköltségeket csökkentjük vagy akár ideiglenes jelleggel átvállaljuk; akit ki kapcsolnak a szolgáltatásból, annak a visszakapcsolását a szolgáltató cégek számlájára előfizetéses órákkal rendezzük.

Tehát egy olyan lakáspolitikára, lakhatáspolitikára van szükség, amely valóban az emberek érdekeit nézi, és nem azt, hogy a felső középosztály és az elit minél értékesebb lakástulajdont, minél drágább in-

gatlanbefektetéseket tudjon szerezni állami támogatással, és nem is az kell legyen a cél, amit a Fidesz elsőrangú célként követ, hogy a magyar bankok minél nagyobb profitrátával dolgozhassanak.

Úgyhogy ezt a törvényjavaslatot némi módosításokkal a Párbeszéd részéről üdvözölni tudjuk, de nagyon remélem, hogy ez csak egy lépés egy új, igazságos és emberközpontú lakhatási politika felé, amely végre azokat támogatja, akik erre igazán rászorulnak és akik ezt igazán megérdemlik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásárok végére értünk.

Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel az elhangzottak fényében látok némi esélyt arra, hogy szakmai párbeszéd alakuljon ki közöttünk, ezért arra kérem a Fidesz, illetve a KDNP képviselőit, hogy nyilvánuljanak meg azt illetően, hogy a jövőben mire számíthatnak azok, akik eddig az eszközkezelőhöz jelentkeztek, mire számíthatnak azok, akik a nyolc nappal ezelőtti kormánydöntés fényében már a beadott kérvényük elbírálására sem számíthatnak érdemben, illetve mi történik azokkal, akik előtt ez az ajtó bezárul, hiszen látható, ha végleges megoldásként nem is tekinthetünk az eszközkezelőre, azért tízezrek számára legalább a levegővételt jelentette.

Adódik tehát a kérdés, mi oka lehet Magyarországnak Kormányának a levegő ezen esélyét elvenni az érintett polgároktól. Nagyon bízom benne, hogy még a vita sodrában kapunk választ mindezekre, nem pedig csak egy zárszó keretein belül. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor normál felszólalások, rendes felszólalások következnek. Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(10.20)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Tényleg sok minden elhangzott, és én nem is kívánom az időt húzni azzal, hogy megismétlem, amit képviselőtársaim elmondtak, de egy dolgot szeretnék előrebocsátani néhány mondat erejéig, hogy hogyan is jutottunk ide, ehhez a helyzethez.

A 2010-es választások után a kormánynak intézkedéseket kellett hozni, hiszen nyilvánvalóan érzékelték, hogy egy nagyon komoly lakhatási válság kezd kialakulni az országban, és voltak is próbálkozásai a kormánynak, én ezt nem vitatom el, csakhogy az idő azt igazolta, hogy mindegyik kudarcossá vált. Ilyen volt többek között az ócsai program. Bizonyára emlékeznek, képviselőtársaim, ahol százzámra kívántak

fölépíteni olyan lakásokat, ahová a bedőlt devizahitelek kerültek volna elhelyezésre. Hála a jó istennek, csak 80 darab épült meg a több százból, mert nyilvánvalóan kiderült, hogy egyrészt borzasztó drágán kellett megépíteni valamilyen oknál fogva - természetesen a vonalas infrastruktúrát oda kellett vinni, hiszen ez nem Ócsán van, hanem kinn a pusztában -, és négyzetméterára a rózsadombi ingatlanokkal vetekedett akkor, amikor ez az építkezés elkezdődött. Ez az egyik dolog. A másik pedig, hogy az eredeti pályázat úgy szólt, hogy a bedőlt devizahitelek pályázhattak rá. Aztán kiderült, hogy a bedőlt devizahitelek nem akarnak ebbe az ingatlanba költözni, nem akarnak Ócsára költözni. A végén boldog-boldogtan pályázhatott rá, és alig tudták feltölteni azt a 80 lakást, merthogy semmiféle egyéb szolgáltatás nem volt ezen a telepen.

A másik, amelyre felhívnám a figyelmet, ilyen kormányzati próbálkozás volt az öncsöd intézménye. Itt, a parlamenti vitában én magam is elmondtam, hogy abban a formában, ahogy benyújtotta a kormány - hiszen volt előtte egy tervezet, amelyik lényegesen jobb volt, mint az elfogadásra kerülő, törvény által kihirdetett intézmény -, az csak három félnek nem volt jó. Nem volt jó a klienseknek, nem volt jó a hitelezőknek, és nem volt jó a települési önkormányzatoknak, ugyanis egy háromszereplős konstrukcióban került elfogadásra. Nem is lehetett tőle többet várni, tudomásom szerint megállítja azt a száz családod, aki élni kívánt ennek az intézménynek az igénybevételével.

A másik ilyen intézkedés a forintosítás, illetve a végtörlesztés volt. A végtörlesztést gyorsan ki tudjuk végezni, mert nem történt más, mint a viszonylag jobb módú, sokszor fideszes parlamenti képviselők egy összegben ki tudták fizetni azokat a hátralékokat, amiket a bankok nekik még bemutattak, és köszönik szépen, így mindenki jól járt. De igazából azokon az embereken, akik az eszközkezelőhöz kerültek, az égvilágon semmit nem tudott segíteni ez az első három intézkedés, amelyet az előbb elmondtam.

Volt még itt olyan kormányzati intézkedés, ami látszólag nem tartozik ide, de futószalagon gyártották - idézőjelbe teszem természetesen ezt a gyártották szót - azokat a klienseket, akik kormányzati segítségre szorultak. Voltak a szociális törvény kapcsán is olyan intézkedések, amelyek felgyorsították ezeket a folyamatokat. Csak emlékeztetni szeretném képviselőtársaimat, hogy önök voltak azok, akik eltörölték a lakhatási támogatást jó pár évvel ezelőtt, eltörölték az adósságkezelési szolgáltatást, megszüntették a rendszeres szociális segítyt, eltörölték a méltányossági közgyógyellátást és a méltányossági ápolási díjat. Ezek az intézkedések azért nagyban segítették, hogy ilyen sok ember került bajba. Természetesen itt is a segítséget idézőjelbe tettem.

A másik kérdés arról szól, hogy értem én, hogy közel 36 ezer ember a Nemzeti Eszközkezelőhöz került és bérlőként benne maradhatott az eredeti tulajdonában, de ugye, tudja, államtitkár úr, hogy azok, akik bent maradtak a saját ingatlanukban bérlőként,

jelentős részük továbbra sem tudta fizetni a törlesztésüket, azokat a csökkentett törlesztéseket sem, mert olyan munkaerőpiaci helyzetben voltak, vagy olyan jövedelmi helyzetben voltak ezek a családok, hogy attól függetlenül, hogy ők bérlőként bent maradtak a saját ingatlanukban, ugyanazokkal a problémákkal küzdöttek, mint azt megelőzően, vagy legalábbis nagyon nagy részük ugyanazokkal a problémákkal küszködött.

Ennek az előterjesztésnek, ha van valami jó eleme, ez a mentorprogram. Azt ugyan nem fejtette ki se a vezérszónok, se államtitkár úr részleteibe menően, de azt hiszem, ez az egyik jó cselekedet lesz, ha ez létrejön. Bár az ördög a részletekben rejlik, és kíváncsian várom majd a törvény mellé megjelenő végrehajtási rendeleteket vagy végrehajtási utasításokat, mert ott fog eldőlni, hogy igazából segítség ez, vagy egyszerűen csak ki akarják vezetni ezt a lehetőséget, a jelenlegi gazdasági és jogi lehetőséget.

Az, hogy mekkora segítség, hogy a kamatot nem kell megfizetni? Na, még szép! Egyszer már megfizették! A legtöbb ember már kétszeresét fizette annak az összegnek, mint amit hitelként fölvelt. Mindenki tudja, hogy 2010 óta átlagosan megduplázódtak az ingatlanárak, de vannak olyan települések, mint például Eger vagy Sopron, Győr és Kecskemét, ahol 120-130 százalékra emelkedett az ingatlanok ára 8-10 év távlatában, és ugyanakkor, ha megnézzük a jövedelmeiket, akkor ott a 25-26 százalék a nettó bérnövekedést megállítja az elmúlt nyolc évben. Tehát itt arról van szó, hogy az ingatlanárak és az ingatlanárakat lekövető, hiszen a lakásszociológus kollégák mondják, hogy mindig, ahogy mozognak az ingatlanárak, néhány hónapon, fél éven belül a bérleti díjak is lekövetik az ingatlanárak növekedését, s ha a bérek csak 25-26 százalékkal növekedtek az elmúlt nyolc évben, az ingatlanárak meg megduplázódtak, akkor nyilvánvalóan látszik, hogy itt még további feszültségekre lehet számítani. Az dicséretes, hogy beszámítják az eddigi törlesztést, még szép, hogy beszámítják! Hangsúlyozom, a legtöbb ember már szinte a kétszeresét kifizette annak, mint amennyit fölvelt annak idején hitelként.

Az is kérdés, hogy ha ezt az ajtót itt éppen bezárják, és a Nemzeti Eszközkezelő tovább nem fog regnálni, és mintegy 100-110 ezer embert érint az a segítség, amit eddig tudtak megoldani, reményeim szerint megoldani a 36 ezer befogadott ügyfél esetében, akkor mi lesz azokkal az emberekkel, akikről Tordai Bence is az előbb beszélt. Mintegy 750 ezer végrehajtás van folyamatban.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy automatikusan mindenkinek a végrehajtás kapcsán ingatlanproblémái vannak, és még csak azt sem jelenti, hogy mindenki hajléktalanná válik és elveszíti az otthonát, de mégiscsak 750 ezer kliensről van szó, és azt hiszem, valami ilyesmi számot mondott Csárdi Antal képviselőtársam is, amit megemlített itt a Nemzeti Banktól kikért adatok kapcsán.

Summa summarum, mi partnerek leszünk abban, hogy esetleg módosító indítványokkal tegyük

jobbá ezt az előterjesztést, és ha államtitkár úr a felvetett problémákra érdemi válaszokat fog adni, megfontoljuk ennek a támogatását, de csak úgy, hogy benyújtjuk, és nincs érdemi válasz a felvetődő problémákra, és nem fogadnak be módosító indítványokat, akkor nagyon sajnáljuk a helyzetet, és nagyon fogjuk sajnálni azokat az embereket, akik nem fognak bekerülni egy ilyen konstrukcióba, és az állam nem nyújt támogatást számukra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy fáradjon a helyére, mert ismételt felszólalásra jelentkezett, és csak ott tudok szót adni. *(Megtörténik.)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a türelmet. Ami a szakmai felszólalásokat illeti, igyekszem ebben a keretben maradni és azokról a számokról beszélni, amelyek egyrészt elhangzottak, illetve még inkább azokról, amelyek nem. Azt látjuk ugyanis, hogy eddig is lehetőség volt az eszközkezelő konstrukcióján belül ingatlanvisszavásárlásra, itt egy öt-hat éves ablakperiódusról beszélhetünk, és azt láttuk, hogy hat év alatt mintegy ezer ember került olyan élethelyzetbe jelenleg 36 ezer konstrukcióban lévő család tekintetében, hogy ezt a visszavásárlást egyáltalán végiggondolhatta vagy a kivitelezés útjára léphetett. Tehát azt látjuk, hogy a visszarendeződés aránya igen alacsony, az eredeti állapot elérése pedig talán a nulla felé konvergál, hiszen azt az eredeti élethelyzetet, ami az ingatlan elvesztése és az uzsorahitel kialakulása előtt volt jellemző, tulajdonképpen senki nem tudta visszaszerezni.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy befizetett bérleti díjak szerencsére - és itt a dicséret hangján szólok a korábbi konstrukció tekintetében - igen alacsonyak voltak, igen nyomottak voltak.

(10.30)

Éppen ezért mondom azt, hogy amikor most kedvezményként igyekeznek feltüntetni az igen nyomott bérleti díjak elengedését, akkor érdemes megvizsgálni, hogy milyen összegekről van szó. Itt ugye, jellemzően 10-20 ezer forintokról beszélünk, és ha megvizsgáljuk az eszközkezelő konstrukciójában lévő szerződéseket, a családok helyzetét, akkor azt látjuk, hogy itt nagyjából egy 200 ezer körüli engedményről beszélünk, ami csökkenti a vételárat. És ha egy nagyobb szórást vizsgálunk, akkor is ez maximum a 400 ezer forintig megy el, és figyelembe kell vennünk, hogy itt egy kamatelengedést is meglebegtet mellett Magyarország Kormánya. Itt a piaci viszonyokat és minden tényezőt figyelembe véve jellemzően 1 százalékos körüli vagy 1 százalékos alatti kamatszintről beszélünk; tehát egy olyan elenyésző néhány ezer, néhány tízezer forintról, ami annak a fényében, hogy egy átlagos devizahitel-károsultat hitelkárosult pályája során

milliókkal károsítottak meg, és ezt talán kormánypárti képviselőtársaim is többször elismerték, elismerik, elenyészőnek tűnik - tehát néhány tízezer forintos kedvezmény a többmillió megkárosítással szemben.

Elhangzott többször, hogy egyszer fizetett az érintett az ingatlanáért akkor, amikor volt egy önrésze, felvett hozzá egy hitelt, azért szerencsés módon valamifajta fedezettel a háta mögött, ugye, jellemzően az ingatlan volt a fedezet, egyszer akkor már kifizette ezt az érintett ingatlant, most pedig, amikor visszavásároltatnák vele, pontosabban: nyitva hagynák ezt az ajtót, akkor még egyszer fizetnie kell. Azt is látjuk, hogy ezek a 10-15 ezer forintos bérleti díjak állnak az egyik oldalon. Tehát komoly kedvezményként feltüntetni mindezt szerintem nem lehet, nem illik, nem ildomos. A másik oldalon viszont tetemes fenntartási költségek... - tehát én megértem, és látom azt, hogy a költségvetést érdemi szinten és mélyen terheli az, hogy az eszközkezelős lakásokat fenn kell tartani, az állagmegóvási munkálatokat el kell végezni azon esetekben is, amikor, mondjuk, üresen marad egy ilyen ingatlan.

De az is látnunk kell, hogy ezen teljes konstrukció lezárása, megszüntetése hasonlít ahhoz egy kicsit, ahogy az LTP-kel kapcsolatban eljár a kormányzat. Hiszen ott is vitathatatlan, hogy voltak olyanok, akár ebben az ülésteremben is, akik visszaéltek - egyébként lehet, hogy jogszerűen - egy olyan rendszernek a lehetőségeivel, juttatásaival, amely nem volt kellőképpen körülhatárolt. Nekem sem tetszik az, hogyha egy jó módban élő ember 10-12-15 lakás-takarékszerződést köt állami támogatásra, mondjuk, minden létező rokon és családtag nevére. Ezek kétségtelenül kezelendő problémák, de a kezelés módja nem az, hogy megszüntetem a teljes lakáscélú előtakarékoság állami támogatásának a lábát. Itt is kicsit azt érzem, hogy egyösszegű bevételekre hajt a kormány egyrészt, ugye, az érintett ingatlanok eladásával vagy árverésével, ugye, csak harmadsorban kívánja ezt önkormányzatok kezelésébe adni, és azt érzem, hogy igyekszik megúszni a fenntartási költségeket oly módon, hogy inkább az egész konstrukciót szünteti meg.

Tehát továbbra is várjuk a választ arra, hogy mire számíthat az az ember, aki még számított az eszközkezelőre, vagy aki már benyújtotta igénylését. És azt is látnunk kell, hogy a lakhatás frontján a saját világgépével, víziójával, tehát a polgári Magyarországgal ellentétes üzeneteket küld a kormány egész évben, és magyarázatért kiált mindaz, hogy miért erodálja egyébként a saját szimpatizánsi táborát, a saját szavazótáborát is a Fidesz ilyen nagy vehemenciával.

Az én forgatókönyvem, illetve álláspontom az, hogy egy átfogó megszorító csomagnak vagyunk a részesei, amely 60-70 milliárdos tételként igyekszik fűrni-faragni a költségvetés érintett oldalát. Tehát igyekszik minél kevesebbet költeni azokra a jövőnek szóló beruházásokra, amelyek egyébként egy magára valamit adó országban elengedhetlenek, egy kívándorlás által ilyen mélyen sújtott nemzetgazdaság esetén pedig már-már életbevágó fontosságúak. Azt látjuk, hogy a kafetéria szűkítése során pont a lakhatási

mobilitást elősegítő lábat szünteti meg a kormányzat, és tereli át ezt a saját érdekkörben lévő üzleti szférák felé. A lakáscélú előtakarékoság állami támogatását leépíti, nem kezeli az albérlétpiacon elszabadult árakat és azt a helyzetet, amit egy egyértelmű piaci kínálati szűkösség okoz, és a beavatkozási lehetőség a kormány rendelkezésére állna.

Negyedsorban: már a kifosztott devizahitel-károsultak esetében is olyan megszorításokat hoz, amelyek az amúgy is rossz kezeléséből az egy-két jó elemet is vitathatóvá teszik vagy egyenesen megszüntetik, mint jelen esetben. Ez egyértelműen a polgárok, a magyar erősödére egyébként méltó középosztály ellen szóló javaslat, olyan javaslat, amely gyengíti ezeket a társadalmi csoportokat. Értem én, hogy a CSOK tekintetében felső középosztálytól fölfelé, tehát szerencsésebb csoportoknak igyekeznek kedvezni. Ez sajnálatos módon - hiszen nem vagyok ellendrukker - még a demográfiai fordulatot sem hozta meg, a fordulathoz amúgy is nagyon sok idő kellene, de legalább a rossz tendenciák megállítása, lassítása lehetne most egy reális kitűzött cél, sajnálatos módon ez egyetlen mutató tekintetében sikerült, az összes többi esetében nem.

Tehát a termékenységi arányszámot sikerült szerencsés módon egy kicsit emelni, ugyanakkor nem vesz tudomást a kormányzat két tényezőről, hogy közben a szülőképes korú hölgyek bázisa rohamosan csökken, tehát hiába nőtt a termékenységi mutató, az élve születési adatok megint romlottak, megint csökkentek, és ez egy katasztrófális folyamat, amit lehetne egyébként lassítani, és a fordulatot is el lehetne érni egy átfogó lakhatási programmal.

Hiszen a bérrendezés, az anyagi biztonság, a családi adókedvezmények rendszere csak az egyik lába a történetnek, második helyen rögtön szerepel a lakhatással kapcsolatos bizonytalanság, szegénység, kilátástalanság, és jellemzően a fiatalabb korosztályok szembesülnek azzal, hogy - igen, kiszámolják - mennyi idő alatt tudnak Magyarországon nem feltétlen egy önálló tulajdonú otthonra félretenni pénzt, hanem egy önálló lakást, lakhatást szerezni, megoldani.

Ez lehet albérlési forma is, tehát az a célunk, hogy kicsit kihúzzuk a kormányzatot abból a hamis dimenzióból, amelyet igyekszik elhíttetni saját magával is, miszerint a magyar emberekhez az áll nagyon-nagyon közel, hogy saját tulajdonú ingatlanuk legyen, és ez valami társadalmi beidegződés.

Persze, hogy mindannyian jobban szeretjük a saját tulajdonú lakást, házat, mint adott esetben egy albérlésben lakni, ez a világ legtermészetesebb dolga, úgy vélem, hogy minden normális nemzet esetében így van, ugyanakkor jelen pillanatban lehetővé kell tenni azok számára, akik nem tudnak a kredencből akár még egy önrészre valót sem előhúzni, egy önálló tulajdonú lakás akár hitelének a felvételére, hogy normális körülmények között bérleményben lakhassanak, elkezdhessék a saját életüket. Ennek a demográfiai háttérű üzenete egyértelműen pozitív lenne, és megszűnne az a káros folyamat, miszerint az Orbán-kormány pontosan a

saját víziójával szállt szembe, pontosan a saját maga által felépíteni kívánt Magyarországot rombolja rohamos mértékben, és úgy vélem, hogy most már a saját szimpatizánsai számára is látható módon. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak ismételt felszólalásra Witzmann Mihály képviselő úr jelentkezett, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Volt némi polémia itt a „Nemzeti Eszközkezelő” program kapcsán abban a tekintetben, hogy mikor is kezdődött el a devizahitel-válság Magyarországon. Ha megengedik, akkor én elmondanám, hogy én hogyan emlékszem erre, hogy én hogyan látom ezt a folyamatot. Én arra emlékszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2002-ben volt az az időszak, amikor a Fidesz-kormányt szocialista kormányok követték, és 2002-ben Magyarországon a hitelezési kérdés a lakáshitelek tekintetében kizárólag vagy túlnyomó többségében - egész pontosan fogalmazva - államilag támogatott, forintalapú kamattámogatott hitelek formájában volt elérhető. Ezt erőteltette annak idején 1998-2002 között szándékosan a kormány a magyar gazdaság és a magyar családok biztonsága érdekében.

Aztán 2002-ben jött egy kormányváltás, és azok a szocialisták, akik annak idején szidták, hordták ezt az államilag támogatott forinthitel-konstrukciót, nagyon sokan voltak, első számú vezetőik is, akik ezeket a hitelkonstrukciókat még gyorsan felkapkodták, gyorsan felvették, éltek ezzel a kedvező lehetőséggel. Ezt követően gyakorlatilag sebtében-lobtában eltörölték ennek az államilag támogatott forinthitel-konstrukciónak a rendszerét Magyarországon, és ezzel szabadjára eresztették azt az össztársadalmi és gazdasági problémát, amit devizahitel-problémának nevezünk, és amiből aztán devizahitel-válság alakult ki Magyarországon.

Annak idején, amikor a Fidesz a 2002 utáni években, 2002-2010 között ellenzékben volt, én jól emlékszem azokra az ellenzéki felszólalásokra a Fidesz-KDNP soraiból, sőt még - talán Testnevelési Főiskolának hívták akkor - volt egy nagygyűlés is, ahol miniszterelnök úr, akkor ellenzéki vezetőként szóvá tette az, hogy ezzel a devizakonstrukcióval valamit kezdeni kellene, mert be fog az egész rendszer szakadni, össze fog dőlni, és beláthatatlan káros következményeket fog okozni az ország, a társadalom, a magyar családok, lakástulajdonosok és hitelesek számára egyaránt.

Hogy ez mennyire így van, azt gondolom, ezt a KDNP vezérszónokaként Nacsa Lőrinc képviselőtársam számokkal is igazolta, ugyanis 2002-ben... - tehát mégiscsak, hogy ki a felelős, vagy hol keresendő a gyökere a devizahiteles problémának, ez a két szám nagyon jól megmutatja.

2002-ben a teljes devizahitel-állomány Magyarországon 60 milliárd forint volt, 2010-ben pedig 7000

milliárd forintra duzzadt. 2002 és 2010 között, ha jól tévedek, nem a Fidesz-KDNP volt kormányon Magyarországon. Tehát azt gondolom, ez több mint 116-szoros szorzó, tehát a szocialisták nyolcéves kormányzása alatt több mint 116-szorosára emelkedett a devizahitel-kitettség, illetőleg -állomány és ezáltal a társadalom és a gazdaság sebezhetősége is hazánkban.

(10.40)

És ha megengednek nekem egy személyes példát: 2008-ban én is hoztam egy bátor döntést, és a feleségemmel úgy döntöttünk, hogy házat szeretnénk építeni, mégiscsak saját házra vágyik mindenki, ahogy az előbb is hallhattuk. Nagyon boldogok voltunk, amikor 2008-ban egy svájci frankos szabad felhasználású hitelt ennek érdekében fel tudtunk venni egy nem túl nagy összegre. 136 forint volt a svájci frank árfolyama, amikor elkezdtünk a bankkal tárgyalni, majd mire aláírtuk a szerződést a közjegyző előtt és felvettük a hitelt, addigra 154 forintra emelkedett. Akkor mindenki a hátunkat veregette a bankfiókban és azt mondta, hogy nagyon jó döntés volt, mert majd visszakorrigál az árfolyam 154-ről ismét 136-ra, és milyen jól fogunk járni, és a havi 40-45 ezer forintos törlesztésből a fele vagy a kétharmada lesz.

Ezzel szemben azt tapasztaltuk - még mindig a szocialisták áldásos kormányzása alatt vagyunk időben -, hogy 2008-tól ugrásszerűen a forintárfolyam elszökött, és napokon, heteken belül 300 forint fölötti svájcifrank-árfolyamot tapasztaltunk, és a 40-45 ezer forintos havi törlesztésből 80-100 ezer forintos törlesztések lettek. Gondolom, nem voltam ezzel egyedül pusztán olyan magyar emberként, aki próbál segíteni magán és próbál előrelépni családjával együtt és a fejlődés érdekében tenni valamit.

Azt gondolom, nyilván a felelősség három részre osztható ezeknél a devizahitel-konstrukciónál. Nyilván felelős voltam én is, aki aláírtam a hitelszerződést, de legalább ennyire felelős volt az akkori kormányzat, aki engedte ezeket a konstrukciókat, és felelősök voltak a bankok is, akik pedig kizárólag ezeket a konstrukciókat ajánlották a saját kapzsiságuk és a nyereszkesedésük érdekében. Ha nem lett volna történetesen a végtörlesztés lehetősége, amit már a Fidesz-kormány mint egy könnyítést vezetett be, akkor azt gondolom, nagyon sokan - családi segítséggel - még mindig ezzel a problémával küzdenénk, mint ahogy nagyon sokan még ma is küzdenek.

De azért a számszerűség kedvéért összeírtam néhány devizahitel-mentő segítségnyújtást a Fidesz-kormány részéről, hogy miket köszönhetnek a devizahitelek az elmúlt években a Fidesz-KDNP-kormányoknak. A végtörlesztéssel 170 ezer esetben tudtak élni. A Nemzeti Eszközkezelő - amiről a vezérszónoki felszólalásomban is beszéltem -, ez a program megközelítőleg 36 ezer megvásárolt ingatlant tett lehetővé, ez 154 ezer embernek segített. Ha az árfolyamgátat nézzük, az körülbelül 172 ezer embernek nyújtott jelentős segítséget, és a magáncsőd intézménye pedig 2700-3000 embernek jelentett megoldást.

Ha ezeket összeadjuk, az azért látható, hogy összességében itt több mint 500 ezres tételről van szó, és akkor még nem beszéltünk a forintosításról, illetőleg a bankok elszámoltatásáról sem.

És hogy mi a közös ezekben a devizahitelek megsegítését szolgáló kormányzati intézkedésekben, tisztelt képviselőtársaim? Az, hogy az ellenzék egyiket sem támogatta. Tehát miközben arról beszélünk itt, hogy a devizahiteleket meg kell segíteni, bőven lett volna lehetősége és módja az ellenzéki padsorokban ülő képviselőtársaimnak arra, hogy ezek közül bármelyiket is akár részben támogassák a szavazataikkal. 2010 óta körülbelül 25-30 százalékkal csökkentek ezáltal a törlesztőrészek, és valóban több mint 1000 milliárd forinttal sikerült csökkenteni a magyar családok terheit.

Amit még itt feljegyeztem magamnak az ellenzéki hozzászólások közül: volt, aki azt említette, hogy nem lesz több ingatlanvásárlás a Nemzetközi Eszközkezelő részéről. Ezt senki nem állította. Egészen konkrétan felolvastam, hogy vezérszónoki felszólalásomban ezzel kapcsolatban hogyan nyilvánultam meg: „A kormány döntése alapján a Nemzeti Eszközkezelő a továbbiakban várhatóan mintegy 2000 darab ingatlant vásárol meg azoknak a személyeknek a megsegítése érdekében, akik a javaslat benyújtásáig jelezték szándékukat pénzügyi intézmények, illetőleg a Nemzeti Eszközkezelő felé a programban történő részvételre.”

Az meg már csak egy pikantériája a dolognak, hogy a DK részéről Arató Gergely képviselőtársam úgy aposztrofálta a 2008 utáni éveket, hogy a sikeres válságkezelést követően. Azt gondolom, hogy erre a képviselőtársam által oly sikeresnek nevezett válságkezelésre mindannyian emlékszünk, hogy az egy giga IMF- és EU-hitel formájában történt meg rendkívül kedvezőtlen feltételekkel. Ha ezt sikernek tudjuk nevezni, akkor nagyon távol állunk az igazságtól. De azt gondolom, kérdezzük meg a magyar embereket erről a sikeres válságkezelésről, hogy miért volt ennek egyenes ági következménye az, hogy 2010 áprilisában elzavarták a korábbi szocialista kormányokat a kormányzás lehetőségétől.

Annak természetesen nagyon örülök, hogy azért az ellenzéki felszólalások között is - akár Tordai Bence képviselőtársamnál - hallhattunk olyan pozitív megnyilvánulásokat, hogy meglátja a jó szándékot ebben a kezdeményezésben, vagy éppen Korózs Lajos képviselőtársam is említette, hogy a mentorprogram igenis egy jó program ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban.

Mindent összegezve azt hiszem, hogy egy hasznos vitán vagyunk túl, és továbbra is azt kérem a parlamentben helyet foglaló képviselőtársaimtól, hogy támogassuk ezt az előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra Volner János képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, Ön a szó.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos megértenie mindenkinek Magyarországon azt, hogy a devizahiteles probléma nemcsak a devizahiteles családokat érintette, hanem mindenkit, aki ebben az országban él. Hiszen ha a durván három és fél millió ember, aki családtagokkal együtt ennek a problémának valamilyen hiteltípusban érintettje volt, ha ezek az emberek az összes úgynevezett diszkrecionális jövedelmüket a bankokhoz hordják, azt a jövedelmi hányadot, ami a szoros értelemben vett megélhetési költségeiken felül van, akkor Magyarország olyan mértékben leszakad a környező országoktól, és olyan mértékben csökkennek a növekedési lehetőségei, hogy az már-már behozhatatlan hátrányt jelenthet számára.

Fontos látni azt, hogy a hitelcsapdában vergődő családoknak a szoros értelemben vett megélhetési költségen felüli jövedelmei nem a gazdaságba kerültek be sok éven keresztül, nem a gazdaságot pörgették, hanem elsősorban a bankok zsebébe került ez a jelentős jövedelem, és fontos is tisztázni, hogy ez hogyan következhetett be. Először is le kell szögeznünk azt, amit egyébként a legtöbb magyar ember nem is tud; aki nem devizahiteles volt, az jellemzően ezzel nincs tisztában. Magyarországon nemcsak az árfolyamkockázatot vállalták a devizahiteles családok, márpedig szinte kizárólag erről szóltak a hírek, hanem a kamatkockázatot is, kamatoldalon is egy jelentős tehernövekedés történt.

Akkor, amikor arról beszélünk, hogy 145 forint körüli svájcifrank-árfolyamról fölszaladt 250 forintos árfolyamra a svájci frank, akkor nem csak arról beszélünk, hogy volt egy történelmi lehetősége az Orbán-kormánynak, amit elmulasztott. Ha 2010-ben ezt a kérdést rendezték volna, akkor jóval alacsonyabb árfolyam mellett lehetett volna forintra váltani a hiteleket. A kormány nem hitt nekünk. Nagyon sokszor ebben a Házban, ebben a teremben elmondtuk a kormány képviselőinek, hogy rendezni kellene ezt a kérdést, mert a svájci frank nemzetközi tartalékvaluta szerepbe fog kerülni a 2008-as pénzügyi válságot követően. Ez be is következett, az árfolyama elszállt, ez egy előre borítékolható folyamat volt, és gyakorlatilag azzal a hiteltípussal, ami a lakosság hosszú távú jelzáloghiteleinek finanszírozását hivatott szolgálni, a devizahitel, ezzel egy olyan hibás termék került a piacra, amit nem lett volna szabad ide bevezetni, és egy olyan kockázatot tettek a lakosság vállára, amit ő elviselni gyakorlatilag nem volt képes.

Megjegyzem, amikor most a megmentendő emberekről és az eszközkezelő működéséről beszélünk, ha megkérdezik önök, hogy hány ember kapott az akkori hitelintézeti törvény alapján megfelelő tájékoztatást arról, hogy milyen típusú kockázatokat kell ezzel a hitellel neki viselnie, akkor alig volt olyan ember, szinte nem is volt, aki egyáltalán tisztában lehetett volna azzal, hogy kamatkockázatot is visel ezzel a hitellel, nem csak az árfolyamkockázatot viseli.

Miről is beszélek, képviselőtársaim? Amikor a svájci frank árfolyama, a svájci jegybanki alapkamat 3 százalékos körüli mértékű volt, akkor Magyarországon

9-10 százalékos hitelkamatot fizettek a devizaadósok. A Magyar Nemzeti Banknak még korábban készültek arra vonatkozó jelentései, amelyek összevetették az ugyanabban az időpontban svájci frankban denominált lengyelországi hiteleket a magyarországi hitelekkel, és egy jelentős, 6-7 százalékos kamatkülönbséget állapítottak meg. Ilyen módon tehát gyakorlatilag a magyar embereknek a kamatoldalon történő kifosztásához a teljes pénzügyi felügyeleti rendszer asszisztált.

(10.50)

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete is, majd pedig amikor a makroprudenciális felügyelet a monetáris politikai felügyelettel egyesült a Magyar Nemzeti Bank ernyője alatt, akkor a Magyar Nemzeti Bank is ehhez a folyamathoz asszisztált. Nagyon sok magyar család nem került volna be a Nemzeti Eszközkezelőbe, nem kényszerült volna arra, hogy az eszközkezelő segítségét igénybe vegye akkor, ha 1. a kormány időben lépett volna, és még 2010-ben jóval alacsonyabb árfolyam mellett megtörtént volna a forintotitítás; 2. nem hagyták volna azt, amit hagytak, hogy a bankok kényük-kedvük, saját profitéségük szerint megemeljék tetszőleges módon a hitelkamatokat; 3. ha nem hagyták volna azt, hogy ez a hibás termék Magyarországon éveken keresztül működhessen, majd pedig akkor, amikor rendezte a maga módján a kormány, részben legalábbis ezt a problémát, akkor folyamatosan rossz szakmai lépéseket tett.

Pontosan elmondom önöknek, hogy mire gondolok. Amire itt Witzmann Mihály képviselő úr annyira büszke volt, mit is tett a kormány a végtörlesztés intézményével, képviselőtársaim. Hát, nem a legnagyobb bajban lévő családokon segített, hanem pont azokon, akik a bankoknak a legjobb adósai voltak. Mit csináltak ezzel önök a bankok szemszögéből nézve? Jelentősen lerontották a kereskedelmi bankok hitelportfóliójának minőségét, mert pont a legbiztosabban fizető ügyfeleket vették ki a hitelportfólióból, míg a bizonytalanok, akiknek körmére égett a devizahitel, és akiket megnyomorított ez az egész helyzet, tovább vergődhetnek a hitelcsapdában, és az önök pártja egyáltalán nem foglalkozott ezekkel az emberekkel.

Továbbmegyek: amire még itt büszke volt képviselőtársam, az az árfolyamgát intézménye, illetve az az átmeneti ötéves védelem, amit képes volt a kormány nyújtani. Mi is következett ebből, képviselőtársam? Hát, az ön interpretációjából valami kimaradt. Egy elkülönített számlán kamatozik az az összeg, ami az aktuális árfolyam és az akkor rögzített árfolyam között van. Ettől nem megszabadultak a devizahitelesek, hanem kitolták ezt a problémát néhány évvel, és az egész országnak a nyakába esik ez az egész kérdés. Hát, itt nem történt érdemi lépés! Nem a rászorulókon segítették, hanem pont a leggazdagabb családokat segítették meg, azokat, akik gyakorlatilag ki tudták fizetni a hiteleiket egy összegben. Nagyon sokan egyébként forinthaltra váltották a devizahiteleiket,

így történt meg a végtörlesztés. Erre mondja azt a kormány, hogy kiszabadítottuk a devizahitel csapdájából ezeket a családokat. Valóban ki, átkerültek a forint hitelcsapdába, és most nagyon komoly megélhetési nehézségekkel szembesülnek.

El szeretném mondani azt is, képviselőtársaim, hogy amikor még Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete néven működött Magyarországon a prudenciális felügyelet, akkor vettem a fáradságot, felmentem a PSZÁF weboldalára, megnéztem - egy Excel táblában volt feltöltve - a hitelintézeti szektor forrás- és eszközoldali adatait, és ebben a következőket lehetett látni: kétféle hiteltípust különböztetett meg a PSZÁF a saját módszertana szerint, egyrészt az euróban nyilvántartott hitelek, másrészt pedig az egyéb devizában, jellemzően svájci frankban nyilvántartott hitelek összességét. Megnéztem a forrás- és eszközoldali adatokat, és mit láttam, azt, hogy ötször akkora hitelkihelyezés történt, mint amennyi forráshoz maga a bankszektor hozzájutott ebben a bizonyos eurón kívüli devizakategóriában.

Mit is jelent ez? Azt, hogy az a gyanú, amit már jó néhányan megfogalmaztak Magyarországon, miszerint a hitelek mögött ténylegesen nem volt devizafedezet, megállt. Ez a gyanú bebizonyosodott, hogy ténylegesen ezek mögött a hitelek mögött nem volt devizafedezet. S akkor fel kell tennünk az egyik legsúlyosabb kérdését az egész devizahiteles problémának: ha ezek mögött a hitelek mögött nem volt devizafedezet, csak töredék részben, akkor hogyan fordulhatott elő az, hogy a megemelkedett árfolyamra való hivatkozással a kereskedelmi bankok kíméletlenül bevasalták az ügyfeleiktől ezt a pénzt?

Akkor itt nem az történt-e, hogy a gyakorlatilag uzsorásként működő kereskedelmibank-rendszernek odalökte a saját kormánya a magyar embereket, és engedte őket kifosztani, engedte áthárítani rájuk az árfolyamváltozásnak azt a költségét, ami kimutathatóan, bizonyíthatóan a pénzügyi felügyelet saját statisztikái szerint sem kellett volna hogy terhelje a magyar embereket egyrésztől, másrésztől engedte a kereskedelmi bankoknak gátlástalanul megemelni a hitelek kamatait.

Emlékszem arra az interjúra, amit Kovács Lvente, a Bankszövetség főtitkára adott. Amikor megkérdezték arról, hogy hogyan alakulnak ezek a kamatok, mert valahogy olyan furcsa, és nem lehet rá szakmai magyarázatot találni, hogy amikor a svájci jegybanki alapkamat mennyire alacsony, a környező országokban lényegesen alacsonyabb kamatszintet fizetnek a hiteladósok az ugyanakkor felvett hitelek után ugyanebben a devizanemben, akkor azt mondta, hogy igen, igen, de hát a bankoknak és a bankok tulajdonosainak van egy profitelvárása azzal kapcsolatban, hogy mennyit szeretnének Magyarországon keresni, és ezt a profitelvárást ki kell elégíteni, megemelik a kamatokat.

Én odáig jutottam, képviselőtársaim, hogy van egy kereskedelmi bankár ismerősöm, több is, és az egyiküknek odaadtam egy hiteladós - ez egy kísérlet

volt a részünkről - összes dokumentációját, a megkötött hitelszerződését, és azt mondtam neki, hogy figyelj, nem adom oda, hogy ez az ember aktuálisan mekkora törlesztőrészletet fizet, kezembe nyomom ezt az egészet és számold ki, hogy ennek az embernek ebben a hónapban mennyi a törlesztőrészlete. Zavartan nézegette a papírokat és azt mondta, hogy János, ezt így nem lehet megmondani. Hát, akkor hogy lehet megmondani, ha egy kereskedelmi bankár sem tudja megmondani? Akkor hogy várják el önök a közgazdasági végzettséggel nem rendelkező, a banküzemtanban teljesen járatlan emberektől, hogy kiszámolják a saját hitelek törlesztőrészleteit, s egyáltalán, hogy tisztában legyenek ezeknek a kockázataival? A kockázatok nagy részét ugyanis pont az önök kormánya tette a nyakukba, és nem következett egyenesen még ebből az alapvetően átverésen alapuló hiteltípusból sem, hogy ilyen típusú kockázatokat ezeknek az embereknek viselniük kell.

Mi az, amit javasoltunk annak érdekében, hogy rendezni lehessen ezt a problémát egyszer s mindenkorra megnyugtató módon? Először is nagyon fontos azt látni, hogy Horvátországban egyetlen vágással átvágták a gordiuszi csomót, megszüntették a devizahiteleket, s kimondták azt, hogy törvénytelenül az emberek átverésen alapuló hiteltípust vezettek be a bankok. Magyarországon jó néhány kereskedelmi bankár már megállapította, hogy az egy hibás termék, amit a piacon elhelyeztek, a bankrendszer hibájáért pedig nem a hiteladósokat kell felelőssé tenni.

Nagyon fontos azt is látni, hogy ha már van eszközkezelő, akkor nem korlátozni kell a működését, hanem lehetőség szerint minél jobban kiszélesíteni. Ez a javaslat, ami most jött be ebbe a Házba, tudják, hogy mikor fogalmazódott meg először? Abonyban az egyik szimpatizánsunk, Szeremi Anikó fogalmazta meg ennek az ötletét. Részletesen átbeszéltük vele a kérdést, az Országgyűlés Gazdasági bizottságába aztán Abony polgármestere el is jött, s ugyanazt a javaslatot, ami most tartalmilag önök előtt van, előterjesztette. Mivel azonban a legtöbb képviselő nincs tisztában az eszközkezelő működésével, gyakorlatilag nem értették meg ezt a javaslatot, a fideszes képviselők tartózkodással szavaztak erre a javaslatra, nem vették tárgysorozatba se, ilyen módon tehát nem lehetett megvitatni ezt a kérdést.

Én mégis örülök annak, hogy ez a javaslat megfogalmazódott, még ha kormányzati előterjesztésként, akkor is, hiszen alapvetően a javaslat céljával, hogy ezeket a családokat mentjük meg, és az eszközkezelő biztosítson a lakások megvásárlására kedvezményes lehetőséget számukra, természetesen egyetértünk. Azonban fontos azt látni, hogy mennyi kihagyott lehetőség van még előttünk. Mondom, képviselőtársaim, a legfontosabbakat.

A bankrendszert a 2008-as pénzügyi válság után világszerte felelőssé tették azért a galibáért, amit okozott, és világszerte elindult egy nyomvonalon a gondolkodás: az hárítsa el a hibát, aki okozta, a bankrendszer viselje az általa okozott gazdasági válság kö-

vetkezményeit, legalábbis jelentős részben. Egyébként ez a gondolkodás vezetett oda nem kis részben, hogy különböző adótípusok jelentek meg, különböző, a hitelintézeteket korlátozó intézkedések világszerte. Az egyik ilyen adótípus Magyarországon a bankadó volt, amelynek az 50 milliárd forint mérlegfőösszegnél nagyobb magukénak tudó bankok esetében az elmúlt években kevesebb mint fele lett az adóteher. Tehát a bankadót olyan szinten mérsékelte a kormány, kevesebb mint felére csökkentette az elmúlt években, hogy az ember csak csodálkozik.

(11.00)

Tessék belegondolni, képviselőtársaim, a kereskedelmi bankok tavaly 694 milliárd forint rekordszintű nyereséget értek el, bevonhatóak lennének magasabb arányban a közteherviselésbe, a kormány mégsem tett velük semmit. A hitelintézeti járadékot, amiből 20 milliárd forint volt durván az a költségvetési bevétel, ami éves szinten származott, a kormány kivezette, ezzel is könnyítette a bankok terheit.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt kérem tisztelettel, fontolják meg, amikor rekordot dönt a bankok nyeresége Magyarországon, akkor szerintem a társadalom igazságérzete és a gazdasági racionalitás egyaránt azt diktálja, hogy vonjuk be a bankokat magasabb szinten a közteherviselésbe és magába a devizahiteles probléma megoldásába, hiszen ez mindannyiunk közös, jól felfogott, szakmailag alátámasztott érdeke. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselőnek, két perc időtartamra.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, hogy most megadja nekem a szót, tegnap este még másképpen volt. Witzmann képviselő úr felszólalására szeretnék röviden reagálni. Witzmann képviselő úr majdnem mindenre jól emlékszik, a kezdetekre nem. 2001. június 11., ha jól emlékszem a pontos dátumra, amikor lehetővé tette az akkori kormányzat, hogy jelzálogalapú devizahitelt vehessenek föl a magyar állampolgárok lakásvásárlásra. Akkor, ha jól emlékszem, Orbán Viktornak hívták a miniszterelnököt és Járai Zsigmondnak a pénzügyminisztert. Tehát majdnem minden igaz, amit mond, kivéve azt, hogy önök tették lehetővé alapvetően azt, hogy ilyen típusú termék egyáltalán a piacon megjelenjen - ez az egyik.

A másik, hogy ön nagyon elegánsan bánik az árfolyam kérdésével. Való igaz, hogy 2009. februártól, mondjuk, négy hónapon keresztül 300 forint fölött volt az euró árfolyama, de rögtön 2009 júniusában már 290 forint, majd 2010 januárjában 270-280 forint volt, és 2008 elejétől kezdődően 245-250 forint volt az árfolyam. Tehát azt lehet mondani, még a

Nemzeti Bank alelnökének parlamenti hozzászólása alapján is, ő úgy fogalmazott, hogy stabil volt az árfolyam akkoriban. Nagy valószínűséggel, ha ma 245 vagy 250 forint lenne az euró árfolyama, és 170-180 forint a svájci frank, akkor egészen biztosan nem lenne az embereknek ennyi problémájuk.

Akkor válság volt, 2008-ban; ugye, emlékeznek arra, amikor bedöntötték a forint árfolyamát azzal, hogy elmondta Kósa Lajos, hogy görög példa lesz, államcsőd lesz, aztán nem lett belőle semmi sem. Most meg dübörög a gazdaság, aztán 330 forint az árfolyam. Akkor kérdezném, hogy most vajon miért nem 245 forint egy euró, ha maguk mindent olyan jól csinálnak; miközben, még egyszer azt kell mondjam, a devizahitelesek egészen biztosan örülnének ennek. A másik, hogy azért sokkal hamarabb is léphettek volna, hiszen 2010-től erre megvolt a lehetőségük. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre adom meg a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért az mégiscsak pofátlan, amikor Arató Gergely azt mondja, hogy 2010-ben valamiféle sikeres válságkezelést hajtottak végre, és úgy adták a kormányzást. *(Arató Gergely közbeszól.)* Vegyük sorba, hogy mi történt az első polgári kormány ideje alatt, 1998 és 2002 között! Egy stabil lakástámogatási rendszer épült ki: személyi jövedelemadó-kedvezmény, áfavisszatérítés, illetékkedvezmény, illetve a félszocpol kibővítése is ennek a kormánynak a nevéhez fűződött.

Ezért a forinthitelezés futott föl akkoriban. Mesterházy Attilának mondanám, hogy 2002-ben 60 milliárd forintnyi devizakitettséggel volt a társadalomban, 2010-ben 7000 milliárd. Ez a szám ma már elhangzott, csak ön még nem hallotta. Ezek után a szocialista kormányzás költségeinek részleges fedezésére leépítették ezeket a családtámogatási rendszereket. Itt drasztikus árfolyamváltozás, adóemelés, megszorítások közben több százezer család került nehéz helyzetbe.

Szocialista képviselőtársaim, önök mit tettek ekkor? A Bajnai-kormány volt egy nagyon fontos intézkedése, egy banki etikai kódexet hozott be az Országgyűlésbe. Ennyi történt.

Ez semmit nem ért, hasztalan volt. Semmi nem történt. Örülök, hogy egypár támogató javaslat, támogató hozzászólás is elhangzott itt a Házban. Volner János képviselő úr is 12 percig szidott minket, majd egy fél percben elmondta, hogy nem olyan rossz a javaslat, majd megint szidott bennünket. De legalább azért a fél percért megérte ezt hallgatni, és fontos, hogy önök is támogatják ezt.

Nézzük meg, hogy az akkori pénzügyi felügyelet, vagy az akkori, az önök offshore lovagja által vezetett jegybank mit csinált: semmit. Egyik intézmény sem hívta fel kellően a figyelmet a kockázatra, és nem szankcionálták a bankok káros gyakorlatait.

Azt gondolom, meg kell nevezni a felelősöket, meg kell nevezni, hogyan jutottunk el idáig, 2010 után indultunk el a megoldások útján. Sokféle rész megoldás, nem teljes megoldások születtek, de sok mindent tettünk az adósok érdekében. Ez a törvényjavaslat is egy újabb lépés ennek érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Erős a kihívás, hogy válaszoljak a felvetésekre. Beszélhetnénk sokáig arról, hogy ki engedte ki azt a bizonyos szellemet a palackból - a Fidesz volt az -, és beszélhetnénk arról is, hogy a rész megoldásaink mire voltak jók; sőt hogy 2010 óta, mondjuk, a Quaestor-botrány tekintetében azért nem lennének annyira büszke a kormányzat és a felügyelet közös teljesítményére. Bőven lenne még mit magyarázni a bizonyítványon, de nem erről szól a mai vita.

Egy nagyon fontos kérdést szeretnék még felhozni. A kimutatások szerint nagyságrendileg az eszközkezelős lakásokban lakók 10 százaléka került olyan helyzetbe, hogy különféle hitelek halmozódása okán még ezt a csökkentett bérleti díjat sem voltak képesek feltétlenül fizetni. Itt az okok feltárása tekintetében, úgy érzem, nem spórolhatja meg Magyarország Kormányza azt a munkát, hogy feltárja, mégis milyen élethelyzetek állnak a jelenség mögött. Hiszen az, ami itt előttünk fekszik, ha jól értelmezem, kizárólag azokra az eszközkezelős lakásokban lakó polgárookra vonatkozik, akik tökéletesen eleget tudtak tenni minden kötelezettségüknek.

Ugyanakkor az indokolatlanul megemelkedett törlesztőrészesítések, sok esetben közműelmaradásokat okoztak, vagy a közműszámlák okoztak elmaradást az itteni bérleti díjban. Úgy érzem, egyfajta mentő-övprogramot kellene biztosítani a kormányzatnak azok számára is, akik a felsorolt kedvezményeket nem vehetik igénybe, viszont azáltal, hogy minden körön kívül rekednek, vélhetően a kormányzat asszisztenciája mellett a kilakoltatás sorsára jutnak. Mindezt szeretném megelőzni, ezért javaslatom az, hogy az MNB-nél felhalmozódott, devizás átváltáson keletkezett többletből hozzunk létre egy kártérítési alapot, ide csoportosítva ezeket a pénzeket, feltárva a tipikus élethelyzeteket. Segítséget érdemelnének ezek a polgárok is. Az a kérdésem tehát, hogy ők mire számíthatnak, gondolkodott-e egyáltalán Magyarország Kormányza a legnehezebb sorban lévők megsegítésén. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mesterházy Attila képviselőtársamnak szeretnék reagálni nagyon röviden.

Azt gondolom, ebben a kérdéskörben sok mindent elmondtunk, és nyilvánvalóan ideológiai okból soha nem leszünk egy nevezőn, nem is ez a célom a reagálásommal. Mégis, azért arra hívnám föl kedves képviselőtársam figyelmét, ő ugyan azt állítja, hogy 2001-ben kerültek bevezetésre a devizahitel-konstrukciók Magyarországon, én ezzel szemben meg azt állítom, hogy '98 és 2002 között Magyarországon a magyar hitelfelvevő embereknek, polgároknak volt alternatív választási lehetőségük.

Volt lehetőségük arra, hogy a túlnyomó részben a piacon jelen lévő - ismétlem, túlnyomó részben a piacon jelen lévő -, államilag kamattámogatott forint-alapú hiteleket részesítsék előnyben, ami biztonságot és kiszámíthatóságot eredményez számukra, vagy a devizahiteleket részesítik előnyben. Nos, képviselőtársam, önök voltak azok 2002 után, akik ezt az alternatív választási lehetőséget elvették a magyar emberektől. Akkor beszéljünk világosan! Az önök kormánya volt az, amelyik megszüntette az államilag támogatott forint-alapú, kamattámogatott hiteleket, és az önök kormánya volt az, amelyik rázúdította ily módon a lakosságra a deviza-alapú hitelezést.

Azt gondolom, azt a számot talán nem lehet éppen elégszer ismételni, talán ön sem értette meg, vagy talán nem tetszett odafigyelni, most már kétszer is elmondtuk: 2002-ben a devizahitelek teljes állománya Magyarországon 60 milliárd forint volt - hatvan! -, 2010-re az önök nyolc évés, áldásos kormányzását követően pedig ennek több mint 116-szorosára, 7000 milliárdra növekedett. Akkor nem tudom, miről beszélünk, tisztelt képviselőtársam, devizahitelek tekintetében. Köszönöm szépen *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy gyors reakció: én nem azt vitattam, hogy nőtt az állomány, pusztán csak azt mondtam, hogy hol kezdődött ez a kérdés. Úgyhogy valószínűleg ön nem figyelt, nem én az elmúlt hozzászólások kapcsán.

(11.10)

Én bevallom őszintén, hogy örülök annak, amit Witzmann Mihály elmondott, sőt magának a javaslatnak is örülök, hiszen ha egyetlen devizahitelesnek a helyzetén lehet javítani és segíteni, vagy helyre lehet tenni azt, az már egészen biztosan jó hír. Ugyanis nem tudom, emlékeznek-e rá, hogy pár héttel ezelőtt ebben a teremben Witzmann úrtól két méterre volt a Magyar Nemzeti Bank alelnöke, aki az általam feltett kérdésre azt a választ adta, hogy Magyarországon nem létezik a devizahiteles probléma; azt mondta, hogy ilyen probléma nincs Magyarországon, ezt önök már rég megoldották. Na most, ahhoz képest, hogy ön is azt mondta, ha jól idézem, hogy nagyon sokan ma

is küzdenek ezzel a problémával, ez azt jelenti, hogy igazam van, mégiscsak létezik ez a probléma Magyarországon, és valószínűleg a kormány is így gondolhatja, mert különben nem hozna be ide semmilyen javaslatot ezzel kapcsolatban. Tehát valószínűleg a Magyar Nemzeti Bank alelnöke ezt is rosszul látja.

A másik, hogy annyit ajánlanék az erőtlől duzzadó kollégáknak a figyelmébe, hogy egy picit azért több szerénység illik ilyenkor a kommunikációban, hiszen azt olvastuk, hogy most végre ezek a családok visszakapják a lakásukat, ez volt a pontos fogalmazás. Ehhez hozzá kell tenni, hogy persze, visszakapják, ha újra megveszik a lakásukat, amit egyszer már megvettek a piacon, egyszer megvettek a banktól, és most harmadszor megveszik majd az eszközkezelőtől. Tehát azt gondolom, hogy segítség, segítség, de mégiscsak fontos ebben pontosan fogalmazni, hogy azért ez nem egy olyan egyszerű helyzet azoknak, akiknek ez a lehetőség ott van.

A másik, hogy nagyon hallgatnak arról a kérdésről, ahogy itt beszélt Witzmann képviselő úr is arról, hogy banki elszámoltatás. Kérem, én nem tudom, milyen banki elszámoltatásról beszél; a magyar kormány aláírt az EBRD-vel egy megállapodást - ez csak angol nyelven létezik egyébként, tehát a kormány nem tartotta fontosnak, hogy lefordítsa magyarra ezt a megállapodást -, ami arról szól, hogy a bankokat semmilyen kár nem érheti, a profitjuk nem csökkenhet semmiféle kormányzati intézkedés hatására. Tehát a magyar kormány, Orbán Viktor azt garantálta az EBRD-nek és a Bankszövetségnek, hogy semmilyen kár nem érheti a magyar bankokat, ami a devizahitelezés kérdését vagy bármilyen más kormányzati intézkedést érint. Tehát nem tudom, értik-e. Azt írták alá, hogy a bankok profitja nem csökkenhet semmiféleképpen, semmilyen kormányzati intézkedésnek a hatására. Egyébként ebben a megállapodásban az is benne volt, hogy az eszközkezelő tevékenységét ki kell bővíteni, hogy minél több családnak tudjanak segíteni.

Tehát az a helyzet, hogy miközben azt vállalták ebben a megállapodásban, hogy az eszközkezelő tevékenységét kibővítik, azaz próbálnak több magyar embernek segíteni az állampolgárok szintjén, aközben persze az is benne volt, hogy a bankok érdeke nem csorbulhat, és a kilakoltatásokat akadálymentesen folytathatja minden egyes bank. Ebből a kettő vagy három vállalásból csak azt teljesítik, ami a bankok számára jó, hiszen az eszközkezelő tevékenységét éppen a mostani javaslattal fogják felszámolni, tehát nemhogy bővítenék, hanem megszüntetik ezt a lehetőséget.

Ráadásul az is egy érdekes válasza volt itt a banki elszámoltatás kapcsán a Nemzeti Bank alelnökének, hogy azt mondta egy konferencián, hogy tulajdonképpen az ügyfelek nem voltak megfelelően tájékoztatva, amikor ezeket a hiteleket felvették, és ez teljesen természetes, hogy ez így volt. Utána én megkérdeztem tőle, hogy ha ezt ő így látja, és ezt egy konferencián el is mondja nyilvánosan, amiről egyébként hangfelvétel is készült, akkor miért nem tesznek valamit, akkor miért nem vonják felelősségre a bankokat amiatt,

hogy nem tájékoztatták tisztességesen a fogyasztóvédelmi törvények, szabályok szellemében a fogyasztókat. Azt mondta a Magyar Nemzeti Bank, és ezt percekben használják egyébként a devizahitelekkel szemben a bíróságon, hogy a Magyar Nemzeti Banknak volt egy olyan állásfoglalása, ami arról szólt, hogy nem tudja előre jelezni, hogy milyen lesz az árfolyam, tehát nem tudják megmondani, hogy fölfelé, lefelé megy, és mennyit fog nőni, csökkenni az árfolyam. Ez egy eléggé vicces állásfoglalás, finoman fogalmazva, mert ebből az következik, hogy akkor nagyon nehezen lehetne költségvetést is tervezni Magyarországon, ha nem tudjuk, hogy mi lesz az árfolyammal; de a másik probléma, hogy érdekes módon nem tudta a Magyar Nemzeti Bank előre jelezni az árfolyam változását, ezáltal a kockázatot, nem tudták a bankok ezt kiszámolni, de az adósnak tudnia kellett volna, hogy milyen kockázatot vállal, neki kellett volna tudnia kiszámolni és pontosan felmérni azt, hogy milyen árfolyamkockázatot vállal azáltal, ha devizahitel-alapú forrást vesz fel.

Én ezért gondolom, hogy miközben olyan kezdeményezésnek, hadd mondjam még egyszer, örülünk, ami valamilyen formában segíti a devizahitelesekkel, de ezen túl azért azt is fontos látni, hogy az eleje ennek úgy indult, hogy önök nem akartak segíteni a devizahiteleknek. Orbán Viktornak volt olyan nyilatkozata, ami arról szólt, hogy mindenki vállalja a felelőséget a saját döntéseiért. Aztán, gondolom, önök is rájöttek arra, hogy azért ez egy sokkal nagyobb társadalmi probléma, mint amit egy viccel csak így el lehetne ütni.

Nekünk ehhez a javaslatához egészen biztosan lesz módosító indítványunk, ahogy erről Korózs Lajos már beszélt. Én kettő témát hadd említsek meg önöknek.

Az egyik az, hogy ha jól emlékszem, akkor most a javaslatban az szerepel, hogy 60 nap alatt el kell dönteniük az érintetteknek, hogy egy éven belül kifizetik-e a lakásukat, tehát hogy részt vesznek-e ebben a programban. Mi azt fogjuk javasolni, hogy 60 nap alatt döntsék el, hogy a következő négy évben kifizetik-e a lakásukat - hiszen jelenleg, ahogy a mai hírek is mutatják, durván 1300 ember élt a lakás visszavásárlásának a lehetőségével; igaz, a hírben az nem jelent meg, hogy közben az eszközkezelő durván ezer embert pedig kilakoltatott a lakásából, tehát talán így pontos, ha párba állítjuk ezt a kettőt -, magyarul, hogy legyen egy hosszabb futamidő arra, hogy valaki ki tudja fizetni a lakását. Ez lenne tematikailag az egyik módosító javaslatunk egészen biztosan.

A másik pedig, hogy bővíteni kellene azoknak a körét, akik érintettjei, vagy akiknek ez egy lehetőséget jelent, hiszen ha jól értem, aki köztartozást halmozott fel, az nem élhet ezzel a lehetőséggel, vagy akiknek korábban az eszközkezelő valamilyen okból elutasította a lakásának a megvásárlását, azok sem élhetnek ezzel, tehát meg kellene nézni, hogy hogyan lehetne ezt az eszközt vagy ezt az eszközrendszert bővíteni, több ember számára elérhetővé tenni, és talán egy kicsit kiszámíthatóbb és rugalmasabb feltételeket is teremteni ehhez a programhoz.

Mi abban bízunk, hogy ezeket a javító és jobbító szándékú módosító javaslatainkat figyelembe veszi a kormányzó többség, és bízunk benne, hogy ha ezeket elfogadják, akkor valóban, ahogy Korózs Lajos is említette, az MSZP-frakció kész arra, hogy támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Volner János képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen. Nacsá Lőrinc KDNP-s képviselőtársam szívére tette, hogy miért fogalmazunk meg ilyen nagyon terjedelmes kritikát. Képviselőtársam, azért, mert ez a kötelességünk (Nacsá Lőrinc: *Nem ezt kérdeztem!*), ellenzéki képviselők vagyunk, elmondjuk azt, amivel egyetértünk. Én ezt a javaslatot a közszerepléseimben is, a tévés szerepléseim alkalmával is jónak és előremutatónak neveztem, de nagyon fontos az, hogy nekünk nagyon kevés lehetőségünk van arra, hogy a saját jobbító szándékú javaslatainkat megfogalmazzuk.

Először is, nekünk nagyon fontos az, hogy felelősnek kell hogy érezzük magunkat politikusként is arra, hogy rámutassunk egy nagyon fontos tényre: mindenki problémája a devizahiteles probléma, nem csak a devizahittel érintett családoké. Amiről az előbb beszéltem önöknek, a diszkrecionális jövedelmi hányad pörgeti a gazdaságot a világon mindenhol, ez pörgeti a járműipart, az autóeladásokat, az építőipart, az ehhez kapcsolódó egyéb ágazatokat, a kereskedelmet, a szolgáltatóipart is ezen keresztül. Ha nincs diszkrecionális jövedelem, mert a középpolgári réteg olyan szinten eladósodott, mint Magyarországon, azért, mert az egyébként rendelkezésre álló jövedelmi hányadot a rezsiköltségen felül a bankokhoz hordják az emberek, akkor nem fog pörögni a magyar gazdaság, akkor nem fog talpára állni a saját tulajdonú gazdaságunk, akkor az lesz, mint amit most látunk: külföldi cégek jönnek ide, bérmunkát biztosítanak Magyarországra részére, de tőkejövedelmet nem fogunk tudni realizálni, mert a hazai piacon nem tudnak megerősödni a vállalkozásaink. És erre az összefüggésre nekünk kötelességünk - akár ennek a témának a kapcsán is - rámutatni.

Szintén kötelességünk, ellenzéki képviselőként kiváltképp, hogy kritikát fogalmazzunk meg a kormány munkájával szemben. Én ezt tettem meg, szakmai alapon kritizáltam, rámutattam arra, hogy mi az, amit a kormány szerintem rosszul vagy nem időben lépett meg, hogyan lehetett volna ezen a problémán segíteni, miért szállt el az árfolyam, milyen kormányzati totójázás vezetett ide, és nagyon fontos volt a javaslatok megtétele is.

Hiszen előremutató javaslatot fogalmaztunk meg arra, hogy mi lehet a következő lépések forrása, amit itt egyébként Z. Kárpát Dániel megfogalmazott előtünk, például a jegybanki nyereség eddiginél korrektebb módon történő elszámolása az állam, a tulajdonos felé. Itt ugyanis mi korábban azt fogalmaztuk meg, hogy az angol jegybank eredményelszámolási gyakorlatát kellene a magyar viszonyokra átültetni;

amilyen nyereség képződik a jegybanknál, az fizesse be azonnal a költségvetésbe, és ne Matolcsy György zsebpénzeként funkcionáljanak azok a százmilliárd forintok, amelyek jelenleg a Magyar Nemzeti Banknál csapódnak le.

(11.20)

Ezt az állam pedig használja föl célszerűen, használja föl a devizahiteles családok megsegítésére, mert ez mindannyiunk érdeke.

Érdekes volt, amit említett itt Mesterházy Attila az EBRD-vel történő megállapodás megkötéséről. Ez gyakorlatilag egy paktum, amit a bankrendszerrel kötött meg a magyar kormány, és biztosított számára kiáltásokat.

Hadd hívjam föl képviselőtársaim figyelmét arra, hogy mekkora volt a felháborodás, amikor kiderült az, hogy a szocialista kormányok a magyar energiaszektor privatizációjakor eszközárnyos nyereséget garantáltak a befektetők részére, szembemelve a piaci folyamatokkal, tehát nem a vállalkozói tehetség és a hatékonyság volt az, ami mérvadó volt, hanem gyakorlatilag garantálták nekik azt, hogy olyan szintre emelhetik a magyar energiaárakat, amely biztosítja számukra az eszközárnyos nyereséget.

És most mit látunk, képviselőtársaim? A bank-szektor, a hitelintézeti rendszer kivételezett helyzetbe került, de nemcsak a szocialista kormányok idején, hanem önöknél is. Milyen más vállalkozói szektort ismernek Magyarországon, milyen más üzleti szegmenst tudnak azonosítani, ahol garantálják azt, hogy a kormányzati intézkedések nem fognak teherként az adott ágazatra nehezíteni. Ahol garantálják azt, hogy gyakorlatilag be van felülről betonozva a bankrendszer adózása, és csak csökkenhetnek a terhek, de semmiképpen nem növekedhetnek.

Önök nem a magyar kis- és középvállalkozókkal kötöttek ilyen tartalmú megállapodást, hanem a hitelintézeti szektor szereplőivel, a bankokkal magukkal. És az, hogy ezt egy ellenzéki képviselő számonkéri önöktől, és ezt joggal teszi kritika tárgyává, szerintem a világ legerősebb dolga, hiszen azért erősen furcsa az, hogy miután a bankrendszer ilyen elképesztő válságot okozott Magyarországon, azután vele kötnek egy olyan különalkut, amelynek keretén belül a bankrendszer kiáltásokat kap más gazdasági szektorokkal szemben.

Szintén érdemes megérteni azt, hogy ez az egész, amit a Nemzeti Eszközkezelővel és a nem teljesítő hitelekkel, az NPL-ekkel csinálunk, ez nem valami szíveség a bankok felé, és hozzáteszem, csak a félreértések elkerülése végett: még a devizaadósok felé sem szíveség. A bankoknak a nem teljesítő hitelek, az NPL-ek után tartalékot kell képezniük. Ez számottevően lerontja a hitelezési képességüket, rontja a hitelportfóliójuk minőségét, mindenkinek az az érdeke tehát, hogy a kereskedelmi bankok ki legyenek tisztítva, megszabaduljanak ezektől a hitelektől.

Ha önök most megnézik, tulajdonképpen már nem is a kereskedelmi bankoknak tartozik a legtöbb

devizahiteles, hanem a követeléseiket felvásárló egyéb gazdasági szervezeteknek. Gyakorlatilag a kormány olyan módon odázta el ezt a problémát, hogy részint előremenekült - egyébként nagyon helyesen a Nemzeti Eszközkezelő bevezetésével -, és egyébként egyet is értek azzal, hogy a Nemzeti Eszközkezelő működését ki kellene bővíteni.

Én magam is ezt fogalmaztam meg javaslatként, hogy minél több emberre terjedjenek ki ezek az intézkedések, hiszen számukra ez fontos, érdemi segítséget jelent.

De nagyon fontos az egyébként, amit én jónak tartok ebben a javaslatban, hogy a devizahitelesek számára, azoknak, akik most a nemzeti eszközkezelős lakásokban laknak, legyen ez a lakás megvásárolható. Ezek túlnyomórészt olyan ingatlanok - értékhatáros egyébként a Nemzeti Eszközkezelő működése, tehát luxusingatlanok eleve nem tudnak bekerülni ebbe a körbe -, amelyeket egyébként piaci alapon rendkívül nyomott áron lehet csak értékesíteni. A kormány tehát gyakorlatilag nem szívességet tesz ezzel sem, hanem létrejön egy olyan alku, ami bizonyos veszteségekkel jár minden fél részére, az állam részére is természetesen pénzbe kerül, de még mindig ez az olcsóbb megoldása ennek a problémának, mint ha ennek minden szociális terhét ráhárítanák a költségvetésre.

Nagyon fontos látni azt is, hogy alapvető kockázateszként lett a bankrendszeren belül az is, hogy megszabaduljanak az NPL-ektől, a nem teljesítő hitelektől. Ez nem csak Magyarországon trend, és nem csak a magyar kormány úgymond zsenialitását mutatja, ez a világon mindenhol megtörtént, a világon mindenhol nagyon hasonlóan zajlódt le. Miután elmúlt a 2008-as válság hatása, rendkívül nagy volt az eszközbőség, rendkívül olcsó források voltak nagy mennyiségben elérhetőek a piacon a befektetők részére, és ilyen módon történt meg ezeknek az ingatlanoknak a felvásárlása. Adott esetben az eszközkezelő is egy hasonló funkciót lát el.

Én tehát mondom még egyszer: egyetértek ezzel a javaslattal, de nekünk felelősségünk van mindabban, hogy elmondjuk a kritikánkat, mindabban, hogy az előremutató javaslatainkat megfogalmazzuk. Pénzügyi fedezetre is rámutattam a saját javaslatomban, hogy milyen forrásból szeretném én, ha tovább folytatná a kormány a bankadósmentő csomagot, milyen forrásból kell ezt a problémát rendezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztő Fónagy János, nemzeti vagyonnal kapcsolatos parlamenti ügyekért felelős államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előjáróban szeretném megköszönni azoknak a frakcióknak és hozzászólóknak, akik a javaslatot ilyen-olyan minősítések mellett, de támogatásra érdemesnek találták, és úgy gondolják, hogy a mai helyzetben ez a javaslat aktuális és elfogadása lehetséges.

Egyetértek azokkal a hozzászólókkal is, akik elmondták, hogy ez az előterjesztés „A Nemzeti Eszközkezelő Programban résztvevő természetes személyek otthonderemtésének biztosításáról” címet viseli, és lényegében arról az 57 ezer ingatlanról és mintegy 154 ezer családról szól, akik az eszközkezelő elmúlt hetévi működésében érdekeltek voltak és jelenleg is érdekeltek. Ezeknek az embereknek, ennek a több százezer embernek az ismételt otthonderemtését támogatja ez a javaslat.

Nyilvánvaló, és ezt az elhangzott több órás vita is mutatja, hogy nyilvánvaló, hogy egy ilyen téma lehetőséget ad arra, hogy általános gazdaságpolitikai, pénzügyi, ingatlanpolitikai fejtegetésekbe bocsátkozunk, amelyeknek a szakmai tartalmát nem kívánom vitatni, hiszen a feladatom a jelen előterjesztés megtétele és az azokkal kapcsolatban elhangzott kérdésekre a válasz.

Engedjék meg, hogy előrebocsássam, hogy amiről mi most beszélünk, hogy önök ezt pontosan tudják, ez a törvényjavaslat; ennek elfogadása után, remélt elfogadása után lesz egy végrehajtási rendelet, amely számos olyan kérdésre választ ad, és számos olyan szabályozást tartalmaz, ami ma délelőtt is itt elhangzott.

Engedjék meg, hogy itt az egyik alapkérdésre igyekezzem választ adni azzal a megjegyzéssel, hogy amit mondok, az a végrehajtási rendeletnek is csak a tervezete, tehát nyilvánvaló, hogy előbb a törvényt kell elfogadni. E szerint a tervezet és jelenlegi szándékunk szerint az ingatlan bérlő általi megvásárlása esetén az ingatlan vételára a Nemzeti Eszközkezelő által az ingatlanért fizetett vételárnak megfelelő összeg. Tehát nem piaci ár, nem az aktuális ár, hanem a korábbiakban rögzített ár. Tehát nem a piaci érték magyarúl.

Úgy gondolom, hogy ez azért beleillik abba a sorba, amit ugyan nyilvánvaló, hogy a parlament különböző oldalain ülők különbözően értékelnek, de azért beleillik abba a sorba, ami a forintosítást, az árfolyamkockázattal, az árfolyamgáttal, a végtörlesztéssel kapcsolatos intézkedéseket tartalmazza.

(11.30)

Nem akarom a törvényjavaslat vitáját ilyen számmágiába elvinni, de azért amikor legalább százezres nagyságrendben... - kérem az ellenzéki képviselőtársaimat, hogy maradjunk a realitások határai között. Tehát nyilvánvaló, amikor önök is összegeket mondanak, önök sem vitatnak ezen intézkedések, önök által rossznak vagy kevésbé rossznak ítélt vagy elégségesnek vagy elégtelennek ítélt intézkedések közötti számokat, kérem legalább azt ismerjék el, hogy ez az intézkedési sor sok százezer család gondjait enyhítette.

Lehet, hogy nem oldotta meg mindegyiknek véglegesen, de alapvetően azt a problémát, ami 2010-ben fennállt, azt jelentős mértékben enyhítette.

Azt a vitát sem szeretném élezni, hogy itt ki miért tehet. Kétségtelen, hogy a politikatörténet ezt majd elemezni fogja, de azért kérem, hogy pár hónapos, az összes esetnek körülbelül 1 százaléka kivételként az időszakot ne hasonlítsanak össze egy tízéves, annak az időszaknak a mintegy 130-szorosát kitevő következménnyel, tehát hogy ez a szituáció egyáltalában hogy állt be.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet - mert több hozzászóló a felek közötti pozíciókat néha mintha elcsúsztatta volna -, hogy amikor az eszközzel megvásárolta az ingatlant, akkor a hiteladósok bank felé fennállt tartozása megszűnt. Tehát a felek személyében változás állt be, onnantól a hiteladósok a bankhoz az égvilágon semmi köze. A bankok ezután semmilyen követeléssel nem élhettek sem az állammal szemben, sem a magánszeméllyel szemben. Tehát a felek személyében bekövetkezett egy változás, amellyel, hogy fedél maradt az emberek feje felett.

Ismételten megköszönve azon képviselőtársaim hozzászólását, akik támogatták az előterjesztést, azt szeretném ismételten - már elhangzott itt a kormánypárti képviselőtársaim hozzászólásában -, hogy a tervezet kifejezetten rendelkezik arról, hogy azok a hiteladósok, akik a megjelenést követő napig, ez november 21., legalább szándék szintjén bejelentik az eszközzel való részvételi szándékot, azoknak a kérelmét az eszközzel még befogadja. Ez a jelenlegi ismereteink szerint valahol 2 ezer körül mozog. Tehát nem puccsszerűen zárjuk le ezt a folyamatot.

Azt itt Korózs képviselő úr is aztán elismerte - csak felírtam -, hogy aki azért jelezte menet közben, hogy bajban van, annak segített a kormány. Az eszközzel-programnak a szociális bérlakás-program is része volt, és a mentorlehetőség is benne volt a dolgokban.

Csak azért, hogy néhány kérdés ne maradjon teljesen a levegőben: itt valaki felemlítette, hogy a rezsi-költségek nem segítettek a hátralékokon. A rezsi-költségek körében lévő lakossági hátralék azért az elmúlt években jelentősen csökkent, mind a 90 nap alatti, mind a 90 nap fölötti tartozásoknál.

Nem szeretném az érzelmek felé elvitt hozzászólások sorát folytatni, ezért engedje meg képviselőtársam, hogy két megjegyzést tegyek. Az egyik, hogy amikor személyre szólnak a megjegyzések és mondjuk, az előterjesztő lelkiismeretére apellálnak, ez talán zárószónak is jó: én akkor vettem centrifugát, amikor a mosógép részleteit kifizettem. Tehát ebben a tekintetben az én hitellel kapcsolatos lelkiismeretem tiszta, és tisztában vagyok azzal, hogy egy ilyen konstrukcióban kinek mi az alapvető felelősége.

Ezzel a zárszóval ismételten megköszönöm a támogató hozzászólásokat. Kérem, akik jelezték, hogy módosítókat kívánnak beadni, azt nyújtsák be, és kérem, hogy ezek bizottsági megtárgyalása után a javas-

latot, amit lényegében kiegészítésekkel önök is támogatásra alkalmasnak ítélték, támogassák. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2021. évi népszámlálásról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3609. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A társadalmi folyamatok változása és a változások megértésére és feldolgozására vonatkozó igény szükségessé teszi, hogy azok követése, megértése érdekében megbízható, időszerű, területileg részletes adatok álljanak rendelkezésre. Ehhez biztosít, azt lehet mondani, hogy egyedülálló adatforrást a népszámlálás.

Magyarországon 1870 óta rendszeresen, általában tízéves időközönként kerül sor népszámlálásra. A soron következő, 2021. évi népszámlálás a 16. lesz a hivatalos magyar népszámlálások sorában.

A tízévenkénti népszámlálást világszerte azért hajtják végre a nemzeti statisztikai hivatalok, hogy részletes képet kapjanak a népesség nagyságáról, demográfiai viszonyairól, iskolázottságáról, foglalkoztatásáról, nemzetiségi, vallási összetételéről, egészségi állapotáról, háztartási, családi viszonyairól és életkörülményeiről.

A törvény 1. §-a szerint a következő népszámlálás a 2021. május 1-jén nulla órakor fennálló adatok szerint 2021. május 1. és június 20. között folya le. A népszámlálás nemcsak minden egyes Magyarországon életvitelszerűen élő személyre terjed ki, hanem az ország lakosságállományának, lakásállományának teljes körű összeírására is, így a lakások jellemzőiről is részletes tájékoztatást ad.

A népszámlálás eredményeit rendkívül széles körben hasznosítják, nemcsak a döntéshozók, hanem a felhasználók legkülönbözőbb rétegei is. Emellett azt is hozzá kell tennünk, hogy a népszámlálás végrehajtása európai uniós kötelezettség is. Ennek megfelelően a népszámlálás nélkülözhetetlen információs bázisa gazdaságpolitikának, területfejlesztésnek, népesedéssel és családdal, nemzetiségekkel, szociális helyzettel, foglalkozással, lakáspolitikával kapcsolatos szakpolitikáknak, de adatul szolgál tudományos kutatásokhoz, elemzésekhez és a helyi társadalom működésének megértéséhez is.

A társadalmi folyamatok rendkívül gyors változása azonban megköveteli azt is, hogy a népszámlálás is folyamatosan megújuljon. A népszámlálás - összhangban a statisztikaiadat-előállítás modern követelményeivel - nem tekinthető már egy elszigetelt adatgyűjtésnek, amely tízévente pillanatfelvételt ad a magyar társadalomról, hanem központi szerepet tölt be a statisztikai adatfelvételek integrált rendszerében, amelynek részei az egyéb cenzustípusú adatgyűjtések, a folyamatos, az évenkénti és a többévenként sorra kerülő statisztikai adatgyűjtések, valamint a statisztikai adatforrások között egyre fontosabb szerepet játszó úgynevezett adminisztratív adatforrások is. A népszámlálás ebben a rendszerben egy kiindulási, viszonyítási pontként szolgál.

(11.40)

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják számunkra, hogy az egyik legjelentősebb igény a részletes területi adatok folyamatos rendelkezésre állása, ezek biztosítása azonban elsősorban népszámlálással és a népszámlálás adatköreinek lehetséges továbbvezetésével történhet.

Mindezek alapján a törvényjavaslattal elrendelni tervezett '21. évi népszámlálás a hagyományos adatgyűjtés mellett fokozottan kívánja felhasználni a közgazdaságban vezetett adminisztratív nyilvántartások adatait, és a különböző adatforrásokból begyűjtött adatokat összegyűjtve, integrálva széles körű elemzési, döntés-előkészítési potenciált kíván biztosítani a következő évtizedben. Ez a gyakorlat egyébként követi a nemzetközi jogszabályokat és a többi európai uniós tagállam által alkalmazott megoldásokat is.

A következő népszámlálás alkalmával az Európai Unió jelen pillanatban még 28 tagállama közül a tervek szerint 11 ország kizárólag az adminisztratív adatokon alapuló népszámlálást hajt végre a személyek azonosításával, és további 11 ország használ majd kérdőíves összeírást, kiegészítendő a már rendelkezésre álló állami nyilvántartási adatbázisokat, név vagy egyéb személyazonosító adat megkérdezésével. Nyilvánvalóan nekünk is az a hosszú távú célunk, hogy majd azon országokhoz csatlakozzunk, amelyek kizárólag adminisztratív alapon hajtják végre a népszámlálást.

Ki kell azt is emelni, hogy a közeljövőben megszületik az az európai uniós jogszabály, amelyik előírja a tagállamok számára a népszámlálási jellegű adatok évenkénti szolgáltatását, ez pedig kizárólag a rendelkezésre álló állami nyilvántartások adatainak a felhasználásával biztosítható.

Az adminisztratív adatok felhasználása egy első lépésnek tekinthető, a közvetlen adatgyűjtés ugyanakkor sajnos még nem váltható ki egy teljesen regiszteralapú népszámlálással, mert a regiszterek jelenleg nem teljeskörűen fedik le a népszámlálási adatok körét, és a működő nyilvántartások még nem felelnek meg teljes mértékben a statisztikai célú feldolgozás követelményeinek. Ennek ellenére azonban a rendelkezésre álló adatok hozzájárulnak a népszámláláskor

felvett adatokkal való összevetésben a teljesebb lefedettség biztosításához, valamint a hiányzó adatok pótlásához. Mindezek mellett az, hogy az állami nyilvántartásban rendelkezésre álló adatokat is fel fogja a KSH használni, segíti az adatok gyorsabb feldolgozását, és a korábbi adatközlést is lehetővé teszi. Ráadásul ez egy költséghatékonyabb megoldásnak is bizonyul a klasszikus értelemben vett hagyományos népszámlálásnál. Ennek köszönhetjük azt, hogy a 2021. évi népszámlálás költségei a tervek szerint nem fogják meghaladni a tíz évvel ezelőtti költség szintet.

2021-ben tehát összeírásra kerülnek a már megszokott népszámlálási adatkörök. Ez a lakosság lakásvizsgálata, a demográfiai helyzet, családi összetétel, munkavégzés, gazdasági aktivitás, egészségi állapot, nemzetiségi, vallási összetétel. Az adatszolgáltatás a különleges adatnak minősülő nemzetiségi, vallási és egészségügyi adatok kivételével kötelező lesz.

Ki kell azt is emelni, hogy az adminisztratív adatok felhasználása, tehát az állami nyilvántartásokkal való összevetés csak akkor lehetséges, ha az adatszolgáltatók által az összeíráskor megadott adatok egyértelműen összerendezhetők a nyilvántartásból származó adatokkal. Ezt az azonosítást a családi és utónév felvétele teszi lehetővé. Ki kell emelni, hogy a magyar népszámlálások történetében a 2001-es és a 2011-es népszámlálás volt az egyedüli, amikor a név összeírására nem került sor, míg az Európai Unió többi tagállamában, ahol hasonló módon hajtják végre a népszámlálást, 2011-ben mindenhol - mindenhol, minden uniós tagállamban - személyazonosításra alkalmas módon hajtották végre az adatgyűjtést. Ez egyébként nemcsak az Európai Unióban, hanem a világ többi régiójában is így áll.

A magyar állampolgárok véleménye szerint - ezt az adatot, amit most mondani fogok, a Központi Statisztikai Hivatal által 2018 júliusában elvégzett reprezentatív közvélemény-kutatás biztosítja -, a magyar állampolgárok 83 százaléka egyetértett azzal, hogy ez alatt a statisztikai adatgyűjtés alatt megadja a családi és utónévét, sőt a megkérdezett öt személyazonosító adat közül, név, anyja neve, személyi szám, tájszám, adóazonosító jel, tehát ezek közül a felkínált lehetőségek közül a név megadásának volt a legnagyobb lakossági támogatása.

Természetesen a teljes magyar lakosságra vonatkozó, személyazonosításra alkalmas adatfelvétel során különös tekintettel kell lenni az adatvédelmi követelmények biztosítására, az adatbiztonság minden körülmények közötti garantálására. A törvényjavaslat ennek a széles körű biztosítékait tartalmazza, amikor előírja, hogy a '21. évi népszámlálás során az adatszolgáltatók által megadott adatok már az adatfelvétel pillanatában automatikus módon álnevesítésen esnek át. Az adatkezelés, az adat-előkészítés és az adatfeldolgozás során - a törvényjavaslatban előírtak szerint -, az általános adatvédelmi szabályokkal összhangban, folyamatosan garantálja mind a különleges adatok, az azonosító adatok és az egyéb, a '21-es népszámlálás keretei között speciálisan felvett adatok elkülönített, álnevesített kezelését.

A vallásra és a nemzetiségre vonatkozó különleges adatok biztonságát pedig az is szolgálja, hogy az adatfeldolgozást követően ezeket teljes mértékben anonimizálni kell, úgy, hogy kapcsolatuk az adatszolgáltatókkal ne legyen többé helyreállítható. Emellett azt is rögzíti a javaslat, hogy az egyedi adatok felhasználása kizárólag statisztikai célra történhet, tilos annak bármely, nem statisztikai célú felhasználása.

Az adatközlésre, tehát az adatok majdani későbbi kiadására pedig szintén a statisztikáról szóló törvény szigorú rendelkezései vonatkoznak, amelyek alapján egyedi adat nem hozható nyilvánosságra és nem közzélhető mással.

Az adatvédelmi garanciák érvényesítése érdekében a törvényjavaslat egyébként azt is külön kimondja, hogy '21-es népszámlálás előkészítése, végrehajtása és az adatok feldolgozása során a Központi Statisztikai Hivatal szorosan együttműködik a nemzetiségi, vallási közösségek, valamint a fogyatékkal élők érdekképviselőivel. Ez is biztosítja a '21-es népszámlálás átláthatóságát, és ez egy, még egyszer mondom, a törvényjavaslatban rögzített garancia.

Az adatgyűjtés végrehajtása vonatkozásában pedig az a cél, hogy a kérdőív kitöltése a lehető leggyorsabban és a legrugalmasabb módon történhessen meg. Ennek érdekében az adatszolgáltatás elektronikus úton fog történni 2021-ben, online felületen, többféle mobil eszközön, a kérdőív önálló kitöltésével, valamint a számlálóbiztosok által tabletek segítségével. Tehát mindenhol elektronikus úton fog történni a kérdőív kitöltése, ezt vagy önállóan az állampolgárok végzik, vagy pedig a kérdezőbiztosok tabletek segítségével bonyolítják le az adatfelvételt. Ezen elektronikus adatgyűjtés révén az adatszolgáltatás önállóan, kényelmes időpontban teljesíthető, és a válaszadás időtartama az interjú módok esetén is jelentősen lecsökken.

Összefoglalóan azt lehet mondani, hogy ez a törvényjavaslat, amelyet jelen pillanatban tárgyalni készül a Ház, a XXI. század követelményeinek, a hazai és nemzetközi jogszabályoknak, a nemzetközi gyakorlatnak és az adatfelhasználók igényeinek a lehető legselesebb körben megfelelő, az adatminőséget és az adatok védelmét egyidejűleg garantáló összeírás, amely lehetővé teszi a népszámlálási jellegű adatok folyamatos, nem csak egy időpillanatban történő előállítását, és ez az azt követő évtized meghatározó stratégiai jellegű statisztikai adatforrása lesz. Ezért szeretném kérni a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Héjj Dávid képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Elnök Asszony! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Napjaink rohamosan fejlődő világában a társadalomban végbemenő folyamatok, valamint az ezzel párhuzamosan zajló változások egyre gyorsabban és egyre intenzívebben történnek. Magyarország és a világ változásának megértéséhez szükséges, hogy megbízható, időszerű és részletes adatokra támaszkodó kutatások, elemzések álljanak rendelkezésünkre.

Ezt a célt is szem előtt tartva, közel másfél évszázados gyakorlatot követve 2021-ben népszámlálásra kerül sor hazánkban, amellyel az állam célja, hogy komplex, átfogó és pontos mutatókra alapozott képet kapjon a magyar társadalom aktuális helyzetéről. A kutatás eredményeként kapott statisztikák nélkülözhetetlenek a kormányzati döntések előkészítése során, továbbá az államigazgatás mellett a gazdasági szereplők, a tudományos és oktatási műhelyek számára is kiemelt jelentőséggel bírnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ország lakosainak összeírását célzó népszámlálást először II. József király rendelt el, amelyet 1784 és 1787 között hajtottak végre. Ezt követően csaknem száz esztendő kellett várni arra, hogy a magyar állam vezetői felismerjék a népszámlálás intézményének fontosságát. Magyarországon az első hivatalos statisztikai szolgálatot 1867-ben alapította meg az akkori kormány a Földmívelés-, Ipar és Kereskedelemügyi Minisztérium keretében kialakított statisztikai szakosztály létrehozásával, amelynek - talán itt is érdemes megemlékeznünk - első vezetője Keleti Károly volt. Az új szervezet az önállósuló magyar államnak a népesség és a lakásállomány összetételére vonatkozó adatigénye miatt jött és jöhetett létre. Egyik első feladata éppen az 1869. évi III. törvénycikk alapján az első népszámlálás, azaz egy, az ország egész területére kiterjedő, teljes körű összeírás megszervezése volt, amely - mint azóta minden magyarországi népszámlálás - magában foglalta a lakások számbavételét is.

Az azóta eltelt, közel 150 évben tízévenként újra és újra megalkotásra került az aktuális népszámlálást elrendelő törvény. A második, 1880-ban végrehajtott összeírást már az 1871-ben létrehozott önálló Országos Magyar Királyi Statisztikai Hivatal szervezte.

150 évvel tehát az imént hivatkozott népszámlálást követően, 2021-ben lesz esedékes a következő, immáron 16. népszámlálás. Ekkor új, friss, egyedülálló adatforrás áll majd rendelkezésre, amely részletes képet nyújt a hazai népesség nagyságáról, annak nemzetiségi és vallási összetételéről, egészségi állapotáról, iskolázottsági szintjéről, foglalkoztatottságáról és családi körülményeiről.

Hangsúlyozandó - ahogy államtitkár úr is elmondta, és ahogy már én is korábban utaltam rá -, hogy a népszámlálás nem kizárólag a Magyarországon életvitelszerűen élő személyekre terjed majd ki, hanem az ország lakásállományának kivétel nélküli összeírására is, azaz a lakások jellemzőiről is részletes információval fogunk rendelkezni.

Szeretnék röviden beszélni arról, hogy a népszámlálások eredményei miért is fontosak. A Központi Statisztikai Hivatalnál kezelendő adatbázis az állami irányítás számára nélkülözhetetlen, hiszen ezen adatok segítségével tud a kormányzat reális keretek között terveket készíteni és programokat kidolgozni. A gazdaságpolitikai, család- és népesedéspolitikai célkitűzések kitűnően alapozhatóak a népszámlálásból megismert demográfiai mutatókra. A szociálpolitikai elképzelések a foglalkoztatottsági, iskolázottsági, egészségügyi, valamint a lakáshelyzetre vonatkozó adatok ismerete nélkül megtervezhetetlenek, sőt végrehajthatatlanok lennének. Az országos, regionális vagy éppen kisebb helyi szintű társadalmak rétegződését vizsgáló, tudományos kutatások és reprezentatív felmérések a Központi Statisztikai Hivatal adatainak hiányában nem vagy csak nagy nehézségek árán lennének kivitelezhetőek. A nemzetiségi és egyházpolitika sem lehetne észszerű keretek között kialakítható ezen statisztikai mutatók ismerete nélkül, hiszen a népszámlálás az egyetlen olyan adatforrás, amelyből lehetőség nyílik megismerni a hazai vallási viszonyokat, és összehasonlító módon követni az egyes felekezethez kötődők számának, társadalmi, területi jellemzőinek változásait.

A teljes körű népszámlálás az egyetlen adatforrás, amely egyszerre biztosítja az adatok teljes lefedettségét és területi részletességét, illetve a társadalom és a gazdaság legkisebb egységeire vonatkozó információk számos kombinációs lehetőségével minden szempontból megfelel a hazai és nemzetközi kutatási igényeknek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat az Európai Unió általános adatvédelmi rendeletében foglalt követelményeknek maximálisan megfelel. Fontos kiemelni, hogy mivel a népszámlálás során természetes személyek olyan adatai kerülnek rögzítésre, amelyek személyiségük lényeges vonásának minősülnek, ezért alapvető feltétel, hogy ezen adatok meghatározott keretek között, anonimizált módon kerüljenek felhasználására, illetve hogy csak a törvényben meghatározott időtartamig legyenek megőrizhetőek. A törvényjavaslat részletesen meghatározza az adatfelvétel menetét, az adatok - beleértve a személyes azonosítók - kezelését, megfelelő védelmet nyújtva a teljes adatkezelési folyamat során.

Jelen törvényjavaslat az Európai Unió joganyagára alapozva, ahhoz igazodva szabályozni kívánja az összegyűjtött adatok kezelésének és felhasználásának menetét, mégpedig oly módon, hogy azok személyazonosításra alkalmatlanok legyenek. A népszámlálás végrehajtása ugyanis nem csupán hazai, hanem európai uniós kötelezettség is, és azt gondolom, hogy ezeknek a kötelezettségeknek a törvényjavaslat megfelel, példaként említhetjük röviden, hogy többek között a lakóhelyre, a családi állapotra, a gazdasági aktivitásra vonatkozó adatok gyűjtése az Európai Parlament és a Tanács 763/2008/EK rendelete alapján kerül megszervezésre.

Valószínűleg a vitában majd halljuk, hogy a kormányzat és a Központi Statisztikai Hivatal hogy fog

élni az adatokkal, és biztos, hogy jó-e, amiről államtitkár úr már beszélt. Én nem akarom újra elmondani, hogy a Központi Statisztikai Hivatal a nyár folyamán egy közvélemény-kutatást végzett, de azt gondolom, hogy az a szám, amit államtitkár úr mondott, még egyszer ismétlést kíván, vagy megéri, hogy még egyszer elmondjuk: 83 százalék úgy nyilatkozott, hogy nem zavarja, ha a teljes nevét meg kell adni a kutatás folyamán.

A népszámlálás végrehajtása és az adatok kezelése során garantálni kell egyébként az adatkezelés biztonságát és az adatok kizárólag statisztikai célra történő felhasználását. Ennek érdekében a törvény garanciákat ír elő és garanciákat vállal a felvett azonosító adatok leválasztásával és elkülönített kezelésével kapcsolatban.

Ahogy államtitkár úr is mondta, a kérdőív véglegesítésekor, az adatrögzítés pillanatában az adatgyűjtő alkalmazás azonnal, automatikus módon elvégzi majd az adatok anonimizálását. Azt gondolom, hogy erre a Központi Statisztikai Hivatal szakmai múltja és a gyakorlata garanciát kell jelentsen mindannyiunk számára.

Az adatkezelés átláthatóságát emellett külön segíti a törvényjavaslat azon rendelkezése, amely szerint a KSH a népszámlálás előkészítésének, végrehajtásának folyamatában a különböző érdekcsoportok képviselőit bevonva és velük folyamatosan egyeztetve fog dolgozni. A feldolgozás lezárásakor létrejött adatállomány személyazonosításra már nem lesz alkalmas, ugyanakkor abból adatközlések végezhetőek, adatelemzések lesznek készíthetőek, amelyek összefüggéseiben vizsgálhatják a népszámlálás során felvett adatokat, így részletes és széles körű információt szolgáltatnak a felhasználók részére, míg ezzel egyidejűleg biztosítják a különleges adatok biztonságos kezelését is.

A törvény garantálja, hogy a gyűjtött adatok kizárólag statisztikai célra használhatóak, amely biztosítja, hogy az adatszolgáltatók egyedi adatai visszaazonosítható módon nem kerülhetnek nyilvánosságra, továbbá más célra nem kerülhetnek felhasználásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján kijelenthetjük, hogy a törvényjavaslat egy modern, XXI. századi népszámlálást vázol elénk a 2021. évre, amely mind az adatszolgáltatók, mind az adatfelhasználók érdekeit költséghatékony és biztonságos módon garantálja.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a benyújtott javaslat elfogadását, és arra kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy tegyenek majd önök is így. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Héjj Dávid képviselő úr. Most megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik egyetért mindazokkal a célokkal, amiket most két ízben is hosszadalmasan hallhattunk, hogy mennyire fontos minden ország, így hazánk számára is az, hogy a megfelelő társadalmi, gazdasági, politikai döntéshozatal megalapozó számok minél inkább frissen álljanak rendelkezésre a döntéshozók számára, vagy éppen tisztában legyünk olyan kérdésekkel, amelyek szintén a magyar társadalom vonatkozásában fontosak, így értelemszerűen én nem ezeket a fontos érveket szeretném - amik az indokolásban is egyébként hosszasan kifejtésre kerültek - megismételni, inkább néhány kérdést, észrevételt szeretnék felvetni.

Amikor a javaslatot kézbe fogtam, akkor értelemszerűen az egyik első dologom az volt, hogy összevettem a 2011. évi népszámlálásról szóló törvényjavaslatot a mostanit, a '21-es népszámlálásról szóló törvényjavaslatot, és nem kellett sokáig keresgélnem, az első néhány paragrafusban már rögtön egy érdekes különbségre is leltem. Ez pedig az 1. § (2) bekezdése, amely a 2011. évi népszámlálás alkalmával még úgy szólt, hogy a 2011. évi népszámlálás kiterjed a Magyarországon élő vagy pedig az átmenetileg külföldön tartózkodó állampolgárokra. A mostani javaslatban ellenben ez úgy szerepel, hogy a Magyarország területén élő vagy 12 hónapnál rövidebb ideig külföldön tartózkodó állampolgárokra terjed ki ez a népszámlálás.

(12.00)

Ugye, itt a mondat második felében van egy különbség, és én rögtön szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy mi az oka ennek a különbségnek, hogy 2011-ben még mindenkit, aki akár csak átmenetileg külföldön tartózkodott, nyilvántartásba vettek, most viszont csak azokat fogják nyilvántartásba venni, akik 12 hónapnál rövidebb ideig tartózkodnak külföldön. Úgy gondolom, azért ez egy érdekes különbség, és főleg annak tekintetében, hogy itt a mai hazai közéletben, ha a népszámlálás adatai, illetve úgy általában a magyar társadalomra vonatkozó adatok szóba kerülnek, akkor nem arról szoktunk beszélgetni meg vitatkozni, hogy hány férfi és nő van a magyar társadalomban vagy milyen a családi helyzete a magyar társadalomnak, hanem például pont az elvándorlás kérdése az, amely nagyon komoly ellentétet okoz itt az ellenzék és a kormánypártok között, hogy mégis milyen nagyságú az elvándorlás mértéke Magyarországon, hány százezer fő érintett ebben. Ebből a szempontból nem mindegy az, hogy ez a paragrafus például megváltozott, ugyanis ez azért felvet kérdéseket.

Mi lesz azokkal, akik például állandó lakhellyel Magyarországon rendelkeznek, viszont 12 hónapnál, tehát egy évnél több ideje vannak külföldön? Szerintem mindannyian tudunk ilyenre példát mondani, nem egy-két embert érint ez, hanem sok tízezer embert érinthet, akiknek, még egyszer mondom, a költődésük miatt vagy bármilyen más indíttatásból kifolyólag itt van állandó lakhelyük, ugyanakkor életvitelszerűen más országban dolgoznak.

Az is kérdést vet fel, hogy mi van azokkal, akik ugyan hazajárnak, mondjuk, évente egy-két alkalommal néhány napra vagy egy-két hétre, és mondjuk, kötődnek annyira az országhoz, hogy szeretnének ebben a népszámlálásban részt venni, és ezáltal nemcsak az állandó lakhelyük van itt, hanem mondjuk, ha megkérdezzük őket, akkor azt is mondják, hogy egyébként ők 12 hónapnál nem több ideig tartózkodnak külföldön. Tehát őket egyébként számításba veszik, de gyakorlatban az ő itthoni jelenlétük évente néhány napra korlátozódik. Mondom még egyszer, azért fontos itt az elvándorlás kérdése, mert ha a népszámlálás adataira vagyunk kíváncsiak, akkor ez az a vitatéma, ami időről időre, akár a parlamentben, akár különböző más helyszíneken is szóba kerül, és nagyon nincs egyetértés ebben a kérdésben. Nemcsak önmagában a tény megállapítása miatt fontos ez, hanem az ebből levonandó következtetések szempontjából is, mennyire súlyos az elvándorlás problémája, és milyenfajta lépések szükségesek ennek a folyamatnak a lassítása, megállítása és hosszú távon visszafordítása érdekében. Úgyhogy bízom benne, hogy kapok ezekre a kérdésekre érdemi választ, és akkor tudunk közösen beszélgetni ilyen szinten legalább az elvándorlás kérdéséről.

A második különbség, amit önök is említettek itt a '11. és '21. évi népszámlálás között, ez a név rögzítése. Azért azok a kételyek, amikre itt képviselőtársam is utalt, nem véletlen merülnek fel a magyar társadalomban. Örülünk, hogy a KSH közvélemény-kutatása ilyen magas számot mutatott ki, de azért érdemes a kételyekkel is foglalkozni. Egy olyan országban, ahol a kormánypártok rendszerszinten működtetnek egy Kubatov-listát, és lassan már ott tartunk, hogy az utolsó portáznál is, amikor egy ilyen munkahely betöltésére keresnek valakit, megnézik, hogy a Kubatov-lista alapján ő most éppen hova sorolható, akkor bizony érthető az, hogy a magyar társadalom egy jelentős részében van aggály, kétely azzal kapcsolatban, hogy az elmúlt két népszámlálással kapcsolatban most a nevét is megkérdezzük, és erről is be kell számolnia.

És egyébként a magyar népszámlálások kapcsán történelmileg is van egyfajta kétely a magyar társadalomban. Sajnos voltak olyan esetek itt az elmúlt 150 évben, az 1870-es első népszámlálástól, amikor későbbiekben ezeket a népszámlálási adatokat olyan célokra használták fel, ami bizalmatlanságot kelt a magyar társadalomban. Még a XIX. század végén, amikor az osztrák közigazgatás végezte ezt, vagy éppen '45 után, amikor erre hivatkozva telepítették ki a német állampolgárságú embereket. Tehát itt azért történtek olyan történelmi események, ami miatt egy általános bizalmatlanság is megfogalmazódik a magyar társadalomban.

Kis színesként azért, nem tudom, önök is biztos ismerik azt a történetet, amikor 2001-ben első alkalommal kérdeztek rá a felekezeti hovatartozásra, és az angolszász országokban tiltakozásul, hogy miért is kell erre válaszolni, akkor például Új-Zélandon és Nagy-Britanniában a társadalom egy jelentős része

jedi vallásúnak nevezte vagy regisztráltatta magát, az új-zélandi társadalom több mint egy százaléka tiltakozásképpen jedi vallású lett Új-Zélandon például. Csak kis színesként, nehogy nálunk tiltakozásképpen meg, mondjuk, az egymillió Mészáros Lőrinc országa legyünk, mindenki ezt diktálja majd be, akinek éppen kételye, fenntartása van ezzel kapcsolatban. Úgyhogy ez a dolog azért, úgy gondolom, hogy nem véletlen alakult ki itt azok körében, akik akár a KSH véleményére válaszul bizalmatlanságot fejeztek ki, vagy attól függetlenül is bizalmatlanok. Mert egyébként hozzá kell tennem, annak ellenére, hogy a bizalmatlanság bennem is megvan például, és szerintem nagyon sokan vagyunk ehhez hasonlóan, attól függetlenül statisztikai és egyéb szempontok alapján érthető, hogy a családi név és az utónév is regisztrációra kerül. Ennek a szakmai indokai igenis adóttak, ettől függetlenül, mondom még egyszer, a bizalmatlanság sokunkban megvan.

A kitöltés módjával kapcsolatban szeretnék egy észrevételt tenni. Mindannyiunk érdeke, hogy az online kitöltés és ezáltal a magyar társadalom informatikai, ha lehet így nevezni, műveltsége növekedjen. 2011-ben a társadalom 19 százaléka töltötte ki online módon a kérdőívet. Ezzel kapcsolatban azt a javaslatot szeretnénk megfogalmazni, hogy érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy valamilyen módon motiválni, akár jutalmazni azokat az embereket, akik ezt online módon teszik meg. Úgy gondolom, hogy ez egy helytálló és megfontolandó javaslat lenne abból a szempontból is, hogy akár egy jutalom nem feltétlenül növelné ennek az egész népszámlálásnak a költségigényét, már csak azért sem, mert egyébként is költségekkel jár az, ha egy kérdezőbiztosnak egy személlyel el kell készítenie ezt az adatfelvételt. Ugye, annak van egy egységára, amit ezeknek a biztosoknak ki szoktak fizetni. Ha nem az az adott, KSH által foglalkoztatott ember kapja meg ezt a díjat, hanem maga a kitöltő, az önmagában nem növeli a teljes népszámlálás költségvetését, viszont mégis előremutatóbb az, ha motiváljuk az embereket, hogy online módon töltsék ki ezt a kérdőívet. Úgy gondolom, hogy ezt érdemes talán megvitatni és átgondolni.

Ha már a költségek szóba kerültek, akkor szeretnék arra is választ kapni, hogy a 2011-es népszámlálás kapcsán a más országokkal való összehasonlítás alapján a népszavazási költségek nálunk 2000 forint/főre jöttek ki, ez körülbelül 7-8 dollárnak megfelelő összeg. A dollárt azért jelzem, mert nemzetközi összehasonlításról van szó, és például Máltán 4,9 dollárból hozták ki ezt a népszámlást, mégpedig úgy, hogy ők is a hagyományos népszámlálási módszer, tehát nem a regiszteralapú és nem is az úgynevezett kombinált népszámlálás módszerét alkalmazták, amelyek egyébként érthetően olcsóbbak lennének; de a hagyományos alapúnál is létezik nemcsak Málta, hanem több ország esetében is, amely olcsóbban kihozta a népszámlálást. Ugyanakkor mi ennek kapcsán nem láthatunk semmilyen beszámolót arról, hogy akár a korábbi népszámlálás mi alapján került ennyibe, miért drágább nálunk, mint más országokban, és

ugyanez a 2021-es népszámlálás kapcsán is felmerül, hogy vajon a költségek hogy fognak kinézni ilyen téren. Értelemszerűen törekedni kellene arra, hogy minél kevesebből ki tudják hozni ezt a népszámlálást.

Zárásképp még egyszer az elvándorlás kérdésére szeretném felhívni a figyelmet, ezt tartom a legkardinalisabbnak, hogy a népszámlálás kapcsán erre is minél realisabb adatokat kapjunk, és onnantól kezdve talán elkerülhetőek lennének azok a viták, amelyeket jelenleg is folytatunk a parlamentben. Amikor az elvándorlásról beszélgetünk, akkor nem arról tudunk vitázni, hogy hogyan kellene ezt a kérdést megoldani, hanem arról, hogy mennyire súlyos a jelenség, hány embert érint ez. Fontos lenne, hogy a 2021-es népszámlálás, ha előbb nem is, de legalább a 2021-es segítségünkre legyen abban, hogy érdemi vitákat tudjunk ilyen módon folytatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! A népszámlálás olyan rendszeresen, általában tízévente ismétlődő teljes körű állapotfelmérés, amely az ország népességének egészére kiterjed, és egy előre meghatározott időpontra vonatkozik.

(12.10)

A társadalmi folyamatok változása szükségessé teszi, hogy a döntéshozók számára döntéseik előkészítéséhez és hatásainak méréséhez megbízható, időszzerű és területileg részletes adatok álljanak rendelkezésre.

2021-ben a 16. népszámlálásra fog sor kerülni. A fontosságát, az előnyeit államtitkár úr, illetve fideszes képviselőtársam már elmondta, de nagyon fontos, hogy a 2021. évi népszámlálás a hagyományos adatgyűjtés mellett fokozottan kívánja felhasználni a közigazgatásban vezetett adminisztratív nyilvántartások adatait, és a különböző adatforrásokból származó adatokat integrálva, a korábbi tízévenkénti helyett folyamatos információbázist biztosítva, széles körű elemzési és ezáltal döntés-előkészítési, illetve monitorozási potenciált tud biztosítani a következő évtized folyamán. Ezt rendkívül fontos előrelépésnek vagy innovációnak tartjuk.

Nyilvánvalóan az adatvédelem megfelelő garanciájának biztosítása létfontosságú itt a 2021. évi népszámlálás végrehajtásánál, különös tekintettel az új típusú adatforrások felhasználására. Nem kívánok hivatkozni, hiszen korábban elhangzottak azok a magas számok, hogy a KSH által végzett közvélemény-kutatásban az emberek saját nevének felváltásával kapcsolatban milyen magas volt az elfogadottság, de hangsúlyozni kell, hogy a hazai népszámlálások történetében 2001 és 2011 volt az a két darab

népszámlálás, amikor a név nem szerepelhetett a kérdőívben. Az uniós tagállamok közül 2011-ben csak Magyarországon került sor a népszámlálás személyazonosításra alkalmatlan módon történő összeírására.

A személyazonosításra alkalmas adatgyűjtés a nemzetközi gyakorlatban nem zárja ki a különleges adatok gyűjtését. 2011-ben a kérdőíves adatgyűjtést alkalmazó 22 európai ország közül 21 országban a népszámlálás személyazonosításra alkalmas módon történt. A nemzetiségi hovatartozás vonatkozásában 15 országban gyűjtöttek adatot, ezek közül Ciprus, Csehország, Bulgária, Egyesült Királyság, Észtország, Horvátország, Írország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Románia és Svájc népszámlálási kérdőíve nevet is tartalmazott a nemzetiségi kérdést is illetően, csak a magyarországi és a szlovákiai nem tartalmazott nevet, Szlovákiában azonban személyazonosító számot igen.

Itt szeretném külön is üdvözölni azt a folyamatot, hogy a 2011-es népszámlálási adatokban azt láthattuk, hogy a 2001-eshez képest a magukat valamilyen őshonos nemzetiséghez tartozónak vallók száma megnőtt. Ez egy külön üdvözölendő folyamat, és azt reméljük, hogy nyilvánvalóan az Országgyűlésben a nemzetiségi szövszólók munkájának eredményeképpen, illetve a megnövekedett, több mint négyszerezére nőtt nemzetiségi támogatásoknak, intézményeknek köszönhetően ez a folyamat tovább fog erősödni a 2021-es népszámlálás kapcsán is. A vallásról, felekezeti hovatartozásról 14 országban gyűjtöttek adatot, európai uniós országokról beszélek, és 12 országban, Bulgária, Ciprus, Csehország, Egyesült Királyság, Észtország, Horvátország, Írország, Litvánia, Németország, Portugália, Románia és az Európai Unió kivül pedig Svájc, az érintettek nevének felvétele mellett gyűjtöttek erről adatot.

A vallásra vonatkozó kérdés az 1949. évi népszámlálásig mindig szerepelt a népszámlálások kérdőívén, és 2001 óta ismét része a népszámlálások programjának. A kommunista rezsim alatt nem szerepelt a vallási hovatartozás a népszámlálási kérdőívben, és tudjuk, hogy a Gyurcsány-kormány egyházellenessége és az egyházakat lenéző szerepvállalása tette azt is lehetővé, hogy 2009-ben a szocialista kormányzat olyan törvényt készített elő, amelyben a felekezetre irányuló kérdés egyáltalán nem szerepelt a kérdések között. Ezt 2010-ben az Orbán-kormánynak kellett korrigálni, holott Sólyom László akkori köztársasági elnök is pont emiatt megfontolásra visszaküldte az Országgyűlésnek a törvényjavaslatot, ám ennek ellenére sem rakta bele az akkori szocialista-liberális parlamenti többség, így 2010-ben a második Orbán-kormány módosította ezt a törvényt úgy, hogy a felekezeti hovatartozásra vonatkozó kérdés is szerepeljen a kérdőívben.

Jobbikos képviselőtársamra szeretnék egy pár mondatban reagálni. Egyrészt arra, hogy az elvándorlás kérdésében önök nem velünk vitatkoznak, hanem statisztikai adatokkal, az Eurostat adataival vitatkoznak elvándorlási kérdésekben. Pontosan a tavalyi

eredmények kijöttek, hogy a régióban az egyik legalacsonyabb az elvándorlási arány Magyarországon. Talán egy kicsi pozitív tendencia, hiszen többen tértek haza, mint ahányan elmentek, ez első évben tavaly valósult meg, reméljük, hogy az idei lesz a második év. Itt teljesen szilárd, egzakt statisztikai adatok állnak rendelkezésünkre, megmondták, hogy 325 ezerre teszük a külföldön dolgozó honfitársaink számát; ezek az Eurostat adatai. Az Eurostat nem magyar intézet, ezek nem a kormányzat adatai, nem a Fidesz-KDNP adatai, hanem az Eurostat adatai, és ebből is az valószínűsíthető, hogy ebből a 325 ezres számból 70-80 ezer ember az, aki naponta ingázik a nyugati határon például Ausztria felé.

Képviselőtársam szölt itt a mindenféle listákról meg listázásról. Ezt nem pont a Jobbiknak kellene megtennie, hiszen az önökhöz köthető szennyportál volt az, aki rendszeresen neveket tett közzé telefonszámokkal, lakcímekekkel, családtagokkal. Nyilván ez a szennyportál már (*Z. Kárpát Dániel: Egyrészt ne mondd meg, hogy az ellenzék miről... Te a saját csicska...*) azóta nem annyira támogatja önöket, mióta a Spinoza-házban felbukkantak, és így már nem követi ezt a magatartást, de korábban rendszeresen Fidesz-KDNP-s politikusok családtagjairól tett közzé telefonszámot, lakcímet, iskolát, mindenféle adatot, úgyhogy az adatbiztonságban nem a Jobbiknak kérjük ki a tanácsait, ha ezt elfogadják tőlem. (*Farkas Gergely: Szatellit-szervezet! Szatellitpart! - Ne adjatok nekik ennyi pénzt!*)

A KDNP-frakció üdvözli ezt a javaslatot, üdvözli, hogy sok innovációt tartalmaz, és üdvözli, hogy az adatvédelemre is külön figyelmet fordított a kormányzat, ezért támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely jegyző úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kevésbé tudok osztozni a KDNP lelkesedésében, bár nem mondanám, hogy meglepett a képviselő úr álláspontja. Majd ha egyszer véletlenül nem ért valamilyen egyet a kormánnyal, mindenképpen szóljon, mert akkor jelentősebb fogadások fognak megdőlni az országban.

Na szóval, szeretnék visszatérni ehhez csodálatos törvényjavaslathoz, mert a képviselő úr azt mondja, hogy tele van innovációval ez a törvényjavaslat. Innováció tényleg van benne, mert ismét kifejeződik a kormánynak az a szándéka, hogy minél többet tudjon meg az állampolgárokról, akár köze van hozzá, akár nincsen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy alapvető adatvédelmi elv, a szükségesség elve. Ha az előző két népszámlálást, tudják, amikor még köztársaság volt meg demokrácia, le lehetett bonyolítani úgy, hogy nem kellett gyűjteni hozzá személyes adatokat éppen azért, hogy mindenki nyugodt szívvel válaszolhasson

a népszavazási kérdőívre, akkor most ez miért vált szükségessé? Azért, mert kényelmesebb önöknek? Vagy esetleg azért, mert szeretnék összekapcsolni az adatokat más adatbázisokkal, részben legálisan, részben illegálisan?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat olyan adatgyűjtésre ad módot a kormánynak, amire semmi szükség nincsen, és még akkor is elfogadhatatlan lenne, ha megfelelő garanciák járulnának hozzá, de erről persze szó nincsen. Ebből a törvényjavaslatból hiányoznak az alapvető adatvédelmi garanciák, lényegében korlátlanul lehetővé teszik a népszavazási adatbázisnak más adatbázisokkal való összekapcsolását, lényegében mindennel összekapcsolhatják ezt az adatbázist, ami persze, megint értem, kényelmes is meg önöknek jó sok információt ad a következő hazug választási kampányukhoz, de sem ez, sem az nem indokolja azt legitim módon, hogy önök minden adatbázissal összekössék a népszavazási adatbázist.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ráadásul hiányoznak a megfelelő garanciák arra is, hogy az adatbázisok fölött megfelelő kontroll legyen, hogy a személyes adatok fölött megfelelő ellenőrzés legyen. Nincs okunk és szándékunk kételkedni a KSH és a KSH dolgozóinak hozzáértésében vagy tisztességében, van azonban okunk kételkedni a KSH főnökeinek, a kormánynak a tisztességében, és éppen ezért azt mondjuk, hogy el a kezekkel a választók, a magyar polgárok adataitól. Ne gyűjtsenek önök adatokat senkiről, ami nem szükséges! Ha volt egy jól kialakult eljárásrendje, ami közbizalmat élvezett, az anonimizált népszavazási adatgyűjtésnek, akkor semmi szükség nincsen arra, hogy most ezt összekössük a választók vagy a polgárok nevével, személyes adataival.

Tisztelt Polgártársaim! A második ügy, amiről beszélni szeretnék, már csak azért is, mert Nacsa képviselő úr volt olyan kedves megszólítani, éppen a vallással és a nemzetiségekkel kapcsolatos adatok gyűjtése, mert, tisztelt képviselőtársaim, az egy szakmai kérdés, hogy kell-e egyáltalán vallási hovatartozással kapcsolatos adatokat gyűjteni egy népszámláláson. Nem feltétlenül kell, a mi álláspontunk szerint az államnak, mivel a vallás nem állami ügy, nincs köze ahhoz, hogy a választópolgárok miben hisznek vagy miben nem hisznek. Ez egy létező filozófiai vita köztünk, és valóban van ilyen meg olyan gyakorlat is. De az minimálisan elvárható, hogy ha önök gyűjtenek vallási adatokat, akkor megfelelő garancia legyen arra, hogy minden válaszoló számára teljesen egyértelmű, hogy ezen a területen a válaszadás önkéntes, és minden válaszadó tudja azt, hogy csak akkor kell megadnia az államnak azt... - ezek a garanciák messze nem elégséges garanciák.

Megfelelő, erős garanciák kellene arra, hogy minden válaszoló világos felvilágosítást kapjon arról, hogy a vallási adatait nem köteles megadni, és egyértelműen nyilatkozzon arról, hogy kíván-e megadni vallási adatokat, mielőtt megkérdezik tőle azt, hogy milyen felekezethez tartozik.

Erre nagyon egyértelmű, a jelenleginél sokkal világosabb garanciák kellene. Most még persze nem

látjuk a kérdőívet, ezért csak a törvényjavaslatból tudunk kiindulni, de szeretnénk erre teljesen egyértelmű garanciát kapni. Mint ahogy hasonlóan szeretnénk teljesen egyértelmű garanciát kapni a nemzeti-egységi adatok tekintetében is, mert Magyarország ebben az értelemben nem az egyik uniós ország vagy a világ egyik országa. Magyarországon volt egy 1941-es népszámlálás annak minden következményével. Ha nem tudják, hogy mi volt a következmény, akkor kérdezzék meg Ritter Imre képviselő urat vagy szószóló urat, majd felvilágosítja önöket. Azt kell tehát mondanom, hogy Magyarországon ez is egy rendkívül érzékeny adat, és erről is csak akkor lehet a választópolgároktól vagy a polgároktól adatokat kérni, ha teljesen bizonyos, hogy ezt önkéntesen adják, és tisztában vannak azzal, hogy ezek az adatok rögzítésre kerülnek, hogy innentől kezdve ezt önök ismerni fogják.

(12.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében tehát azt tudjuk mondani, hogy miközben persze népszámlálásra szükség van, aközben teljes mértékben elutasítjuk azt, hogy rögzítsék a válaszolók nevét, mert erre nincs szükség, ez fölösleges, olyan adatokat keletkeztet, amelyekre csak akkor van szükség, ha valaki vissza akar élni ezekkel az adatokkal. Ne haragudjanak, az nekünk nem garancia, hogy benne van a törvényben, hogy majd egyszer, valamikor sokára ezeket az adatokat megsemmisítik. Hát, ez a „hiszem, ha látom” kategória. Az adatvédelem legbiztosabb módja az, ha szükségtelen adatot nem gyűjtünk.

Emellett pedig azt kell mondanom, hogy arra pedig sokkal erősebb garanciákat szeretnénk és kérünk ebben a törvényben, hogy az érzékeny adatok gyűjtése csak megfelelő tájékoztatás és beleegyezés után történhessen meg, hogy mindenkinek teljesen világos legyen, hogy ezeknél az adatoknál csak önkéntes adat szolgáltatás van, erre nemhogy kényszeríteni, de presszionálni vagy akár rávezetni sem lehet a válaszolókat.

Mert legyen világos, s akkor hadd beszéljek az egyházi adatokról nagyon röviden: tudom, hogy miért kell önöknek az egyházi adat. Mert miközben szociológiai felmérésekből tudjuk, hogy a magyar emberek jó része nem vesz részt egyházi szertartásokon, nem tartja magát templomba járó embernek, eközben önök a népszámlálási adatok alapján hivatkoznak mindig a hívők tömegeire. Csak éppen ezek a népszámlálási adatok már nem egyértelmű, hogy milyen szintű kötődést rögzítenek. Most is ezt szeretnék folytatni, most is az a céljuk, hogy a saját álkereszténykedő politikájukhoz gyártsanak érveket. Csak a népszámlálás nem erre való, drága képviselőtársaim.

Végül hadd mondjam el azt is, hogy önök abban már szép gyakorlatot és szép praxist mutattak fel, hogy hogyan kell választási csalást szervezni. Most úgy látom, hogy új területre lépnek, amikor a népszámlálási csalást is próbálják létrehozni, olyan jól fejlett demokráciák szintjére szállítva le Magyarországot, mint a közép-afrikai országok vagy Moldova.

Ebben mi nem leszünk partnerek. Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Farkas Félix roma nemzetiségi szószólónak.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a 2021. évi népszámlálásról szóló T/3609. számú törvényjavaslat tekintetében érintettséget érez a törvényjavaslatban megfogalmazottak vonatkozásában, ezért mindenekelőtt köszönöm a Házbizottságnak a törvényjavaslat nemzetiségi napirenddé történő nyilvánítását, illetve hogy már az előterjesztő is javasolta akként történő tárgyalását. A bizottság a törvényjavaslatot a 2018. november 26-i ülésén napirendre tűzte, lefolytatta a javaslat vitáját, és megfogalmazta a bizottsági véleményt. 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül, egyhangúlag döntött arról, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban részletes vitát kíván lefolytatni a házszabályi rendelkezések 32. § (2) bekezdése alapján a törvényjavaslat egészére.

Előzményként szeretném felidézni, hogy már a T/10105. számon előterjesztett, a 2011. évi népszámlálásról szóló törvényjavaslatához fűzött emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottsági ajánlás is fogalmazott meg a vallással, az anyanyelvvvel és az etnikai hovatartozással kapcsolatos módosító javaslatokat, ezért megítélésünk szerint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által a 2018. november 26-i ülésen megfogalmazott bizottsági vélemény indokolt és helytálló lehet.

Mindannyian tudjuk, hogy a tízévenként végrehajtandó népszámlálás tükre egy országnak. De nemcsak tükre, hanem igazolás is a múltban elvégzett feladatok szempontjából, és nélkülözhetetlen információforrás is a jövőben a kormányzat előtt álló feladatok tekintetében. Bizottságunk véleménye alapján indokolt, hogy e körben az adatszolgáltatás ne önkéntes, hanem kötelező legyen. Szükséges felmérni a Magyarországon élő nemzetiségeket a nemzetiségi önkormányzati rendszerrel összefüggő feladatok és a jövőbeli költségvetés meghatározása szempontjából is, hiszen a nemzetiségi önkormányzatok legitimitását az adja meg, ha szám szerint is tudjuk, hogy mennyien vagyunk magyarként valamely nemzetiséghez tartozók.

A Magyarországon élő nemzetiségek nemcsak élni szeretnének a valamely nemzetiséghez való tartozásuk adta lehetőségekkel, de jól szeretnének élni azal, így megőrizve a rájuk, ránk hagyományozott nyelvet és kulturális értékeket. A nemzetiségi hovatartozásra vonatkozó adatok ugyancsak szükségesek a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény szerinti nemzetiségi szavazókörök kialakításához és a romaintegráció előmozdításával kapcsolatos feladatok végrehajtásához is.

Tekintettel arra is, hogy a törvényjavaslat 2. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a 2021. évi népszámlálás során felvett adatok vonatkozásában olyan technikai megoldásokat kell alkalmazni, amely az adatrögzítés pillanatában automatikus módon végzi az adatok álnevesítést, nem érzünk kockázatot abban, ha a megkérdezettek valamely nemzetiséghez, esetleg akár több nemzetiséghez való tartozásukat is egyértelműen vállalják.

Nem vitatható a törvényjavaslat részletes indokolásában foglalt azon megállapítás, hogy „A nyelvtudás a társadalom szellemi tőkéjének fontos része. A nyelvtudásra vonatkozó kérdés hagyományosan részét képezi a népszámlálások programjának. Jelenleg nem áll rendelkezésre más adatforrás, amely a nyelvtudásról teljes körű adatokat biztosítana.” Éppen ezért a törvényjavaslat 3. § (1) bekezdésében rögzített, az anyanyelvre vonatkozó önkéntes adatszolgáltatást illetően a bizottságban felvetődött a kérdés, hogy az anyanyelv tekintetében is kötelezővé lehetne tenni az adatszolgáltatást.

Az Országgyűlés által tárgyalta T/3609. számú törvényjavaslat 4. § (6) bekezdése kimondja, hogy a 2021. évi népszámlálás előkészítése, végrehajtása, valamint az adatok feldolgozása során a KSH sorosan, szorosan - majdnem eltévedtem (*Derülttség.*), a baloldálnak -, tehát szorosan együttműködik a nemzetiségi, vallási közösségek, valamint a fogyatékosággal élők érdekképviselőivel. Ahogyan törvényi szinten szabályozásra kerül a települési, fővárosban a kerületi önkormányzatok jegyzőjének, valamint egyes intézetek tekintetében az intézetvezetőknek a jól körülhatárolt és egyértelműen meghatározott köre és feladat, köszönjük és üdvözljük a különböző érdekképviselőket, különösen a nemzetiségek érdekképviselői bevonásának törvényi szintű megfogalmazását.

A bizottság megítélése szerint a törvényjavaslat biztosítja a személyes adatok olyan módon történő kezelését, amely megállapíthatatlanná teszi, hogy a személyes adat mely érintettre vonatkozik, valamint műszaki és szervezési intézkedések megtételével, hogy azt azonosított vagy azonosítható természetes személyhez ne lehessen kapcsolni.

(12.30)

Álláspontunk szerint így nem merül fel sem a közvetlen, sem a közvetett megkülönböztetés veszélye, ráadásul az álnevesítés a konkrét intézkedés okán az Európai Parlament és Tanács 2016/679. számú rendeletében foglaltaknak megfelelően teljes mértékben tiszteletben tartja a személyes adatok védelméhez való jogot, és biztosítja az érintettek alapvető jogait és érdekeit.

Azt tapasztaltuk, hogy a nemzetiséghez tartozás ma Magyarországon büszkén vállalható, az adatszolgáltatási kötelezettség e körrel történő bővítése indokolt lehet, mivel Magyarország többnemzetiségű ország. Fontosnak tartja a bizottság elmondani, hogy a 2021. évi népszámlálás előkészítéséhez és teljes körű

elvégzéséhez szükséges emberi erőforrást körültekintően kell kiválasztani, és megfelelő módon felkészíteni, hogy sem a kötelezően, sem az önkéntesen megadandó adatok szolgáltatása kapcsán ne keltsen viszásságot az adatszolgáltatókban.

Én nemzetiségi szószólóként és magánemberként is azt érzem, hogy ma Magyarországon vállalhatom cigány származásomat, de nemcsak vállalhatom, hanem erkölcsi kötelességem is azt vállalni. Egyébiránt pedig a romafelzárkóztatás szempontjából is nagyon fontos, hogy a népszámlálás során statisztikai szempontból pontos kép alakuljon ki. A Magyarországon élő 13 nemzetiség a jelenlegi kormányzattól olyan szintű nemzetiségi támogatásokat és támogatásmeleléket, erkölcsi megbecsülést, elfogadottságot kapott, ami méltán lehet jogalapja annak, hogy valamennyi Magyarországon élő ember büszkén vállalja valamely nemzetiséghez tartozását.

A fentiek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága csatlakozik a törvényjavaslat részletes vitájához, és esetleges módosító javaslatait megfogalmazza. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Félix szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Brenner Koloman jobbikos képviselő úrnak.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem meglepő módon, mint a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának 22 évig képviselője, a nemzetiségi adatgyűjtéshez szeretnék két alapvető gondolatot hozzáfűzni az eddigi elhangzottakhoz.

Egyrészt tisztelettel tudom azt támogatni, amit a nemzetiségi bizottság nevében szószóló úr az előbb elmondott, miszerint, mivel az volt a tapasztalatunk az eddigi népszámlálásokról, hogy nagyon sokszor, mivel nem volt kötelező a nemzetiségre vonatkozó kérdésekre válaszolni, a kérdezőbiztosok el sem jutottak, bocsánat, hogy így gondolom, papíron ezekhez a kérdésekhez. Az országos nemzetiségi önkormányzatok alapvető tapasztalata az, hogy itt valószínűleg komoly előrelépés lehetne abban az esetben, ha ezeket az adatokat is kötelező jelleggel kérdezzük le.

Ugyanakkor azokat az aggályokat is osztom, amikről vezérszónokunk, Farkas Gergely képviselőtársam már beszélt. Hiszen én végigéltem azokat a vitákat, amiket nyilvánvalóan a történelmi érintettség okán a hazai németiség az 1941-es népszámlálás során, ahol a KSH adatait törvényellenesen kiszolgáltatták a Belügyminisztériumnak. Ebben az ügyben én viszont azt gondolom, és itt utalok Nacsa Lőrinc képviselőtársam pozitív változásokat nagyon helyesen kifejtő véleményére is, hogy a nemzetiségi adatsorok, főleg a hazai németiség szempontjából nőttek a 2001-es és 2011-es népszámlálásokról, de ez pontosan az anonimitás miatt volt így. Azt gondolnám, itt érdemes volna, amellet, hogy kötelezően lekérdezzük az adatokat,

továbbra is megtartani és a többi szentív adatnál is azt a fajta anonimitást, ami a véleményünk szerint nagyon fontos összesített adatokat ad majd a kormánynak, minden olyan szervnek és minden olyan kutatónak is, aki ezekre az adatokra kíváncsi. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre Nacsa Lőrinc, KDNP-s képviselő urat illeti a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetértek, de ahogy elhangzott államtitkár úrtól és vezérszónoktársamtól, Héjj Dávidtól is, azonnal árnevesíti a rendszer a beérkezett adatokat, azonnal anonimizálja, és úgy kerül feldolgozásra, tehát nem lehet hozzáköttni emberekhez.

Azért nyomtam gombot, mert szeretném visszatartani Arató Gergely lényegében minden mondatát, ami arcpirító, felháborító és gyalázatos volt. Mivel itt ők nem tudják megtenni, ezért szeretném megvédeni a Statisztikai Hivatal vezetőit *(Héjj Dávid Ádám tapsol.)*, akik magas szakmai munkát végeznek, és az elmúlt években is ezt tették. Azt gondolom, szégyenteljes, hogy ők, akik nem is tudnak válaszolni ebben a vitában, őket támadja, szidja.

Nem csodálom, hogy szellemi elődeikhez hasonlóan ugyanúgy az egyházakat és a felekezeteket támadja, ahogy ezt önöktől megszokhattuk. Az ön vezére, főnöke, Gyuresány Ferenc mondta, hogy ő majd kirakja a papokat az iskolából, visszaveszi az egyháztól az iskolákat. Azt gondolom, ez a magatartás jelenleg nem elfogadható itt az Országgyűlésben, és reméljük, sosem lesz az.

Nem akarok politikai tanácsokat adni a Demokratikus Koalíciónak, de meg kellene hallgatni az emberek véleményét. A nemzetiségi bizottság véleményét hallottuk az imént nemzetiségi kérdésben, a 13 őshonos hazai kisebbség szószólói, képviselői ülnek itt, és ők mondják el a nemzetiségek véleményét; illetve hallhattuk azt a közvélemény-kutatási eredményt is, miszerint az emberek 85 százalékát nem zavarja a név szerinti azonosítás. Ön erre is azt mondta, hogy ez mennyire veszélyes, és mi most már nem demokráciát építünk. Képviselő Úr! Olyan fasiszta diktatúrákkal kapcsolatban is megjelenik a név, mint az Egyesült Királyság, Németország, Franciaország, Svájc, Norvégia, Észtország. Tehát az Európai Unió minden más tagországában ez a normális eljárás, ehhez szeretnénk mi is visszatérni.

Úgyhogy azt gondolom, a felszólalását most majd itt zárójelbe kell tenni, és folytassuk a munkánkat! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Héjj Dávid képviselő úrnak, Fidesz.

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nacsa képviselőtársamhoz csatlakoznék, és Arató jegyző úr, ha egy pillanatra megteszi, arra szeretném kérni, hogy értem, hogy a vita hevében

ön minket akart megsérteni, és azt gondolom, ez a mi szakmánkba belefér. De a KSH jelen lévő elnök asszonyát és rajta keresztül az összes munkatársát sikerült megbántania a népszámlálási csalás kijelentésével. Arra szeretném kérni, hogy ezért kérjen bocsánatot. Én úgy ismertem meg önt, hogy ez csak a vita hevében merült föl, nagyon szépen megkérem, hogy ezt tegye meg a kedvünkért, meg a KSH szempontjából is.

Értem, hogy ön minket akart bántani, minket akart gyalázni, azt gondolom, ez rendben is van, ezt nekünk el kell fogadni, de azt gondolom, a KSH jelen lévő elnök asszonyának és munkatársainak, akik valószínűleg a tévében ezt a vitát most követik, nem (*Z. Kárpát Dániel: Milyen tévében?*) Azt gondolom, ez alááshatja az egész munkájukat. Bocsánat, az alkalmazáson keresztül. Bocsánat, képviselő úr, elnézést. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Héjj Dávid képviselő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Üdvözlöm a lehetőséget, hogy szóban is csatlakozhatok az elhangzottakhoz. Jó részével egyetértek. Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy a tévéközvetítés fájó hiánya nemcsak ezen vita alkalmával, de mondjuk, a tegnap estébe nyúló, a munka törvénykönyve brutális módosítását tartalmazó disputa során is hasznos lehetett volna. Egyébként megszűnt az a parlamenttévé is, amely a rendes közszolgálati közvetítés után magára vállalta azt a feladatot, hogy közvetítsen az itt történekről. Lényegében egy elefántcsonttoronyba kerültünk ezen okokból kifolyólag. Szerintem ez minden párt, minden frakció számára hátrányos helyzetet teremtett, ezt is át kellene gondolnunk. Zárójel bezárva.

Bocsássanak meg, nyitok még egy zárójelet. Nagyon nem nézem szívesen azt, ahogy kormánypárti képviselőtársaim részéről elhangzik az, hogy bármely képviselőtárs által elmondottakat zárójelbe kellene tenni, meg nem történni kellene tenni, nem beszélhet arról. Még akkor is, ha nem értek egyet vele, mert tényleg nem értek egyet vele. De az, hogy elvitassák önök bárkinek a szabad véleménynyilvánításhoz való jogát ebben a Házban, az elfogadhatatlan.

Számos dologgal nem értek egyet az elhangzottak közül, tudnám ezeket sorolni, nyilván inkább a javaslatra térnék rá, de az ellenzéki megszólalások jogának elvitatása egyébként nem ma fordult elő a legdurvábban, a tegnap esti vita során hallhattunk ezzel kapcsolatos elképesztő kijelentéseket, minden alkalommal visszautasítandó.

Hiszen most még csak a szellem került ki a palackból, aztán majd beindulnak önök által más folyamatok is. A történelemben ez számtalan alkalommal megtörtént, ha most nem támasztunk ellenerőt, akkor bizony ennek beláthatatlan a vége.

Szeretném önöket arra kapacitálni ezen nagyon-nagyon fontos törvényjavaslat kapcsán, hogy a Farkas

Gergely vezérszónokunk által megfogalmazott javaslatokat tegyék magukévá. Itt jelesül az online kitöltés megkönnyítésére gondolnék.

(12.40)

A XXI. században élünk, elvárható lenne nemcsak a magyar kisvállalkozások esetén, hogy mondjuk, mobiltelefonon történő alkalmazások segítségével az ügyintézésük száz százalékát végezhessek, de ez esetben is.

Szóba került a Statisztikai Hivatal, annak elnök asszonya, kiváló munkatársai, akiket én nagyon-nagyon tiszttelek, szeretettel üdvözlöm őket, hiszen számtalan alkalommal hivatkozom az ő kimutatásaira, és az ő szakmai munkájukkal kapcsolatban érdemi kritikát én magam nem tudtam megfogalmazni az utóbbi években. Két dolgot igen; az egyik az, hogy a költségvetési támogatásokat adott esetben illene növelni. Ez ügyben módosító javaslatot is megfogalmaztunk, hiszen látom azt, hogy mondjuk, demográfiai szempontból milyen küzdelmet végez a KSH is, és kijózanító, elképesztő adatsorokat produkál. Én legutóbb a Demográfiai Portré '18-as kiadását vásároltam meg egy könyvesboltban, és nem ugyanúgy alszik az ember utána, mint az elolvasása előtt. Nagyon szeretném, ha erre alapuló szakmai viták folyhatnának ebben a Házban sokkal szélesebb körben, hovatovább, ha minden képviselő a kezébe kapná ezt a kiadványt, mondjuk, a Ház költségén, az is biztos, hogy segítené a szakmai munkát, de igaz ez nagyon sok más, hasonló témájú kiadványra.

Ugyanakkor, ha arról beszélünk, hogy a KSH hogyan dolgozik, hogyan kényszerül dolgozni, akkor ezt egy példán keresztül világítsuk meg. Ha a munkavállalók létszámát vizsgáljuk, a Fidesz-KDNP előszere-ttel hivatkozik arra, hogy 2010 óta álláspontja szerint 550 vagy 600 ezerrel növelte a munkában lévők számát, de ebbe beleszámít három tényezőt, beleszámít diákmunkásokat tízezzel, beleszámít kisebb részben, de külföldön dolgozó magyar embereket, és beleszámít közfoglalkoztatottakat. Vannak olyan nemzetközi mérési sztenderdek, amelyeket egyébként kényszerűségekből átvesz a magyar hivatal is, de ebből kifolyólag állhat elő az a helyzet, és még egyszer mondom, ez nem a KSH hibája, nem a szakemberek hibája, de tényszerű helyzet, hogy egy sorban szerepelhet a hetente, havonta, mondjuk, egy órát dolgozó diákmunkás adott esetben azzal, aki 8-10 órában éleket ment.

Én nem azt mondom, hogy differenciálnunk kellene az elvégzett munka társadalmi hasznosságára, értéke között, nem mondom ilyet, de azt mondom, hogy ha egy sorban szerepeltetjük ezeket, ez torzítja az ítélőképességet, tehát legalább valamifajta bontását szeretném látni mindennek. És ugyanezt gondolom egy népszámlálás esetén is, hogy számtalan területen részletezni vagy még jobban részletezni lehetne ezeket a kérdéseket. Mire gondolok? Mondjuk, a lakhatás tekintetében, amit az egyik legnagyobb társadalmi válságunknak tartok, szeretném például megdönteni

a kormányzat azon álláspontom szerinti tévképzését, hogy a magyar emberek kimondottan csak a saját tulajdonú ingatlanra hajtanak, ezért mondjuk, a CSOK-ot lenne érdemes mindenféle határ nélkül bővíteni. Persze, érdemes lenne, én is támogatom, de ugyanakkor szeretném meggyőzni a kormányzatot arról, hogy egy magyar fiatal egy megfizethető árú albérletben sokkal szívesebben kezdené el az életét párjával és vállalna itt gyermeket, mint hogy az ingatlan megfizethetetlen mivolta miatt külföldre vándoroljon és ott vállaljon munkát, ez ugyanis tipikus magyar élethelyzet.

Arra szeretném kapacitálni önöket, hogy mérjék ezeket a jelenségeket, tegyék mérhetővé ezeket a folyamatokat adott esetben új mérőszámok, új mérési rendszerek bevezetésével, vagy a szakembereket bízzák meg azzal, hogy kapacitálják az ilyenek bevezetését. Tehát hallgassunk végre a szakmára, ne parlamenterek, és tisztelet a kivételnek, de nem feltétlen hozzáértő vagy nem statisztikus politikusok döntsék ezekről a kérdésekről. Én magam is hallgattam statisztikát két különböző felsőoktatási intézményben, de nagyon távol tartanám magam attól, hogy szakmai álláspontot fogalmazzak meg ebben a kérdésben. Én politikai álláspontot tudok megfogalmazni, amelynek lényege, hogy hagyjuk a szakembereket dolgozni, és pontosan a kivándorlás mérése kapcsán - képviselőtársam, értem én, hogy egy kényelmes kormányzati hivatkozás azt a dolgot mondani, hogy a tavalyi évben a kivándorlási spirál mintha megfordult volna és többen térnének haza, mint ahányan távoztak, de -, aki ezt a filmet nézi, mint mi, magyarok, tehát a valóság talaján áll, az nagyon jól tudja, hogy mindez nem igaz és statisztikailag sem lehet igaz.

Ha a tipikus kivándorlási élethelyzeteket nézzük, mondok önnek egyet: mondjuk, az itteni devizahitel vagy most már forint hitel, de korábban devizahitel megfizethetetlen mivolta miatt valaki külföldre vándorol egy vágóhídra dolgozni, hogy az itteni törlesztőrészletét az ottani fizetéséből tudja teljesíteni. Nagyon sok esetben találkozik képviselő úr olyan élethelyzetekkel, hogy ezt nem kíséri teljes körű bejelentési folyamat, adott esetben nem is számolja fel az itthoni lakhelyét az illető, és nemcsak az ingázókról beszélek, akik azért szintén egy terebélyes társadalmi csoportot képeznek, de nagyon sokan vannak olyanok, akik a tb-jogviszonyukat sem számolják fel, és sokan kényszerülnek olyan élethelyzetbe, hogy bejelentés nélkül dolgozzanak külföldön. Nem azt mondom, hogy ez jó dolog, azt mondom, hogy ezen jó lenne változtatni pozitív irányban, de attól még létező jelenség, és nem feltétlen tud a statisztika minden hasonló tipikus élethelyzetet megjeleníteni.

Tehát óriási, fatális hibának tartom az önéhez hasonló következtetéseket levonni mindebből, mert ebből az a tévképzés kél, hogy Magyarországon igazából nincs is akkora probléma, miközben a kivándorlási spirál brutális. Én értem az ön álláspontját, hogy a régió országainál százalékos arányban megvizsgálva hányan vándoroltak ki, Magyarország szerencsére nincs

az élbolyban, és én ezt elismerem, tehát ebben nincs vita közöttünk, mi nem vagyunk ellendrukkerek, én csak azt mondom, hogy ha azon vitatkozunk, hogy az egyik beteg azonnal meghal a műtőasztalon, a másiknak meg csak le kell vágni a lábát, attól még senki nem járt jól, tehát ez nem egy win-win szituáció. Én azt szeretném kihozni ebből, hogy magyar állampolgárok korlátozása nélkül, mert a XXI. században nem akarunk röghöz kötni senkit, motivátorokkal el kellene és el lehetne érni azt, hogy aki itthon szeretne boldogulni, az itt tudjon.

Mi kellene ehhez? Például egy állami háttérű bérlakásépítési program. Ha ezt meg akarjuk csinálni és normális kivitelezéssel ellátni, akkor egy ilyen felmérés során is sokkal mélyebben ki lehetne térni az ezt illető kérdésekre, és nem ragozva nagyon sokáig, de erre lehetne ráépíteni egy magyar kivitelezőkkel létrehozott bérlakásépítési programot, a kínálati szükségletet felszámolva az ingatlanpiacon, rendezve nemcsak az ingatlan-, de az albérletárakat, minősített magyar vállalkozókkal és alapanyagok segítségével egész iparágakat lehetne visszahozni a magyar életbe vagy életet lehelni beléjük. Számítalan lehetőségünk lenne, ehhez ugyanakkor normális mérésekre van szükségünk, normális következtetésekre és ez egy népszámlálásra ugyanúgy igaz.

Tehát szerintem ebben a teremben nincsen senki épelméjű ember, aki a KSH-t bármilyen szakmaiatlansággal vádolná ezekben a kérdéskörökben, de azt el kell mondjam önöknek, hogy a kivándorlás tekintetében olyat mondani, hogy valaki pontos számokkal tud szolgálni és ebből pontos mérleget tud levonni, messzemenőig szakmaiatlan. És az Eurostattal is vitatkozom, nem a módszertanával, nem a szervezettel, nem a szakmaiságát kérdőjelezem meg, hanem azt mondom, hogy bizonyos társadalmi folyamatokat nem lehet számszerűsíteni. Ez egy nagyon egyszerű következtetésre enged teret, ez pedig az, hogy ezek a folyamatok talán máshogy zajlanak a való életben, mint ahogy a számok szintjén azok megmutatkoznak.

Ezúton is szeretném a kormányzati oldalt bátorítani, hogy mondjuk, a demográfiai terület különféle mérései tekintetében legyen sokkal bátrabb, csoportosítson ide sokkal nagyobb mértékű költségvetési forrásokat, hiszen egy demográfiai tél közepette a legnagyobb felelősség rajtunk akkor van, amikor ezekben az életviszonyokba igyekszünk beavatkozni, a beavatkozáshoz viszont pontos felmérés, pontos adatok szükségeltetnek. Ezért bátorítom önöket a képviselőtársam által is megfogalmazottak elfogadására.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Keresztes László képviselő úr, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Öröm azt hallani, hogy a vita hangvétele kezd visszatérni abba a stílusba vagy olyan stíluskeretek közé, ami megfelel talán egy ilyen kérdés kapcsán.

De azt is el tudom mondani, hogy sok ellenzéki hozzászólás elhangzott már, a kritikák jelentős részével egyetértek, van néhány kritika, amivel nem értek egyet, van néhány aggodalom, amit nem osztok, és van néhány kijelentés, amivel megint csak nem tudok egyetérteni. Összességében azt tudom mondani, nem biztos az, hogy ha néhány ellenzéki képviselő talán egy kicsit túl heves indulatokra ragadtatta magát, az az ellenzék hibája vagy éppen az adott ellenzéki képviselő hibája lenne. Én úgy vélem, hogy ez a bizalmatlanság, ami érezhető egyébként nemcsak az ellenzék részéről a kormány felé, de a társadalom részéről is, az alapvetően a kormánynak róható fel. Tehát önök játszották el azt a bizalmat, és ezért van az, hogy egy népszámlálás, egy 2021. évi népszámlálás kérdéséről is egy viszonylag indulatos vita folyik az Országgyűlés falai között.

Azt az LMP teljes mértékben támogatja, illetve a leírt irányokat, szakmai irányokat teljes mértékben támogatja az LMP, és ezt a törvényjavaslatot is fogja támogatni, nyilvánvalóan rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a népszámlálás a megfelelő keretek között és hatékonyan tudjon megtörténni. Beszéltünk arról, hogy konkrétan milyen folyamatokra fog ez rávilágítani. Én is azt tudom mondani, valószínű, akárhogyan is történik az adatfelvétel, döbbenetes számokkal fog szolgálni a tekintetben például, hogy milyen mértékű az elvándorlás, és egyébként az az elvándorlás, ami éppen a 2010-ben ismételt megalkult Orbán-kormány tevékenységével erőteljes összefüggésben van, de döbbenetes adatokat fogunk látni a vidék helyzetéről, a kistelephelyek helyzetéről is.

Ugyanakkor felhívom arra a figyelmet, hogy ezzel nem lehet megvárni a népszámlálás elvégzését és a majd valószínű, körülbelül négy év múlva használhatóvá váló eredményeket a kormányzati cselekvéshez. Tehát ezeket a problémákat nem szabadna most tagadni, és cselekednie kéne a kormánynak, mert ha négy év múlva látunk konkrét, a KSH által produkált számokat arról, hogy milyen mértékű az elvándorlás, az nem jelenti azt, hogy négy év múlva kéne a kormánynak végül elismerni ennek a problémának a súlyát.

(12.50)

És azt is aláhúzza Nacsa képviselő úrnak a hozzászólása, hogy miért fontos, hogy a KSH révén rendelkezünk konkrét adatokkal az elvándorlás kapcsán. Azért azt sérelmeztem, és többször el is mondtam, hogy magát nemzetinek mondja ez a kormány a Fideszsel, KDNP-vel együtt, és mégis egy nemzetinek semmiképp nem tekinthető álláspontot képviselnek akkor, amikor tagadják az elvándorlás problémáit.

Van, amikor azt mondják, hogy vannak országok, ahol nagyobb arányú az elvándorlás, tehát bagatellizálják azt a nemzeti tragédiát, ami történik hazánkban, vagy éppen azt mondják, hogy ez egy normális folyamat, mert működik a közös munkaerőpiac. Ugyanakkor, amit képviselő úr mondott, az több

szempontból sem helytálló. Ugye, az Eurostat adataira hivatkozva állította azt, hogy megfordult a tendencia, és többen térnek haza, mint ahányan elmennek. Ezt egyébként Z. Kárpát képviselő úr megalapozta, és azt gondolom, hogy megfelelően elmagyarázta, hogy miért nem szabad egyébként statisztikai adatok alapján ilyen kijelentéseket tenni, de azt is szeretném elmondani, hogy összességében az Eurostat adatai számszerűen sem ezt mutatják. Tehát valótlán, amit elmondott itt képviselő úr az Országház falai között.

Azt mutatják ezek a statisztikák, hogy valóban nőtt a visszatérők aránya. Tehát nőtt azoknak az aránya és száma, akik visszatérnek, és csökkent az elmúlt időszakban a kivándorlók száma. De mégis, a két szám között óriási a különbség, tehát továbbra is nagyon komoly, sok ezres az a veszteség évente, amit a magyar társadalom elszenved, és beláthatatlan következményei vannak annak, hogy a kormány, amelynek meglenne a lehetősége, és megvan a kötelezettsége is, hogy fellépjen a folyamatok kapcsán, nemhogy nem cselekedne, hanem tagadja a problémák súlyát is. Ez is aláhúzza annak a fontosságát, hogy világos adatokkal rendelkezünk arról, hogy pontosan milyen mértékű és milyen károkat okoz ez a borzalmas elvándorlási hullám.

És akkor még egy dologra utalnék. Többen, kormánypárti képviselőtársam, illetve ellenzéki képviselőtársaim is beszéltek arról, hogy itt most a név is rögzítésre kerül az adatfelvétel során egy olyan eljárásban, ami rögtön az adatfelvétel során már az anonimitást biztosítja, tehát konkrétan álnevesítést biztosít. Én is örömmel olvastam azt a statisztikát, hogy egy megelőző közvélemény-kutatás kapcsán a megkérdezettek több mint 80 százaléka nem tartja elutasítandó dolognak, hogy megadja a nevét egy ilyen adatfelvétel során. Ugyanakkor én úgy gondolom, hogy ez mégis aggodalomra ad okot, hogy ez az eljárás így az elmúlt két népszámláláshoz képest új elemekkel bővül, mert ez a bizonyos bizalmatlanság nemcsak az ellenzéki képviselőknél vagy az ellenzéki politikusok, ellenzéki pártok részéről jellemző, hanem bizony ez beivódott a magyar társadalomba, pontosan az olyan visszaélések, az olyan Kubatov-listák és az olyan eljárások kapcsán, ami a magyar kormánynak felróható. Ez teljesen egyértelmű, hogy a magyar kormány egyfajta hatalomtechnikai eszközként hálózatokat üzemeltet, és azt használja ki, hogy a hatalomtechnikai céljait alkalmazni tudja, és ez köztudott a magyar társadalomban. Tehát a bizalmatlanság valós.

Én attól tartok, hogy ha önök nem tudnak kellő garanciákat beépíteni a rendszerbe, és nem tudják ezeket a garanciákat megfelelően kommunikálni, akkor az nagyon komoly torzulást jelenthet az adatfelvétel során. Én úgy vélem, hogy maga az online felvételi mód is erősítheti esetleg ezeket a félelmeket; ugye, online történik az adatrögzítés, ott a nevet rögzíteni kell, vagy maga az állampolgár, vagy a kérdezőbiztos fogja ezt rögzíteni, és hogyha nem teljesen egyértelmű mindenki számára, hogy az adatrögzítés pillanatában az álnevesítés megtörténik, akkor adott esetben ez torzíthatja a népszámlálás eredményét.

Tehát én arra szeretném összességében felhívni a figyelmet, hogy bizony önök eljátszották a magyar emberek bizalmát e tekintetben, és nagyon komoly feladat a következő időszakban, még konkrétan az adatfelvétel megkezdése előtti időszakban, hogy ezt a bizalmat valamilyen szinten olyan módon visszaszerezzék, hogy garantálni tudják azt mindenkinek, hogy ez az adatfelvétel nem jár majd ilyen veszélyekkel, és az anonimitást, a névtelenséget ilyen módon biztosítani lehet. Tehát önöknek ezzel kapcsolatban nagyon komoly feladata van.

De hozzáteszem, hogy összességében ezt szakmailag nem tartjuk egy kizáró feltételnek, az LMP természetesen támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Volner János képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy rövid kitérővel szeretném kezdeni Nacsa képviselőtársamnak válaszolva. Nem tisztem eldönteni azt, és azt gondolom, egyik képviselőnek sem, hogy ki nyeri az Országgyűlés pártjai között a tahósági versenyt. Nálam most a Jobbik és a kormánypártok nagyjából fej-fej mellett állnak. Az egyikük paparazziakat küld a másik politikai párt nyakára, a másikuk pedig egy Sneider Tamásnak és Gyöngyösi Mártonnak írt magánlevelet a nyilvánossággal megosztat egy hozzászólás közel álló újságíró révén. Egyik sem az úriemberek jellemzője, szerintem ezeken a dolgokon felül kellene emelkedni, és végre szakmai kérdésekkel foglalkozni. Ebben a versenyben szerintem döntetlenre áll jelenleg az állás.

Fontos látni azt, hogy amit itt Farkas Gergely említett az internetes kitöltéssel kapcsolatban, az 1. § (3) bekezdése szabályozza azt, hogy internetes kitöltésre is lehetőség van. Én egyébként azzal a javaslattal egyetértek, hogy a népszámlálásban maga a mobiltelefonos applikáció is bevezethető lenne.

Nagyon fontosnak látom azt, hogy kiemelten kezelendő társadalmi jelentőségű kérdésekre, problémákra irányíthatja rá a népszámlálás a figyelmet, és itt a kormánypárt figyelmét is fel szeretném hívni, hogy bár általában az ellenzéki képviselők egyébként, nyilván üléspozíciójukból adódóan is aggódnak azért, hogy milyen adatok kerülnek adott esetben az állam és más adatkezelők birtokába, azért nagyon fontos lenne azt látni, hogy még ennél részletesebb adatokra is szükség lehet adott esetben ahhoz, hogy a magyar társadalom működését, egyes problémáit pontosabban megismerhessük. Én tehát most nem elsősorban az adatok körét szűkíteném, hanem arra tennék javaslatot a kormány részére, hogy akár területi alapon is, egyes régiókra koncentrálna érdemes lenne még alaposabban bizonyos gazdasági, oktatási, egészségügyi vonatkozású kérdésekben elsősorban alaposabban feltérképezni a helyzetet, hogy megérthessük a problémák gyökerét, és kellő megoldásokat tudjunk erre kitalálni.

Ha most arra gondolnak a képviselőtársak, hogy hét darab NUTS 2-es besorolású régiója van Magyarországnak, a hét régiókból négy olyan földrajzi régió van, ami Európa 20 legszegényebb régiójának valamelyikéhez tartozik, tessék belegondolni, a lakosság fele él Magyarországon Európa 20 legszegényebb régiójában valamelyikében, és az ország területének többsége idetartozik. Szerintem nagyon fontos lenne arra megoldást találnunk, hogy ezeket a régiókat pontosan mi sújtja. Itt nem egy politikusi általános szinten megfogalmazott válasza, hanem nagyon pontos, akár a mikrorégiókra, akár a településekre szabott válaszokra van szükség. Először meg kell értenünk a problémát, utána válaszokat kell kidolgoznunk arra, hogy ezeken az elmaradott térségeken javítani tudjunk.

Én nagyon kíváncsi lennék például arra, egy részletesebb adatfelvétellel, hogy pontosan mi a gazdaság és az oktatás kapcsolata, a kettő mennyire korrelál egymással Magyarországon, illetve milyen tapasztalatok vannak például a különböző felzárkóztatási programok kapcsán. És itt képviselőtársaimat is óvnám az illúzióktól. Nemrég éppen egy nagyszabású segélyprogram, hosszú-hosszú időn keresztül folyó afrikai segélyprogram kapcsán derült ki, hogy a felzárkóztatásra szánt pénzek nem hozták el a kívánt eredményt. Erről a szaksajtó, elsősorban angol nyelvű szaksajtó - de most már Magyarországra is kezdenek beszivárogni az erről szóló hírek - részletesen cikkezett, a világ leghíresebb emberei által kritikátlanul támogatni ezt az egyébként meglehetősen polkorrekt elvárásokkal és nyelvezettel megfogalmazott segélyprogramot, de nem vezetett eredményre. És én itt ugyanezt látom, és külön meg is köszönöm a roma nemzeti-ségi szószólónak, hogy hozzátette a magáét. Itt a cigányintegrációt, mai nyelvhasználattal romaintegrációt is nevesíti a javaslat. Nagyon fontosnak tartanám azt, hogy megértsük, hogy pontosan ezen a téren hol szorít a cipő, és milyen megoldást kellene kidolgozni. Ha én most arra gondolok, hogy több mint 300 milliárd forintért működött éves szinten az a közmunkarendszer, ami garantáltan nem tudott a cigányságon segíteni, garantáltan nem tudott érdemi segítséget nyújtani, egy tüneti kezelést tudott nyújtani, de az elsődleges munkaerőpiacra a cigányság tömegeit nem volt képes bejuttatni: erre megfejtést kell találnunk, erre megoldást kell kínálnia a magyar parlamentnek, mert ez így egészen biztosan nem maradhat.

Tessék belegondolni, még az első, pontosabban már az Orbán-kormányok második ciklusában 2010 után még Balog Zoltán fogalmazta ezt meg még miniszteri székből, hogy a cigány férfiak körében akkor, az akkori állapot szerint 89 százalékos volt a munkanélküliség. A rendszerváltás előtt még ezt a társadalmi csoportot jelentős mértékben a szocialista nagyipar és a vidék gazdasága fel tudta szívni.

Hogyan lehet ezeket az embereket abból a helyzetből kiemelni? Miért nem működnek a közmunkaprogramok? Nézzék el nekem, a saját mikrorégiómat hozom önöknek példának. 13 évvel ezelőtt kiköltöz-

tem Budapestről, és azt láttam például az általam lakott Csemő településen, ez Cegléd választókerülethez tartozik, még mindig Pest megye, Pest megye szélé, hogy teljesen értelmetlen munkára használják a közmunkarendszerben dolgozó embereket.

(13.00)

Mondok önöknek egy példát: vidéki emberekről van szó, mindenki tudja, hogy hogy működik és mennyire hatékony egy traktor, és akkor kirendelik a közmunkásokat (*Karjával mutatva:*) ekkora metszőollókkal akáccsemetéket meg begazosodott árokparkokat irtani. Teljes értelmetlenség! Egy embernek a munkaerejét értelmesebben, produktívabban is föl lehet használni.

Amikor meghallgattuk még bizottsági szinten a közmunkarendszerért felelős belügyminisztériumi vezetőt, és megkérdeztük tőle azt az egyébként természetesen adódó kérdést, hogy mekkora volt dologi és egyéb területen az a produktum, amit a közmunkarendszer előállított, azt mondta, hogy nem tudjuk, Volner úr, mert ezt nem mértük. Tessék belegondolni! Elköltünk több mint 300 milliárd forintot a közmunkarendszer fenntartására, a kormány még meg is magyarázza, hogy ez nem szociális intézkedés, hanem ez munka, de a munka produktumát nem mérjük. Tessék mondani, hogy is van ez?

És én azt mondom, hogy ha meg akarjuk érteni azt, hogy miért vergődik a cigányság ebben a helyzetben és segíteni akarunk rajta, akkor első körben egy olyan, valóban működő közmunkarendszerre van szükség, ami ezt a réteget ki tudja emelni a jelenlegi nyomorúságos helyzetéből, a társadalom hasznos, értékteremtő tagjává teszi.

A saját falum példájából tudom önöknek azt mondani, hogy ha a helyben élő cigányokkal az állami közmunkarendszer megtermeltetné azt az élelmiszert, amit a családjukkal elfogyasztanak és a helyi közétkeztetésben az óvodás-iskolás gyerekek, a nyugdíjasotthon lakói, a közhivatalokban dolgozó emberek azt az élelmiszert fogyasztanak, amit ezek a cigány emberek becsületes munkával előállítanak, akkor az a cigány ember a társadalom joggal büszke és hasznos tagjának érezhetné magát. Mert nem értelmetlen munkára fecsérlik el a munkaerejét, nem árokparton gazt irtatnak vele, hanem olyan tevékenységre megy el a munkaereje, aminek értelme, hasznos produktuma van. Ezzel kivívhatja a társadalmi megbecsülést, ami egyébként egy dolgozó embert természetesen meg kell hogy illessen, legalábbis egy meritokratikusan működő társadalomban mindenképpen.

Nagyon fontosnak tartom tehát, hogy ezen a téren előrelépünk, és még egyszer megköszönöm Farkas Félixnek, hogy ezen a téren hozzászólt. Közös érdekünkről van szó. Inkább arra kérem a kormányt és a KSH jelen lévő illetékeseit is, hogy akár területi alapon is, akár mikrorégiós vagy települési szinten is részletesebb adatfelvétel keretében vizsgálják meg a problémák gyökerét, mert nekünk kell itt, ebben a

Házban, ebben a félkör alakú patkóban megoldást találni ezekre a problémákra és megalkotni azokat a törvényeket, amelyek segíteni tudnak a problémán. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Először is nagyon szeretném megköszönni a konstruktív hozzászólásokat az ellenzéki padosorokból is, illetőleg tudomásul veszem tűrési kötelezettségemet a destruktív hozzászólásokkal kapcsolatban. De azt külön nagyon szeretném megköszönni, hogy az ellenzék nem folytatta azt az obstrukciós stratégiáját, amit tegnap este itt az éjjelig tartó vitában folytatott, amely szerint fölolvassa a törvényjavaslatok szövegét. Ezek voltak a tegnapi, éjszakába nyúló vitán az utolsó ellenzéki felszólalások. Annál lehangolóbbat és a magyar parlamentarizmust rombolóbb dolgot nem tudok elképzelni, úgyhogy nagyon-nagyon szépen köszönöm mindenkinek, aki ezúttal a mai napon konstruktívan szólt hozzá a vitához. Szerintem volt ilyen felszólalásokból jó pár.

Ha megengedik, egypár dologra szeretnék reagálni. Egyrészt az többször elhangzott az ellenzéki képviselői oldalról, hogy az elvándorlás mértéke kérdés, illetőleg vita tárgya. Úgy gondolom, hogy ez a megállapítás pontosításra szorul, mert lehet, hogy politikai vita tárgya a politikai pártok között, sőt vannak olyan politikai pártok, amelyek erre kifejezetten agendát, politikai agendát építenek, de valójában azért a szakmai-tudományos közegben nem vita, mert elég egyértelmű és elég komoly, szakmailag aládúcolt megállapításokat tehetünk ebben az ügyben; még akkor is, ha nyilván a nemzetközi vándorlási statisztikák meglehetősen bizonytalanok.

Azt lehet mondani - és ezek a számok -, hogy Magyarország csökken a kivándorlók száma, 15 százalékkal kevesebben mentek el, mint tavaly, és 2017-ben, gyakorlatilag 2014 óta nő a visszatérők száma. 2017-ben 9 százalékkal többen jöttek vissza, mint 2016-ban. Itt most már egy trendfordulóról beszélhetünk.

Egyébként pedig valóban igaz az az állítás, hogy az elvándorlás a közép-európai, kelet-közép-európai térség minden tagállamát sújtja, de ebből a szempontból Magyarország helyzete relatíve jónak mondható. Például Romániában, Lengyelországban 10 százalék fölötti az elvándorlás mértéke, miközben Magyarországon 5 százalék alatti.

És egyébként, ha az elvándorlási ütemekről beszélünk - bocsánat, hogy erről ilyen részletesen beszélek, csak nekem korábbi munkaköröm kapcsolódott ehhez a témához -, három nagy kivándorlási hullámról beszélhetünk: egyrészt a rendszerváltozás után, az

teljesen érthető, azt hiszem, mindannyian értjük, hogy ez minek volt köszönhető; másrészt az uniós csatlakozást követően, amikor a munkaerőpiacok megnyíltak. Azt hiszem, hogy ez szintén érthető, sőt, odáig elmennék, hogy ezt önmagában nem rónám az akkor regnáló szocialista-szabad demokrata kormányra, szemben a következő kivándorlási hullámmal, ami teljesen egyértelműen a 2008-2009-es világgazdasági válságot követően pörgette fel a számokat. Ehhez még csak egy geller következett be az Orbán-kormány hatalomra kerülését követően. Ugyanis az uniós csatlakozás után a német és az osztrák munkaerőpiac 2011-ben nyílt ki a magyar munkavállalók számára. Az egy hagyományos felvevőpiaca volt mindig is a magyar munkavállalóknak, tehát ez nyilvánvalóan megjelent a statisztikákban, de ahogy az előbb is mondtam, ez a tendencia megfordulni látszik.

Most már azt lehet mondani, hogy teljesen egyértelmű, hogy megfordul ez az irány, és ez pontosan annak köszönhető, amit Z. Kárpát képviselő úr számonkért: az úgynevezett motivátoroknak. Ő használta ezt a kifejezést. Hadd mondjak két ilyen motivátort, aminél szerintem jobb motivátor nincsen: 2018 harmadik negyedévében 5 százalékos gazdasági növekedés van. 5 százalékos gazdasági növekedés! A tavalyi évben pedig majdnem 13 százalékos - felfelé kerekíték, bocsánatot kérek ezért -, majdnem 13 százalékos reálbéremelkedés következett be. Ez két olyan motivátor, amelynél jobb motivátort nem tudunk jelen pillanatban. A kormánynak az a terve, hogy ezen az úton halad tovább.

Egyébként pedig a külföldön tartózkodók felmérésével kapcsolatban azt tudom mondani, hogy a nemzetközi sztenderdek szerint és azoknak megfelelően kell így meghatározni az adatfelvétel körét. Ők ott kerülnek rögzítésre - az Európai Unió egységes statisztikai térségében -, ahol élnek, és a rájuk vonatkozó adatokat pedig nemzetközi adatcsere körében tudja a magyar állam begyűjteni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Áttérnék a következő pontra. Ez a név rögzítésre. Leegyszerűsítéssel fogok élni, ezért bocsássák meg nekem, de hogy ez mindenki számára egyértelmű legyen: vannak olyan országok, 11 olyan európai uniós ország van, ahol úgy megy a népszámlálás, mutatom, demonstrálom, és egy leegyszerűsítést fogok használni *(Ujjával az asztalon gombnyomást mutatva:)* - konkrétan így megy.

A jegyzőkönyv kedvéért rögzítem, hogy azt mutattam, hogy megnyomnak egy gombot. Tehát 11 európai országban úgy működik a népszámlálás, hogy megnyomnak egy gombot, és az nem kerül semmibe. Azért, mert az állam által kezelt és működtetett adatbázisok vannak olyan állapotban, és vannak olyan összekötöttségben, természetesen a személyes adatok védelmére vonatkozó alapjog tiszteletben tartása mellett, hogy a rendszer képes egy teljes népszámlálási eredményt produkálni.

(13.10)

Amikor idejöttem erre a vitára, azt gondoltam, hogy az ellenzéki képviselők azt fogják a kormány szemére hányni, hogy miért nem vagyunk képesek erre. Mert én azt gondolom, ha a XXI. században modern, innovatív, versenyképes Magyarországon gondolkodunk, akkor ez lenne az a cél, amit el kellene érni, és akkor minden kérdés, amit itt feltettek, az nem lenne kérdés többé, hogy mennyibe kerül, mert nem kerülne semmibe, mert az állampolgárokat nem vegzál-nánk ezzel az egész dologgal.

Én megértem Arató képviselő urat, hogy neki hiányzik az, hogy sanyargassuk az állampolgárokat azzal, hogy személyesen fogadjanak az otthonukban egy kérdezőbiztosot, és szánjanak a munkájukon túl, az otthon, a családjaik körében töltött időből sokat arra, hogy válaszoljanak ezekre a bonyolult kérdésekre, és kitöltsenek egy összetett kérdőívet, de én azt gondolom, hogy az állampolgárokat nem kell sanyargatni ebben, és akkor beszélhetünk XXI. századi, versenyképes Magyarországról, hogyha ezt el fogjuk tudni érni. Én azt remélem, ha 2021-ben nem is, de majd a következő népszámlálás már ennek alapján, ezen logika és megközelítési mód alapján fog lezajlani, és ehhez az szükséges, hogy a 2021-es népszámlálásban ennek a szükséges, de nem elégséges alapfeltételeit teljesítsük. Erről szól az, hogy kizárólag elektronikus úton történik az adatfelvétel, ez korábban nem volt így. Ugye, van egyrészt az online kitöltés, másrészt pedig szintén online, elektronikus úton történik a személyes adat felvétele is, ott a kérdezőbiztosok tableteken rögzítik a felvett adatokat. És pont ez az elektronikus rögzítési mód teszi azt lehetővé - szemben a korábbi népszámlálásokkal, amikor még papírokra kellett a válaszokat beírni -, hogy a személyes adatok védelme biztosított lehet.

Tehát én inkább arra kérném az ellenzéki képviselőket, hogy a képviselői minőségüket kihasználva arra bátorítsák a kormányt és olyan irányú módosító javaslatokat nyújtsanak be, amely arra szolgál, hogy végre XXI. századi módon, úgy, ahogy más európai országban csinálják a népszámlálást, ilyen népszámlálást tudjunk végrehajtani. És azokat a politikai jellegű felszólalásokat, amelyek tulajdonképpen arról szólnak, hogy térjünk vissza a száz évvel meg a húsz évvel ezelőtti módszertanokhoz, ezeket egyszer és mindenkorra, mély tisztelettel azt javasolnám, hogy felejtsük el.

Jól láthatóan az ellenzéki képviselők nem nagyon tudtak azzal mit kezdeni, hogy hogyan lehet az, hogy ha van ez a politikai állítás, hogy van egy bizalmatlanság a kormánnyal szemben Magyarországon, akkor hogyan van az, hogy az emberek 85 százalékát nem zavarja az, hogy a nevet meg kell adni. Ez pontosan azért van, amit mondtam, mert az embereket az zavarja, hogy még mindig papíralapon, még mindig kérdezőbiztosokkal zajlik ez a népszámlálás, és azt mondják, hogy ha nekik ez kevesebb bürokráciát, kevesebb „sanyargatást” jelent, hogy a nevet megadjuk és ezzel megteremtjük annak az előfeltételeit, hogy a

következő népszámlálás alkalmával már ez az egész dolog profin működjön, akkor ők megadják a nevet. Tehát az a bizalmatlanság, amiről beszélnek, az nincsen, és az emberek elvárása éppen ezzel ellentétes. És mi, a kormány részéről éppen ennek az elvárásnak próbálunk megfelelni, és erről szól a most a Ház előtt lévő törvényjavaslat is.

Nagyon szeretném külön is megköszönni szószóló úrnak a hozzászólását. Itt arról tudom önt tájékoztatni - kicsit a szerepemből kilépve -, hogy a különleges adatokkal és kifejezetten a nemzetiséghez való tartozásra vonatkozó adatokkal kapcsolatban én személyesen osztom az ön álláspontját és a bizottság álláspontját is. Én is azt gondolom, hogy kötelezően rögzítendő adatkör lenne mind a vallásra, mind a nemzetiségi hovatartozásra vonatkozó adat, de mint a mellékelt ábra mutatja, ugye, a törvényjavaslatban ez így nem szerepel. Én jelen pillanatban kisebbségi véleményt képviselek, amit természetesen tudomásul veszek, de ez ügyben a kormány nem tehet mást, mint azt mondja, hogy a magas Országgyűlés bölcsességére bízsa ezt a kérdést.

Mennék tovább, ha megengedik. Köszönöm szépen Farkas Gergely képviselő úrnak az online kitöltésre történő motivációra vonatkozó felvetéseit, amellyel szintén messzemenőig egyetérték, és így tudom azt mondani, hogy ezzel a kormány is egyetért, sőt a Központi Statisztikai Hivatal is egyetért. Én mint a területért felelős államtitkár, kifejezetten folytattam ezzel kapcsolatban megbeszéléseket. Ilyen, az online kitöltést népszerűsítő motivációs elemek lesznek. Ugye, ez egy jogi, kodifikációs kérdés, hogy vajon ezt érdemes-e a törvényjavaslat szintjén, törvényben rögzíteni.

Én azt gondolom, hogy ez egy olyan dolog, amit nem kell törvényben rögzíteni, de arról tudom önt tájékoztatni, hogy a kormánynak az a célja és az a szándék, hogy minél többen éljenek az online kitöltés lehetőségével, többen, mint 2011-ben. Ezt a számot, azt hiszem, ön vagy a képviselőtársa említette. És arról is tudom tájékoztatni önt, hogy a tervek szerint lesz mobilapplikáció, de azt gondolom, hogy a dereguláció elvére is legyünk figyelemmel, nem gondolom, hogy a mobilapplikációra vonatkozó javaslatot egy törvényben kellene rögzíteni.

A költségek; csak egy rövid megjegyzés a költségekre vonatkozóan. A költségek egyébként összességében alacsonyabbak, mint a 2011-es népszámlálásnál. Azért mondtam mégis azt az elején, hogy ugyanott tartunk, mint 2011-ben, mert azok a költségek, amelyek megnövekedtek, azok erre az elektronikus adatgyűjtésre történő átállást szolgálják. Tehát például a KSH-nak be kell szereznie azokat a tableteket, amelyek nem voltak meg 2011-ben, és amivel le lehet folytatni a személyes adatbegyűjtést is. Tehát azt tudom gondolni, ha ezeket az úgynevezett - most ezt, kérem, értsék jól - egyszeri tételeket leszámoljuk, akkor egyébként folyamatosan csökkenő költségekről tudok önöknek beszámolni, és az a tervünk, hogy a következő népszavazás esetében pedig ezek a költségek,

pontosan az általam korábban említett elektronizációs projekt végigvitele okán pedig még sokkal alacsonyabbak lesznek.

Végezetül - tényleg legutoljára - visszatérnék azokra a felszólalásokra, amelyek ilyen vagy olyan módon a népszámlálás legitimitációját próbálták aláásni. Én azt gondolom - tartozzon valaki akár a kormánypárti oldalhoz, akár az ellenzéki oldalhoz -, egészen egyszerűen Magyarország érdekeit nem szolgálja, ha olyan felszólalások hangzanak el a parlamentben, amelyek a népszámlálás legitimitását politikai alapon és politikai érdekekből megkérdőjelezzik. Mert ha az ellenzék komolyan gondolja az arra vonatkozó állandó követelését, hogy a parlamentben komoly, megalapozott, tudományos, szakmai munka és vita folyjon, ahhoz kifejezetten szükségesek a Központi Statisztikai Hivatal által előállított adatok, és azok közül kifejezetten az első helyek egyikén szerepel a népszámlálással begyűjtött adatok. Tehát az nem megy, hogy egyrészt folyamatosan számonkérjük a Házon a szakmaiadat-alapú politikai vitát, másrészt viszont aláássuk a felszólalásunkban annak az intézménynek a legitimitását, ami ezeket az adatokat egyébként biztosítja a parlamenti képviselők számára.

Tehát én ennek a tendenciának, nagy tisztelettel azt javasolnám, hogy vessünk közösen véget. És még egyszer szeretném megköszönni a nem ilyen motivációból megtejt felszólalásokat, hanem a konstruktív hozzászólásokat és javaslatokat. Én ezeket rögzítem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **kormányzati igazgatásról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3610. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(13.20)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Úgy látszik, most én vagyok porondon, úgyhogy ne haragudjanak, hogy visszaélek az idejükkal. Folytatnám egy másik, ámde nagyon-nagyon fontos témával, a kormányzati igazgatásról szóló törvényjavaslattal kapcsolatban igyekszem rövid lenni és majd a végén az elhangzott felszólalásokra reagálni.

A most az Országgyűlés által tárgyalt törvényjavaslat célja a hatékony és modern közigazgatás meg-

teremtése mellett a bürokrácia csökkentése és a családbarát fordulat érvényesítése a közszférában és különösen a központi és a területi közigazgatás szintjein. A kormányzat célja egy elszámoltatható, felelősségteljes, semleges, professzionális XXI. századi közigazgatás működtetése, amely - és ez szerintem egy nagyon fontos alapelv - nem az ország versenyképességének a gátja, hanem sokkal inkább a versenyképességi fordulatnak a katalizátora. Magyary Zoltán, a közigazgatás nemzetközi híru magyar professzora mondta egyszer, hogy a közigazgatás feladata a cselekvés, és ebben professzor úrnak nagyon igaza volt. Ha egy cselekvő, hatékony, erős, az államot támogatni és működtetni képes közigazgatásban gondolkodunk, akkor igenis szükséges, de nem elégséges előfeltétele ennek egy XXI. századi teljesítményelvű feltételrendszer és a gazdaság, az egész reálgazdaság teljesítményéhez illeszkedő bérezés, és akkor lehet ezzel a rendszerrel szemben, tehát a közigazgatás rendszerével szemben minőségi elvárásokat megfogalmazni.

Alapvetésünk egyébként, hogy csak annyi közszolgáira van szükség, amennyi az állam hatékony működéséhez szükséges, de ezeknek a szakembereknek versenyképes bérezésben kell részesülniük. Ezért és emellett a kormány egy olyan rendszert szeretne működtetni, amelyben nem termelődik újra a bürokrácia. Ennek a feltételrendszernek a megteremtését is szolgálja az előtűnk fekvő törvényjavaslat.

Honnan indultunk? Nekünk az a helyzetértékelésünk, hogy a 2002-2010 közötti kormányzás idején a közszféra és a közigazgatás a privatizáció, a kiszervezések, a menedzserszerződések terepe volt, ezért valójában egy elsorvadó, jó értelemben vett bürokráciáról beszélünk. Elvettük azokat a jogokat és juttatásokat, amelyek a közigazgatás méltóságát adták, és amelyek a számonkérhetőség alapjául szolgáltak. Érdekes módon, de a nemzetközi szakirodalom írja is, hogy ez mindig együtt jár, hogy a közigazgatás tekintélyének és a klasszikus közigazgatási értékek elsorvasztása és a semmibe vétele mindig együtt jár a bürokrácia növelésével is. Ezt láthattuk itt is. 2002-2010 között a közigazgatás túlbujánzott, és egy bonyolult szervezetrendszerrel működött, vagyis egy rossz minőségű, magát az állampolgárokkal szemben meghatározó cselekvőképtelen és bürokratikus állam maradt örökül 2010-ben az Orbán-kormánynak. Ezen mi több lépésben próbáltunk és próbálunk változtatni.

Először is, ez fontos, zárójelben hadd tegyem ide: csökkent a politikusok száma az Országgyűlésben és a helyi önkormányzatok szintjén is, másrészt vissza kellett építeni az állampolgárokkal szembeni bizalmat. Hadd mondjak egy klasszikus esetet! Klasszikus eset, amikor az ügyfelek bemennek egy hivatalba ügyet intézni, ahol a hatóságok olyan adatot kérnek tőlük, amely egy másik hivatalnak rendelkezésre áll. Tehát valójában ebben a logikában az ügyfelek nem az ügyeik elintézését várhatják a hatóságtól, hanem a hatóságok egymás közötti kommunikációjában kell hogy ügyfélként mediáljanak. Ennél lehangolóbb rendszert nem nagyon tudok elképzelni. Ezért hoztuk

létre a kormányhivatalokat, amelyek egységesen a területi közigazgatás minden ágát felügyelik, és ezért hoztuk létre a járási hivatalokat és a kormányablakokat is. Ma már több mint 300 kormányablak van, amely alkalmas arra, egy front office-t jelent, tehát alkalmas arra, hogy egyablakos ügyintézés keretében találkozzanak az állammal az állampolgárok, és egyébként a hatóságok közötti mögöttes kommunikációt az egységes szervezetrendszer biztosítja.

Ezen túlmenően a közigazgatás személyi állományát is szeretnénk és folyamatosan újítottuk meg. Az adatokból már az látszik, hogy 2010 után megkezdődött egy fiatalítás. Magasan képzett fiatal munkatérő áramlott be a rendszerbe, akik új szemléletet hoztak. Kicsit hadd beszéljek haza, ez a terület is hozzám tartozik: erről szól a Nemzeti Közszozlógálati Egyetem létrehozása is, annak megerősítése is, amelynek legfontosabb feladata a minőségi utánpótlásbázis biztosítása, és a közigazgatási ösztöndíjprogram is ezt a célt szolgálná, amelynek szintén a közeljövőben vagy azt tudom mondani, a jelenben szeretnénk új lendületet adni.

Ez a törvényjavaslat egy régi adósságot törleszt. Januártól átlagosan 30 százalékkal nő a központi közigazgatásban dolgozó kormánytisztviselők bére. Ennek a béremelésnek az előfeltétele a magyar gazdaság évek óta tartó jó teljesítménye. Ahogy említettem, a tavalyi évben is 4 százalék fölötti gazdasági növekedést tapasztaltunk. Az idei évre vonatkozó kilátások pedig még jobbák, és azt reméljük, hogy a jövő évre vonatkozóan is hasonlóan kedvező makrogazdasági adatokkal számolhatunk. Ez a jó reálgazdasági teljesítmény pedig elhozta a béremelések időszakát is. 2010 óta a magánszférában 36 százalékkal nőttek a reálbérek, a minimálbér 88 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér pedig 50 százalékkal lett magasabb.

Ahhoz, hogy az állami versenyképesség, az állam versenyképessége egyáltalán megmaradjon, illetőleg növekedjen, és hatékony közigazgatást tudjunk működtetni, ezekből a számokból egyértelműen látszik, hogy egy bérrendezésre szükség van. Ez a bérrendezés 2016-ban és 2017-ben megtörtént a területi közigazgatásban, tehát a járási hivatalokban és a kormányhivatalokban, ahol átlagosan szintén 30 százalékkal emelkedtek a fizetések. A központi közigazgatásban azonban 2008 óta nem volt emelés, tehát a központi közigazgatásban dolgozók utolsó élménye az, hogy a Bajnai-Gyurcsány-kormány elveszi a 13. havi bérüket. Azt gondoljuk, hogy 2018-ban az ország gazdasági teljesítőképesége és a magyar állampolgárok, a magyarok teljesítménye lehetővé teszi azt, hogy itt, ezen a területen, ezen állampolgárok vonatkozásában is bekövetkezhessen a béremelés.

Ezenkívül a törvényjavaslat a kormány családbarát politikáját is visszatükrözni kívánja. Külön fejezet tartalmazza a családbarát intézkedéseket. Változtatnánk a családok munkavégzési rendjén, a pótszabadságok rendszerén, a felmondási időn, valamint többletjuttatásokat is bevezetnénk. Ennek az a célja, hogy a központi közigazgatás és a kormányzati igaz-

gatás jó példát mutasson a munkáltatóknak. A családbarát kormányzati igazgatási törvényjavaslatban ennek megfelelően - ahogy említettem - kiemelt figyelmet kapnak a családos munkavállalók. Lehetőséget adnánk a rugalmas munkavégzésre, részmunkára, tömbösített munkavégzésre, távmunkára. Az elképzelések szerint ezzel összefüggésben a pótszabadságok mértéke is emelkedik. A gyermek születése után járó apaszabadság is például - csak hogy egy példát említsék - ötről nyolc napra emelkedik, ráadásul a központi közigazgatásban dolgozó nagyszülőket is pótszabadság illeti meg. Ők öt napra lennének jogosultak. Az első házások öt nap pótszabadságot kapnának. Azt hiszem, ez is egy előremutató lépés, és ugyanígy a gyermeket nevelők esetében a gyermeknevelést átalánosságban is pótszabadságban részesítené a Ház előtt fekvő törvényjavaslat.

Azt gondolom, összességében jól tükrözi a kormány családbarát filozófiáját, és egy jó jelzést küld a munkáltatók felé, hogy miképpen, milyen jó gyakorlatok vannak arra, hogy előnyben részesítsük a gyermeket nevelő magyar állampolgárokat és magyar munkavállalókat is. Azt hiszem, hogy ezek a jelzések - még ha ezek nem is anyagi ösztönzők, tehát nem kemény kormányzati eszközök, hanem inkább puha kormányzati eszközök - rendkívül fontosak.

Hiszen éppen az önök által a korábbi törvényjavaslat tárgyalása során felvetett demográfiai fordulat szükségességével kapcsolatban is sokszor elhangzik, hogy az anyagi ösztönzők, a kemény ösztönzők mellett a puha ösztönzőket és az attitűd átalakítását, általában Magyarországon a gyermekvállalással kapcsolatos attitűd átalakítását is ott kell támogatnunk, ahol csak lehet.

Mindezek alapján arra kérem önöket, hogy támogassák a kormánytisztviselők béremelési programját, a közsféra családbarát átalakítását, valamint a versenyképes közigazgatás felé tett újabb lépésünket. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Becsó Károly képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(13.30)

DR. BECSÓ KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közigazgatásban zajló nagymértékű reformok tanúi lehettünk a 2010 óta eltelt időszakban.

A mögöttünk álló nyolc évben a magyar közigazgatás szervezetrendszere és irányítási rendszere új alapokra lett fektetve. Az átalakítások során a kormány külföldi és egyben saját közjogi hagyományainkon álló modellekből merítkezett, annak érdekében, hogy egy modern, a mindennapi kihívásokra gyorsan

reagáló, valamint az ügyek nagy számával gördülékenyen megbirkózó és hatékony közigazgatás honosodjon meg hazánkban.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a hatékonyabb kormányzati munka elősegítésével Magyarország versenyképességének javítása, mindezzel párhuzamosan pedig a gyermekeket nevelő és a családot alapító kormánytisztviselők, illetve kormányzati igazgatásban dolgozók anyagi megbecsültségének erősítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzati igazgatásnak összehangolt szervezetrendszerként kell működnie. Ez egy alapvető követelmény a jól működő államokban. A hatékony kormányzati tevékenység elősegíti az ország versenyképességét. Az utóbbi időben rengeteg nemzetközi vállalat választja hazánkat, amely mutatja, hogy jó irányba haladunk, de még van lehetőség a fejlődésre. Ezért meg kell vizsgálni minden területet, ahol van mód hatékonyságnövelésre. Ez az elvárás magába foglalja a személyügyi tevékenység rendszerszintű összehangolását, szabályozását és fejlesztését. A rendszerszintű irányításnak ki kell terjednie a személyi állomány jogállására és az egyes speciális szintű közszolgálati intézményekre vonatkozó szabályozásra, továbbá az egységes jogalkalmazásra is. Fontos tehát, hogy a kormányzati igazgatás egyes részeit összekapcsolják, mégpedig az igazgatási tevékenység hatékonyságának javítása céljából, ugyanis az igazgatástudomány és a gyakorlat által is igazolt tényként ismert, hogy az egymástól elszigetelten működő egységek tevékenysége sokkal kevésbé hatékony.

A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat paradigma-váltásra, holisztikus szemléletmódra épülve kódexjelleggel kívánja szabályozni a kormányzati igazgatás szerveit és tisztségviselőit, továbbá a tevékenységük irányításáért felelős vezetőket. Előremutató koncepciónak tartom a kódexjellegű szabályozás bevezetését, hiszen ily módon a jogalkalmazó szervek feladataikat könnyebben tudják a jövőben ellátni a hatályos joganyag egy törvényben való világos és átlátható szabályozásának következtében.

Tisztelt Ház! Jelenleg számos jogszabály rendelkezik a kormány működéséről és a kormányzati tisztségviselők jogállásáról, valamint azok jogköréről. A benyújtott javaslat elfogadásával viszont az eddig különböző jogforrási szinteken elhelyezkedő és egymásnak több helyütt ellentmondó jogszabályok helyébe egy egységes, az adott jogág alapelveit, valamint alapvető intézményét rendező kódex lépne. Ezzel a szabályozással mind az államigazgatás központi, mind pedig területi szervezetrendszere - kormányhivatalok, járási hivatalok - egységes jogi keretet kapna.

A túlméretezett bürokráciával egyenes arányban csökken az állam gazdasági hatékonysága és teljesítőképesége. Átfogó vizsgálatot követően kirajzolódott, hogy szükséges bizonyos mértékű bürokráciacsökkentést végrehajtani.

A tervzet tehát reális megfontolásból előírná, hogy valamennyi kormányzati igazgatási szerv kizá-

rólág annyi kormányzati tisztségviselőt foglalkoztathat, amennyi feladatainak ellátásához észszerű és gazdaságos keretek között szükséges. A létszámkeret meghatározása a kormányzati működés gazdaságosabb voltát is hivatott szolgálni. *(Felsőhajt. - Derültség az ellenzéki pártok padsoraiban. - Tordai Bence: Egyetértünk! - Dr. Staudt Gábor: Mi is így gondoljuk! Egyetértünk! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, mert öné a szó.

DR. BECSÓ KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen. Kiemelkedőnek tartom a szenioritáslapú előmeneteli rendszer megszüntetését, mivel így a rendszer a teljesítményértékelésnek valós jelentőséget adna, és jobban ösztönözné a fiatalabb generáció tagjait, különös tekintettel a magasabb illetmények elérésének lehetősége által.

Szintén támogatandó azon megfontolás, hogy a közszférában lévő magasabb illetmények egyre jobban közelítsenek a versenyszféra béreihez, amelynek eredményeként jó teljesítmény mellett rövid időn belül érdemi bérnövekedés érhető el a kormányzati igazgatásban dolgozó állampolgár számára. Mindezek mellett a javaslat a kinevezési és összeférhetlenségi szabályok szigorítását is kilátásba helyezi.

Végezetül hangsúlyozandónak tartom, hogy a kormány családbarát politikája a benyújtott javaslat rendelkezései között is érvényesül azáltal, hogy a gyermeket nevelő és családot alapító kormánytisztviselők egyéb speciális juttatásai és kedvezményei mellett a kormány bevezetni szándékozik a kormánytisztviselők családalapítási támogatását.

Tisztelt Országgyűlés! A 2010 óta eltelt időben a magyar kormány igyekezett megteremteni egy olyan közigazgatási rendszert, amely az állampolgárok XXI. századi igényeit a legmegfelelőbbben képes kielégíteni. Valószínűleg nem ez a törvényjavaslat lesz az utolsó, amely reformokat kíván bevezetni a közigazgatásban.

A nagy jogtudós, Max Weber véleménye szerint bürokratikus szervezetek nélkül megoldhatatlan a tömegmértetű igazgatás, általuk ugyanakkor a lehető leggyorsabban és legpontosabban, ugyanakkor olcsón és gazdaságosan végezhető el az ügyintézés. A hivatalnok élethivatásszerűen, szakmai felkészültséggel végzi munkáját, éppen ezért megérdemli, hogy megfelelő karrierlehetőséget és anyagi megbecsültséget biztosítson számára az állam.

Ezen elvek, igények és célkitűzések megfontolását követően a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amiket államtitkár úr elmondott,

azok valóban támogathatóak, de nem csak ez van benne a javaslatban. Tehát én nem azokkal szeretnék vitatkozni, amiket ön elmondott, mert azok valóban, főleg a családalapítás és a demográfiai helyzetnek a bármilyen módon és akár a közszolgálatban dolgozónak keresztül való támogatása is, maximálisan támogatható célok, amikhez minden segítséget megadunk, de azért a javaslat néhány olyan visszafelé lépést is tartalmaz, és ezt ki fogom fejteni, ami alapján úgy érezzük, hogy ezen lépések mellett, ami mondjuk, egy lépés előre, a javaslat tartalmaz párhuzamosan olyan lépéseket is, amelyek viszont „kettő lépés hátra” módon nehezítik a munkavállalóknak akár az életét, akár az anyagi lehetőségeit, akár a szabadságokra való jogosultságát. Tehát én nem azokkal szeretnék vitatkozni, ahogy mondtam, amit ön elmondott, hanem elmondanám, hogy mi a másik fele a javaslatnak, amik itt nem hangzottak el az előterjesztő részéről.

Ha már a munkaidőről és a családok támogatásáról szó volt, azért azt el szeretném mondani, hogy a munkaidőnek bármi külön ellentételezés nélküli napi 12 órára emelése, államtitkár úr, nem egy családbarát megoldás, és bár a heti munkaidő maximum 48 óra lenne, tehát érthető, hogy nem mindennap lehet ezt 12 órára felemelni, de azért a heti 48 óra is azt jelenti, hogy bizony többet lennének vagy lesznek távol ezek az emberek a családjuktól.

Tehát a célok megfogalmazása rendben van, de itt már a napi munkaidőnél sem látom ezt feltétlenül megvalósulni. És hogy kiemeljek ebben a körben egy egyébként megint csak előremutató javaslatot, és ez is elhangzott, hogy a táboroztatásra, a táboroztatási költségekre, azok megszervezésére, itt a nyári táborokról beszélünk, ahol kiskorú gyermek van, megint csak nagyon jó, hogy a kormány valamiféle támogatást fog nyújtani, bár, ha jól tudom, ez kormányrendeletben kerül majd meghatározásra. Hogy ez pontosan hogy fog kinézni, ennek mértékét még nem láthatjuk, viszont, ha a szülők agyon vannak dolgoztatva a hivatalban, akkor az nyilvánvalóan megint csak nem a családok javára fog szolgálni, hanem tulajdonképpen ezen táboroztatás megszervezése is arra lesz jó, hogy a szülőket tovább lehessen dolgoztatni.

Nem látjuk a javaslatban, hogy a vezetők számát is csökkenteni fogják. Amikor a bürokráciacsökkentésről beszélünk, akkor nemcsak az átlagdolgozókat kellene mindig érinteni ezeknek a javaslatoknak, hanem végre leírni, megfogalmazni és végigvinni, hogy valójában a nagyon is fejnehéz magyar bürokráciában ilyen módon is változás állhasson be.

(13.40)

42 tárgykörben ad felhatalmazást kormányrendeletek megalkotására a törvényjavaslat, ami teljesen egyértelművé teszi, hogy nagyon sok olyan terület is részszabály lesz, amiket még nem ismerhetünk, és a kormányra lesz bízva azok kitöltése, de bizonyos helyeken, ahogy mondtam, az irányok már eleve nem jók. És vannak olyanok, ahol még jók is lehetnek, de

jobb lett volna, ha az államtitkár úr ezekről is esetleg szót ejt.

Aztán a béremelkedés sem teljesen egyértelmű, hogy mindenkinek fog-e emelkedni a bére. Amennyire mi utána tudtunk nézni és az egyes kategóriákat meg tudtuk vizsgálni, korántsem biztos, hogy mindenki jól fog járni, sőt nagyon sokan lesznek, akik rosszabbul fognak járni vele. Akiknek egyébként emelkedik a bére, azt üdvözljük, és örülünk neki, de egy olyan rendszert kellett volna megteremteni, hogy mindenki jobban járjon ennek az elfogadása esetén.

Aztán, ami abszolút elfogadhatatlan - és ezt alá szeretném húzni, mert ez egy fontos pontja a javaslatnak, illetve érintheti a dolgozókat -: az érdemtelen-ségre hivatkozva az elbocsátás lehetősége. Egyébként a rendvédelmi szerveknél is kiterjesztették a hasonló módon való kirúgások lehetőségét, illetve egyéb területeken is azt látjuk, hogy az indokolási kötelezettségnek sokszor akár a mellőzésével vagy nem megfelelő módon teljesítésével lehet kirúgni munkavállalókat vagy akár a rendvédelmi szerveknél dolgozókat. Itt, ebben a javaslatban ez azt fogja jelenteni, hogy ha valaki akár a munkahelyén kívül olyan magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az őt foglalkoztató kormányzati igazgatási szerv jó hírnevét - ez egy elég gumijogszabály -, vagy továbbmegyek, a jó közigazgatásba vetett bizalmat rombolja - hogy ez pontosan mi csoda, azt mindenki találja ki; szerintem nem véletlenül maradt ez ilyen gumijogszabály, mert a jó közigazgatásba vetett bizalom, azt kell mondjam, bármi lehet -, nos, aki ilyet tesz, azt a meghallgatása nélkül is ki lehet majd rúgni, ha nem várható el, hogy ez a meghallgatás megtörténjen.

Úgyhogy ez szerintem ez nagyon erős szabály, ráadásul úgy, hogy ezzel párhuzamosan kikerül a közszolgálati tisztviselőkre vonatkozó pártatlanság követelménye is, ami azt jelenti, hogy bizonyos esetekben nagyon könnyen, bármire hivatkozással ki lehet rúgni, akár egy Facebook- vagy egyéb közösségi oldalon tett poszt alapján ki lehet rúgni a jövőben ilyen tisztviselőket. És tulajdonképpen a törvényekre hivatkozva fogják ezt megtenni, és a bíróság is nagyon nehezen fogja tudni megállapítani, hogy ez jogos volt-e vagy sem, hiszen - ahogy mondtam - a hivatkozás bármi lehet, tehát a bírósági utat is ilyen formában le fogják zárni, illetve formálissá fogják tenni az így kirúgott emberek vonatkozásában. S akkor még idevenném azt is, hogy az ügyészségről is jöttek olyan hírek, sőt konkrét eset, amikor egy egyébként kiválóan elismert ügyész rúgtak ki - aki pereskedik is időközben -, mert egy zárt csoportban írt egy posztot, ami talán kormánykritikus volt. Úgyhogy erre a félelemre szeretnék önök ezt a rendszert építeni. Ha nem így akarnának tenni, nem így akarnának eljárni, akkor nem ilyen javaslatokat hoznának ide a Ház elé.

Továbbmenve a korlátozó intézkedéseken: ha valaki távozik a kormányszolgálatból, akkor két évre megtilthatják, hogy abban az ágazatban működő cégeknél helyezkedjen el. Ezt én egy kicsit erősnek tartom, főleg úgy, hogy én nem láttam annak a kifejtését, hogy ez milyen kompenzációval járt vagy járhat ebben

az esetben, illetve hogy ezt milyen körben tudják alkalmazni. Mert mondjuk, egy csúcsvezető, mondjuk, egy államtitkár esetében vagy egy helyettes államtitkárnál, még azt mondom, meg is értem, hogy nem engedjük, hogy azon a területen, amin ő, mondjuk, energetikával foglalkozott, elmenjen egy nagy energetikai céghez. Ez így van, vagy ez így tökéletesen elfogadható. De egy ügyintézőtől vagy egy középvezetőtől ezt elvárni szerintem túlzás, és megint csak egy olyan korlátozás, ami eddig ebben a formában nem szerepelt a jogszabályokban.

Aztán azt mindenképpen, ahogy mondtam, legalábbis a deklarált célok szintjén meg kell dicsérni, hogy az állapotos, gyermeket nevelő tisztviselőkkel külön foglalkoznak, de ahogy mondtam, a munkaidő esetében - és a szabadságra is ki fogok térni - ez nem mindig jelenik meg. Valóban, a családalapítási támogatás egy jó dolog, ezt meg kell dicsérnünk, de ez a kevés előremutató javaslatok egyike.

Aztán a szakszervezeti véleményeket is megnéztük, hiszen fontos, hogy mit mondanak a szakszervezetek; nekünk fontos, hogy mit mondanak a szakszervezetek egy ilyen javaslatról, akikről azért nem lehet azt mondani, hogy vehemensen, véres torokkal támadnák a kormányt, főleg nem olyan javaslatok esetében, amelyek nekik pozitívak vagy akár semlegesek. A szakszervezetek is kiemelték, hogy ez a nagyon sok kormányrendelet - több mint 30 kormányrendelet -, amik a különböző felhatalmazó rendelkezéseket fogják tartalmazni, és még nem születtek meg, jogbizonytalanságot okozhatnak, illetőleg nehezményezték azt, hogy a 2016-os illetménytáblát változatlanul hagyja a javaslat, tehát a fizetések alsó határa megmarad, és külön sérelmezték, hogy nincs kafetéria, szolgálati és álláshelyi elismerés sem.

Külön érdekes, hogy azokat a pozíciókat, amelyeket hat hónapig nem töltenek fel, betöltetlenek maradnak, egyszerűen elvonnák és a központi álláshelyállományba helyeznék. Ez főleg azért érdekes, mert sok helyen olyan létszámihiány van, amit nem azért nem töltenek be, mert nem akarják, hanem mert egész egyszerűen nem tudják betölteni, nem találnak megfelelő - ráadásul sokszor olyan áron, olyan munkadíjért, amit kínálnak - jelentkezőket. Ha ezután fél év után elvonják ezeket az álláshelyeket, akkor lehetlenné teszik ezeknek a szerveknek a működését, különösen a több évre előre való tervezést, és utána mindenféle adományként kell majd megpróbálniuk visszanyerni azokat a pozíciókat, amiket eddig sem tudtak betölteni. Ehhez talán az kapcsolódna, vagy erre az lenne a megoldás, hogy jobb munkakörülményeket teremtenek, illetőleg jobb béreket teremtenek, akkor biztos találnának ezekre a pozíciókra munkavállalókat is.

A szakszervezetek kiemelik, hogy megszűnik a helyettesítés és a helyettesítési díj, valamint az átirányítás lehetősége. Ezt sem pozitív dologként említhetjük meg.

Megszüntetni a javaslat a vezető és az ügyintézői szint közötti átjárhatóságot, ami azt jelenti a gyakorlatban, hogy ha eddig egy vezető megbízatása megszűnt,

akkor ő ugyanúgy ügyintéző maradhatott annál a hivatalnál.

A jövőben, ha elfogadásra kerül ez a javaslat, ez azt fogja jelenteni, hogy ha valakinek a vezetői megbízatása szűnik meg, akkor a munkajogviszonya is meg fog szűnni, tehát ezt nem tartjuk egy jó javaslatnak, és az életpályamodell szempontjából sem előre vezet, inkább egy kiszolgáltatott helyzetet teremt, illetve hogy majd mindenki a vezetői pozíciójához igyekszik jobban ragaszkodni, hiszen nemcsak a vezetői pozíciója, hanem a megélhetése is függ ettől, és nemcsak a jelenben, hanem majd a jövőben is fog. Nem tudom, hogy ezt azért így fogalmazták-e meg, mert akkor esetleg kéréseket, fölülről jövő kéréseket is a kiszolgáltatottság miatt a vezetők jobban végrehajtanak, de azért ez a szempont is felmerülhet.

Ha már a szabadságokról volt szó, és államtitkár úr elmondta, hogy ez milyen jó; valóban, egy-két pluszszabadságot is tartalmaz, viszont azt el kell mondjam, hogy minden kormánytisztviselőnek öt nappal csökkenni fog az alapszabadsága a javaslat szerint, és a pótszabadnapok száma is alapesetben csökkenne. Amint államtitkár úr elmondta, bizonyos esetekben nőni fog, mondjuk, gyerekszületés esetén, de ez aligha fogja kompenzálni azt, hogy az alapszabadság csökken, illetve a más jogon megkapott pótszabadságok is jóval lejjebb esnek, tehát ez 25 napról 20 napra fog csökkenni, ami az alapszabadságot illeti. Itt számos példa van, például egy 15 éve dolgozó kormányhivatalnok esetében, aki eddig 35 nap szabadsággal rendelkezett, a tervezet alapján 27-re fog neki csökkenni, hiszen 5 napot az alapszabadságból és 3 napot a pótszabadságból fog elveszíteni. Természetesen, ha minden évben vállal gyermeket, akkor még nőhet is neki, de ezt azért nem várhatjuk el hosszú távon nyilvánvalóan senkitől.

(13-50)

Ezek azok a főbb dilemmák, amelyek alapján a javaslatra nehezen lehet át vagy bét mondani. A felvetett problémák legalább olyan súlyosak, mint az az egy-két részterület, amely előremutató javaslatokat tartalmaz. S azt is el kell mondjam, önmagában nem jó az, hogy 2010 óta - ha ez a javaslat bevezetésre kerül - az ötödik törvény lesz, amihez alkalmazkodniuk kell a tisztviselőknél, akik ebben a szektorban dolgoznak. El tudják képzelni, hogy ez kilenc év alatt öt át-fogó javaslat elsajátítását jelenti. Ilyen körülmények között nagyon nehéz elvárni azt, hogy tegyenek meg mindent, végezzenek túlórát csökkenő szabadságokkal, valamint vagy nem növekedő fizetésekkel, vagy ha növekednek a fizetések, akkor meg párhuzamosan nőnek a ki nem fizetett túlórák is.

Államtitkár úr, szerintem akkor járunk el a legjobban, ha még átdolgozzuk ezt a javaslatot, ha visszavonják, és egy minisztériumi egyeztetést összehívunk. Akkor talán össze lehet hozni egy valódi előremutató törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem beszélünk össze Orbán Balázs államtitkár úrral, de én is egy Magyary Zoltán-idezetet hoztam ide az elejére, amely úgy szól, hogy „A közigazgatás nem az egyes emberek hatalma a többiek felett, hanem a nemzeti szervezetek közös céljainak megvalósítására, közös szükségleteinek kielégítésére. A közigazgatásnak nincs más létjogosultsága, nincs más mértéke, mint az emberek és a nemzet szolgálata.”

Azt gondolom, nagyon fontos, hogy a magyar nemzet stratégiai céljai és a mindennapi működéshez kapcsolódó adminisztratív ellátásban egy hatékony, professzionális, XXI. századi, számonkérhető közigazgatási rendszer alakuljon ki. Ennek egy nagyon fontos mérföldköve és javaslata az előttünk fekvő törvény. Tudjuk azt, hogy az elmúlt időszakban a kormánytisztviselők, a minisztériumi keretek között dolgozó emberek fizetése és a magánszektorban dolgozók fizetése között a kereseti olló egy kicsit nagyobbra nyílt, mint az szerencsés. Én magam is a közigazgatásban kormánytisztviselőként, aztán pedig politikai tanácsadóként dolgoztam az elmúlt időszakban, így egyszerre láthattam azt a fejlődést, amely a bürokráciacsökkentéssel, a kormány erőfeszítéseivel összhangban, a kormányhivatali rendszer felállításával egyfajta hatékonyságot eredményezett. Másfelől be kell vallani, azt is láttam, a munkatársaknál is láttam azt, hogy a kereseti olló egy kicsit nagyobbra nyílt, mint az egészséges.

Ezt a trendet állítja meg most a kormány, és a gazdaság teljesítőképességéből jobban tud részesülni a közzféra, mint a korábbi években. Tudjuk azt, hogy korábban, a Gyurcsány-kormányzat alatt volt egy közigazgatási reform, amely aztán sikertelen lett, az ÁSZ-jelentés szerint is csak a költségvetés féken tartása volt a cél, és mindenféle stratégia vagy előzetes hatástanulmányok nélkül történt meg ez a reform, s aztán utóbb kiderült, hogy ez eredménytelen is lett.

A járási hivatalokban és a kormányhivatalokban dolgozók bére az elmúlt időszakban már jelentősen emelkedett. Azt gondolom, hogy ez egy fontos törlesztés volt, fontos adósság volt, amit a kormány megoldott. Most a központi közigazgatásban dolgozók bére is átlag 30 százalékkal fog növekedni a kormány tervei szerint. Ez az ott dolgozók családjainak is fontos többletbevétel, ezért mindenképpen üdvözlendő cél.

Nem részletezném azokat az intézkedéseket, amelyekről mind államtitkár úr, mind Becsó képviselőtársam már beszélt. Én mint a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, a családbarát intézkedéseket emelném ki a törvényjavaslatból, és ezekre főként a vezérszónoki felszólalásomban, hiszen ezeket rendkívül fontosnak és előremutatónak tartjuk.

A javaslat külön fejezetet szentel a gyermeket nevelő és családot alapító kormánytisztviselőknél, az

őket megillető speciális jogosultságoknak, kedvezményeknek, támogatásoknak. Így a kormány bevezeti a kormánytisztviselők családalapítási támogatását is.

A javaslat továbbra is kötelezi a munkáltatói jogkör gyakorlóját arra, hogy kormánytisztviselőt várandósága megállapításától a gyermeke egyéves koráig az állapotának egészségügyi szempontból megfelelő körülmények között foglalkoztassa. Ez adott esetben ajánlattételi kötelezettséget is jelent a kinevezés módosítására vonatkozóan. Garanciális szabály azonban, hogy módosítás esetén a kormánytisztviselő illetménye nem lehet kevesebb a korábbi illetményénél. Amennyiben nem lehetséges a kormánytisztviselő egészségi állapotának megfelelő foglalkoztatása, a kormánytisztviselőt a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell. A kormánytisztviselő a munkavégzés alóli mentesítés idejére illetményre jogosult, azonban ez alól kivételt jelent, ha a kormánytisztviselő a felajánlott álláshelyet alapos ok nélkül nem fogadja el.

A javaslat szerint a gyermeket nevelőknek gyermekenként a gyermek tízéves koráig az otthoni munkavégzésre a munkáltatói jogkör gyakorlója a közszolgálati szabályzatban eltérő rendelkezéseket állapíthat meg. Egy nagyon fontos és előremutató javaslat, a magánszférában már bevett „home office” gyakorlat bevezetése a központi közigazgatásban is. A javaslat alapján a család alapításakor felmerülő többletkiadásokhoz való hozzájárulás céljából a kormánytisztviselő részére kérelemre kamatmentesen a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt egy alkalommal a házastársa vagy élettársa jövedelmi viszonyainak figyelembevételével, legfeljebb azonban a minimálbér ötszörösének megfelelő összegben családalapítási támogatás is nyújtható.

A javaslat biztosítja a kormánytisztviselő részére évente egy alkalommal iskolakezdési támogatás igénybevételét, a közoktatásban részt vevő, iskolai tanulmányokat folytató, saját háztartásban nevelt és családi pótlékra jogosító gyermekére tekintettel a kormánytisztviselő évente egy alkalommal a gyermekes családok élethelyzetének javítása érdekében gyermekként nevelési támogatásra is jogosult lesz. Ezen támogatások a gyermek mindkét szülőjét megilletik, ha a szülő kormánytisztviselő és a gyermekkel közös háztartásban él. A javaslat értelmében a kormánytisztviselő óvodás, illetve iskolás gyermekének nyári szünidei felügyelete, valamint táborozása költségéhez a kormány majd külön rendeletében meghatározott mértékben és módon támogatásra jogosult.

A vezérszónoki felszólalásomban erre a fejezetre szenteltem az időt és ezeket emelném ki, mert bár minden más javaslat, amiket államtitkár úr ismertett, nagyon fontosak, ugyanakkor számunkra kiemelten fontosak azok a családbarát intézkedések, amelyek alapján egy családbarát közigazgatás fog reményeink szerint létrejönni. Amit ennél még fontosabbnak tartok, hogy ez egyfajta motivátorként, ösztönzőként hathat más állami vállalatokra, a magánszférában a kis-, közép- és nagyvállalatokra, hogy

olyan jó gyakorlatokat, olyan jó, pozitív elemeket tudjanak majd átvenni a közigazgatásból, amelyeket esetleg a családok érdekében ők maguk is a saját cégeiknél, vállalataiknál be tudnak majd vezetni. Azt remélem, hogy az állami példa ragadós lesz, valamint azt, hogy a gyermeket nevelő családokat máshol is a vállalatok tudják majd támogatni. Nem véletlenül jött létre az elmúlt időszakban a családbarát önkormányzat elismerés, ahol hasonló intézkedéseket kisebb mértékben már be tudtak vezetni, valamint a családbarát munkahely, családbarát vállalat kitüntetés. A nyertes cégek és vállalatok büszkén vállalják azt, hogy ők ebben a kategóriában megmérettettek, és fontos intézkedéseket hoztak annak érdekében, hogy az édesanyák és a gyermeket nevelő családok jobb helyzetbe kerüljenek ezeknél a foglalkoztatóknál.

Mindezek alapján a javaslatot előremutatónak találjuk. A KDNP-frakció támogatja, és arra kérem a többi frakciót is, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy azt a múlt hét hétfői napirend előtti felszólalásomban már elmondtam - amelynek a címe az volt, hogy „Közszolgákból rabszolgák” -, ez a törvényjavaslat egy kormányzati intézkedéscsomag része. Egy rabszolgacsomag része, amelynek csak az egyik pontja Kósa Lajos fantasztikus munkatörvénykönyvi módosítása, amelynek a tegnap esti, illetve ma hajnalig tartó botrányos vitája itt a parlamentben zajlott. A másik fontos része ez a törvényjavaslat, a harmadik fontos része a Riasz., azaz a rendvédelmi igazgatási alkalmazottakról szóló BM-es javaslat, a negyedik része pedig a Honvédelmi Minisztérium Haj., azaz a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvénycsomagja, amit tegnap éjjel, valamikor talán fél egy, egy óra körül tárgyalt a tisztelt Ház, a Riasz.-t pedig majd ma éjszaka figyelheti az a néhány tízezer, százezer ember, akiknek az életét mintegy másfél hónap múlva, államtitkár úr, tokkal-vonóval fölborítják, és újraírnak mindent az életükkel, munkaviszonyukkal kapcsolatban.

*(A jegyzői székben Arató Gergelyt
Tordai Bence váltja fel.)*

Csökkenő szabadság, ezt hozza ez a törvény, államtitkár úr. Növekvő munkaidő, ezt hozza ez a törvény, már amennyiben valaki az ember oldaláról figyeli azt, hogy önök mit csinálnak, és nem az állam és annak mindenhatósága, valamint hatalmának a kiteljesítése tekintetében figyel egy tervemre valaki, és tartja hatékonynak vagy jónak, hanem esetleg megnézi, hogy az ebben az országban élő emberek, az itt

dolgozó emberek és a törvény hatálya alá tartozó emberek szempontjából mit fog hozni ez a törvény.

(14.00)

Szóval, csökkenő szabadságot fog nekik hozni, 5 nappal az alapszabadságot úgy csökkentik, hogy a nagy családbarát javaslatuk alapján ebből, ha 16 év alatti gyermeket nevel valaki, mindjárt 4-et vissza is kap. Tehát még mindig mínusz 1-ben lesz, ha jól értjük ezt a remek javaslatot. Biztosan nagyon sok ember szívét meg fogja dobogtatni. Növekvő munkaidőt és rugalmas munkavégzést kapnak a kedves kollégák. Napi 12 óra, heti 48 óra, és természetesen munkaidőben - természetesen beleírják a törvénybe, mindent elmond önökről, munkaidőben is - a vezetőnek - bocsánat, ebéidőben, pihenőidőben is, például a déli ebéidőben is - a vezető rendelkezésére kell állnia minden kis, Fidesz által rabszolgának nézett közszolgának a jövőben. Nincs ebéidő, ha a főnök szól, rohanni kell, különben azonnal ki vagy rúgva.

Totális kiszolgáltatottságot jelent ez a törvény minden egyes munkavállalónak, effektíve parancsuralmi rendszert vezet be az államigazgatásban. Ugyanis bármikor bárki kirúgható lesz érdemtelenég címén. Majd hosszabban ki fogok rá térni, hogy ennek milyen eljárása van, maradjunk annyiban, hogy meg sem kell hallgatni a kormánytisztviselőt, elég, ha valaki, mondjuk, egy névtelen, géppel írt, valódi feljelentést eljuttat a főnökének, és már érdemtelenég alapján ki is van hajítva.

Természetesen a kiszolgáltatottságot és a parancsuralmi rendszert fogja erősíteni az is, hogy teljesen önkényes bérmegállapítás lesz ebben a néhány kategóriában, amit az új törvény megállapít. *(Dr. Orbán Balázshoz:)* Nézzen nyugodtan rám, államtitkár úr, effektíve százszázalékos mozgástere lesz a vezetőnek, hogy kinek mennyi bért ad ezen belül. Hogy ezt mi alapján és hogyan, mindenkinek a fantáziájára bízom.

A törvény értelmében gyakorlatilag minden vezető a saját intézménye tekintetében vagy államigazgatási szervek tekintetében szabad kezét ad *(sic!)*, hogy kinek mennyi fizetést ad; hogy mi alapján, még egyszer mondom, ez nem derül ki. Azt pedig a mai fideszes országlás közepette mindenkinek a fantáziájára bízom, hogy valójában mi alapján lesz ez.

És ott van a szakmaiság kiürítése mint alapvető probléma ezzel a törvénnyel. Azt képzeljük el képviselőtársaim, biztos mindannyian olvasták ezt a hosszú törvényt, hogy kikerül az eddig a köztisztviselőkre vonatkozó szabályozásból a pártatlanság követelménye. Ezt így hogy, államtitkár úr? Ja, értem, őszintén, a valós dolgokhoz igazítjuk a törvényeket. Fantasztikus! Milyen államigazgatás, milyen központi igazgatás, milyen közigazgatás az, ahol maga a jogalkotó cinikusan a meglévő szabályt elveszi, hogy pártatlannak kell az eljárása során nemcsak lennie, hanem látszania is a közszolgának.

Határozottan elutasítjuk ezt a törvényjavaslatot. Nagyon sajnálunk mindenkit, aki a jövőben ezen törvények bármelyike alatt kell hogy szolgáljon, szenvedjen. Az a helyzet, hogy megítélésünk szerint mire ezek a munkavállalók, közszolgák, rendvédelmi, honvédelmi alkalmazottak fölébrednek majd januárban, februárban, egészen szomorú helyzet lesz, amikor körülnéznek. És mire megértik azt, hogy milyen érzés az, amikor elveszik a szabadságot, amikor elveszik a szó szerinti és az elméleti szinten is a szabadságát valakinek, amikor elveszik a szakmaiságot, amikor teljesen kiszolgáltatottá teszik a közvetlen és mindenféle vezetőjétől, beosztottjától, addigra már sajnos késő lesz.

A kormány egyébként ez év október végén egy kormányrendeletben tette közzé, hogy hány álláshelyet szüntetnek meg a központi közigazgatásban. Mert ne felejtjük el, ezt a törvényjavaslatot megelőzte egy nagy kirúgási hullám a közszférában, a hírek szerint egy-két nap alatt számoltak le nagyjából mindenkivel, akit végül utcára tettek. Nyilván ez is emberséges és tisztességes módon zajlott minden esetben.

Ezt a javaslatot pedig XI. hó 15-én, csütörtökön este küldte meg a szakszervezeteknek a kormány, és 16-án, péntek délután 3-kor kellett volna a mintegy, ha jól emlékszem, legalább 200 oldalas törvényjavaslatról, minimum 100 ezer család életét alapjaiban meghatározó törvényről a szakszervezeteknek, a munkavállalóknak, az embereknek a véleményét kifejteniük. Nyilvánvalóan azzal a szándékkal csinálták ezt, mert egyáltalán nem érdeklő önöket, hogy azok az emberek, akikre végül is vonatkozni fog ez a törvény, mit gondolnak róla. Nem is csoda, hiszen a központi munkahelyeken dolgozókat munkaidőkeretben foglalkoztathatják, napi munkaidejük maximum 12 óra, heti munkaidejük, ahogy mondtam, 48 óra lehet. Ez szerepel a javaslatban, ami effektíve szentesíti azt a túlmunkáztatást, amit önök már eddig is végeztek. És szentesíti azt is, hogy ennek alapján természetesen többletpénzt az érintetteknek nem kell fizetni.

A közigazgatási szervezet vezetője a napi munkaidőt két részletben is beoszthatja, csak annyi a feltétel, hogy a két időszak között legalább két óra pihenőidőt kell biztosítani. A javaslat indoklásában pedig ki mondják, hogy a kormánytisztviselőket szoros engedmességi kötelezettség terheli, az átlagnál súlyosabb fegyelmi és kártérítési felelősséggel. Nagyjából ez az egy mondat, ami őszinte és elmondja azt, hogy valójában milyen szándékkal hozták be ezt a törvényt a parlament elé.

Az egyes intézménytípusokban a beosztások alapján széles skálán mozognak majd a bérek. A minisztériumokban a legalacsonyabb kategóriában lévő kormánytanácsosok legalább 250 ezer forintot vihetnek haza, a közigazgatási államtitkár pedig 1,9 millió forintot. Ez is sokat elmond önökről is, a hozzáállásukról is. A kormányzati főhivatalokban, a központi hivatalokban 200 ezer forint a lista alja, és 1 millió 300 ezer forint havonta a teteje. Ezt is majd nyilván a vezető el fogja dönteni, hogy ki melyikre érdemes.

Érdemteleniségre hivatkozva, ahogy mondtam, el lehet majd bocsátani bárkit. A közszolgálati tisztségviselőkre vonatkozó jogszabályokból a pártatlanság követelménye kikerül. Számos szigorú etikai és jogi előírás vonatkozik majd az érintettekre, így például érdemteleniség miatt el lehet bocsátani azt, aki „a munkahelyén kívül olyan magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az őt foglalkoztató kormányzati igazgatási szerv jó hírnevét vagy a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolja”. Nem tudom, államtitkár úr segítsen már, ha véletlenül elmennének kinyilvánítani a véleményüket arról, hogy nem elég a fizetésük, vagy egyébként tarthatatlan egy politikai vagy közigazgatási vezető hatalommal való visszaélése, az vajon a jó hírnevét csorbítja-e az igazgatási szervnek, és akkor a hivatalnokot ki lehet-e rúgni vagy nem.

Ebben az eljárásban, csak hogy korrekt fideszes eljárás legyen, a hivatalnokot meg sem kell hallgatni kirúgása előtt. Idézem szintén: „ha az eset összes körülményeiből következően az a közszolgálati igazgatási szervtől nem várható el” - hogy ez mit jelent, nyilvánvalóan a közigazgatási szerv vezetője majd maga eldönti két kávé között. Kimaradt viszont a közszolgálati tisztségviselőkről szóló, a jövőben már csak az önkormányzatok munkatársaira vonatkozó törvény hasonló mondatából ez a rész, hogy a tisztviselő, idézem: „nem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét veszélyeztetné”.

Magyarul, önök szerint a jövőben folytathat, sőt folytasson pártatlan és befolyásolástól nem mentes tevékenységet a köztisztviselő. Vagy mondják már meg, államtitkár úr, hogy kit zavart ez a mondat, és a jogalkotó pontosan milyen céllal veszi ki a törvény szövegéből pont ezt a mondatot, hogy pártatlan és befolyásolástól mentes tevékenységet veszélyeztetni nem szabad a jövőben. Illetve miért veszik ezt ki és akkor miért lesz szabad? Ha a kormánytisztviselő bármely okból távozik a kormányzatszolgálatból, annak legfőbb két évre megtilthatják, hogy abban az ágazatban működő cégnél helyezkedjen el. Sőt, a kormányzati jogviszonyban szerzett információkat ezen túl sem használhatja fel üzleti célra. Kérdés persze, hogyan lehet ezt értelmezni és ellenőrizni.

(14.10)

A szakszervezetek véleménye szerint a kormány megbízottak kivételével minden más kormányhivatali dolgozóra nézve hátrányos, a jelenlegihez képest semmilyen jövőképet nem biztosít a '16-os illetménytáblát változatlanul hagyó törvényjavaslat. Így az illetményeknek a 145 ezer, 160, illetve 180 ezer forintos alsó határa megmarad. Kifogásolják azt a részt is, ami a létszámgazdálkodásról, annak teljes központosításáról szól, ugyanis azokat a pozíciókat, amelyek hat hónapig betöltetlenek maradnak, egyszerűen el fogja venni a kormányzat, és más helyre fogja átcsoportosítani.

Ez nem lenne bölcs döntés a jelen helyzetben, államtitkár úr, önök tudják a legjobban, hogy ezeknek a státuszoknak a jó része nem szándékosan nincs betöltve, hanem egyszerűen képtelenség feltölteni ezeket a helyeket, mert speciális tudást igényelnek például, vagy a rendkívül alacsony illetmény miatt egyszerűen nem találnak rá jelentkezőt. Ettől még ez nem jelenti azt, hogy ezt a feladatot az államigazgatáson belül ne kéne ellátni.

Az sem látszik megalapozottnak, hogy szervenként alaplétszámot határozzanak meg, amelyet kérsre ki lehet egészíteni központi állásállományból, ezt viszont bármikor visszavehetik. Mindez a szakszervezetek szerint lehetetlenné teszi, hogy egy adott szerv évekre előre tervezzen és lásson. Ez egyébként a KLIK tekintetében az elmúlt években, ha nem volt elég nagy pofára esés, államtitkár úr, akkor azt gondolom, érdemes lenne visszanezniük, hogy ez a központosított létszámgazdálkodás a KLIK tekintetében milyen frankón sikerült az elmúlt években, és hogyan kényszerültek belátni több év után azt, hogy ez egy abortált ötlet volt az első perctől kezdve, és visszavonták egyébként ezt a javaslatot, illetve módosították a KLIK működését, mert teljesen elképzelhetetlen, hogy Budapestről egy hivatalból mondja meg valaki azt, hogy Karakószörcsök-Alsón mit kell csinálni és hogyan. Ugye, a KLIK-nél mind a létszám, mind a humán erőforrás tekintetében, mind a teljes működőképzettségénél a „villanykörtét nem lehetett rendelni évekig, amíg Budapesten valaki rá nem nyomta a pecsétet a papírra” című működés teljesen bebizonyította, hogy ez alkalmatlan és nem jó megoldás. Nyilván a középső szintnek ebben kellene legyen valamilyen szerepe.

További probléma, hogy a törvényjavaslat nem a feladatot ellátó személyhez rendeli a bért, hanem fordítva. Magyarul, a létszámgazdálkodás-álláshelyekkel az embereket fogják a bérhez társítani. A bérkategóriánál a kormánytisztviselő áthelyezésével lehet ezek szerint csak orvosolni azt, ha neki egyébként más bérkategóriába kéne tartoznia, ami nyilván kiszámíthatatlanságot és teljes létbizonytalanságot eredményez magának a munkavállalónak.

Kifogásolt elem az is, hogy a javaslat szerint a vezetői megbízás nem különül el a jogviszonytól, tehát ha valakit vezetői megbízásából visszavonnak, akkor megy az utcára. Remélem, hogy ezt a törvény olvasói felfogták.

(Dr. Simicskó István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Végezetül még egyszer, az öt nappal csökkentett alapszabadság, és a pótszabadságot is megszüntetik. Ez a javaslat a rabszolgacsomag egyik tagja, méltán került be ebbe a körbe, teljes kiszolgáltatottságot fog hozni minden munkavállalónak, teljes önkényuralmat és kénye-kedve szerinti vezetést nyilván a kormánynak. Tudjuk, hogy ez a céljuk. Tudjuk, hogy az a céljuk, hogy ez a magyar közigazgatás Orbán Viktor

parancsait az utolsó faluig visszakérdezés nélkül végrehajtsa. Csak tudják, egy normális országban a közigazgatásnak az is dolga lenne, hogy a magyar emberek problémáit felkarolja, hogy a szakmát képviselje, és a kormányzati központi igazgatással szemben is tudjon néha esetleg valami épkezláb dolgot képviselni. E törvény elfogadása után a magyar közigazgatás erre alkalmatlan lesz. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Arató Gergely képviselő úr képviseli a DK-t, eddig ellátta jegyzői feladatát. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kormánypárti képviselőtársaink és államtitkár úr jól láthatóan szeretné megmondani, hogy az ellenzéki képviselők mikor, miről beszélhetnek és mit mondhatnak, de kénytelen vagyok felhívni a figyelmüket, hogy ez még egyelőre nem áll hatalmukban, és ha rajtunk múlik, akkor nem is fog, így aztán kénytelen vagyok kimondani ellenzéki képviselőtársaimmal együtt azt, hogy ez a törvényjavaslat elfogadhatatlan, ez a törvényjavaslat nem az ország érdekét szolgálja, hanem csak a kormány érdekét.

És legyen világos, mert láttam, hogy vannak kisebb megértési problémák néhány képviselőtársamnál: most sem a kormánytisztviselőket bántjuk, drága államtitkár úr, drága képviselőtársaim, éppen ellenkezőleg, a kormánytisztviselőket védjük önöktől, azoktól a politikai vezetőktől, akik ezt nem közszolgálatnak, hanem kormányzolgálatnak tekintik, és akik tovább akarják korlátozni az ő függetlenségüket és jogukat.

Mert ez a törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim, azon kívül, hogy egy nagyszabású, ám sikertelen kísérletet tesz arra, hogy valamilyen módon rendet teremtsen abban a közigazgatási rendszerben, amit végzetesen szétziláltak az egymást követő eltérő koncepciókkal az elmúlt 9 évben - mindig új miniszter, új koncepcióval érkezett -, tehát hogy ezt a közigazgatási rendszert valamilyen módon rendbe rakják, emellett ez valóban egy rabszolgatörvény, vagy hogy másként fogalmazzak, ez egy droidtörvény, amely közszolgálatból, a közért dolgozó elhivatott szakemberből végrehajtó automatává, a kormánydöntéseket gondolkodás nélkül végrehajtó droiddá akarja lefokozni a kormány- és köztisztviselőket.

Kezdjük először az első részével! Az elmúlt időszakban önök állandóan legóztak a közigazgatással. Összerakták, szétszedték, nem tetszett, megváltoztatták a jogállási törvényeket, új jogállási törvényeket hoztak létre, az egységes korábbi köztisztviselői jogviszonyt szétdarabolták sok kis helyes jogállásra. Most aztán rájöttek, hogy ez mégsem jó, most megpróbálják összerakni, de valójában nem teszik meg, mert ha megnézzük ezt a törvényt, akkor nem az történik benne, hogy egy egységes jogállást és egy egységes közszolgálatot alakítanak ki, hanem egyszerűen

egymáshoz ragasztják a korábbi jogállási törvényekből és a korábbi közigazgatással foglalkozó törvényekből kiszedett elemeket. Ez nem kódex abban az értelemben, hogy egy egységes szemléletű javaslat lenne, hanem egyszerűen különösebb értelem nélkül egymás mellé rendezett halmaza a korábbi közigazgatásra vonatkozó ötleteknek.

Hadd emeljek ki csak néhány kedvenct, ebből számosat lehetne. Az egyik kedvencem az, hogy a kormányzati igazgatási tisztségviselő cím alá besorolnak minden jogállást, ezeket azonban nem egységesítik, ugyanakkor megjelennek csodálatos újabb jogállások is, ezek nekem nagy kedvenceim. Az egyik a politikai szolgálati viszony, a másik pedig a biztosi jogviszony; utóbbit hívhatnánk az egyszerűség kedvéért jól bevált idegenszóval komisszárnak is. Tehát innentől kezdve már lesznek ilyenek is a közigazgatásban. Nyilván erre nagy szükség volt, hogy újabb biztosokat lehessen kinevezni, és az ő jogviszonyuk megfelelően garantált legyen, hogy szerencsétlen biztosoknak, akiknek egyébként a törvényjavaslat más paragrafusai mind a kormánybiztosi, mind pedig a miniszteri biztosi szinten lényegében korlátlan számú kinevezését teszi lehetővé, önök ezzel élnek is, ezeknek aztán végre minden tényleg rendben legyen, és biztosított legyen a jogállásuk, foglalkozzanak akár a kisvasutakkal, akár más egzotikus és fontos kérdésekkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért hozzá kell ehhez azt is tennem, hogy itt államtitkár úr dicsekedett azal, hogy milyen módon csökkentették a politikai vezetők vagy politikusok számát. Ez igaz akkor, ha a nép által vezetett vezetőkről van szó. Ugyanakkor soha annyi államtitkára, minisztere, biztosa nem volt kormányzatnak, mint a mostani kormányzatnak, ha összeszámoljuk ezeket. Az önök által kinevezett, önöktől függő állami vezetőkkel, akik egyébként igazán drágák, azokkal bezzeg nem spórolnak!

Az egész törvényjavaslatnak egy iránya az - és őszintén szólva, az önök belügyével nem akarok sokat foglalkozni -, hogy lényegében a miniszterelnök kezébe ad minden hatalmat. Innentől kezdve bármilyen korlátozás nélkül átnyúlhat minden miniszter, minden kormányzás területén. Rendben van, ez az önök kormányzati filozófiája. Azt kell mondanom, hogy nem nagyon praktikus, de hát ennek viseljék a következményeit!

Azért az, hogy a miniszterelnök közérdekű felajánlásokat tehet - nem ám a saját pénzéből, mert azt megtehetné, vagy a családjából; a tágabb, közelebbi családban, ismeretségi körben vannak olyanok, akik tehetnének közérdekű felajánlásokat. Nem, a miniszterelnök maga majd tesz ilyeneket, nyilván közpénz rovására vagy közpénz terhére.

Az igazán problémás rész, és erre rendkívül szakszerűen hívják fel a figyelmet higgadtan, de nagyon határozottan a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum munkavállalói oldalán ülő szakszervezetek, akiket elfelejtettek tisztességes módon megkérdezni, mint ezt Harangozó képviselő úr elmondta, a törvényjavaslat benyújtása előtt, az, hogy a törvényjavaslat számos ponton érinti rendkívül hátrányosan a

köztisztviselőket - így mondom az egyszerűség kedvéért, ez a rendes nevük; azt a hosszú nevet is mondhatnám, amit önök használnak. Az ugyanis a helyzet, hogy vannak ugyan juttatások és vezetnek be új juttatásokat, ezek között olyanok is vannak, amiket lehetne támogatni. De ezeket, néhány családtámogatási juttatás kivételével, lényegében a vezetői kegyhez kötik. Innentől kezdve a fizetés - államtitkár úr talán vagy valamelyik kormánypárti vezérszónok ezzel dicsekedett, hogy megszűnik a szenioritás a közigazgatásban. Magyarán szólva innentől kezdve nem az történik, hogy aki tapasztalatot szerez, előrelép, annak majd javul a fizetése, hanem az történik, hogy akinek az értékelési rendszerben a politikai főnökei jó magas osztályzatokat adnak, na, majd az kap magas fizetést.

(14.20)

Az egész közigazgatási bérrendszer lényege éppen az volt, hogy csak a munkavégzéstől és a munkateljesítménytől függjön a bérezés, ehelyett önök egy olyan bérezést vezetnek be, amelyik kegyként osztja a magasabb bért. Nagyon nem látjuk azt, hogy mik azok a teljesítményösztönző módszerek és teljesítményértékelési módszerek, amelyek politikailag független döntést tennének lehetővé, különösen azok miatt az elemek miatt, amelyeket Harangozó képviselő úr említett, amelyek lényegében a politika kiszolgáltatottjává teszik a köztisztviselőket.

Más oldalról itt vannak a munkaidővel kapcsolatos problémák, ezt most már hosszabban nem elemezni. Egyszerűen nevetséges, hogy önök dicsekszenek a javaslat családbarát elemeivel, de közben egy olyan munkaidőrendszert vezetnek be, ami nemhogy nem családbarát, de egy XXI. századi országban egyszerűen elfogadhatatlan nemcsak a közszférában, hanem bárhol. Az a munkarend, amit önök javasolnak, egy kizsákmányoló munkarend, aminek a lényege az, hogy ki lehessen facsarni a köztisztviselőket, minden módon ki lehessen őket használni, és mint később látjuk a javaslatban, utána majd el lehessen dobni őket, mint a használt rongyot. Ez az önök közigazgatási filozófiája, így gondoskodnak önök a köz szolgáiról.

Az aztán már csak egy apróság ehhez képest, hogy a helyettesítést betiltják, ami persze nem azt jelenti, hogy nem lesz helyettesítés, merthogy el fogják végeztetni a munkát a köztisztviselőkkel, hanem azt jelenti, hogy a helyettesítésért nem fognak pénzt kapni. Ezt a gyakorlatot is kipróbálták már az oktatásban, ugyanezen a módon ott is többletpénz, túlórapénz nélkül kötelezik helyettesítésre a pedagógusokat. Ez vár a kormánytisztviselőkre is innentől kezdve.

A legnagyobb problémák abban a körben vannak ezen túl, hogy innen kezdve gyakorlatilag bárkit bármikor el lehet küldeni a közigazgatásból, amikor önök így gondolják. Az egyik legfontosabb garanciája a közigazgatás szakszerű működésének a pártatlanság kötelező előírásán kívül az, amit önök szintén töröl-

nek, hogy a köztisztviselők munkaköre bizonyos értelemben védett, őket nem lehet vagy nem lehetett önkényesen elbocsátani a közszolgálatból. Ezt önök már 2010-ben megváltoztatták egyébként, de most következetesen továbbviszik ezt az elvet; teljesen nyilvánvalóan lényegében a munkáltatóra bízzák, aki pedig egyébként, ha teljesen általánosságban vesszük, ebben a törvényjavaslatban mindig a kormány, ebből a szempontból legalább őszinték. Fel sem merül az, hogy valakinek egyébként a saját szervezetéhez, a saját szakmájához, szakterületéhez kellene valamilyen módon hűségessé lennie, csak a kormányhoz és az ő fejéhez való hűség számít. De mondom, ezt bele is írják a törvénybe, ez egy szép, őszinte momentum.

Szóval, ha a kormánytisztviselő nem felel meg ezeknek a magas kormányzati elvárásoknak, akkor lényegében korlátlanul, bármilyen módon ki lehet rúgni, jogorvoslatra, védelemre csak az egyébként önök által éppen most felállítandó és szintén kormányérdekeket szolgáló közigazgatási bíróságon van módja.

Na, nézzünk még egy-két gyöngyszemet! Például a javaslat 67. §-a lehetővé teszi azt, hogy a köztisztviselő személyiségi jogait korlátozni lehessen, amennyiben az a közszolgálat rendeltetésével közvetlenül összefüggő okból feltétlenül szükséges és a cél elérésével arányos. Na, és ki fogja eldönteni azt, hogy szükséges-e vagy arányos? Megmondom, drága képviselőtársaim: természetesen ugyanez a kormány, majd a kormány elmondja, hogy a köztisztviselő vagy a kormánytisztviselő személyiségi jogait hogyan lehet korlátozni, majd elmondja, hogy ez mikor arányos meg szükséges, és ha nem tetszik, akkor lehet menni Patyi úrhoz panaszsra.

Végül hadd említsek meg még két nagyon fontos elemet! Ott, ahol lett volna mód és ok korrigálni - visszatérünk ahhoz, hogy egységes, legalább látszólag egységes közszolgálat legyen. Drága államtitkár úr, drága képviselőtársaim, ha ezt megteszik, akkor miért nem teszik végre meg azt az alapvetően szükséges lépést, hogy a kormányhivatalokban dolgozó tisztviselők számára is legalább azonos jogállást biztosítsanak, mint a többi kormánytisztviselőnek? Hogy van az, hogy nekik lényegében semmi nem jár vagy mindebből kevesebb jár, mint azoknak, akik a minisztériumokban dolgoznak?! Aki önöknek dolgozik közvetlenül, az fontos, aki az állampolgárok ügyeit intézi, az nem fontos, az nem érdekes, az ő érdekei nem számítanak. A szakszervezetek tíz pontban sorolják fel, hogy hány olyan hely van, ahol a régi szabályozás is és az új szabályozás is diszkriminálja a kormányhivatalokban dolgozó tisztviselőket. Még egyszer mondom: ők azok, akik egyébként valójában a közigazgatásnak az állampolgárok által érzékelhető minőségét meghatározzák.

Ehhez tartozik még az a teljesen elhibázott létszámgazdálkodási rendszer, amit bevezetnek, amelyik nem feladatokhoz rendel hozzá valójában érdemi létszámokat, nem azt nézi meg, hogy kinek mit kell csinálnia, nem azt nézi meg, hogy mik a megoldandó

feladatok, hanem lényegében önkényes döntések játékerévé teszi az egész szférát. Láttuk, most hogyan hajtották végre ezt a közszolgálati létszámcsökkenést. Szó nem volt arról, hogy itt bármilyen fogalmuk lett volna arról, hogy mire van szükség, milyen feladatra van szükség - ez már a második ilyen racionalizálási hullám, amit véghez vittek -, szó nem volt arról, hogy az államnak milyen feladatai vannak, szó nem volt arról, hogy egyébként hol van létszámhiány és hol nincs. Elárulom önöknek: létszámhiány természetesen megint csak ott van elsősorban, ahol az állampolgárok ügyeivel foglalkoznak, egy gyámhivatalba ma is nehéz munkatársat találni. Biztos vagyok benne, hogy a miniszteri kabinetben sokkal könnyebb volt feltölteni a létszámokat.

Végül azt kell mondanom sajnálatos módon, drága államtitkár úr, tudom, hogy önöknek ilyen rituális kötelességük az, hogy mindig a 2010 előtti időszakokkal foglalkozzanak. Ezt megértem, szerintem is egy kellemes időszak volt, és sokkal jobb arról beszélni, mint a mostani kormányzásukról, de ha már arról beszélnek, legalább döntse már el, drága államtitkár úr, hogy akkor most sorvadt a bürokrácia vagy burjánzott a bürokrácia. Valamelyiket döntse már el, a kettő együtt biológiai képtelenség! Ön egy olyan lényt talált fel, amelyik nem létezik, drága államtitkár úr!. (Dr. Orbán Balázs: Párhuzamosan!)

Azt pedig könnyes szemmel hallgatom, hogy milyen jó lesz az, ha a hivatalok a már meglévő adatokat nem kérhetik el az állampolgároktól. Ez egy csodálatos ötlet, államtitkár úr, nekem már akkor is tetszett, amikor 2004-ben beleírtuk a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvénybe. Mi lenne, ha önök végrehajtanák a jó törvényeket ahelyett, hogy újabbakat hoznak? Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a DK és az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Korózs Lajos képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Tulajdonképpen azt szeretném megkérdezni, hiszen itt van november utolsó napja, valamikor december első vagy második hetében lesz ebből elfogadott törvény, közel százezer embert érint ez az intézkedés, és szeretnék, ha ez január 1-jével hatályba lépne. Tessék már megmondani nekem, ki fogja a papírokat legyártani?!. Ki fogja az átsorolásokat megcsinálni? Kalkuláljuk be azt, hogy közben van karácsony meg két ünnep között, meg szilveszter, nagy valószínűséggel még az államigazgatásban sem várják el az emberektől, hogy dolgozzanak.

Lát ön arra reális esélyt, hogy közel egy hónap múlva ebből egy elfogadott, a törvényi szabályoknak megfelelő átsorolás és dokumentált törvény lesz? Ezt szerettem volna csak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában még felszólalni. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok, illetve aki jelentkezett, az nem tartózkodik pillanatnyilag az ülésteremben. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Dr. Orbán Balázs jelzésére:) Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Ha megengedi, elnök úr, nagyon szívesen válaszolok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Sőt, kérem.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Összeírtam pár dolgot, de először Korózs képviselő úr kérdésére válaszolnék. Én azt gondolom, hogy igen, képes lesz a rendszer kezelni, a közigazgatásnak ilyen típusú feladatok végrehajtására képesnek kell lennie, különben a saját alkalmatlanságát bizonyítaná; mi ezt szeretnénk elkerülni. Arra szeretném kérni, hogy ezen ne aggódjon, ezt meg fogja oldani a közigazgatás, ha az Országgyűlés így dönt.

Egy picit hátulról kezdek. Ilyen filozofikus bevezetéssel, csúszkálunk itt mindannyian, ami abból következik, hogy a „bürokrácia” szónak két értelmezése van: van egy pozitív értelmezése, itt a vitában elhangzott, hogy Max Weber jeleníti meg, ami azt jelenti, hogy van egy felelős, elszámoltatható, profi igazgatási szervezet; és van egy pejoratív értelmezése is, a köznyelvben általában így használatos, azt írtam fel, hogy akadémikuskodó, az állampolgárok ellen forduló, hatalmával visszaélő igazgatási rendszer, ez a bürokrácia negatív értelme.

(14.30)

Szerintem itt az a probléma, hogy a 2010 előtti időszakban azt láttuk, hogy önök kormányzati politikává tették a negatív értelmű bürokráciáfelfogást, az volt a közigazgatás meghatározó jegye 2010 előtt, 2010 után valóban fordulat következett be és a weberi elvek szerint próbáltuk a közigazgatást újraprendezni. Ez nem volt egy könnyű feladat, mert egyrészt a közigazgatásnak nem tettek jót a kommunizmus évtizedei sem, másrészt nem tett jót a rendszerváltozás ilyen értelmű gazdasági, társadalmi összeomlása sem, és ami viszont nagyon-nagyon nem tett jót a közigazgatásnak, az az önök nyolcéves kormányzása, amiben ezt az akadémikuskodó, az állampolgárok ellen forduló és a hatalmával visszaélő közigazgatási rendszert működtették.

Egyébként a felszólalásokkal kapcsolatban, amelyek rabszolgaságra meg rabszolgatörvényre utalnak, azért itt annyit szeretnék kérni, hogy ezeket a hoaxokat, amik a tegnapi vitában is elhangzottak meg a mai

vitában is elhangzottak, ezeket legyenek kedvesek nem ismételtetni, mert ezek nem az emberek sanyargatásáról szóló dolgok. Mi elsősorban az adófizetők felé tartozunk elszámolással egy hatékony közigazgatás működtetéséért, és másodsorban a közszolgák felé tartozunk elszámolással egy méltó bérezéséért és egy XXI. századi feltételrendszer megteremtéséért. Ez a törvényjavaslat pedig pont ezeket szolgálja, hogy az adófizetőknek bizonyítsuk azt, hogy a felesleges bürokráciát leépítjük, a közszolgák felé végre az évtizedes adósságokat rendezzük, egy méltóbb bérezést és egy XXI. századi feltételrendszert próbálunk teremteni.

Én megértem azt, hogy önök ellenzéki képviselőkként mind a nem tudom, ki által összeállított háttéranyagból dolgoznak, anélkül, hogy a valóban vasos törvényjavaslatot végigolvasták volna, de azért annyit hadd tegyek hozzá, hogy szerintem a felszólalások egy része el volt tévedve, a munkaidő kapcsán pedig kifejezetten pontosítanom kell. A törvényjavaslat 118. § (2) bekezdése teszi egyértelművé, hogy a munkaidő heti 40 óra, a napi munkaidő pedig 8 óra, és ezt úgy hívják a törvényben, hogy általános munkarend, ami alapján a közszolgák döntő többsége dolgozni fog.

Természetesen lehet meghatározni munkaidőkezetet, eddig is lehetett, de ez csupán a közszféra vagy a közszolgák, vagy az ilyen értelemben vett munkavállalók kisebbségére vonatkozik, és a törvény rögzíti ezeket a garanciákat. Tehát azt szeretném kérni, ne mondják azt, hogy 40 órától 48 órára változik a munkaidő, mert ez egészen egyszerűen nem igaz.

A másik dolog, amire szeretnék reagálni: a rendeletalkotásra adott felhatalmazások. Megértem, hogy a papírban az van leírva, hogy ennyi felhatalmazás, rendeletalkotásra adott felhatalmazás van a törvényben, az jogbizonytalanságot okoz, de azért mégiscsak, én nem vagyok parlamenti képviselő, de egyébként a parlamentarizmussal foglalkozom, és polgári szakmámat tekintve alkotmányjogot oktattam az egyetemen, azért annyit szerintem mint parlamenttel foglalkozók és mint parlamenti képviselők ismerjünk el, hogy azért a rendszerváltozás után 30 évvel, amikor arról beszél mindenki, hogy jelen pillanatban a törvényi szintű szabályozásokkal a magyar jogrendszer el van tömődve, és meg kellene próbálni deregulálni és alacsonyabb szintű jogszabályokban meghatározni azokat a rendelkezéseket, amelyek nem kapcsolódnak alapjogokhoz, amelyeknek nem szükséges, hogy törvényi szinten rendeződjenek, amelyek a végrehajtó hatalom körébe tartoznak - van egy ilyen nemzetközi tendencia, van egy ilyen szakirodalmi elvárás, van egy ilyen közéleti elvárás is -, akkor szerintem önmagában azt kritizálni, hogy 30 tárgykörben, kifejezetten a kormányzati igazgatás tekintetében a törvény felhatalmazást ad a rendeletalkotásra, az szerintem stratégiai szempontból és országgyűlési képviselői minőség és megközelítési mód szempontjából egy elhibázott dolog.

A szabadságok mértékére tértünk ki, azért erre röviden utalnék. Egyrészt valóban újra szeretnénk

varrni ezt a rendszert, mert ez a rendszer így nem maradhat, éppen azért, mivelhogy 2008 óta a közigazgatásban eltűnt a bérfelértékelés, ennek két következménye volt. Az egyik, hogy nyilvánvalóan felduzzadt a bürokrácia, mert ha nem tudta egy állami vezető megfizetni, versenyképes fizetést adni az embereknek, akkor azt mondta, hogy akkor inkább a feladatellátás biztonságát a létszám növelésével garantálja. És a másik, hogy ha már nem tud versenyképes bért adni, akkor adjon magasabb, jóval magasabb szabadságolási lehetőségeket, amit aztán nem fognak kihasználni a köztisztviselők, hanem amikor elhagyják a közigazgatást, akkor szabadságmegváltás címén illetményként ki kelljen fizetni. Én azt gondolom, hogy ez a rendszer így nem fenntartható, 2018-ban ezt a rendszert nem lehet, egészen egyszerűen így nem szabad működtetni, és a béremeléssel párhuzamosan pont ezért rendezzük a szabadságok ügyét is. Egyébként, hogy konkrétan mennyi legyen az alapszabadság mértéke és milyen pótszabadságok álljanak rendelkezésre, ezzel kapcsolatban nyitottak vagyunk a javaslatokra, és mi is egyeztetéseket tervezünk.

A béremelés megítélése kapcsán pedig azt értem, hogy itt van egy filozófiai különbség köztünk, és természetesen ez a filozófiai különbség nem baj, ha fennmarad, de azt hadd rögzítsem, az a filozófiai különbség, hogy mi azt gondoljuk, hogy a teljesítményt össze kell kötni a bérezéssel. Tehát a közszférában is azok keressenek jobban, akik jobb teljesítményt nyújtanak. Ez a rendszerváltozás óta nem történt meg. A közszférában a törvényi rendelkezések alapján a bérezésnek semmi köze nem volt a teljesítményhez, és az önök 2002-2010 közötti időszakában volt kifejezetten jellemző az a tendencia - én ezt tudom, mert egyszerű közszolgaként 2009-ben kezdtem el a közigazgatásban dolgozni -, akkor volt kifejezetten az a tendencia és trend, hogy a bér nem teljesítményelvű, és akkor megpróbálunk a vezetők kegyéből különböző pluszjuttatásokat osztani mindenkinek, akinek lehet, különösen úgy, hogy általánosságban pedig mindenkítől elveszünk a 13. havi juttatást, de megpróbáljuk kompenzálni az egyébként hűség, nem akarom azt mondani, hogy elvtársakat, mert nem akarom a vita karakterét erre elvinni, de a hűség munkavállalókat.

A másik az érdemtelenység ügye. Egyébként csak egy utolsó mondatot: igen, mi ezt a rendszert szeretnénk megszüntetni, és szeretnénk a bérezést egy sávon belül, egy törvény mellékletében szereplő sávon belül, ami szerintem kellő garanciát ad arra, hogy senki nem fog kevesebb bért kapni, mint amennyi egyébként jár, azon a sávon belül a munkáltató szabadon határozhatja meg a konkrét bér mértékét a teljesítményhez kapcsolódóan. Az érdemteleniségre vonatkozó megjegyzéseknél pedig ott is arra kérném a képviselőtársakat, hogy olvassák el a javaslatot, ugyan ez nincs benne a felkészítő papírban, de ez a munkaviszony-megszüntetési jogcím benne van bizalomvesztés néven, ma is ott van a javaslatban, és mind a ketten, Harangozó képviselő úr és Staudt képviselő úr is felolvasta ugyanazt a részt. Igen ám, csakhogy a mellette lévő, a jogszabályban a 109. §-ban mellette

lévő részt nem olvasták föl, ami azt jelenti, hogy az érdemtelenség oka kizárólag a kormánytisztviselő magatartásában, illetőleg a munkavégzésben megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet. Kifejezetten előírja a törvény, hogy tájékoztatást kell adni, és kifejezetten előírja a törvény, hogy a védelemhez való jogot vagy a védekezéshez való jogot biztosítani kell. Ez a rész valószínűleg nem volt benne a felkészítő anyagban, ezért nem mondták hozzá a képviselő urak, de ettől még ez ott van a törvényjavaslatban.

A pártatlanság követelményével kapcsolatban pedig szintén van egy filozófiai különbség köztünk, mi ugyanis úgy gondoljuk, hogy az állampolgárok felé kell megnyilvánulnia a pártatlanságnak, és egyébként mindenkinek, aki a közigazgatásban dolgozik, a közszolgálat a feladata, és a közszolgálatával összefüggésben, illetőleg a belső viszonyokkal összefüggésben pedig nem lehet pártatlannak lenni. Ott nem választhatja egy kormánytisztviselő azt, hogy nem szolgálja a köz érdekét, merthogy ő szeretne pártatlanul eljárni. Nem! A belső viszonyokban a közszolgálatát kitzúve kell eljárni, és egyébként az állampolgárok felé kell a pártatlanság követelményének megjelennie.

A fizetéssel kapcsolatban pedig csak röviden még egyszer aláhúznám azt, hogy a központi közigazgatásban dolgozók az utolsó kimaradt csoport a közszféra béremelkedéssel érintett csoportjai közül.

(14.40)

Tehát úgy, hogy miközben a felsőoktatásban dolgozók, az oktatásban, egészségügyben, szociális ellátórendszerben - ezt összefoglaló néven közalkalmazotti státuszban dolgozóknak nevezhetjük -, a területi közigazgatás szintjein is volt átlagosan 30 százalékos béremelkedés 2016-2017-ben. Tehát az a bértábla, ami bekerült, az azt az emelést már tartalmazza. Ez nem azt jelenti, hogy nem szeretnék további béremeléseket juttatni mindenkinek, aki a közalkalmazotti vagy közszférában dolgozik, ezen tervek egy része ismert, egy másik részén pedig dolgozunk, de azért itt a felelős költségvetési gazdálkodás követelményeit is szem előtt kell tartani.

És végül utolsó pontként a személyügyi központ meg a központi álláshely meghatározásának kérdését hoznám ide, illetőleg azt, hogy fél év után megszűnik az álláshely, hogyha azt nem sikerül betölteni. És valóban igaz, hogy a mostani helyzetben vannak be nem töltött álláshelyek, de pont ezt szolgálná a béremelés, hogy újra képes legyen a központi közigazgatás az álláshelyeket betölteni, és ne legyenek olyan álláshelyek, amelyeket nem lehet fél évig betölteni.

Egyébként pedig, ha a bérezés rendben van, és fél évig ennek ellenére nem sikerül az álláshelyet betölteni, akkor azt az álláshelyet a bürokráciacsökkentés jegyében vissza kell vinni a központi személyügyi központba, és akkor ott kell dönteni arról, hogy szükséges van-e a hatékony feladatellátáshoz erre vagy nincsen. És mi általában is úgy gondolkodunk, hogy igen, a kormánynak kell meghatározni azt, hogy milyen egyes szaktárcákhoz, egyes feladat- és hatáskörökhöz

milyen álláshelyek tartoznak. Ezen belül, ha ezt az álláshelyszintet beállította a kormány, ahogy azt meg is tette, akkor az a miniszteri felelősség körébe tartozik, hogy ezen biztosított, központilag biztosított álláshelyeket hogyan osztja be, mert nyilvánvalóan ezt nem lehet egy központból meghatározni, hanem az ágazaton belül lehet szépen szétszálazva meghatározni azt, hogy pontosan milyen feladatellátáshoz milyen humánerőforrás-igényekre van szükség.

Megértem, hogy önöknek ez a rendszer nem tetszik, mert ez végre hoz valami felelősséget, valami számonkérhetőséget, valami átláthatóságot a központi közigazgatás és a kormányzati igazgatás működésébe, ami korábban nem volt benne, de az a helyzet, hogy tőlünk ezt várják el az állampolgárok. Azt várják el az állampolgárok, hogy hatékony, transzparens, felelős és cselekvő közigazgatást működtessünk, és ezért hajlandóak a magyar emberek munkájából és a magyar emberek fizetéséből arra áldozni, hogy a közszférát is meg tudjuk finanszírozni, meg tudja az állam finanszírozni. Azt gondolják, hogy ha ezek a feltételrendszerek beállnak, ez az egyenlet összeáll, akkor hajlandók versenyképes bért adni és ezzel is támogatni azt az állami versenyképességi fordulatot, amin dolgozunk.

Nagyon köszönöm a szót. Köszönöm, elnök úr, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására holnap 16 óráig, azaz csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3633. számon a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Állami Számvevőszékről szóló törvény módosítását tartalmazza. Ez ügyben onnan érdemes indulnunk, hogy 2012. január 1-jétől kezdve a hatályba lépő Alaptörvény alkotmányos szinten is megerősítette az Állami Számvevőszék szerepét, és megerősítette a közpénzekkel való gazdálkodás követelményét. A közpénzügyi fejezet azóta fő elvként rögzíti az átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás követelményét, amire a korábbi felszólalásomban is utaltam.

A közpénzügyi szabályozás központjába az adósságszabály került, és a makrogazdasági egyensúly garantőreinek feladatait pedig a Költségvetési Tanács

látja el nagyon komoly jogosítványokkal, és ennek a Költségvetési Tanácsnak a munkája az Állami Számvevőszék és a Magyar Nemzeti Bank munkája által is támogatva van.

Kifejezetten az Állami Számvevőszékről beszélve azt el kell mondanunk, hogy az Alaptörvény hatálybalépése kapcsán elfogadott sarkalatos törvény az Állami Számvevőszék közpénzügyi ellenőrző és elemző tevékenységét is megerősítette. A közpénzügyek felértékelődésével ugyanis az Állami Számvevőszék súlya is megnövekedett. Ez az Országgyűlés legfőbb közpénzügyi ellenőrzési szerve, és ezért szükség volt az Állami Számvevőszék függetlenségét és a számvevőszéki jogosítványok megerősítését is ebben a sarkalatos törvényben garantálni.

Fontos hangsúlyozni, ez is új elem volt, hogy az új törvény, amikor hatályba lépett, minden számvevőszéki jelentés nyilvánosságra hozatalát is kötelezővé tette, ezáltal minden ellenőrzés minden megállapítása bárki számára megismerhető. Nyilván ez leginkább az országgyűlési képviselők munkáját segítette, hiszen az Állami Számvevőszék feladata az Országgyűlés munkájának közpénzügyi ellenőrzése szempontjából történő támogatása.

Azt lehet mondani, hogy az új törvény mellett, hogy teljes mértékben illeszkedett a nemzetközi elvárásokhoz, és megerősítette a Számvevőszék függetlenségét, növelte az ellenőrzések hatékonyságát és transzparenciáját. A kormány úgy gondolkodik, hogy minden szervezet felé elvárás az, hogy a rábízott közpénzekből a közfeladatokat ne csak teljesítse, hanem a teljesítményét folyamatosan felülvizsgálva hatékonysági és minőségi kritériumokat is rendeljen hozzá. A számvevőszéki munka hasznosulásának ezért fontos része a nemzetközi sztenderdeknek megfelelően az is, hogy a közpénzek eredményes és hatékony felhasználását illetően mint példamutató szervezet járjon el, tájékoztató és viszonyítási pontként, követhető példaként szolgáljon a közszféra egésze számára. Mi úgy látjuk, hogy az Állami Számvevőszék ennek a követelménynek több eszköz révén eredményesen és jól tudott megfelelni az elmúlt években.

Mi indokolja az előttünk fekvő törvénymódosítást? Úgy gondoljuk, hogy ez a törvénymódosítás a korábbiakhoz képest mégis számos ponton előrelépést jelent. Egyrészt kezeli az ÁSZ-törvény és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény közötti összefüggéseket, továbbá biztosítékokat ad az ÁSZ szervezeti függetlenségéhez, hozzájárul a bürokráciacsökkentéshez, és tovább növeli a közpénzügyi ellenőrzés hatékonyságát és eredményességét.

Tulajdonképpen, ahogy említettem, az egyik fontos szerep az ÁSZ-törvény és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény közötti összefüggéseknek a rendezése vagy ha azt lehet így pontosabban mondani: az összefüggések feloldása. Ugyanis korábban az Állami Számvevőszék szervezetével kapcsolatos szabályok, illetőleg az Állami Számvevőszék és a számvevői állományra vonatkozó jogviszonyt tartalmazó szabályok egy része a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben volt elhelyezve. Ez, azt gondoljuk, hogy az Állami

Számvevőszék és munkatársai függetlensége és munkájának hatékonysága szempontjából nem szerencsés dolog, ráadásul ezt a területet is, ahogy az előző napirendi pont mutatta, szeretnénk újrendezni egy kormányzati igazgatásról szóló törvény elfogadásával. Ezért aztán azokat a rendelkezéseket, amelyek eddig ebben a törvényben voltak, indokolt egy magasabb védelmi szintet és ezáltal magasabb függetlenséget jelentő sarkalatos törvényi szintre emelni.

Ezen túlmenően a Számvevőszék által az elmúlt években végrehajtott hatékonyságnövelés és humán erőforrás-fejlesztés eredményeként felszabaduló költségvetési források pedig lehetővé teszik azt, hogy az ÁSZ személyi állománya a korábbiakhoz képest is nagyobb anyagi megbecsülést is kapjon. A törvénymódosítás erre is tartalmaz rendelkezéseket, és azt gondoljuk, hogy önmagában ez a béremelés egyrészt segíti az Országgyűlés munkáját, hiszen az Állami Számvevőszék az Országgyűlés munkáját támogatja.

(14.50)

Másrészt segíti a felelős költségvetési gazdálkodás követelményeinek az érvényesülését, hiszen az Állami Számvevőszék elnöke a Költségvetési Tanács egyik legfontosabb szereplője, és az Állami Számvevőszék munkatársai a Költségvetési Tanácsban zajló makrogazdasági elemző munkának az egyik legfontosabb támaszai. Úgyhogy azt gondoljuk, hogy ilyen tekintetben a béremelések továbbfolytatása és sarkalatos törvényben történő rögzítése kifejezetten előremutató cél.

Ezen túlmenően a törvénymódosítás az elmúlt idők tapasztalatai alapján indokoltá vált technikai és pontosító rendelkezéseket is tartalmaz. Ha a vita későbbi szakaszában ezzel kapcsolatban kérdés, esetleg hozzászólás érkezik, akkor szívesen kitérnék rá. Engedelmelemmel én többet nem beszélnék ebben a felszólalásban, és nagyon szépen köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény értelmében az Állami Számvevőszék az Országgyűlés pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve. Jogállását és hatáskörét az Alaptörvény és az Állami Számvevőszékről szóló 2011. évi LXVI. törvény határozza meg.

Az Alaptörvény 43. cikkelyéhez kapcsolódó indoklás szerint az Országgyűlés a végrehajtott hatalom gazdálkodási tevékenysége felett ellenőrzési jogkört közvetlenül csak korlátozottan tud gyakorolni, az Alaptörvény ezért önálló intézményként statuálja az e feladat ellátására hivatott Állami Számvevőszéket.

A hatalmi ágak rendszerében az Állami Számvevőszék ezért a törvényhozó hatalmi ág része. Ellenőrzési tapasztalatai közvetlenül az Országgyűlés munkájában hasznosulnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az imént már az államtitkár úr expozéjában hallhattuk, az előttünk fekvő törvényjavaslat hozzájárul az állami bürokrácia csökkentéséhez, kezeli az Állami Számvevőszékről szóló törvény és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény közötti koherenciazavarokat, tovább növeli a közpénzügyi ellenőrzés hatékonyságát és eredményességét, valamint erősíti az Állami Számvevőszék szervezeti és pénzügyi függetlenségét egyaránt.

A törvényjavaslat célja továbbá a közpénzügyi ellenőrzés megújítása is. A hazai közpénzügyek megújításához jogszabályi háttérrel az Alaptörvény és az annak elfogadását követően hatályba lépett, úgynevezett sarkalatos törvények képezik. A sarkalatos törvények sorában elsőként került elfogadásra az új számvevőszéki törvény. Új ellenőrzési jogosítványai közül az intézkedési terv készítésének kötelezettsége, a közreműködési kötelezettség elmulasztásának szankcionálása, továbbá a hatósági jelzésekre vonatkozó általános felhatalmazás egyaránt nyomatékot adott az Állami Számvevőszék fellépésének, és átalakította az intézmény működését is.

Az Állami Számvevőszék függetlenségét tekintve kijelenthető, hogy a legfőbb ellenőrző intézményekre vonatkozó nemzetközi standardok szerint a számvevőszékek csak akkor tudják feladataikat igazán objektíven és eredményesen ellátni, ha függetlenek az ellenőrzött szervezettől és védettek a külső befolyástól egyaránt. A közpénzek és a nemzeti vagyon hatékony, eredményes és értékteremtő ellenőrzésének elengedhetetlen feltétele a számvevői függetlenség, ahogy ezt államtitkár úr is az expozéjában már említette.

Az Állami Számvevőszék függetlenségének egyik fontos biztosítója az ÁSZ szervezeti függetlensége, ezért is indokolt az ÁSZ-törvény megfelelő módosítása annak érdekében, hogy a jogszabályba bekerüljenek az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szervének vezetőire és számvevőire vonatkozó rendelkezések is.

Az előttünk fekvő előterjesztés ezen túlmenően néhány, az Állami Számvevőszékről szóló törvény megalkotása óta eltelt időszak tapasztalatai alapján indokoltá vált technikai, pontosító, illetve fogalmazhatunk úgy, hogy célszerűségi rendelkezéseket is tartalmaz. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása az Állami Számvevőszék személyi állományára vonatkozó, önálló szabályozás megteremtéséhez szükséges, a jogrendszer koherenciáját szolgáló módosító és hatályon kívül helyező rendelkezéseket foglal magában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék a törvényi előírásokon túlmutatóan értelmezi feladatát, és most már évről évre elmondhatjuk, hogy az tapasztalható, hogy az ellenőrzési alaptevékenységen túl erősíteni kívánja tanácsadói szerepét, illetőleg terjeszti az integritáskultúrát, támogatja az államme-

nedzsment megújítását, és évek óta elkötelezett támogatója a pénzügyi tudatosság fejlesztésének és a pénzügyi kultúra kutatásának is hazánkban.

Fogalmazhatunk úgy is, hogy az intézmény társadalmi felelősségvállalásában az elmúlt években kiemelt helyet foglalt el ez a terület. Az ÁSZ ez irányú tevékenysége hatékonyan szolgálja, hogy az egyének nem megfelelő pénzügyi tudatosságából, valamint a nem kellően megalapozott pénzügyi döntésekből fakadó nemzetgazdasági, makrogazdasági kockázatok mérséklődjenek, és ezáltal javulhasson, javuljon a magyar családok pénzügyi tudatossága.

Úgy vélem, hogy a törvényjavaslat hozzájárul az Állami Számvevőszék további hatékony működéséhez, amely mindenféleképpen hasznos Magyarország, a magyar állam számára. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák az előterjesztésben szereplő javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most abba kérem a beleegyezésüket, hogy 3 perc technikai szünetet rendelhessek el, mert értsék meg, államtitkár úrnak ez a harmadik törvénye, még a következő is az övé, és a szorító szükség nem tűr halasztást. *(Rövid szünet.)* Köszönöm szépen a megértésüket, és köszönöm államtitkár úrnak is a gyors visszatérését. Gyors ügy volt.

Megadom a szót vezérszónoki felszólalásra Staudt Gábor képviselő úrnak, aki a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Áttekintve az előttünk fekvő javaslatot, megpróbáltam felkészülni, hogy milyen olyan konkrétumokat lehetne ebből kiemelni, amelyek esetleg az előremutató vagy aggályos pontokat aláhúzzák vagy rávetítenek. De aztán az előttem szóló és különösen a Fidesz vezérszónokával kapcsolatosan mégiscsak félreteszem ezt az anyagot, amelyet magamnak írtam, mert ha azt halljuk, hogy az Állami Számvevőszék magyar és nemzetközi viszonyokban milyen kiváló, milyen kiválóan független, milyen kiválóan dolgozik, milyen kiválóan védi az emberek, a demokratikus intézmények, úgy en bloc a demokrácia egészét, akkor az ember az elmúlt időszak eseményeit akarva-akaratlanul is felidézi, amelyek nem azt bizonyítják, hogy az Állami Számvevőszék erre képes. Illetve lehet, hogy az egyes számvizsgálók, az egyes ott dolgozó emberek erre képesek lennének, de hogy ezeknek a számvevőknek, az ott dolgozó embereknek sokszor teljesen egyértelmű politikai akaratot kell végrehajtaniuk, ez teljesen egyértelművé vált az elmúlt időszak eseményeiből.

És itt nemcsak a Jobbikot ért 660 milliós bírságról, de az egyéb ellenzéki pártokat sújtott, nem ily mértékű, de szintén javarészt, azt mondhatjuk, hogy

jogszabályoknak nem megfelelő bírságok kiszabásából teljesen egyértelműen ezt meg lehetett állapítani. Arról nem is beszélve, hogy egyébként a Jobbikot ért sérelmek miatt a strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz is fordultunk. Arról nincs információ, de gondolom, ezt a többi ellenzéki párt is megtette, úgyhogy arról, hogy az Állami Számvevőszék nemzetközi renoméja merre fog alakulni, azt az Emberi Jogi Bíróság is nyilvánvalóan meghatározó döntésével alakítani fogja.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

(15.00)

Egy olyan rendszerben élünk - és erre már több politológus és több politikai elemző is felhívta a figyelmet -, amely formálisan demokratikusnak látszik, de a döntéseiben, a döntések végrehajtásában és a politikai kézi vezérlésnek az eljuttatásában tökéletesen jelszedik. Ezt volt, aki hibrid rendszernek nevezte - ez most már annyira elterjedt, bár új keletű kifejezés, a politikai gondolkodók körében, hogy ezt a fogalom meghatározást meghagyhatjuk -, amely látszólag a demokrácia követelményeinek megfelel, de ha úgy adja a lehetőség, illetve olyan politikai akarat van, akkor tökéletesen a Fidesz-kormány és Orbán Viktor a politikai döntései mindenekfelett érvényesülnek. És természetesen a mérleg másik serpenyőjében, ha egy olyan visszaélés van, amivel viszont nem akarnak foglalkozni, azt a legfőbb ügyészen keresztül tudják ugyanúgy befolyásolni. Tehát egy ilyen rendszerben élünk.

Persze, ezt lehet magyarázni, hogy véletlen, hogy egy volt fideszes képviselő az Állami Számvevőszék elnöke, annak az Állami Számvevőszéknek, amit önök itt a függetlenségéért dicsérték, és ahogy elmondtam, bizonyították, hogy sok mindenre képesek, de a kormányzati nyomásnak ellenállni bizonyosan nem. Természetesen, ameddig a Fidesznél úgy nem találnak szabálytalanságot, hogy ők a megbüntetett Jobbikhoz képest negyedáron bérelnek plakáthelyeket, de ez természetesen elfogadható, nem is vizsgálják, vagy minden pártot a választási kampány előtt vizsgálják, a Fideszt véletlenül utána, és természetesen semmi problémát nem találnak, ezek mind olyan, a furcsaságon túlmutató dolgok, amelyek egyébként megalapozzák, hogy nem a demokráciába vetett hit erősödik meg a magyar állampolgárok körében, és nemzetközileg sem ez alakul ki sajnos Magyarországról.

Arról nem is beszélve, hogy a törvények is rosszak, hiszen egyébként - továbbmegyek - alaptörvény-ellenes, és ez az Alkotmánybíróság előtt is van, hogy hogy lehet az, hogy van egy szerv, amelynek a döntéseit a bíróságok nem vizsgálhatják felül, és a megállapításaira se jogorvoslat, se bírósági felülvizsgálat nem létezik. Azt kellene bevezetni, hogy bármiféle fórum előtt megtámadhatók legyenek a Számvevőszék döntései, főleg úgy, hogy egy volt Fidesz-képviselő vezeti a szervezetet, aki nem fél végrehajtani a

politikai akaratokat, amiket ő felülről megkap. Ez egyébként, ha az Alkotmánybíróság, a fideszesekkel telepakolt Alkotmánybíróság méltóztatna dönteni... - egyébként most az az új tendencia, hadd oszszam meg önökkel, ha esetleg ebben nem jártasak, ha olyan döntés van kilátásban, ami esetleg pártunknak és kormányunknak kellemetlen lehet, akkor nem hozhat döntést. Mert az Alkotmánybíróságban is egy ilyen billegő 50-50 százalék van, tehát bizonyos döntésekben akár még a kormányzati állásponttal ellentétes döntés is születhetne; meg van ez oldva, akkor egészen egyszerűen nem kerül beterjesztésre.

Az egy más kérdés, hogy többet vártunk volna az Alkotmánybíróságtól ennél, de szerintem nekik ez súlyos felelősségük lesz, ha ezt az elkövetkezendő években így folytatják. Mert lehet olyat játszani, ha ők döntést hoznak, az jó döntés, de ha hosszú évekig nem hoznak egy döntést, vagy csak majd akkor hoznak egy döntést, amikor már a relevanciája teljes mértékben elveszik, akkor ez az Alkotmánybíróság is úgy fog bevonulni a magyar jogtörténelembe, hogy hagyta magát bedarálni az aktuális kormánypártnak, hagyta magát bedarálni a Fidesz-KDNP-nek. Ez valószínűleg nem lesz egy dicső jogtörténelmi szerep, sőt én biztos vagyok benne, hogy úgy a jelenlegi Alkotmánybíróság, mint a Számvevőszék elnöke, mint a legfőbb ügyész vagy mint Handó Tünde OBH-elnök nem olyan jogászokként fognak bevonulni a magyar jogtörténetbe, mint ahogy, mondjuk, az önkéntes által idézett Magyary Zoltán vagy akár Max Weber, bár nyilvánvalóan róla a német jogtörténet esetében lehet beszélni.

Úgyhogy a problémánk az, hogy bár a szép szavak megvannak, bár az előterjesztések szintjén is a célok nehezen vitathatók, de a gyakorlatban mindig más lesz belőle; mint a klasszikus viccbe, amikor a Szovjetunióban elméletileg varrógépet gyártanak egy gyárban, és amikor próbálnak összerakni a kicsent alkatrészekből egy varrógépet, nem jön össze, mert mindig tank lesz belőle. Én ugyanezt érzem ma Magyarországon, hogy jönnek itt a szép javaslatok, a tökéletesen felvezetett módosítások, amiket olyan szépen meg lehet ideologizálni, csak a végén mindig tank lesz belőle, és ezzel a tankkal még lőnek is, és utána ráadásul még azt is letagadják. Akár, hogy megint a közelmúlt eseményeit idézzem, a Gruevszki-ügyben: hogyha van olyan ember, beleértve az önkéntes szavazóbázisát, aki elhiszi, hogy a bevándorlási hivatalhoz senki nem szólt oda, és a döntést egyedül hozta meg a bevándorlási hivatal, az szerintem vagy hazudik, vagy nem ebben az országban él, úgy, hogy egyébként Gruevszkin kívül hárman kapták meg a menekültügyi státuszt. *(Nacsá Lőrinc: Szorosan a napirendhez kapcsolódik!)*

Igen, a napirendhez tartozik, mert szép dolgok vannak leírva, csak az Állami Számvevőszéknél is az a probléma, hogy ilyen javaslatokkal lehet emelni a pénzt az ott dolgozó embereknek, a java része a számvevőknek ezt meg is érdemli bizonyára, főleg, hogy a java része olyan projekteken dolgozik, amibe a politika nem kíván beleszólni, de pont a hibrid

rendszereknek a sajátja, hogy nem kíván ő mindig beleszólni, de fenntartja a jogot, hogy beleszólhason, és ha érdeke úgy kívánja, akkor bele is fog szólni.

Egyébként a probléma - gondolom, a jelenlévők ezt nem érzékelik, de majd egyszer fogják, hogyha egyszer mást gondolnak, mint a rendszer -, amikor, mondjuk, megjelenik Andy Vajnárol egy cikk, és utána már jön az összesítés, hogy akkor kiadták rá vagy nem adták ki a kilövési engedélyt. Tehát már önmagában a Fidesz-tábor sem feltételezi, hogy cikkek jelennek meg csak szakmai alapon, még a saját funkcionáriusokról sem.

Úgyhogy egy ilyen rendszerben élni és egy ilyen rendszert fenntartani sem lehet öröm, sőt sokkal kevésbé öröm, mint harcolni ellene. Én ezt meg tudom érteni, és ha önök is a szívükre teszik a kezüket, akkor ezt érzékelniük kell. Mindenkinek nyilván el kell vele számolnia, hogy miért teszi. De nem szeretném sokáig húzni a felszólalást, mert mindannyian tisztában vagyunk az itt elmondottakkal vagy amiket elmondtam.

Úgyhogy ez a javaslat, persze lehet erről beszélni, de az Állami Számvevőszéknek nem adja vissza a függetlenségét, nem rak az élére egy olyan szakembert, aki nem egy Fidesz-pártember, aki az Országgyűlésből ült át az Állami Számvevőszék élére, és nem teremti meg azt sem, hogy az Állami Számvevőszék döntései - a nemzeti közí sztenderdeknek megfelelően egyébként, hozzáteszem - bármiféle jogorvoslattal megtámadhatók lennének. Úgyhogy ez a javaslat, azt kell mondjam, hogy egy szépségtapasz, vagy talán még annak se jó. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Őt hallgathatjuk, parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt jobbos kollégám a végén egy kicsit politikai mezőre kalandozott az Állami Számvevőszékről szóló törvényjavaslat kapcsán *(Arató Gergely: Hát, a parlamentben lennének, hihetetlen! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez az Országgyűlés!)*, hiszen kettővel korábban még ők kérték, hogy maradjunk szakmai mederben a vitával. Képviselő úr, mi nem szoktunk a frakcióülésen egyébként Andy Vajnárol szóló cikkeket megtársalogni, hogy most az miről szólhat és miről nem *(Arató Gergely: Hát, hogy tanulságos, a hasznunkra válik!)*, és mi a lényege vagy a következménye. Ez az önök frakcióülése, ahol arról beszélnek, hogy a saját hazugságaikat az Alfahír, a Zsúrpubi vagy melyik médium hozza majd le, hogy hol tudják a taglétszám növelésével kapcsolatos híreiket megjelentetni. Erről ugye, hangfelvétel is kikerült a soraik közül. Tehát ezt nem mi szoktuk. *(Dr. Staudt Gábor: Ez nem az, ugye? - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!)* Mi a frakcióülésünkön Magyarország életét jobbító intézkedésekről szoktunk beszélni, illetve kemény vitákat

is, őszintén mondom, lefolytatni *(Dr. Staudt Gábor: El tudjuk képzelni.)*, illetve olyan intézkedésekről szoktunk beszélni, ami a gazdaság vagy a családok életét teszi jobbá.

Visszatérve a javaslatához: az államtitkár úr elmondta a javaslat lényegi részét, én annyit tennék hozzá, hogy az Alaptörvény értelmében az Állami Számvevőszék itt az Országgyűlés pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve és a bevándorlási és állampolgársági hivatalhoz mindössze annyi köze van, hogy kapcsolódjon a törvényjavaslatához, hogy gazdasági és pénzügyi ellenőrzést ott is végez az Állami Számvevőszék, hiszen állami szervről van szó. *(Dr. Staudt Gábor: Hibrid rendszerről beszéltem, Lőrinc!)* Más kapcsolat nincsen, hogy ide tudta hozni a bevándorlási hivatalt a képviselő úr.

Mi azt látjuk, hogy a hatalmi ágak rendszerében az Állami Számvevőszék a törvényhozó hatalmi ág része, és az Országgyűlésnek méltó és igazságos rendezni azt a helyzetet, ami előállt.

(15.10)

Mi minden olyan törvényjavaslatot tudunk támogatni, amely tisztább helyzetet teremt, ami pénzügyi rendezést hoz, ami a hatékonyságot növeli és a bürokráciát csökkenti. Azt gondolom, a mostani javaslat is erről szól, az elmúlt években megvalósuló, az egész országban tapasztalható bérnövekedésről és a közszférák különböző területein megvalósult béremelésről, mondhatnám itt az egészségügyi szférát, a felsőoktatási szakterületet, a szociális szakterületet, a rendvédelmi egyenruhás szakterületet. Ezek után nagyon fontos, hogy ezen a területen is az a bérnövekedés megmutatkozzon és beálljon, hogy részesülhessenek ők is az egész ország gazdasági teljesítőképességéből is.

Még egyszer elmondom, az, hogy tisztább helyzetet teremt valami, az minden esetben üdvözlendő, és hogy letisztult bürokráciacsökkentéstől sem mentes, hiszen ilyen előremutató javaslatok is vannak ebben a törvényjavaslatban, ezt a tiszta helyzetet mi tudjuk támogatni, és arra kérjük az ellenzéki pártokat is, hogy ezt a benyújtott javaslatot támogassák. A KDNP így tesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Külön köszönöm, hogy kölcsönösen tájékoztatták egymást frakcióülésük hangulatáról és tartalmáról. *(Derűltség.)* Ez egy szép információcsere, úgyhogy a hangulatot megalapozva az MSZP vezérszónoka, Korózs Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tekintettel arra, hogy meglehetősen rég volt, amikor először ide a Parlamentbe betettem a lábamat, így ebből adódik, a helyzetemből adódik, hogy sok mindenre emlékszem. Szegény Hagelmayer István, azt hiszem, forog a sírjában. Szóval, nézzék, már az maga vicc volt annak idején, amikor az ÁSZ-elnököt

kinevezték. Tudják, van egy ilyen szociológiai definíció, amely úgy szól, hogy státuszinkonzisztencia. Ha valahol, akkor itt, azt hiszem, rögtön tetten érhető. Ezt még tudnám Tállai úr esetében is előcitolni.

De nem is ez az érdekes, hanem az előterjesztés, mert végül is csak erről van szó. Kérem szépen, én is úgy látom, ahogy itt az előttem megszólaló egyik képviselőtársunk mondta, hogy lehet, hogy most akarják kifizetni azokat az ellenőröket, akik derekasan helytálltak a pártok vegzálásában az elmúlt ciklusban. Ez az egyik dolog.

A másik: ne haragudjanak, előbb éppen államtitkár úr mondta azt, hogy a teljesítményt fogják az államigazgatásban dolgozók előmenetelénél elsősorban figyelembe venni, és szó nincs arról, hogy itt párhútság és egyebek is nyomnának a latban. Akkor tessék megmondani nekem, hogy szinte az ÁSZ-nál gyakoronokként ott dolgozó kis csinibabáknak miért kell 900 ezer vagy 1 millió forintos fizetést adni így rögtön nekifutásból! *(Moraj a kormánypárti sorokból. - Nacsa Lőrinc: Nem csak a csinibabáknak! - Dr. Orbán Balázs: Tessék elolvasni, hogy mi a feladatuk! A vezetőt támadd, a politikust támadd, ne a dolgozót!)* Ja, persze! *(Dr. Orbán Balázs: Ne támadd őket! Ők dolgoznak!)* Azt a Fidesz-nyelvben én megtanultam, hogy ha valami lehetőség van valamiben, akkor az előbb-utóbb be fog következni. Ezeknek ez a természete, inentől kezdve azt is gondolom... *(Nacsa Lőrinc: Ne bántsa a dolgozókat!)*

Dehogy bántja senki, isten őrizze, hogy én bármelyik dolgozóra is negatív megjegyzést tegyek! Aki mondjuk, a szociális intézményeket ellenőrzi, azok derekasan helytállnak a munkában, azok, akik a különböző egészségügyi intézményekben dolgoznak, ahol az állam a fenntartó vagy esetleg a települési önkormányzatok a fenntartók, és ott el kell végezni egy ilyen ellenőrzési tevékenységet, azok derekasan helytállnak. Én az előbb azt mondtam, hogy valószínűleg annak teremtik meg a pénzügyi és jogi feltételeit, akik itt élen jártak a fideszes parancsok végrehajtásában. Úgyhogy csak erről van szó.

Képviselőtársaim, én sem húzom tovább az időt. Be is fejezhetném, mert alig két percet vagy két és fél percet vettem igénybe. Azt hiszem, mi nem fogjuk támogatni - és ezzel nem leptem meg képviselőtársaimat - ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Demokratikus Koalíció vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: A mai nap tapasztalata és az elnök úr felszólítása vagy biztatása alapján mindenképpen azzal kezdeném, hogy először is leszögezem, hogy mi szoktunk frakcióüléseken beszélni mind Andy Vajna munkáságáról, mind az Alfahírről és a kuruc.infóról, és nem láttunk túl nagy különbséget a kettő között. *(Derült-ség és hangok a Jobbik soraiból: Jaj, jaj, jaj!)*

Másrészt pedig azt szeretném elmondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy... *(Zaj. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Feriről is beszélj!)*

ELNÖK: Köszönjük szépen a hangulatnak ilyen való megalapozását, a segítséget is az elnöknek, amit nyújt a képviselő úr, most aztán talán beszéljen a törvényről, sokat segít így nekünk.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Megkísérlem, rákanyarodok. Azt szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, különösen Nacsa képviselő úr kedvéért, hogy nem úgy általában az Állami Számvevőszék dolgozóival van a baj, hanem az Állami Számvevőszék főnökével, Domokos László úrral, akit szakembernek nevezni egyikünk sem merészelne valószínűleg, hiszen tudjuk, hogy ő közvetlenül a politikából nyergelt át erre a fontos feladatra a párt megbízásából. Odaállította a párt, ott kell megfelelnie, és meg is felel. Erről beszéltek jobbikos képviselőtársaim. Az is nagyon sajátos segítő közreműködés, amikor az Állami Számvevőszék az irodánk leégése után másfél nappal már közölte azt egy közleményben, hogy nem segíteni akar nekünk, nem tájékoztatott minket, nem válaszolt egyébként aznap délután nekik írt levelünkre, hogy mik a teendőink, hanem rögtön közölték, rögtön hoztak egy közleményt arról, hogy készüljünk arra, hogy majd jól megbüntetnek minket. Értettük természetesen, de mondjuk, mást várnánk el egy független állami hivataltól, mint hogy pártokat támadjon közleményekben, ez ugyanis nem a feladata.

Ezek után nehéz ezt a törvényjavaslatot komolyan venni, drága képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr. Értjük természetesen, jutalmat kell osztogatni. Azok, akik megfelelnek az önök elvárásainak, bizonyára az Állami Számvevőszéknél is jól járnak majd. Ehhez önöknek jó mulatást kívánunk, de azt ne várják, hogy támogassuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki kör végére értünk. Nacsa Lőrinc képviselő úr két percben kért felszólalási lehetőséget. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy látszik, ez egy ilyen nap, hogy Arató képviselő úr különböző, a Házban jelen nem lévő állami szervek vezetőit sértegeti; korábban a Statisztikai Hivatal, most az Állami Számvevőszék elnökét, akiről tudjuk, hogy okleveles közgazdász, majd szakközgazdász diplomát szerzett, és különböző szinteken, az önkormányzattól a megyei önkormányzaton keresztül a Költségvetési Tanácsig mindig pénzügyi ellenőrző bizottságokban, költségvetési bizottságokban dolgozott. Kétségbe vonni a szakértelmét különösen vicces, hiszen azt gondolom, országsgazte elismert közgazdász szakemberről van szó, aki minden egyes pozíció-

ban, ami a szakmájához kapcsolódott, megállta a helyét közgazdász létére. Így volt ez a Költségvetési Tanácsban is.

Egyet szeretnék mondani önöknek, és ez vonatkozik az összes ellenzéki pártra, hogy most döntsék el, hogy az Állami Számvevőszék jó, vagy nem jó, mikor jó, mikor nem jó. Egyszer azt mondják az egyik felszólalásukban, most próbáltam kikeresni, és találtam is egy-kettőt, hogy mennyire gonosz az Állami Számvevőszék és egyfajta politikai bunkósbotként - vagy nem tudom, milyen jelzőket használtak - működik. Máskor pedig, ha az elmúlt nyolc évi kormányzásunkkal kapcsolatban fogalmaz meg az Állami Számvevőszék kritikát, amely teljesen jogos kritika, nyilván mi is emberek vagyunk, és a kormányzati döntéshozók is emberek, tehát lehetnek hibák, amikor például az egészségügyi intézményekkel kapcsolatban tártak fel kórházakban gazdálkodási hiányosságokat, akkor pedig önök pajzsra emelték az Állami Számvevőszéket, és azt mondták, hogy na, hát erről beszéltünk mi eddig is, nyilvánvalóan az Állami Számvevőszék milyen megalapozott vizsgálata alapján itt kritikát lehet mondani a Fidesz-KDNP kormányzására és valamilyen intézményére. Most döntsék el, hogy szeretik, megalapozott, szakmai és jó, vagy politikai és nem jó, és csak üzengetnek. Azt gondolom, a kettő nem fér meg egymással.

Az Állami Számvevőszék szerintünk megalapozott, szakmai, profi munkát végez, és akkor is ezt mondtuk, amikor egy-egy pártot szabálytalan pártfinanszírozásért megbüntet, mert megalapozott volt, és akkor is, amikor mondjuk, az egészségügyi intézményekben gazdálkodási hiányosságokat talált.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Arató képviselő úr, két percben!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Nagyon hálás vagyok Nacsa képviselő úrnak, mert most azzal, hogy visszaemelte ezt az MTI-s ügyet, módot ad arra, hogy azt az ügyet is tisztázzuk, és a kettőnk közötti szövegértéssel eltéréseket világossá tegyük. Én ott is azt mondtam, hogy nem az MTI dolgozóival kapcsolatban... *(Nacsa Lőrinc: KSH!)* - nem a KSH kapcsán van egymás között vitánk, vagy nem a KSH dolgozóival van vitánk, nem bennük nincs bizalom, hanem abban a kormányban nincsen bizalom, amely a KSH-t irányítja, amely vezeti, és amely adott esetben átnyúl a feje fölé.

Ami pedig az Állami Számvevőszéket illeti, ott, ne haragudjon már, képviselő úr, bizonyára Domokos egy nagyszerű közgazdász, ennek megítélésére én magamat nem lévén szakmabeli, nem tartom illetékesnek. Azt azonban meg tudom ítélni, hogy ő minden pozícióját politikusként kapta az elmúlt években. Ne haragudjon, de az nem úgy van, hogy valaki azért, mert a párt megbízta valamivel, attól hirtelen függetlenné válik. Ha egy pártpolitikust kineveznek egy tisztségre, akkor az pártpolitikus marad, drága képviselő úr.

(15.20)

Raadásul, hozzá kell tennem, Domokos úr nem cáfolt rá azóta végzett tevékenységével.

S anélkül, hogy belemennék egy egészségügyi vitába, az a számvevőszéki vizsgálat, amelyre ön hivatkozik, sok szempontból a kormány céljait szolgálta. De most ebbe az irányba nem megyek el. Nem volt véletlen, hogy akkor és az jött ki, ami abból kijött.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni. *(Dr. Orbán Balázs: Igen.)* Orbán államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Röviden reagálnék. Először is annyit szeretnék mondani, hogy próbáljunk meg itt is az objektív mutatószámokból kiindulni. Van egy 115 országra kiterjedő nemzetközi felmérés, Open Budget Survey-nek mondják, amely kifejezetten az egyes államok közpénzügyi ellenőrző szerveit vizsgálja, és azt mondja: „A magyar Állami Számvevőszék részletesen és időszertein közzéteszi az ellenőrzési megállapításait, amelyekben vizsgálja a közpénzgazdálkodás szabályszerűségét és ellenőrzi annak hatékonyságát is, és ehhez megfelelő jogi környezettel, pénzügyi és szakmai eszközökkel rendelkezik.” Azt hiszem, ez alapvetően határozza meg, hogy az Állami Számvevőszék hogyan működik.

Az, hogy az ellenzéknek, különösen a Jobbiknak és egyéb pártoknak fáj az, hogy az ÁSZ rámutatott arra, hogy a magyar költségvetésből az adófizetők pénzén adott párt- és kampánytámogatást nem voltak képesek a pártok a jogszabályoknak megfelelően elkölteni, nem hiszem, hogy az Állami Számvevőszék hibája lenne. Tehát a hiba nem az ÁSZ készülékében van.

Ha szabad még egy politikai megjegyzést tenni: mindig elhangzik, hogy ki az, aki fideszes kinevezett, ki az, aki nem fideszes kinevezett. Azért az is hangozék el ebben a vitában, hogy az Állami Számvevőszék alelnöke pedig egy szocialista képviselő. Akkor most hogy is van ez? Akkor fideszes vagy szocialista-e az ÁSZ? Az pedig, hogy az MSZP meg a DK nem nevezi gazdasági szakértőnek egy alkotmányos szerv elnökét, vagy azt mondja rá, hogy nem szakértő, nos, emlékszünk még arra az időszakra, amikor az MSZP és a DK gazdasági szakértői majdnem csődbe vitték az országot. Tehát ebben az összefüggésrendszerben az, hogy valakit az MSZP meg a DK nem nevez gazdasági szakértőnek, szerintem kifejezetten pozitívum.

Annyit tennék még ehhez hozzá, mert ez egy fontos dolog, és az Alaptörvény elfogadásával összefügg, hogy létrehozta a Költségvetési Tanács intézményét,

amely a rendszerváltozás óta először egy nagyon komoly hatáskörrel rendelkező szervezet. Éppen azért kell az Állami Számvevőszék, éppen azért kell az Állami Számvevőszék függetlensége és hatóképessége, hogy a Költségvetési Tanács el tudja látni az Alaptörvényben rögzített feladat- és hatáskörét, mert ez a garanciája, ez a Költségvetési Tanács a letéteményese a csökkenő államadóssági mutatóknak és a felelős államháztartási gazdálkodás követelményei érvényesítésének.

Gondoltam még, hogy esetleg reagálok Staudt képviselő úr felvetésére, miszerint az Állami Számvevőszék döntéseivel kapcsolatban - de ezt csak a jegyzőkönyv kedvéért teszem meg - bírósági felülvizsgálatnak helye nincs. A hatályos alkotmánybírói értelmezés, ha már az Alkotmánybíróságra hivatkozott, kifejezetten azt mondja - ez egy '95-ös Ab-határozat -, hogy ezek nem tekinthetők bírósági felülvizsgálattal megtámadható döntéseknek. Tehát az alkotmányos közeg jelen pillanatban olyan, amely nem engedi az ÁSZ-döntések bíróság előtti megtámadását. Az szerintem helyes, hogy ha valakinek ezzel problémája van, az az Alkotmánybírósághoz fordul. Az Alkotmánybíróság dönteni fog erről a kérdésről, és amennyiben eltérő alkotmányos értelmezést olvas ki az Alaptörvényből, akkor az ennek megfelelő jogszabálymódosítási javaslatok nyilván meg fognak születni.

De a mostani jogszabály-módosítási javaslat nem ezt a tárgykört érinti, mert egyelőre még függő dologról van szó, hanem próbálja az elmúlt évek tapasztalatai alapján, illetőleg a bérfejlesztésre vonatkozó általános igények alapján az ÁSZ függetlenségét és megbecsülését erősíteni. Ehhez kérném a továbbiakban is a Ház támogatását.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3618. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az asztalunkon fekvő törvényjavaslat meg kívánja teremteni a törvény összhangját az Alaptörvény ötödik módosításával, és le kívánja

zárni azokat a nyitott szabályozási kérdéseket, amelyek a jelenleg hatályos szabályozás kapcsán hazai - döntően az Alkotmánybíróságra gondolok - és nemzetközi - Velencei Bizottság és strasbourgi Emberi Jogi Bíróság - fórumokon felmerültek. Ezen túlmenően úgy gondoljuk, hogy hosszú távú megoldást kínál a lelkiismereti és vallásszabadság maradéktalan érvényesülésének biztosításához szükséges jogszabályi feltételek megteremtésében, valamint az állam és a vallási közösségek Alaptörvény szerinti különvált, de a közcélú feladatok ellátása terén együttműködésen alapuló működéséhez.

A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek bejegyzése során a módosítást követően nem az egyházak elismerésére, hanem nyilvántartásba vételükre kerülne sor, a bevett egyházak kivételével bírósági eljárásban, a törvényben meghatározott tárgyilagossági és észszerű feltételek alapján, transzparencia és rendes bírói jogorvoslat mellett. A hatálybalépésekor ex lege vélelmek, illetőleg rendkívüli bírósági eljárások biztosítanák azt, hogy a vallási közösségek státuszuk szempontjából ne kerüljenek az eddiginél kedvezőtlenebb helyzetbe, másrészt megnyugtató módon rendezésre kerüljön azon továbbra is vallási tevékenységet végző közösségek egyházi státusza, amelyeket a 2012-ben hatályba lépett szabályozás az Alkotmánybíróság és az EJEB szerint hátrányosan érintettek.

A törvényjavaslat alapelveként kívánja rögzíteni, hogy minden magát vallási közösségként definiáló közösség - jogi személyiség nélkül is, de főként azért jogi személyiséggel - jogosult mindazon alkotmányos védelemre, amelyet az Alaptörvény a vallási közösségeknek a szabad vallásgyakorlás keretében biztosít. A törvényi szabályozás a javaslat szerint szervezeti formától, jogállástól, elnevezéstől függetlenül valamennyi elsődlegesen vallási tevékenységet végző közösségre, azaz vallási közösségre vonatkozóan biztosítja az állam semlegességét, az állam és a vallási közösségek elválasztását, a szükséges és az Alaptörvényben rögzített együttműködését és annak kereteit, ezeknek a közösségeknek az autonómiáját és szabad önrendelkezését a vallási közösségek egyenrangúságával együtt.

A törvényjavaslat az úgynevezett egyházügyi törvény korábbi szabályait részben megtartva, részben azért több helyen módosítva rögzíti a vallási és lelkiismereti szabadságot, a vallási közösségek nyilvántartásba vételének feltételeit, eljárását, a társadalmi elfogadottság mértékére vonatkozó feltételeket, a hitéleti tevékenység finanszírozásában való állami részvétel alapelveit, és a vallási közösségek törvényes működését biztosító intézményi és eljárási feltételeket.

A törvényjavaslatban foglalt új egyházi szervezetrendszer széles körű autonómiát és hitéleti tevékenységükhöz támogatást biztosít a vallási közösségeknek, elismeri azok társadalmi szerepvállalását, mindazonáltal az állam és a vallási közösségek közfeladatok terén való együttműködése vonatkozásában fenntartja az állam döntési jogát arra, hogy objektív okokból - társadalmi elfogadottság, beágyazottság, súly,

közfeladat ellátásában szerzett tapasztalat és az egyházi hagyományok alapján - kivel és milyen társadalmi igényekhez igazodó területeken kíván szorosabban együttműködni a közfeladatok megvalósításában. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a megközelítési mód teljeskörűen megfelel az Európai Jogok Európai Bíróságának a magyarországi egyházi szabályozással összefüggésben hozott ítéletében foglaltakkal.

Bármely vallási közösség legalább tízfős taglétszám esetén vallási egyesületté és így jogi személylé alakulhat. A vallási egyesületek közfeladatok ellátásában is részt vállalhatnak. A már egyházi státusszal rendelkező, nyilvántartásba vett egyházaknak a vallási egyesületeknél jóval nagyobb a társadalmi támogatottságuk.

(15.30)

A szabályozás a személyi jövedelemadó 1 százalékos felajánlások alapján igazolható társadalmi támogatottságot rögzít és kíván, és legalább 5 éves vallási egyesültként való működést ír elő. A nagy társadalmi támogatottsággal bíró, 5 év átlagában legalább 4 ezer 1 százalékos szja-felajánlással rendelkező és hosszú ideje működő vallási közösségeket a bíróság kérelemre bejegyzett egyházként veszi nyilvántartásba. Tehát ez egy új kategória. Az elvárt működés időtartama legalább 20, illetve 15 éves magyarországi vagy legalább 100 éves szervezett nemzetközi működést jelent.

A törvényjavaslat külön szabályokat is megállapít azon jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek számára is, amelyek hitéleti tevékenységük vagy közcélú tevékenységük érdekében az államháztartás alrendszeréből, európai uniós forrásokból vagy nemzetközi megállapodások alapján finanszírozott programokból, pályázati vagy pályázati rendszeren kívül, egyedi döntések alapján támogatást nem kívánnak igénybe venni. Ezen közösségek az szja-felajánlások igazolása helyett igazolt taglétszámuk - nyilvántartásba vett egyháznál 1000, bejegyzett egyháznál 10 ezer tag - alapján is egyházként regisztrálthatják magukat a bíróságnál. Ez az állammal együttműködést nem igénylő vallási közösségek számára is biztosítja az egyházi jogállás megszerzésének lehetőségét.

Kiemelendő, hogy a törvényjavaslat a vonatkozó alkotmánybírói döntésre figyelemmel külön kedvezményes lehetőséget biztosít a jelenleg az Országgyűlés döntésére váró 16 vallási közösség bíróság által történő egyházkénti nyilvántartásba vételére. Tehát ezt fontos minden képviselőnek tudni, hogy a jelen pillanatban országgyűlési döntésre váró 16 vallási közösség esetében a törvényjavaslat elfogadása és hatálybalépése lehetővé tenné azt, hogy ezeket a bíróság egyházként nyilvántartásba vegye.

A törvényjavaslat azt is tartalmazza, hogy az Abhatározatnak megfelelően valamennyi vallási közösséget - ezt még egyszer hangsúlyozom a viták és félreértések elkerülése végett: valamennyi vallási közösséget - meg fogja illetni az egyházak javára felajánlható személyi jövedelemadó 1 százaléka, illetve

ezen túlmenően az egyházi jogállással rendelkező vallási közösségeket megilleti az állam által biztosított egyéb hitéletbeli támogatás is.

A logikája a szabályozásnak az, hogy az állam és a vallási közösségek együttműködése terén az állam a közfeladatok ellátása érdekében, figyelemmel a társadalmi igényekre, a partnerek képességére, lehetőségeire, nyitottságára, az egyes vallási közösségekkel bizonyos részterületekre vonatkozóan egyedi megállapodásokat köthet. A bejegyzett egyházakkal pedig a történelmi múltjuk, társadalmi elfogadásuk és súlyuk, szervezethez, társadalmi felelősségvállalásuk, tehát észszerű és objektív követelmények alapján akár átfogó, nem csak egy részterületre kiterjedő együttműködési megállapodásokat is köthet.

A bejegyzett egyházakkal, tehát az egyik kategóriával kapcsolatban a jövőben kötendő úgynevezett átfogó, nem csak egy részterületre kiterjedő stratégiai együttműködési megállapodások rögzítésére, védelmük, jelentőségük és időtállóságuk okán törvényben kerülné sor. Tehát erről önök mint parlamenti képviselők fognak tudni dönteni. Az ilyen, sarkalatos törvényben kihirdetett megállapodással rendelkező bejegyzett egyházak az Alaptörvénynek megfelelően úgynevezett bevett egyháznak minősülnek, amely kategória az állammal való együttműködés mértékére tekintettel eredményez eltérő szabályozást. Ugyanakkor a jelenlegi bevett egyházak jogállását nem érinti. Tehát a törvényt módosítás egy olyan kategóriarendszert próbál felállítani, amelyben a hitéleti függetlensége mindenkinek garantált, a gazdálkodáshoz szükséges feltételrendszerek megteremtésére vonatkozó igény támogatása is garantált, és egyébként a kategóriák közötti különbség az állam és az egyház közötti együttműködés mértékére és elmélyítettségére vonatkozik.

A törvényjavaslatban jogosan fedezik fel önök a lelkiismereti és vallásszabadságról és az egyházakról szóló 1990. évi törvény elemeit, a 2011. évi szabályozás által követett célokat, például a biznisszegházak megakadályozását. Az elképzelések visszautalnak megítélésünk szerint a magyar történelmi alkotmányra, a nemzeti identitás részét képező korábbi, alapvetően a XIX. századtól fennálló magyar és európai egyházügyi hagyományokra, amelyek arra is figyelemmel vannak, hogy az európai államokban is strukturált szabályozás érvényesül az állam és a vallási közösségek kapcsolatát illetően.

Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat a magyar jogrendszer széles spektrumára is hatást gyakorol, sarkalatos tárgykört érint, a törvényjavaslat 2019. áprilisi hatálybalépéssel számol, egyrészt a kellő felkészülési idő alkotmányos követelményének érvényesítése érdekében, ami kétirányú mint kellő felkészülési idő: egyrészt a jogalkotó rendelkezésére kellő idő álljon a szükséges törvénycsomag előkészítésére, másrészt a vallási közösségeknek is megfelelő felkészülésük legyen.

Összességében azt gondolom, a törvényjavaslat elfogadása esetén a magyar egyházügyi szabályozás belesimul az európai, strukturált egyházi szervezeti

formákat biztosító szabályozásba, és ilyen módon megfelel a nemzetközi sztenderdeknek, megfelel a nemzetközi fórumok által támasztott elvárásoknak, megfelel a magyar alkotmányos követelményeknek, és egyben kioltja a hazai szabályozással szemben megfogalmazott valamennyi kritikát. Úgyhogy ezen pontok alapján szeretném kérni, mivel kétharmados törvényről van szó, valamennyi országgyűlési képviselő támogatását.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elősként Herczeg Tamás képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka mondja el a véleményét. Parancsoljon!

HERCZEG TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Csak egy gondolat erejéig hadd térjek vissza az előző törvényjavaslatra. És nem Arató Gergely képviselőtársam vagy Korózs Lajos képviselőtársam gondolatára hivatkoznék - ugye, ő státuszinkonzisztenciát említett a Számvevőszék vezetőjével kapcsolatban -, hanem Nacsa Lőrinc utalnék, aki azt mondta, hogy méltó és igazságos a Számvevőszékkel, illetve a közszolgálati tisztviselőikkel kapcsolatos törvény tárgyalása.

Úgy gondolom, legalább ennyire méltó és igazságos azzal a napirenddel, azzal a törvényjavaslattal foglalkozunk, amihez most látunk hozzá, hiszen az Alaptörvény 2011-es elfogadását követően az Országgyűlésnek meg kellett alkotnia azokat a törvényeket, amelyek az érintett jogterületeket az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangba hozzák. Ezen törvényjavaslatok közül az elsők között került elfogadásra a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény. Ez az új törvény a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1997. évi IV. törvényt kívánta felváltani.

Az új törvényjavaslat elfogadásának indoka nemcsak az Alaptörvényhez történő megfeleltetés volt, hanem az akkor hatályos jogszabályok kikapuit kihaszoráló úgynevezett biznyiszegyházak visszaéléseinek megszűntetése is, ahogyan ezt államtitkár úr is elmondta. Csak összehasonlításnéppen emliteném egyébként, hogy 2011-ben Magyarországon több mint 300 szervezet volt egyházként bejegyezve, míg ugyanabban az esztendőben Szlovákiában 18, Csehországban 34 vagy Franciaországban 75.

Az akkoriban ismertté vált botrányok és a bejegyzett szervezetek egyedülállóan magas száma ékes bizonyítéka volt az elégtelen és túl nagyvonalú egyházi szabályozásnak. A törvény megalkotásával a kaotikus helyzet rendeződött, és a visszaélésszerű egyházalapítás és működés megszűnt. Az új törvény bizonyos rendelkezéseivel kapcsolatban azonban az Alkotmánybíróság és egyes nemzetközi szervek, szervezetek, így az Emberi Jogok Európai Bírósága észrevételeket tettek, kritikát fogalmaztak meg. A kormányoldal kész volt,

akkor kész volt a minősített többséget igénylő szükséges változtatások végrehajtására, de ebben nem talált partnerre az ellenzék soraiból.

Tisztelt Képviselőtársaim! A választópolgárok bizalmának köszönhetően a 2018. áprilisi választást követően újra lehetőségünk lett arra, hogy a kívánt módosításokat elvégezzük.

(15.40)

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy eleget tegyen az Alaptörvényben, illetve annak ötödik módosításában foglaltaknak, továbbá, ahogy az előzőekben említettem, az Alkotmánybíróság és a nemzetközi szervezetek által tett jelzésekkel kapcsolatos kérdéseket tisztázza. A törvényjavaslat 1. §-a elvi éllel, szándékkal kinyilvánítja, hogy - idézem -: „A lelkiismereti és a vallásszabadság mindenkit megillető alapvető jog, amely nem köthető semmilyen jogi formához.” A vallási közösségek jogállásáról szóló fejezet kimondja: „Vallási közösség a természetes személyek minden olyan közössége, szervezeti formától, jogi személyiségtől vagy elnevezéstől függetlenül, amely vallás gyakorlására alakult, és elsődlegesen vallási tevékenységet végez. Vallási közösség működhet jogi személyiség nélkül, valamint jogi személyiséggel rendelkező szervezet formában.”

Tisztelt Ház! A tervezet bizonyos többletjogosítványokat rendel a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek számára. Ilyen szervezet a vallási egyesület, a nyilvántartásba vett egyház, a bejegyzett egyház és a bevett egyház.

A vallási közösségek különböző jogi státuszának meghatározására azért van szükség, mert nem minden vallási közösségnek azonos a társadalmi támogatottsága, továbbá nem elég önmagában a jelen idejű aktuális támogatottságot nézni, hanem annak tartósságát is figyelembe kell venni akkor, amikor kategóriákat átlépve szélesítjük vagy szűkítjük a szervezetek jogosítványait.

A törvényjavaslat az expozében már ismertetett objektív kritériumokat alkalmaz annak érdekében, hogy a szabályozás a célját elérje. Kiemelendőnek tartom, hogy a törvényjavaslat megadja a vallási közösség definícióját, és taxatív felsorolja, hogy mi nem tekinthető vallási tevékenységnek, ezzel is már egy korlátot alkotva a kikapukat kereső szervezetekkel szemben. Így tehát önmagában, hangsúlyozom: önmagában nem tekinthető vallási tevékenységnek a politikai és érdekérvényesítő, a pszichikai vagy parapszichikai, a gyógyászati, a gazdasági-vállalkozási, a nevelési, az oktatási, a felsőoktatási, az egészségügyi, a karitatív, a család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, a kulturális, a sport-, az állat-, környezet- és természetvédelmi, a hitéleti tevékenységhez szükségesen túlmenő adatkezelési, valamint a szociális tevékenység.

A javaslat egyik fontos, garanciális jellegű változtatása, hogy az egyházak nem elismerésre, hanem bírósági eljárás keretein belül nyilvántartásba vételre

kerülnek, kivéve a bevett egyházi státusz megállapítását. A tervezett jogszabály így ír erről: „A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösséget - a bevett egyházakat kivéve - a Fővárosi Törvényszék veszi nyilvántartásba.” Az állam és az egyház elválasztásának egyik sarokpontját deklarálja a tervezet azzal, hogy: „Az állam a vallási közösségek irányítására, felügyeletére szervet nem működtethet, és nem hozhat létre.” Illetve az a mondat is a függetlenséget biztosítja, miszerint: „A vallási közösség belső szabályon alapuló döntését állami szerv nem módosíthatja vagy bírálhatja felül, a jogszabályban nem szabályozott belső jogviszonyokból eredő jogviták elbírálására állami szervnek nincs hatásköre.”

Fontos körülmény, hogy azokkal a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségekkel megállapodást köthet az állam, amelyek történelmi és társadalmi szerepüknek, társadalmi elfogadottságuknak, beágyazottságuknak, szervezethezességüknek, az általuk hagyományosan végzett közcélú tevékenységeik során szerzett tapasztalataiknak köszönhetően képesek magas szinten ellátni a megállapodás tárgyát képező közérdekű feladatokat. Tehát az állam nem kíván a jogszerűen működő vallási közösségek életébe beleszólni, de honorálja és támogatja azokat a szervezeteket, amelyek jelentős munkát végeznek bizonyos társadalmi érdekeket szolgáló célok megvalósítása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat megfelel az Alkotmánybíróság és a releváns nemzetközi szervezetek, így a Velencei Bizottság és az Emberi Jogok Európai Bírósága észrevételeinek, továbbá kiszámítható, objektív, világos kritériumrendszerrel biztosítja a vallási közösségek részére, garantálva továbbra is az állam és az egyház szétválasztását, amellyel, hogy a közérdekű célok mentén együttműködés és anyagi támogatás lehetőségét nyújtja.

Tekintettel az elhangzottakra, a Fidesz képviselőcsoportja támogatja az előterjesztést, és erre kérem a tisztelt Ház minden képviselőcsoportját és természetesen a független képviselőket is. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának véleménye következik. Parancsoljon!

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Jó munkához idő kell. Az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Jobbik-frakció nevében támogatásunkról biztosítom.

Az előző megjegyzésem pedig arra vonatkozott, hogy 2011 óta ez a kérdéskör, amely a magyar társadalom szempontjából valóban kiemelt fontosságú, már nagyon sokadszorra kerül a tisztelt Ház elé, és ha korábban mindazokat a kritikai észrevételeinket megszívlelték volna az előterjesztők, akkor nem most kellene ezt a törvényt tárgyalnunk, de nagyon dicséretes, hogy ennyi idő után erre sor kerül. Én attól eltekintnék, hogy az egész nemzetközi beágyazottságát és az

egész törvényi szabályozás részleteit ismételtelen elmondjam, ahogy azt már előttem nagyon részletesen államtitkár úr is, illetve fideszes képviselőtársam is megtette. Én egy-két olyan, kimagaslóan fontos pontra szeretném felhívni a figyelmét a tisztelt Háznak, ami rendkívül fontos a Jobbik-frakció számára, hiszen mi valóban mint nemzeti néppárt, egy valóban polgári és keresztény értékrendet képviselünk.

Egyrészt a 2. §-t szeretném kiemelni, ahol is a honvédségi, nemzetbiztonsági és rendvédelmi szerveknél szolgálati jogviszonyban állók számára biztosítja az előttünk heverő javaslat a lelkiismereti és vallásszabadságot. Ez számunkra kiemelt fontosságú, hiszen voltak korábban a történelemben olyan időszakok, amikor ez nem így történt.

Azt a négyes osztottságú rendszert is, amit ez a törvényjavaslat tartalmaz - tehát vallási egyesület, nyilvántartásba vett egyház, bejegyzett egyház és bevett egyház -, abszolút módon támogatandónak tartjuk, hiszen a XXI. századra a magyar társadalom vallási szempontból is sokkal megosztottabb lett, mint ahogy ez a korábbi időszakokra jellemző volt, és ezt ebben a négyes rendszerben jól lehet kezelni megítélésünk szerint. És az is nagyon fontos, hogy a magyar állam pedig kiemelten támogassa azokat az egyházakat, amelyek mind történelmi szempontból, mind pedig társadalmi fontosságuk szempontjából ennek megfelelő súllyal rendelkeznek a magyar társadalomban.

Ehhez szeretném hozzáfűzni, az is nagyon jó, hogy végre objektív kritériumok szerepelnek ebben a törvényjavaslatban, hiszen a személyi jövedelemadó 1 százaléka, azt gondolom, ami ebben a javaslatban szerepel, mint egy kritérium számosságát tekintve, én azt gondolom, ez egy nagyon jó olyan mérőszám, amely azt mutatja, hogy a magyar társadalom mely egyházi közösségre hogyan tekint, és mennyiben bízik ezekben az egyházi közösségekben.

Azt szeretném végezetül még elmondani, hogy az európai uniós kitekintés és azok a fajta, a Velencei Bizottság véleményét is figyelembe vevő változások, amelyek tehát végre megjelentek ebben a törvényjavaslatban, alapvetően tényleg teljes mértékben támogatandóvá teszik ezt az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Azt is külön üdvözlöm a Jobbik-frakció nevében, hogy az álegyházakat igyekszik ez a rendszer kiszűrni, tehát az olyan tevékenységet végző, magukat néha vallási közösségnek álcázó, de egyrészt bizniszként működő, másrészt pedig az embereket néha agymosásnak kitevő szervezeteket is talán ennek az új rendszernek a kapcsán ki lehet szűrni a rendszerből, bár itt azért a valóság sajnos néha kicsit bonyolultabb, mint a törvényalkotás.

De összességében ez egy nagyon fontos olyan előrelépés lesz, amely arra a fajta diskurzusra is, amelyre mondjuk, államtitkár úr is utalt a bevezetőjében, hogy itt nagyon sokszor vallási köntösben folytatódó viták zajlottak bizonyos kérdésekről, ezek az objektív kritériumok számunkra megfelelő választ adnak ezekre a felvetésekre is.

Tehát összefoglalóan: jó, hogy ez a törvényjavaslat itt van a Ház előtt. Jó munkához idő kell, a Jobbik-

frakció nevében támogatjuk ezt az előterjesztést. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és szöványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt frakciójának nevében Nacsa Lőrinc képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jobbikos Képviselőtársaim! A jó döntéshez idő kell, én inkább így fogalmaznám át, hiszen a javaslat teljesen hasonló formában, a vázát tekintve semmilyen eltérést nem tartalmazó formában három évvel ezelőtt itt volt a Ház előtt, amikor a minisztériumi egyeztetésen a Jobbik frakciója támogatásáról biztosította ezt a törvényt, majd az Országgyűlésben nem szavazta meg. Jó döntéshez idő kell, meg az adott szó, meg hozhatnék itt ilyeneket. De inkább kifejezem az örömet afelett, hogy most a Jobbik úgy gondolja, hogy ez támogatható. Kicsit emlékeztet a bevándorlással, betelepítéssel kapcsolatos alkotmánymódosításra is, hogy amikor kellett volna a kétharmadhoz a Jobbik, akkor nem volt meg, amikor már nem kell a kétharmadhoz a Jobbik, akkor itt van, egy oldalon, együtt támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. De jó döntéshez idő kell, én is megértem, és köszönjük szépen a támogatást.

Beszélnék arról, ha már az egyházügyi törvény fekszik itt előttünk, ez van megnyitva, és egy nagyon fontos törvényről beszélünk, hogy az egyházak a társadalomban milyen fontos és nagy munkát végeznek, és azt az örömteli folyamatot is idehoznám a Ház elé, hogy az elmúlt 6-7-8 évben több mint megduplázódott az egyházi jelenlét a köznevelésben, miközben a gyermekvédelem területén négyszeresére, a nevelőszülői ellátásban pedig körülbelül nyolcszorosára nőtt az egyházak szerepvállalása, a szociális szférában átlagosan háromszorosára nőtt, az idősothtonok, fogyatékkal élők gondozásával kapcsolatban háromszorosára nőtt az egyházi fenntartás.

Ez azért van, és erről már a népszámlálással kapcsolatos törvényjavaslatnál Arató Gergelyvel vitáztunk, de mégiscsak azt mutatják a számok, hogy Magyarországon az emberek több mint fele valamilyen formában felekezetekhez tartozónak gondolja magát, hívőnek gondolja magát, és ehhez képest az óvodától a középiskoláig a gyerekek csupán 12-13 százaléka részesül egyházi nevelésben, és annak a több mint 50, 52 százaléknak, aki hívőnek mondja magát, annak is 98-99 százaléka a keresztény felekezetekhez tartozónak vallja magát. Itt is egy 12-13 százalékos arányt látunk az iskolafenntartásban. Nyilván tehát a jogvédőknek, a magukat jogvédőnek mondó, emberi jogi fundamentalista szervezeteknek nem ellenezniük, hanem inkább szorgalmazniuk kellene a 2010 óta tartó folyamatot, hogy a kormány segítse elő azt a folyamatot, hogy minden szülő a meggyőződésének leginkább megfelelő intézménybe járathassa a gyermekét.

Ezzel szemben léteznek az a liberális véleménydiktatúra, amely képtelen tolerálni az eltérő nézeteket, és a sokszínűségről szóló, hangzatos frázisai dacára valóban a céljai nem sokban különböznek a kommunizmus társadalmi programjától: egyneműsítést, uniformizálást akar. Látjuk azt a nagyon veszélyes és nagyon rossz irányba tartó folyamatot Nyugat-Európában, amikor egy szent pápa szobráról a keresztet le szeretnék venni a köztéren, hiszen azt mondják, hogy az nem oda való, hiszen az állam valamiféle semlegességéről beszélnek, és a köztérre nem való szobrokról beszélnek; vagy amikor lebontják a karácsonyfákat, az útszéli betlehemeiket, átnevezik a karácsonyi vásárokat, levetetik a keresztet az iskolák faláról (Arató Gergely közbeszól.), illetve beperelik azt a légiutas-kísérőt, akinek kereszt volt a nyakában. Azt gondolom, ezek a folyamatok rendkívül veszélyes irányba mutatnak.

Azt is látjuk, hogy Németországban és Franciaországban több mint 500 protestáns vagy katolikus templomot zártak be egy-egy országban - tehát összesen az már ezer fölött lévő szám -, és alakították át mecsetté, diszkóvá, kocsmává vagy bármilyen más egyéb funkcióra.

Azt gondolom, hogy Magyarország nem ezt az irányt választotta, sőt ezzel szemben választottuk meg azt az irányt, hogy Európa zsidó-keresztény kultúrájának a megerősítését vállaltuk föl, ami nem üldözi az egyházakat, hanem szövegséget keres velük, és támogatja az oktatási, kulturális és szociális tevékenységüket. Itt is szeretnénk megköszönni és elismerni az egyházak közösségépítő, lelki gondozó, nevelő-oktató, kulturális, szociális és karitatív munkáját. Beszédes, hogy a magyar Karitatív Tanács 6 rendes tagjából 5 egyházi háttérű, és a 3 társult tagból mind a 3 egyházi karitatív szervezet. Az egyházak vállalták föl ezt a nagy munkát, amit a karitatív szervezetek látnak el. Azt gondolom, hogy ezért is köszönet illeti őket.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat rendezni kívánja azokat a nyitott kérdéseket vagy szabályozási kérdéseket, amelyek kapcsán az Alkotmánybíróság és a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság is kifogást emelt, vagy amik ezeken a fórumokon fölmerült, nyitott kérdések voltak. Ezen túlmenően hosszú távon megoldást kínál a lelkiismereti és vallásszabadság maradéktalan érvényesüléséhez, valamint az állam és a vallási közösségek Alaptörvény szerint különvált, de a közcélú feladatok és a magyar társadalom érdekében végzett munka érdekében együttműködésen alapuló működéséhez. Tehát az államtól, a kormánytól különváltan működnek az egyházak, de a közcél és a társadalmi célok eléréséhez szövetséget kötnek és együttműködést kötnek.

A mostani módosítások értelmében az állam nem elismeri, hanem nyilvántartásba veszi az egyházakat a bírósági eljárásban, a bevett egyházak kivételével, ahol fennmarad az Országgyűlés döntési és mérlegelési szerepe. A bevett egyházakon kívül ugyanis a törvényjavaslat további egyházi kategóriák, a nyilvántartásba vett egyház és a bejegyzett egyház bírósági regisztrációjának teremti meg a jogi lehetőségét, illetve

a vallásszabadság közösségi joga gyakorlásának a biztosítása érdekében alanyi jogon biztosítja vallási egyesületek létrehozásának a lehetőségét.

A törvényjavaslat alapelveként rögzíti, hogy minden, magát vallási közösségként definiáló közösség jogosult mindazon alkotmányos védelemre, amelyet az Alaptörvény a vallási közösségeknek a szabad vallásgyakorlás keretében biztosít. Az állam és a vallási közösségek együttműködése terén az állam a közfeladatok ellátása érdekében a vallási közösségekkel egyes részterületre vonatkozó, egyedi megállapodásokat, a bejegyzett egyházakkal viszont a történelmi múltjuk, a társadalmi beágyazottságuk, elfogadottságuk és súlyuk, szervezettségük, valamint a társadalmi felelősségvállalásuk alapján törvénybe iktatott, átfogó jellegű együttműködési megállapodást is köthet, amely alapján azok bevett egyházzá válnak.

A törvényjavaslat értelmében az átfogó megállapodásokat sarkalatos törvényben szükséges kihirdetni. Ez fontos védelem, hiszen láthatjuk, hogy vannak - bár marginálisak - Magyarországon olyan politikai erők, amelyek támadják az egyházakat, és amelyek az ő idejükben még ki sem fizették az egyházaknak járó, teljes járandóságot, így azt gondolom, hogy a kétharmados védelem mindenféleképpen indokolt.

A mostani törvénymódosítás ugyanakkor a jelenleg már a törvény mellékletében szereplő, bevett egyházak jogállását nem érti, és a mostani törvény külön kedvezményes lehetőséget biztosít majd a már most is az Országgyűlés döntésére váró 16 vallási közösség bíróság által történő egyházi nyilvántartásba vételére.

Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat rendezi azokat a kérdéseket, amelyek hazai vagy nemzetközi fórumon felmerültek. Azt gondolom, fontos, hogy a most meglévő támogatottságunk miatt újra ide lehetett hozni ezt a kérdést és ezt a törvényt a Ház elé, és én még inkább azt gondolom, hogy az egyházakkal való szövetség, az a feladat, amit ellátnak, és az a munka, amit Magyarországon végeznek, pótolhatatlan. Éppen ezért az egyházakat ezekben a tevékenységükben támogatni kell.

A törvényjavaslatot a KDNP frakciója támogatja. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, a DK vezérszónoka jön most. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem olyan régen ünnepeltük a 450. évfordulóját - ha jól számolom - a tordai országgyűlésnek, amire jogosan vagyunk mindannyian büszkék, hiszen ez volt az első vagy az egyik első olyan állami fórum, amelyik a vallásszabadság elvét törvénybe iktatta, gyönyörű szöveggel kimondva azt: „Midőn ... a prédikátorok az evangéliumot prédikálják, hirdessék, kiki az ő értelme szerint, és az község ha venni akarja, jó, ha nem pedig senki kényszerítéssel ne kényszerítse az új lelke azon meg nem nyugodván.” Ennél szebben, azt

hiszem, ma sem lehet összefoglalni azt, hogy miért értünk vallásszabadságon, és mit tartunk az állam dolganak a vallással kapcsolatban, az egyházakkal kapcsolatban. Éppen ezt. Azt, hogy az állam biztosítsa a szabad vallásgyakorlás feltételeit mindenkinek, és senkit se kényszerítsen olyan vallásgyakorlásra, amit ő szíve, meggyőződése szerint nem szeretne, nem tart magáénak. Azt hiszem, hogy amikor vizsgáljuk ezt a törvényjavaslatot, ebből az alapelvekből kell kiindulnunk és ezt kell vizsgálnunk.

S miközben nagyon köszönöm államtitkár úrnak és Herczeg Tamás képviselő úrnak, hogy ebben a vitában konstruktív módon a megoldáskeresés és az ezek szerint közösen általunk vallott alapelvek keresése ügyében szólaltak föl; ezt Nacsza képviselő úrnak kevésbé tudom megköszönni, mert ő ugyanazt az álkeresztény blablát nyomta, amit mindig, de azt kell mondanom, hogy szerencsére a törvényjavaslaton ez nem látszik.

Azért egy apró megjegyzést hadd tegyek. A vallásszabadság azt is jelenti, hogy nem tudjuk mi itt a palamentben megmondani, hogy mennyi egyháznak kellene lennie Magyarországon. Nem tudjuk megmondani, hogy mi a sok vagy mi a kevés, hogy 2010 előtt sok volt, most kevés van, mert ez nem a mi dolgunk. Egyértelmű szabályok kellenek, és az egyértelmű szabályok alapján majd a polgárok eldöntik, hogy ők milyen egyházakat akarnak létrehozni.

(16.00)

Összességében azt kell mondanom, hogy a törvényjavaslat egy majdnem lehetetlen feladatra vállalkozik, és szemben azzal, amit képviselő úr állít, ez jelentősen jobb javaslat nemcsak a ma hatályban lévő szabályozásnál, hanem az önök korábbi elvetélt kísérleténél is. Ez a javaslat ugyanis arra törekszik, hogy összeegyeztesse az európai normákat, a vallásszabadsághoz kötődő garanciákat és az önök meglehetősen kicsinyes gyakorlatát. Erre a törvényjavaslat egy nagyszabású és számos elemében sikeres kísérletet tesz, ez néhány helyen bicsaklik csak meg, erről majd a végén szeretnék beszélni. De ennek a kötéltáncnak, mondhatnám, pávatáncnak a következménye ez a rendkívül bonyolult jogi szabályozás, amely öt kategóriába sorolja az egyházakat - azért ez egy szép teljesítmény -, lényegét tekintve a teljes elismerés nélkülétől kezdve. Tehát ez a típusú szabályozás nagyon bonyolult, nagyon nehezen áttekinthető, és lényegében azt a problémát próbálja megoldani, hogy legyenek olyan egyházközösségek, amik azért nem egészen egyházak, de majdnem egyházak, bizonyos jogaik vannak, de azért nincs annyi joguk, hogy igazából egyházak legyenek.

Ezt a megoldást mi bonyolultnak és fölöslegesnek gondoljuk, de értjük a szándékát, és azt mindenképpen jónak tartjuk, hogy legalább itt normatív követelményeket határoz meg a törvény, más oldalról pedig bírósági kézbe helyez. Ez volt a korábbi törvényeknél a legnagyobb probléma, hogy egy országgyűlési döntéshez, ráadásul az esetek jó részében egy

soha meg nem születő országgyűlési döntéshez kötötte a normatív feltételek mellett az egyházak elismerését.

Mindenképpen pozitívumnak értékeljük, hogy ez most megszűnik, objektív körülmények vannak, és ezeket bíróság vizsgálja. Ha ezt elhitték volna 2011-ben, akkor sokkal előrébb tartanánk ebben a dologban, hogy ezt így lehet és így kell csinálni, hosszasan magyarázták itt a parlamentben, hogy ez miért nem jó megoldás. Örülök, hogy most már belátták, hogy ezt így lehet csak tisztességesen megoldani.

Hol bicsaklik meg ez a logika, és hol bicsaklik meg ez a normatív rendszer? Két helyen. Egyrészt vannak olyan egyházak, akik egyházabbak, akik egyenlőbbek a többiekénél, ezek a bevett egyházak. Félreértés ne essék, ebbe a kategóriában döntő többségében - nem kivétel nélkül, de döntő többségében - valóban jelentős társadalmi támogatással, történelmi múlttal, intézményhálózattal rendelkező egyházak kerültek. Na de, ha ez így van, akkor miért kell föltartani ezeknek az esetében az országgyűlési döntést?

Miért kell ezeket az egyházakat politikai kegyencként beállítani azzal, hogy az Országgyűlés dönt az ő bevett egyházi státuszukról? Egy egyszerű átmeneti szabállyal meg lehetett volna ezt oldani, ezeket az ilyen-olyan okokból, de önök által fontosnak tartott egyházakat egy átmeneti szabállyal át lehetett volna juttatni egy védett státuszba, és utána pedig egyébként ugyanúgy a bírósági hatáskörben lehetett volna hagyni azt, hogy esetleg újabb egyházak is bekerüljenek ebbe a körbe, nyilván szigorú feltételek mellett. Miért fontos ez? Azért, mert ezek azok az egyházak, akiknek minden jár gyakorlatilag, a létező korábbi megállapodásokkal és a továbbiakban is. Azt gondolom, hogy az érintett egyházak biztonságát is jobban szolgálná, ha őket is objektív szabályok és objektív bírósági döntések védenék, és nem lennének kiszolgáltatva az Országgyűlés döntésének ebből a szempontból sem.

Még árulkodóbb az, hogy a nagy intézményfenntartó egyházak közül egy pici árva van, aki sem korábban, sem most nem tud bekerülni a bevett egyházak közé. Ki lehet találni melyik az: a Magyar Evangéliumi Testvérközösség. Az hiába felelt meg a korábbi törvény feltételeinek is, hiába felelt meg ma is minden feltételnek, az képes olyanokat mondani, mint hogy a hajléktalanokat nem rendőrségi eszközökkel kell üldözni. Tényleg, milyen keresztény az ilyen, gondolják önök, ezért aztán azt kell mondanom, hogy ők nem számíthatnak továbbra sem sem méltányos elbírálásra, sem egyenlő feltételekre, mint a többi egyház.

Az a hajléktalan, akit a Máltai Szeretetszolgálat lát el, az a hajléktalan kiemelt támogatásra érdemes, merthogy a katolikus egyházhoz tartozik, az a hajléktalan, akit az Oltalom Egyesület vagy a Magyar Evangéliumi Testvérközösség lát el, az nem, mert az nem olyan szép egyház, hiszen a vezetőjének rossz véleménye van Orbán Viktorról; sőt, még parlamenti képviselő is volt egy önöknek nem rokonszenves pártban, és ez aztán végképp megbocsájthatatlan.

De én már nem is megyek bele itt a személyes szálakba, ezeket mindenki ismeri, hogy volt olyan időszak, amikor nagyon is megfelelt Orbán Viktornak ez az egyház, de most már nem a lelki, hanem a politikai szempontok fontosak, úgy tűnik, és most már ez egy nem-szeretem egyház.

Van egy másik probléma is, az az, hogy miközben valóban az, hogy ki lehet egyház - és ez tényleg előrelépés, erre egy objektív szempontrendszer van -, arra, hogy ki kap a közfeladatok alapján támogatást, erre a többi egyház esetében nincsen objektív szempontrendszer. Mert azt nem mondják már, hogy a társadalmi beágyazottság, meg ennek meg annak a figyelembevétele - ezt majd a kormány a maga végtelen bölcsességében és végtelen jóindulatában eldönti, hogy ki az, akit egyébként szerződés megkötésére alkalmasnak talál. Lényegében azzal kötnek szerződést, akivel akarnak.

Például oktatási vagy szociális területen egyszerűen csak méltánytalan és igazságtalan, hiszen megint ugyanarról beszélünk, hogy hiába látja el a közfeladatot ugyanolyan színvonalon, ő nem kap egyenlő támogatást. A hitéleti támogatások esetében szerintem ez alkotmányossági kérdéseket is fölvet, mert ha valaki egyház, akkor a hitéleti tevékenység támogatásához miért kell további feltételeknek megfelelni. És legyen világos, itt nem nagy összegekről van szó, hiszen a további kategóriákba kerülő egyházaknak a döntő része viszonylag kis létszámú egyház, és nem túl sok hitéleti támogatásra lenne jogosult.

Végül hadd utaljak még két dologra! Az egyik dolog az, hogy azért persze tudjuk, hogy a gyakorlat eltér a leírt szavaktól. Merthogy amit itt megfogalmaz a javaslat, az arról szól, hogy egyenlő finanszírozás jár az állami és önkormányzati intézményekkel, a közfeladatok ellátása területén a bevett egyházakkal, és ez a maximuma a többi egyháznál a támogatási szerződésnek. De tudjuk, hogy nem így van. Minden objektív mérés, kutatás kimutatja, hogy például a dologi kiadások tekintetében az egyházi iskolák három-négyeszeres támogatást kapnak ma az állami iskolákhoz képest.

És onnan kezdve Nacsa képviselő úr lehet marha lelkes, hogy mennyire a vallás felé fordulnak az emberek, meg mennyire növekszik az egyházak szerepe. Persze, hogy növekszik, mert egyik oldalról tönkreteszik az állami intézményrendszert, az állami oktatási rendszert, az állami szociális ellátást, a másik oldalról pedig tömik pénzzel az egyházi intézményeket. Nyilván sok szülő van, aki nem vallási meggyőződésből, hanem a józan eszét követve a jobban finanszírozott intézményt választja ebben a helyzetben. Csak ez nem a vallásszabadságról szól, éppen ellenkezőleg, ez arról szól, hogy az önök által helyesnek gondolt vallási tanításokat ráerőltessék azokra is, akik ezt egyébként szívük szerint nem szeretnék, és nem kérnék.

Végül egy rövid megjegyzést szeretnék arra tenni, hogy azért látszik az, hogy a törvényjavaslatot - hogy mondjam? -, mint a röghegységeket, egymásnak feszülő erők formálták, ebből ugyanis az a következőképpen, hogy az átmeneti rendelkezések időnként nem

létező jogszabályhelyekre hivatkoznak. Azt szeretném kérni a kormánytól, hogy kivételesen ne bízzák a Törvényalkotási bizottság kormánypárti többségére, hogy előző délelőtt megálmodja azt, hogy hol kell javítani még jogszabályhely szempontjából a szöveget. Mivel az átmeneti rendelkezések rendkívül fontosak a ma működő, és különböző okokból az elmúlt időszakban diszkriminált egyházi közösségek szempontjából, legyenek olyan kedvesek és küldjék már el ezeket a javaslatokat, amikor kész vannak, az ellenzéki képviselőknek is, ne az utolsó délután, hanem korábban. Ígérem, ha ezek olyanok, amelyek méltányosak, vállalom, hogy magam is szívesen benyújtom őket az Igazságügyi vagy a Törvényalkotási bizottságban, és javasolom az elfogadásukat. Csináljunk már méltányos feltételeket!

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden összefoglalva tehát: számunkra ez a törvényjavaslat, bár pozitívan értékeljük a szándékot, hogy egy európai normának megfelelőbb szabályozás jöjjön létre, azért nem elfogadható, mert egyrészt továbbra is fenntart olyan egyházakat, akiket politikai úton és politikai módon választ ki a többiek közül és hoz előnyös helyzetbe, másrészt nem rendez mindenfajta igazságtalanságot, ami korábban keletkezett, harmadszor pedig a közfeladatok ellátása és finanszírozása területén lényegében továbbra is fenntartja azt a helyzetet, ahol nem egyenlő mércével mérő normatív, hanem a kormány kegyén támaszkodó döntések és finanszírozási rendszer van.

Azt kell mondanom, hogy nem tudjuk ezt a törvényjavaslatot támogatni, de ezt most kimondottan sajnáljuk, mert a szándékokat akár tudnánk is támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP vezérszónoka jön. Parancsoljon!

(16.10)

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Ott folytatom, ahol a képviselő úr abbahagyta. Hogy a szándékot még csak tudnánk is támogatni, de amikor belemegyünk a tartalmi ügyekbe az előterjesztést illetően, akkor már kétségeink vannak, tekintettel arra, hogy itt a javaslat a jogalkotói kötelezettségnek tesz eleget, ami az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntésein alapul.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, tisztelt Ház, hogy 2011-ben a Fidesz-KDNP-kormány kezdeményezésére megszületett új egyházjogi törvény több, a kisegyházakat hátrányosan érintő rendelkezést is tartalmazott. Ezek konkrétan azt tartalmazták, hogy az eddig egyházként működő szervezetektől elvették az egyházi státuszt, ahogy már itt említette Arató képviselőtársam, többek között a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösségtől, amelyet Iványi Gábor vezet. Itt a történelmi hűség kedvéért szeretném csak megjegyezni, és azért, hogy az utókornak megmaradjon a jegyzőkönyvben, ő az a személy, aki Orbán Viktor miniszterelnök úr gyerekeit megkeresztelte.

Ennek következtében ezek az ügyek az Alkotmánybíróság, illetve az Emberi Jogok Európai Bírósága elé kerültek, ahogy említettem, miután a bevett egyházi státuszukat nem kapták vissza, és mind a két testület megállapította az alapvető emberi jogok megsértését, valamint az alaptörvény-ellenességet is.

Az Emberi Jogi Bíróság ezenkívül megállapította, hogy nem elfogadhatóak azok a megoldások, amelyek következtében volt egyházaktól megvonják az egyházi státuszt úgy, hogy egyébként évek, pontosabban itt évtizedek óta egyházként működtek Magyarországon. Ezenkívül megfogalmaztak bizonyos követelményeket, amelyeket az egyházjogi szabályoknak teljesíteniük kell annak érdekében, hogy azok alkotmányosak, az emberi jogokkal összeegyeztethetőek legyenek. Az Emberi Jogi Bíróság kiemelte, hogy amennyiben az állam nem regisztrálja újra bevett egyházként a korábbi bevett egyházakat, az az egyesülési és a vallásszabadságot is, így a vallásszabadsághoz tartozó vallási egyesülési jogot is egyszerre sérti.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretnék kitérni arra, hogy a törvényjavaslat ezen követelményeknek sajnos nem tesz eleget, több szempontból sem. Egyrészt nem rendezi azoknak a volt egyházaknak a helyzetét, amelyek a 2010 utáni vallásjogi törvény miatt veszítették el egyházi státuszukat. Tekintettel arra, hogy erről a törvény nem rendelkezik, így a kormány az egyházjogi szabályozással kapcsolatos elvárások nulladik lépését szalasztja el, vagyis azt, hogy azokat a szervezeteket, amelyeknek a Fidesz-KDNP kárt okozott, kárpótolja. Másrészt a javaslat később bemutatott részletszabályai sem tartják be az egyházi közösségek közötti diszkrimináció tilalmának elvét, de a világnézetileg semleges állam követelményét sem, véleményem szerint. Röviden azt mondhatjuk, hogy az egyházakkal kapcsolatban a kormányt csak a pénz és a szavazatszerzési lehetőség érdekli.

A javaslat ennek ellenére tartalmaz több pozitív előrelépést is, ezt nem vitatom el, így az egyházi státusz kapcsán az eddigi kettő mellé még két egyházi státuszt hoz létre, és ezek megszerzésére, illetve ezek megváltoztatására bírósági utat biztosít, kivéve a bevett egyházak vonatkozásában - azok lényege az, hogy az állam velük fokozottabban együttműködik, és egy ilyen gyakorlat az Emberi Jogi Bíróság szerint is megfelelő -, és az eddiginél valamivel nagyobb körben biztosítja az állami támogatások igénybevételének lehetőségét.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az Emberi Jogi Bíróság és az Alkotmánybíróság döntéseiben meghatározott követelményeket figyelem előtt tartva azt mondhatjuk, hogy a javaslat nem felel meg a semleges állam követelményének, és nem biztosítja a lelkiismereti és vallásszabadságot.

A javaslat egy fokozatos rendszert épít, ez vitathatatlan, amely alapján egy egyházi jogi személy alapvetően, én legalábbis így olvastam, négy kategóriába sorolható: vallási egyesület, ahogy itt említésre került, nyilvántartásba vett egyház, bejegyzett egyház és bevett egyház.

A vallási egyesület alapvetően egy egyesület, annak is egy speciális formája. Eltérés az egyesületi főszabálytól, hogy a nevükben nem kell egyesületi nevet feltüntetni, és használhatják az „egyház” elnevezést. Ez az alapvető egyházi forma, amelyet az egyesületi szabályok szerint akár tíz személy is alapíthat. Az egyesületek alapvetően nem jogosultak állami támogatásra, de az adó egy százaléka felajánlható számukra. Ez önmagában nem ellentétes az AB és az Emberi Jogi Bíróság gyakorlatával, maga az Emberi Jogi Bíróság is elismerte, hogy kisebb, új egyházak esetén indokolt egy türelmi idő, amíg az adott egyház ismertté válik.

Az igaz problémák ezek után kezdődnek, és az ez után jövő szabályok alapján mondhatjuk azt, hogy a hitélet a Fidesz számára a pénz és a szavazatok miatt fontos, a fokozatokon való feljebb jutás ugyanis attól függ, hogy hány személy ajánlotta fel adója egy százalékát ezeknek az egyházaknak. Így a nyilvántartásba vett egyházhoz ezer, a bejegyzett egyházhoz négyezer ilyen magánszemélyre van szükség - zárójelet nyitok: a bevett egyházzá váláshoz átfogó megállapodás szükséges az állammal, ez nincs adófizetéshez kötve. Ez önmagában kifogásolható, hiszen egyrészt a hitéletet az szja-fizetési kötelezettséggel köti össze - zárójelet nyitok ismét: így sem a munkanélküliek, sem a nyugdíjasok, sem azok, akik más okból nem fizetnek szjat, nem tudnak részt venni jogilag az egyház alapításában -, másrészt nem indokolt a taglétszámtól eltérő feltétel megadása, hiszen a hitélet alapvetően lelkiismereti és nem pénzben mérhető kérdés.

A javaslat biztosít egy gyorsabb és egyszerűbb megoldást is. Ennek az alapja már a taglétszám és nem az szja egy százalékát felajánlók köre, azonban a javaslat egy további követelményt is megfogalmaz ennek kapcsán, mégpedig azt, hogy a hitéleti vagy közcélú tevékenysége körében ne igényeljen az így engedélyezett, nyilvántartásba vett vagy bejegyzett egyház állami, EU-s vagy nemzetközi támogatást egyedi elbírálás rendszerén keresztül. Ez önmagában jelzi, hogy a Fidesz számára a hitélet csak a pénzről szól, és bizonyítja, hogy eredetileg is azért vonták meg egyes egyházaktól az ilyenfajta státuszt, mert soknak tartották azt az állami támogatást, amit számukra adniuk kellett.

Tisztelt Ház! Megjegyzendő ennek kapcsán az is, hogy mit jelent a szabályozás a jogfosztott egyházak részére. Az ő esetükben ugyanis a törvény egy kedvezményt ad akkor, ha 2011 előtt is hitéleti tevékenységet folytattak úgy, hogy ez az idő beleszámít a státuszváltozáshoz szükséges idő követelményébe, ilyen felmentést vagy kedvezményt a törvény azonban nem ad az adó egy százaléka vonatkozásában. Vagyis amennyiben a jogfosztott egyházak nem tudnak felmutatni statisztikát arra vonatkozóan, hogy az elmúlt években elérte az egyszázalékos felajánlások száma az ezer, illetve négyezer darabot, abban az esetben továbbra sem kerülhetnek magasabb egyházi státuszba, csak akkor, ha lemondanak a pályázati úton való forrásigénylés lehetőségéről. Az szja-egyszázalékokat pedig nyilvánvalóan nem lesznek képesek felmutatni, hiszen nem kaphatták meg ezeket a felajánlásokat az elmúlt években.

Fontos kiemelni továbbá azt is, hogy ezek a státuszok elsősorban az állami támogatás mértéke miatt fontosak, ugyanis a fokozatokon előre haladva egyre több támogatást nyújt az állam a hitéleti tevékenységre. A vallási egyesület a hitéleti tevékenységek körében ilyenben nem részesül, például közcélok támogatására kaphat állami támogatást, és kizárólag az adó egy százalékára jogosult. Ez a helyzet azonban önmagában visszas, hiszen, bár valamennyi türelmi idő egy újonnan alapított egyház esetén indokolt, ezek után a hitélettel összefüggésben állami támogatás biztosítása indokolt, sőt az Emberi Jogi Bíróság gyakorlatára is figyelemmel kötelezettsége is az államnak biztosítani az egyházak működését, illetve a működéshez segítséget nyújtani. Külön felhívta a figyelmet az Emberi Jogi Bíróság arra, hogy az államot pozitív intézményvédelmi kötelezettség terheli, ami alapján segítenie kell a lelkiismereti és vallásszabadság érvényesülését.

Hasonló helyzettel találkozhatunk a nyilvántartásba vett egyház esetén is. Az alapvető különbség a két forma között mindössze annyi, hogy az állam köthet megállapodást a hitéleti tevékenység, illetve a közcélú tevékenység támogatására, egyesület esetén őt, nyilvántartásba vett egyház esetén akár tíz évre.

Itt fontos felhívni a figyelmet arra, hogy amennyiben bejegyzett egyházzá egy egyesület úgy válik, hogy lemond az egyedi támogatások lehetőségéről, akkor kizárólag az szja-egyszázalékokon keresztül tud támogatást szerezni. Az első lényeges különbség a bejegyzett egyháznál található, itt ugyanis az államnak már a javaslat szintjén is jelentkezik a pozitív kötelezettsége, amely értelmében az állam az szja-egyszázalékokhoz kapcsolódóan köteles kiegészítő támogatást nyújtani.

A bevett egyház a státuszát az állammal kötött átfogó megállapodással nyeri el. További követelmény ezzel kapcsolatban mindössze annyi, hogy bejegyzett egyház legyen. Ezen egyházi forma vonatkozásában már az állam pozitív kötelezettsége teljes, az államnak kötelezettsége költségvetési támogatásban részesíteni a hitéleti és közcélú tevékenységével összefüggésben. Ezen a szinten kellene visszaállítani azokat az egyházakat, akikről a bevett egyházi státuszt a Fidesz elvette, látható azonban ennek a pénzügyi vonatkozása, tekintettel az állami kötelezettségekre.

(16.20)

Ezek alapján tényleg minden kétségen felül áll, hogy a hitélet a Fidesz számára pénzkérdés. Külön is ki kell emelni, hogy az állam számára a javaslat előírja a támogatási kötelezettséget a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek részére, azonban csak közcélú tevékenység végzésére. Az alapvető különbség tehát a támogatás tekintetében a hitélethez és nem a közcélú tevékenységhez kötődik. Az Emberi Jogi Bíróság döntésében felhívta a figyelmet arra, hogy az állam a különböző vallási közösségek vonatkozásában nem folytathat olyan gyakorlatot, amely a

vallási közösségek között valamilyen szempontok alapján diszkriminál. Jelen esetben azonban az állam pontosan ezt teszi, mivel valamely vallási közösségek vonatkozásában, a bejegyzett, bevett egyházak esetében a hitéleti tevékenységet is támogatja állami forrásokkal, míg a többi szervezeti forma vonatkozásában erre kizárólag az szja 1 százaléka szolgál. Így az állam a hitéleti kérdésekben diszkriminál, amely a vallási egyesületek vonatkozásában sem indokolható teljeskörűen, annak ellenére, hogy egy minimális türelmi idő indokolt, a nyilvántartásba vett egyházak vonatkozásában azonban egyáltalán semmilyen indok nem hozható fel a támogatás megtagadására. Az állam egyértelműen hitéleti kérdésekben foglal állást, egyeseket fontosabbnak, másokat kevésbé fontosnak minősít, és a vallás- és lelkiismereti szabadsághoz tartozó intézményvédelmi kötelezettségét sem teljesíti, hiszen a hitéleti tevékenységet nem támogatja.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A fent elmondottak alapján a javaslat számunkra elfogadhatatlan, elsősorban azért, mert azon egyházaknak nem adja vissza a bevett jogi státuszt, akik jogsérelmét már az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is több ízben megállapította, úgy, hogy jogfosztásuk ráadásul kártérítési kötelezettséget is megalapozott. Másodsorban azért, mert egyértelmű a javaslat, hogy a Fidesz számára az általa nem kedvelt egyházak csak pénzügyi terhet jelentenek, emiatt azonban a hitéleti tevékenységek állami támogatása elmarad egyes vallási közösségeknél, így a szabályozás indokolatlanul és védhetetlen módon diszkriminál egyes vallási közösségek között. A diszkriminációtilalomnak a lelkiismereti és a vallásszabadsághoz való megjelenése követelmény, amelyre az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is felhívta a figyelmet.

Összefoglalva tehát az mondható el, hogy bár a javaslat tartalmaz előrelépéseket, például a bírósági út biztosítása, közbenső státuszok biztosítása, azonban a legfőbb problémákat, mint például a vallási alapú diszkrimináció, jogfosztott egyházak kárpótlása, nem orvosolja, azokhoz nem nyújt semmiféle segítséget.

Eppen ebből adódóan a mi frakciónk ezt az előterjesztést nem fogja támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan már említették ellenzéki képviselőtársaim, az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat mindenféleképpen tartalmaz üdvözlendő elemeket, azonban szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának, illetve az Alkotmánybíróság egybehangzó véleményének kellett megállapítania azt, hogy

az előző és még hatályos szabályozás súlyosan jogsértő, diszkriminál és nem méltó egy európai jogállamhoz, nem méltó egy európai uniós tagországhoz.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Kérdéseket szeretnék önöknek feltenni, mert hat éve húzódozó vita végére tesz pontot bizonyos elemeiben ez a törvénymódosító javaslat, ami azonban a Magyar Liberális Párt egybehangzó véleménye szerint egyáltalán nem elegendő. Amikor hazai civilek, az ellenzék, egyházi személyek tették szóvá a törvényi szabályozás jogsértő mivoltát, akkor önök mire vártak, miért nem módosítottak? Miért nem vették észre, hogy a jogállami normák biztosítása a vallásszabadság területén is nagyon fontos? Miért kellett ahhoz beavatkoznia az Európai Bíróságnak? Miért kellett ahhoz Strasbourg-nak határoznia, hogy jogorvoslatot nyerjen a Magyar Evangéliumi Testvérközösség súlyosan hátrányos megkülönböztetése? Önök arra használták fel az elmúlt hat évet, hogy privilégiumokat osztogassanak a kormánynak tetsző vallási felekezeteknek, ezzel párhuzamosan pedig jogfosztottságban tartották azon honfitársainkat, akik nem nyerték el a parlamenti többség szimpátiáját. Erről szólt 2012 óta a vallásszabadságnak nevezett rendszer a nemzeti együttműködés rendszerének keretén belül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök a törvénymódosító javaslat indoklásaként a lelkiismereti és vallásszabadságra hivatkoznak, ugyanakkor rendre kereszténydemokráciának nevezik azt a rendszert, amelyet európai társaink kizárólag a jogállami normák folyamatos megsértéseként és a kormány értékrendjének a többségi társadalomra való ráerőltetéseként tudnak csak értelmezni. A kezemben tartom a még hatályos törvényt (*Felmutatva:*), ez a törvény nem pusztán jogfosztottságban tartotta honfitársaink bizonyos csoportjait, de akadályozta őket karitatív tevékenységük folytatásában. Ez a törvény hátráltatta őket akkor, amikor egyébként állami feladatok és állami intézményrendszer által ellátandó feladatok, szociális kötelezettségek átvállalását is magukra vállalták, tettek ezt emberbaráti szeretetből.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Milyen módon kívánják kárpótolni azokat a vallási közösségeket, amelyeket ez a 2012-es törvény súlyosan diszkriminált? Milyen módon kívánják biztosítani azt, hogy ezek az egyházak, és gondolok itt legfőképpen a Magyar Evangéliumi Testvérközösségre, az elmúlt, elveszített hat év küzdelmeit vissza tudja nyerni, és stabilan tudjon tovább működni? Szeretném továbbá megkérdezni önöktől, hogy amikor lelkiismereti és vallásszabadságra hivatkoznak, akkor miért hirdetik mindennapos tevékenységük során a kereszténység elsőlegességét a többi világvallással szemben.

Az előttünk fekvő módosító javaslat több pontján egy fair szabályozás. Vitatkozhatnánk számokon, vitatkozhatunk azon, hogy vajon az adófizetők jó szándékából származó egyszázalékos szja-felajánlásoknak van-e köztük az egyházi státusshoz vagy nincsen. Vitatkozhatnánk arról, hogy hány éve kell működnie egy egyháznak, illetve mekkora létszámmal kell rendelkeznie egy egyházközösségnek ahhoz, hogy bevett

egyház legyen. Vitatkozhatunk arról, hogy milyen egyházi jogi státuszok vannak és milyenek nincsenek. Ami azonban Európában nem képezheti vita tárgyát, az a lelkiismereti és vallásszabadság, az egyenlő méltóság és az egyenlő bánásmód elve, és ez az, amit önök az elmúlt hat év során elvittak bizonyos vallásközösségektől, és sajnos a jelenlegi szabályozás még mindig nem elegendő, bár ahogyan említették már képviselőtársaim, valóban igaz, hogy tartalmaz olyan elemeket, amelyek előremutatóak.

Szeretném végezetül megkérdezni, hogy miért kellett az Emberi Jogok Európai Bíróságának beavatkozása és nyomásgyakorlása a magyar kormányra annak érdekében, hogy legalább a minimális előrelépéseket megtegyék. Miért nem veszik észre, hogy Európában élünk? Miért nem veszik észre, hogy úgy a személyeket tekintve, mint a vallási és társadalmi közösségeket tekintve, egyenlő bánásmódban kell részesülnünk?

Sajnos azt kell mondjam, hogy a jelenlegi törvényt változtatlanul nem tudja biztosítani, annak ellenére, hogy mindenféleképpen előrelépés, hogy már nem a parlament kíván határozni arról, hogy melyeket nyilváníthatunk egyháznak, illetve melyeket nem. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Rónayné Slaba Ewa Maria lengyel nemzetiségű szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt. Parancsoljon!

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA MARIA nemzeti-ségi szószóló: Szanowny Panie Marszałku, szanowni posłowie, szanowni rzeźnicy, witam wszystkich bardzo serdecznie. Panie Marszałku, dziękuję za udzielenie mi głosu.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Szeretettel üdvözlök mindenkit. Elnök úr, köszönöm, hogy kaptam szót. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosítására vonatkozó T/3618. számú javaslat tekintetében érintettséget érez. A bizottság 2018. november 26-án 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül, egyhangúlag döntött arról, hogy csatlakozik a törvényjavaslat részletes vitájához és esetleges módosító javaslatait megfogalmazza.

Általánosságban elmondható, hogy a legtöbb magyarországi nemzetiség életében a vallás fontos szerepet tölt be, a nemzetiségi identitástudat szerves, elidegeníthetetlen részét képezi.

(16.30)

A 2011. évi magyarországi népszámlálás adatai szerint a vallásról megkérdezett 644 623 fő vallotta

magát a 13 magyarországi nemzetiség valamelyikéhez tartozónak, és közülük csupán 8353 fő tartotta magát ateistának, ami az említett létszám csupán 1,3 százaléka. A nemzetiségi tudat és a nemzetiségi hagyomány csak akkor öröklődhet generációról generációra, ha az egyre újabb nemzedékek is beleszülehetnek abba és megismerhetik azt. Felelősséget kell vállalnunk az ifjabb nemzedékek neveléséért is. A diaszpórában élő nemzetiségek esetében az átörökítés három legfontosabb színtere a család, a nemzetiségi iskola és a nemzetiségi vallási közeg.

Nekünk, a magyarországi nemzetiségek tagjainak igen kedvező és fontos változást fog eredményezni a törvénymódosítás-tervezet elfogadása, hiszen ezt követően a 19/A. § alapján a nemzetiségi önkormányzat az általa fenntartott nevelési-oktatási intézményben - törvényben meghatározott módon - hitéleti oktatást szervezhet majd, aminek a költségeit az érintett egyházzal kötött megállapodás alapján az állam fogja állni. Mindez azt jelenti, hogy az állam valóban olyan értéknek tekint a nemzetiségek kultúrájára és vallási hagyományaira, amelynek őrzése és átörökítése közérdek, erre való tekintettel pedig a továbbiakban nemcsak a nemzetiségi oktatás, hanem az ennek keretében szervezett hitoktatás költségeit is fedezni akarja.

A magyarországi nemzetiségek szerencsésnek mondhatják magukat itt, Magyarországon, mert a magyar jogrend, az Alaptörvény és az Alaptörvényben megfogalmazott elveket a hétköznapi gyakorlatban alkalmazó törvények nem csupán az egyéni emberi jogokat részesítik védelemben, hanem a kollektíven gyakorolt közösségi emberi jogokkal is foglalkozik. Idézek egy példát az Alaptörvény Nemzeti hitvallásából: „Valljuk, hogy az egyéni szabadság csak másokkal együttműködve bontakozhat ki. Valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet, összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet.” További jó példa erre a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény most tervezett módosítása, amely a kollektív jog gyakorlását nem pusztán lehetővé teszi, hanem anyagilag is támogatja azt.

A módosítás az egyenlő bánásmód elvére tekintettel valódi egyenlőséget teremt az egyházak között, ugyanakkor megtartja az összhangot az Alaptörvényvel, amely a Nemzeti hitvallásban szerepel: „Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét. Becsüljük országunk különböző vallási hagyományait.” A módosítást követően az állam támadhatatlan módon alakíthatja ki a hozzáállását az egyes vallásokhoz, tekintetbe véve azok tényleges társadalmi súlyát és jelentőségét.

A magyarországi nemzetiségek vallásai is a kereszténységhez köthetők. A Központi Statisztikai Hivatal 2011-es népszámlálási adatai szerint a vallásos nemzetiségiek között a római katolikusok voltak a legtöbben. Nem is olyan régen, két hete azokról az időkről beszéltem önök előtt, amikor Lengyelország 123 éven át nem létezett Európa térképén.

Most példaként kell megemlítenem azt a nemzet-megtartó szerepet, amit akkor, illetve a XX. század '80-as éveiben is játszott a lengyel egyház. Éppen Karol Wojtyła, a leendő pápa biztatta azzal a híveket, hogy „ne féljete”. Leginkább az egyház köré gyűltek össze azok az emberek, akik e korszakokban pozitív változásokat indítottak el a nemzet történelmében. Elegendő itt akár csak a Magyarországon is ismert Popieluszko atya nevét megemlíteni, aki a hit és a szabadság nevében szenvedett vértanúságot. Az egyház volt az az erő, amely mindig is kisebb és nagyobb közösségeket hozott létre, amely évszázadokon át fenn tartotta egy jobb jövő bekövetkeztébe vetett hitet és reményt.

Emlékszem, hogy mintegy 30 évvel ezelőtt, amikor Magyarországra érkeztem, és az egyik vasárnap elmentem a szentmisére az egyik budapesti templomba, megrettentem az üresség látványától, amivel ott szembesültem: rajtam és néhány idős hölgyön kívül senki sem tartózkodott a templomban. Megmagyarázták nekem, hogy mindez annak az erkölcsi pusztításnak az eredménye, amit a kommunistáknak sikerült véghez vinniük az uralmuk alatt Magyarországon. Őszintén bevallom, hogy mindez ijesztő és egyúttal szomorú benyomást tett rám. Arra is emlékszem, hogy a lányom Lengyelországban lett elsődöző, mert itt nem volt lehetősége hittanórára járnia. Szerencsére mindez már a múlté. Azóta sok minden a javára változott Magyarországon.

E törvényjavaslat kapcsán érdemes felidézni, hogy Lengyelország és Magyarország az elmúlt évszázadokban a keresztény Európa védőbástyái voltak, és jelenleg is ezt a szerepet töltik be, de napjainkban már más eszközöket használnak ehhez: például törvényeségi úton biztosítani a hitélet gyakorlását. Természetesen a hithez való viszonyulás az egyén magánügye, de a nemzetközösség vagy egy nemzetiségi közösség nem feledkezhet meg arról, hogy milyen kultúrából nőtt ki, és nem fordíthat hátat az értékek és hagyományok több évszázados sajátos tárházának. Európa polgáraiként emlékeznünk kell a kitűnő politikus, az Európai Unió egyik atyjának tekintett Robert Schuman kijelentésére: „Európa vagy keresztény lesz, vagy egyáltalán nem lesz.”

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a hozzászólásomban megfogalmazott érintettség alapján csatlakozik a törvénymódosító javaslat részletes vitájához. Köszönöm, hogy meghallgattak. Dziękuje za uwage! (Taps.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek, elsőként Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, két percben.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azért az mégiscsak felháborító, amit Arató képviselő úr és Korózs képviselő úr előadott az Országgyűlés előtt, hogy mi a pénz meg a szavazatszerzés kapcsán próbáljuk az egyházakat támogatni. (Korózs Lajos: Persze, igen!) Ugye, mondják ezt abból a frusztrációból adódóan... - egyrészt ezt

nyilván vissza kell utasítanom, mert ez alávaló állítás, és egyáltalán nem igaz, azért van ez a frusztráció, mert önöknek nincs mondanivalójuk az egyházaknak, mert önök leépítették a saját idejükben az egyházak támogatását, és mert önök kormányzati szerepből semmilyen lépést nem tettek a bizniszegyházak ellen, semmilyen fellépést nem kezdeményeztek a bizniszegyházak ellen. Itt azt mondta, hogy egyházi iskoláknak a finanszírozása valamiféleképpen három-négyszeres többletet mutat. (Korózs Lajos: Még a bőrük alatt is pénz van.) Az Állami Számvevőszék éves zárszám- adása minden évben kimutatja azt, hogy még egyenlegrendezés vár a kormányra minden évben az egyházak felé, tehát nemhogy többlet kaptak volna, semmi ilyenről nincs szó, a vatikáni megállapodás alapján jár ez a számukra.

Az, hogy itt most Iványi-lobbistákat hallhattunk, hiszen önök azt mondták, hogy az Országgyűlésnek nem tiszte eldönteni politikailag, hogy ki lehet egyház, ki nem, önök mégis egy darab egyházért, egy lelkipásztorért kezdtek el itt lobbizni mind a hárman Arató képviselő úrral.

(16.40)

Azt gondolom, hogy amikor egy katolikus vagy egy protestáns vezető megszólal valamilyen politikai ügyben, akkor önök elsőként tiltakoznak, hogy milyen módon, milyen alapon politizál az az illető egyházi vezető. Ugyanakkor, ha Iványi Gábor bármilyen módon megszólal és mondjuk, azt találja mondani, hogy börtönbe küldené a kormányt vagy hogy sátáni a miniszterelnök - ezek az ő idézetei -, akkor önök pajzsra emelik, tapsolnak neki, és azt mondják, hogy ez teljesen helyén van, hogy ezeket állítják.

Azt szeretném mondani, hogy ne csak ezt kérdezzék meg tőle, és ne csak tőle tájékozódjanak, hiszen Iványi Gábor egyháza 2 milliárd forintos kártérítést kapott a strasbourgi bíróság ítélete nyomán, illetve egy külön köznevelési szerződésben az ő iskolái vagy köznevelési intézményei is megkapják azt a kiegészítő támogatást külön köznevelési szerződés alapján (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.), ami egyébként jár más egyházaknak. Majd folytatom, köszönöm.

ELNÖK: Herczeg Tamás képviselő úr, Fidesz, két percben!

HERCZEG TAMÁS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! A pénzéhség, illetve a szavazatmaximalizálás mellett szerintem tulajdonképpen csak egy dolog csúfította el a törvényjavaslatról szóló vitát: az, amikor Nacsa Lőrincet álkereszténynek nevezte Arató képviselő úr. De egyébként annak örülök, hogy úgy tűnik a mostani hozzászólás alapján, hogy nemcsak kormánypártok, hanem egy ellenzéki párt is elfogadásra méltónak gondolja ezt a valóban fontos jogszabályt is.

A nemzetiségi szószóló asszony felszólalása közben jutott eszembe, hogy Békéscsaba idén ünnepli várossá nyilvánításának 100. évfordulóját, és 300 évvel ezelőtt szlovák evangélikusok telepítették. Én katolikusként is hálás vagyok ezért.

Különleges, hogy Arató képviselő úr fölvetette, hogy a tordai országgyűlésben 450 évvel ezelőtt valóban abszolút világraszólóan toleráns döntést hoztak akkor, de négy vallás egyenjogúságáról döntöttek ott. Csak annyit még, hogy ahol lehet, ez a törvény megpróbál egzakt, normatív szabályozást hozni.

Bósz Anett képviselőtársamnak mondanám, hogy van, ahol valóban nem lehet. Tehát van, ahol a történelmi és társadalmi szerepüknek, társadalmi elfogadottságuknak, beágyazottságuknak, szervezethezességüknek és az általuk hagyományosan végzett közéleti tevékenységük során szerzett tapasztalataiknak megfelelő módon lehet valamilyen módon állást foglalnia a parlamentnek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Bósz Anett képviselő asszony, két percben!

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Egészen röviden szeretnék reagálni az önök felvetéseire. Nagyon helyes, ha a jogalkotó mindent megtesz annak érdekében, hogy különböző közösségek ne adóelkerülés céljából alapítsanak egyházakat, és ismerjük is ezeket a jelenségeket, ismerjük ezt a jelenséget ebben az országban.

De azt gondolom, hogy amikor egy vallási közösség évtizedek óta bizonyosságot tesz arról, hogy különböző társadalmi és karitatív feladatoknak eleget tesz egyébként, hitéletet folytat, és olyan közösséget biztosít, amely elesetteknek kezet nyújt akkor, amikor már senki sem nekik, akkor nincs okunk azt feltételezni, hogy nem valamifajta szándékos diszkrimináció éri a Magyar Evangéliumi Testvérközösséget.

Tehát nem mosnám össze ilyen értelemben a biznisz egyházakat akár az Evangéliumi Testvérközösség ügyével, akár jelen pillanatban alakuló kis egyházakkal, amelyeknek egyelőre még nem ismerjük a tevékenységét. Úgyhogy azt gondolom, helyénvaló megemlíteni egy súlyosan diszkriminált kisegyházat, amely az elmúlt hat évben nagyon nagy nehézségekkel küzdött, és nem véletlenül ítélte meg a strasbourgi bíróság ezt a 2 milliárd forintot, ami még mindig elmarad attól az összegtől, amitől ők elestek a korábbi szabályozás miatt.

Úgyhogy szerintem ezt fontolják meg, kedves kormánypárti képviselőtársaim. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselői felszólalás: Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Nem szeretnék visszaélni a Ház bizalmával, ezért a normál időkeretet nem fogom kimeríteni, de a két

perc kevésnek bizonyult arra, hogy reagáljak ellenzéki képviselőtársaim mondanivalójára.

Azt szeretném mondani, hogy a metodista egyház a bevett egyházak része, és benne van a 32 bevett egyházban, benne van a jelenleg hatályos törvény mellékletében is, ahonnan Iványi Gábor egy nap fölállt, kilépett és megalapította saját egyházát. Miért kéne ettől automatikusan neki bármilyen pluszjogosultságokat kapni, amikor az egyház, aminek a hitelvei, a történelmi működése, a hívei megtalálhatók a metodista egyház keretein belül? Ugyanott van, az őt megillető helyen van a metodista egyház.

Iványi Gáborról azért mondjuk el a jegyzőkönyv kedvéért, hogy ő volt az, aki Nobel-békedíjra jelölte Soros Györgyöt. *(Derűtség az ellenzéki padsorokban.)* Tehát ez azért sok mindent elmond a működéséről és a politikai hozzáállásáról.

Még egyszer elmondom: önök mindenki mást, aki például a kormánypártokkal hasonló retorikában vagy valamilyen kormányzati intézkedést támogatóan felszólal az egyházak vezetői közül, azt önök rögtön elítélik, és rögtön a tévében meg a közösségi oldalakon elmondják, hogy milyen alapon mer beleszólni az egyház a politikába, milyen alapon maradjon a cipész a kaptafánál, miért politizál az egyház. Ugyanakkor, ha Iványi Gábor, ő egyedül teszi ezt, akkor nyilvánvalóan véletlenül pont arra jár az összes balliberális média kamerája, mikrofonja és fotósa. Tehát azt gondolom, hogy ez a kettős mérce önöktől nem helyénvaló és nem szép.

Térjünk vissza oda, hogy ugyanazokat, ahogy említettem, a köznevelési szerződés alapján megkapja a Magyar Evangéliumi Testvérközösség. Nem szeretnék erről több szót szólni. Azaz egy dologra szeretnék még reagálni, ami megütötte a fületem Bósz Anett képviselő asszony felszólalásában, hogy mi milyen alapon gondoljuk azt, hogy itt a kereszténység élvezhet valamiféle előnyt vagy a kereszténységre építjük a kereszténydemokráciát - benne is van a szóban.

Képviselő asszony, Európa a kereszténységre épült, a keresztény vallásra és a keresztény kultúrára. Alaptörvényünk elismeri a kereszténység nemzetmegtartó szerepét. Szent István volt az, az első királyunk, aki a keresztény Európához kötötte Magyarországot. Azért, mert ezen a kontinensen a kereszténység hozta el azt a kultúrát, gazdagságot, tudományt, amit egyébként az elmúlt évszázadig tapasztalhatunk. Azért, mert Európa keresztény gyökerei vitathatatlanok, és azért, mert az itt élő emberek többsége, aki itt magát vallásosnak mondja, 99 százaléka Magyarországon a keresztény felekezetek valamelyikéhez tartozónak mondja magát.

Ilyen alapon nem lehet más... - persze, hogy vannak más világvallások, öt nagy világvallásról beszélünk, de a világ más égtájain vannak jelen ezek a vallások. Itt, Európában és Közép-Európában a kereszténység az, amely évszázadokon keresztül megtartotta ezeket a nemzeteket, felemelte ezeket a nemzeteket, és mi azt gondoljuk, hogy ez ennek a kontinensnek a jövője is, és nem az az önfeladás, amit a vezér-szónoki felszólalásomban említettem, hogy sorra

előre levesszük a keresztek, és megszüntetjük az útszéli betlehemeket és karácsonyi vásárokat és keresztek, és azt gondoljuk, hogy ez a helyes magatartás és ez a helyes testtartás.

Szerintünk az a helyes testtartás, hogy az egyházakkal társadalmi szövetséget kell kötni, mert az egyházak munkája értékteremtő és fontos. Szerintünk az a helyes testtartás, hogy tiszteletben kell tartani és el kell ismerni azt a keresztény kultúrát, amire ez az ország és ez a kontinens épül, és ezt védeni kell. Ez is most már az Alaptörvényünk része, hogy ezt az önazonosságunkat és keresztény kultúránkat védendő belekerült az Alaptörvénybe, hogy ez mennyire fontos és mennyire az állam szerveinek is feladata ennek a védelme. Azt gondolom, hogy idehozni azt, hogy milyen alapon a kereszténység lett itt... - ez egy történelmi tény. Szent István így döntött és helyesen döntött, ezért kapta meg anno a római pápától a koronát, amely öntől 80 méterre itt látható.

Érdekes néha ebbe a történelmi kontextusba behelyezkedni, ha már olyan szerencsések vagyunk, hogy ilyen helyen dolgozhatunk és ilyen, ma is fontos dolgokat láthatunk itt az Országgyűlésben vagy a Parlament épületében. Azt gondolom, hogy ezt nem szabad megkérdőjelezni, és akkor kerülünk veszélybe, és akkor kerül az identitásunk meg az egész európai életmódunk, kultúránk veszélybe, ha ezekről elkezdünk tagadói módon beszélni, és ha ezeket az értékeket elkezdjük megkérdőjelezni. Robert Schuman nem véletlenül mondta azt, hogy Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz. Az elmúlt 60-70 évben is Európában minden politikai innováció kereszténydemokrata politikusokhoz fűződött. Az Európai Unió mint gazdasági közösség mint a béke fenntartására létrejött közösség is kereszténydemokrata politikusokhoz fűződött.

Azt látjuk, hogy értékalapon, értékmegőrzéssel, a közösséget fontosnak gondolva politizáltak ezek az emberek. Pontosan azért tudtak létrehozni olyan politikai innovációkat, mint amilyen az Európai Unió, és szerintünk ez egy igenis védendő érték, és szeretném azt, hogyha ezek nem kerülnének időről időre megkérdőjelezésre a balliberális politikusok által. És próbáljanak önök is elragaszkodni attól az SZDSZ-es szellemi örökségtől, ami az egyházakat egyfajta ellenségnek tekintette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdem, hogy kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem államtitkár urat, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:) Jelzi, hogy nem.*

(16.50)

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3613. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Azbej Tristan államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a kormány építésügyi, bürokráciacsökkentési intézkedéseinek újabb mérföldköve. A kormány még 2015-ben fogadta el az építésügyi átalakítását célzó intézkedési tervről szóló kormányhatározatot, amelyben kijelölte azokat a feladatokat, amelyek hozzájárulnak az építésügyi bürokrácia egyszerűsítéséhez, egyben a minőségi építéssel fejlődéséhez.

A kormányhatározatot követően a legjelentősebb intézkedések közül csak párat fogok itt kiemelni. 2015 végén az építésügyben bevezetésre került az egyszerű bejelentési eljárás, amely leginkább családi építkezések megvalósulásán segített és segít, mivel jelentősen lerövidült az eljárás időtartama, az eljárásban csökkent az állampolgárok felelőssége, egyúttal megnövekedett a tervezői felelősség.

2016-ban megszületett a településképző védelméről szóló törvény. Ezzel a településképző védelme és a településrendezés új alapokra került. Ezzel egy társadalmi konszenzuson alapuló, a polgárok által formált és az önkéntes jogkövetésen keresztül betartott, közérthető, a helyi kultúrát megőrző szabályozás vette kezdetét Magyarországon.

A települési arculati kézikönyvek és a településképző rendeletek 2017-ben elkészültek. A kormány a kisebb és szegényebb településeknek ehhez 1 milliárd forint támogatást adott.

2017 tavaszán megszületett a Magyarország versenyképessége javítása érdekében történő egyes törvények módosítása, amely lehetővé tette a megyei és települési önkormányzatok számára az ingyenes digitális földhivatali alaptérképhez való hozzáférést. A megyei és települési önkormányzatok tervezési költsége több millió forinttal csökkent, s mivel e tervek jelentik az alapját a beruházásoknak, áttételesen hozzájárul a beruházások gyors megvalósításához.

Így érkeztünk el a bürokráciacsökkentés utolsó, mégis egyik legfontosabb mérföldkövéhez, a területrendezési tervek megújításához. A területrendezési törvény rendelkezései a legfontosabb eszközei mind Magyarország országos jelentőségű értékei megóvásának, mind az önkormányzatok településrendezési feladatai koordinálásának.

A Miniszterelnökség által előkészített új területrendezési törvénnyel a kormány és az Országgyűlés irányt mutat, keretet szab minden Magyarországon megvalósuló beruházás számára, tekintettel arra,

hogy a területrendezési és a településrendezési tervek határozzák meg az ország egyes térségei és a települések területfelhasználását, így azt, hogy hol mit és milyen feltételekkel lehet megvalósítani. A korszerű területrendezéssel Magyarország versenyképessége jelentősen erősödik.

A törvényjavaslat bizonyára ismerős lehet sokuk számára, mivel azt az Országgyűlés 2017 végén megtárgyalta, de zárószavazásra nem került sor, azt a választást követően újonnan felállt parlamentre bízta. Az eltelt időszakban a törvényjavaslatot felülvizsgáltuk, egyszerűsítettük, összesen 14 övezetet, azok túllontúl részletes szabályaira tekintettel, miniszteri rendeletben kívánunk megállapítani. Ezeket kivül számos területfelhasználási szabály is alacsonyabb jogforrási szinten kerül majd megállapításra. Az ország számára legfontosabb védendő értékeket viszont mind megtartottuk a törvényben.

Tisztelt Ház! Az eltelt időszakban a területrendezési törvényjavaslatához kapcsolódóan egyre nagyobb hangsúlyt fektettünk a különböző ágazati nyilvántartások megfeleltetésére, mivel ezek összhangjának hiánya számos beruházást lehetetlenít el vagy késleltet. Ezért új elemként bekerül az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása, miszerint az ágazatok számára kötelezettség, hogy nyilvántartásaikat egy évben belül összhangba kell hozniuk a földhivatali nyilvántartással. A jelen törvényen túlmutatóan végső célunk, hogy az önkormányzatok és a beruházók egyetlenegy csatornán keresztül közhiteles módon tudjanak tájékozódni minden ágazati feltételről, amelyek a fejlesztéseiket befolyásolják.

A jelen törvényjavaslatnak az egyik legnagyobb újítása, hogy szabadon, digitálisan hozzáférhetően, az ingatlan-nyilvántartási térképpel kompatibilis módon ábrázolja a legfőbb védelmi értékeket és a fejlesztési szándékokat. A törvényjavaslat tehát az építésügyi bürokráciacsökkentés egyik legfontosabb része az alábbiak szerint: átállunk a digitális ingatlan-nyilvántartási alaptérkép használatára. Az elavult, pontatlan alaptérképeket felváltja a digitális földhivatali alaptérkép.

A területrendezési és a települési tervezés ezentúl egységes alaptérképen fog megtörténni, amelynek előnyei, hogy a tervek jobban meg fognak egymásnak felelni, ami gyorsabb és olcsóbb tervkészítést eredményez, nagyobb összhangot, amely végeredményben a beruházások és egyéb fejlesztések gyorsabb megvalósulását eredményezi.

Három, törvénnyel elfogadott területrendezési terv, az országos, a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet és a budapesti agglomerációs terv helyett egy darab tervtörvény születik. A balatoni 43 darab vízpart-rehabilitációs miniszteri rendeletet e törvény elfogadását követően kivezetjük, helyette egy miniszteri rendelet szabályozza ezt a területet.

A törvényjavaslat előkészítése során csaknem ötszáz partnerrel, így az ágazatokkal, önkormányzatokkal, civil és szakmai szervezetekkel is egyeztetünk, és véleményeik beépültek a javaslatba, ezáltal kevesebb konfliktus, vita várható a megvalósítás során. Az eddigi

területhasználati szabályok rugalmasabbá válnak, ezáltal könnyebben elkészíthetők lesznek a települési tervek, amelyek a beruházások, közte a „Modern városok” program elemeinek egyik alapját jelentik.

Fontos, hogy a természetvédelmi, környezetvédelmi, épített környezeti értékek védelme nem csökken, sőt a legtöbb esetben erősödik is. A kevésbé értékes területeken a fejlesztések támogatása fog prioritást élvezni. A megyei önkormányzatok településkoordináló szerepét erősítjük, így a területfejlesztési források felhasználása is hatékonyabbá válik. Szerzett jogokat a törvényjavaslat nem von el, kártalanítási igény nem keletkezik.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Elnök Úr! Kérem, hogy szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a Magyarország és egyes térségei területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat általános vitája kapcsán azt mindenképpen érdemes leszögezni, hogy a területrendezés és a településrendezés a beruházások megvalósításának egyik igen-igen fontos eszközét képezik. 2010 óta Magyarországon a gazdaságfejlesztés és a munkahelyteremtés a kormányzati célkitűzések prioritásai között szerepel, így az ezekhez szükséges beruházások megfelelő területi igényének megteremtése is kulcskérdés az ország fejlődése, gazdaságfejlődése szempontjából. A gazdasági fejlődéssel együtt járó beruházások során pedig kiemelt figyelmet kell fordítani a természeti, táji és épített környezeti értékeink megóvására. Ennek a lehetőség szerint optimális egyensúlynak a megtalálásában van nagyon komoly szerepe a terület- és településrendezésnek.

A területrendezés célja, hogy Magyarország kiemelkedő természeti és kulturális értékeinek megőrzésével, mégis a gazdaság érdekeivel összhangban, a fenntartható fejlődést szem előtt tartva meghatározza az ország és egyes térségei hosszú távú harmonikus térbeli szerkezetét.

(17.00)

A területrendezés céljai a területrendezési tervek hierarchiáján és a településrendezési eszközökön keresztül érvényesülnek. Az országos területrendezési terv keretjellelű szabályozását a kiemelt térségi és megyei területrendezési tervek egészítik ki. Ezek együttesen közvetítik a települések felé az országos és térségi területfelhasználási döntéseket, természetesen nem elvonva a települési önkormányzatoknak azt

a jogát, hogy a végső telekmélységű területfelhasználási követelményeket, az építési feltételeket ők maguk hozzák meg.

A kormány 2015-ben elhatározta, hogy jelentős bürokráciacsökkentést fog kezdeményezni, illetőleg végrehajtani az építésügy területén is. Ahogy államtitkár úr is tett már az imént említést, ennek a folyamatnak egy első lépéseként 2015 végén az egyszerű bejelentés intézménye került bevezetésre, amellyel tulajdonképpen a 300 négyzetméter alatti építkezéseket, azaz a családi otthonteremtést kívánta segíteni a kormányzat.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az egyszerű bejelentési eljárással mind az engedélyezési idő, mind a tervezés költségei jelentősen csökkentek, elősegítve ezzel az olyan lehetőségek széles körű igénybevételét, mint például a családi otthonteremtési kedvezmény. 2016-ban az Országgyűlés elfogadta a településkép védelméről szóló törvényt, amellyel olyan rendszert kívánt létrehozni, hogy az építetők számára a legfontosabb építési feltételek egyszerűen, közérthető módon legyenek megfogalmazva, a településképi szabályok a helyi lakosság egyetértésével, konszenzuson alapuljanak.

2017 tavaszán szintén az építésügyi bürokráciacsökkentés jegyében, annak egy következő állomásként sikerült megteremteni a területrendezési és településrendezési tervek készítéséhez szükséges, ingyenes digitális földhivatali alaptérképekhez való hozzáférési jogosultságot. Jelenleg pedig Magyarország és egyes kiemelt térségei területrendezési tervéről szóló törvényjavaslattal zárul ez az úgynevezett építésügyi bürokráciacsökkentés, amely szintén az építésügy egyik mérföldkövének tekinthető, mivel ez fogja meghatározni az egyes térségek fejlesztési lehetőségeit, és tartalmazza a legfontosabb természeti, táji és épített környezeti védelmeket.

Bár e törvényjavaslat új törvénynek számít, tulajdonképpen három, hatályban lévő törvénnyel elfogadott területrendezési tervet fog egy törvényként egy csokorba rendezni, azaz az országos területrendezési tervet, a budapesti agglomerációs területrendezési tervet és a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési tervét. A törvényjavaslat előkészítése során a kormányzat ügyelt arra, hogy a védelmi szintek ne csökkenjenek, egyben a megszerzett építési jogok se kerüljenek elvonásra.

A munka alaposságát, azt gondolom, az is jól igazolja, hogy az előkészítés során a kormányzat csaknem 500 partnerrel, többek között az érintett önkormányzatok bevonásával, szakmai és civil szervezetekkel és természetesen különféle ágazatokkal is egyeztetett. Ennek megfelelően került aktualizálásra az ország és egyes térségeinek területfelhasználási rendszere, védelmi övezet és az ezekhez kapcsolódó szabályrendszer is.

A továbbiakban a legfontosabb módosításokról szeretnék röviden szót ejteni önöknek. Az országos területrendezési terv keretjellege erősödik, rugalmasabbá válik az alsóbb szintű tervezés, így a megyei területrendezési tervek és településrendezési tervek készítése könnyebb lesz.

Az e törvényjavaslatban megszületett országos elhatározások, legyen az egy közlekedési hálózati elem elhelyezése vagy akár az ökológiai hálózat telekmélységű meghatározása, bizonyos szabályok mentén pontosíthatók, így a törvény elfogadásával nem kerül lemerovítésre a területfelhasználási rendszer, és egy nagyobb volumenű beruházási elem területének esetleges megváltoztatása érdekében nincs szükség újabb és újabb törvénymódosításokra.

A budapesti agglomerációs területrendezési terv legnagyobb értéke talán az, hogy az amúgy is túlszűfolt agglomeráció teljes beépítését, a természeti értékek teljes felszámolását igyekszik megakadályozni. Az értékek védelme mellett viszont egy kiegyensúlyozott és mérsékelt fejlesztési lehetőséget is ad a területileg érintett önkormányzatok kezébe.

A jelenleg is hatályos 2 százalékos szabály megmarad, azaz az önkormányzatok a fejlesztésre szánt területeket ennyivel növelhetik a meglévő beépített területekhez képest. Emellett a törvényjavaslat meghatároz további 1 százalékos fejlesztési lehetőséget a zártkertek területén, lehetőséget adva ezzel az önkormányzatoknak, hogy az egykori zártkerteket fejleszthessék, és a megfelelő településüzemeltetési feladatokat is elláthassák.

A Balaton esetében a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési terve vagy közismertebb nevén a Balaton-törvény területfelhasználási rendszere talán a legösszetettebb. Balatoni emberként úgy vélem, hogy Magyarország egyik leginkább megbecsült és legnagyobb figyelmet kiváltó tájegységéről van szó, amelyet minden magyar állampolgár magáénak érezhet, legyen az helyi lakos vagy turista. A turizmus egy jelentős része a Balatonon és környékén koncentrálódik, ennek megfelelően erős a beruházási szándék, ugyanakkor a balatoni tájegység számos természeti értékkel is bír, amelyek megóvása, azt gondolom, közös feladatunk és közös érdekünk is.

A két tényező között kell a lehető legoptimálisabb, legegyszerűbb egyensúlyt megtalálni. A törvényjavaslat balatoni részéből egyértelműen kiolvasható, hogy a Balaton-part mindenkié. Ennek megfelelően a javaslat erőteljesen védi a közcélú, a turizmushoz és a szabadidő eltöltéséhez kapcsolódó területfelhasználásokat, létesítményeket. Védi a meglévő strandok és zöld területek, azaz a közparkok és közterek más célú területfelhasználását is.

A balatoni háttérterületek szabályai közül ki-domborodik a kertés, mezőgazdasági területek és a szőlő kataszteri területek védelme. A Balaton arculatát e gazdálkodási módok jelentősen meghatározzák, ezért e területeken az évszázadokra visszanyúló, a táj-karaktert erősen meghatározó területhasználatot kell támogatni.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a javaslat tartalmi összeállításáért és azért, hogy választóközretem székhelyével, Siófokkal kapcsolatos kérésünk meghallgatást nyert a kormánynál. Nevezetesen arról van szó, hogy még hetekkel ezelőtt a siófoki Fidesz-frakció vezetőjével személyes egyeztetést kezdeményeztünk az Innovációs és Technológiai Minisztériumban a siófoki képviselőtestület által elfogadott déli elkerülő út nyomvonalának törvényi szintű nevesítése érdekében. Úgy tűnik, hogy kérésünk meghallgatásra talált, és a kormány döntésének értelmében a siófoki déli elkerülő út nyomvonala bekerült ebbe a javaslatba. Úgy vélem, ez egy rendkívül fontos előrelépés az ügyben, hiszen így megkezdődhet az előkészítő munka az önkormányzat által kijelölt új nyomvonal tekintetében.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ahogy azt már korábban is említettem, a törvényjavaslat gerincét az országos, a budapesti agglomerációs és a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési terve alkotja, de ezeken kívüli további törvények kisebb-nagyobb módosítását is tartalmazza az előttünk fekvő javaslat. Ezek közül kiemelném a településkép védelméről szóló törvény módosítását, amelyre annak érdekében kerül sor, hogy az országos jelentőségű esztétikai értékkel bíró területek településképi védelme országos szintű keretszabályok keretein belül születhessen meg, amelyen belül természetesen települési önkormányzatok továbbra is meghatározhatják részletes a településképi döntéseiket, a követelményeket, elvárásokat.

A javaslat ugyanakkor magába foglalja a környezetvédelmi törvény módosítását is a meteorológiai mérőállomások tekintetében. Erre azért van szükség, mert a környezetvédelmi ágazatban egészen eddig nem került definiálásra a meteorológiai mérőállomások, azaz az obszervatóriumok kérdése. Így tulajdonképpen azt is mondhatjuk, hogy egészen eddig nem volt olyan jogszabály, amely az obszervatóriumok környezetében az építési feltételeket meghatározná.

A meteorológus szakma véleménye szerint a mérések biztonságát veszélyeztetheti a jelenleg még érvényben lévő szabályozás alapján történő építési tevékenység, erre egyébként szintén láthatunk konkrét példát az elmúlt években, többek között szintén választóközretem székhelyén, Siófokon. A jelen törvényjavaslat pontosan ezért vezeti a mérőállomás fogalmát, így a törvény elfogadása után kormányrendeletben lehet majd előírni a mérőállomások védőtávolságát és a részletes építési feltételeket egyaránt.

Az előttünk fekvő javaslatához kapcsolódik az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása is, amely szintén elengedhetetlen, mivel a különböző ágazatok közhiteles nyilvántartásai egész egyszerűen sokszor egymásnak is ellentmondanak, megnehezítve ezzel a különféle hatóságok intézkedéseit, illetőleg a beruházók elképzeléseit. Sok esetben ezek az ellentmondások csak a beruházások megvalósítási fázisában derülnek ki, és így sokszor megakadályozzák a tényleges kivitelezéseket.

Ezért rendkívül fontos, hogy a nyilvántartások közötti összhang végre megteremtésre kerüljön.

Sajnos, ilyen típusú esetre is tudnék példát említeni választóközretemből, konkrétan Zamárdi városából, ahol egy vállalkozás pontosan az ilyen és ehhez hasonló, ellentmondó ingatlan-nyilvántartási állítások, illetőleg adatok miatt volt kénytelen új telephelyet keresni, illetőleg új telephelyet létesíteni.

Összegezve tehát az eddig elmondottakat, úgy vélem, hogy a Magyarország és egyes kiemelt térségei területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat elkészítése jelentős előrelépés a terület- és településrendezésben, amely voltaképpen egy egységes keretet teremtve igyekszik szabályozni a gazdasági fejlődéssel együtt járó beruházások megvalósíthatóságának és a természeti, táji, valamint épített környezeti értékeink megóvásának egyensúlyát.

Ahogy korábban is említettem, a javaslat előkészítése során a kormányzat csaknem 500 partnerrel, többek között az érintett önkormányzatokkal, szakmai és civil szervezetekkel és természetesen az érintett ágazatokkal is tárgyalt a törvény tartalmi elemeiről. Ezért úgy vélem, hogy a javaslat vitáját megfelelő társadalmi egyeztetés előzte meg. Ennek tükrében tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy egy konstruktív vita lefolytatását követően szavazataikkal támogatassák az előterjesztésben szereplő javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Witzmann Mihály képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.10)

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy külön köszöntsem Füleky Zsolt helyettes államtitkár urat, aki a páholyban foglal helyet; köszöntöm őt azért, mert számos egyeztetésen, akár a Balatoni Szövetségnél, Balaton Fejlesztési Tanácsnál részt vett, és valóban, ahogy mind az expozéban, mind pedig Witzmann képviselőtársamnak a vezérszónoki felszólalásában elhangzott, széles körű társadalmi egyeztetés történt ebben a témában.

A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat vitájában vagyunk, és engedjék meg, hogy mielőtt a részletekre rátérnék, egy kis történeti áttekintést tegyek. Korábban, 2000-ben, 2003-ban és 2005-ben három külön törvény szerint, az OTRT-ben, a BKÜTRT-ben és a BATRT-ben szabályozták azokat az eljárási rendeket, azokat a területrendezési feladatokat, amit most ebben az egy törvényben határoznak meg. Indokként az általános indoklásban ilyeneket láthatunk, hogy különböző időpontban léptek hatályba,

szükséges volt ezeknek az összevonása, jogharmonizációs cél, az egyszerűsítés dominált, és ezenkívül megoldást jelenthet a gazdasági, földrajzi változásokra. Tehát szükségszerűnek látták, hogy ez egy törvényben kerüljön szabályozásra.

2017-ben, úgy, ahogy az expozéban is elhangzott, már a T/388. számú törvényjavaslat vitája megtörtént, benyújtották az Országgyűlésnek. Ezt megelőzte egy ötpárti egyeztetés is, és ott Hegedűs Lorántné képviselőtársam vett részt és tett javaslatokat, hiszen ő szakmáját tekintve építész, ő az, aki, úgy gondolom, hogy a frakción belül a legtöbb kompetenciával bír ahhoz, hogy a 388-asról és most a 3613-as törvényjavaslatról is véleményt alkosson. Ezért én külön egyeztettem vele, hogy mik azok a pontok, amelyben kérjük a kormányt, hogy gondolkodjon el, hogy biztos, hogy jó-e így minden, ahogy ebben lefektetésre került.

Attérnék az általános észrevételekre. Először is, láttuk és elhangzott szintén, hogy miniszteri rendeletekben kívánják a részletszabályokat meghatározni. Ezt problémásnak érezzük, pontosan azért, mert a kormányrendelet, miniszteri rendeletek már nem fognak a Ház elé kerülni, így azokról vita nem alakulhat ki, aggályait az ellenzék nem tudja megfogalmazni.

Ezt rendkívül aggályosnak tartjuk, pontosan azért, mert kevésbé lesz átlátható a rendszer, mint ha egy törvényben lett volna meghatározva. És amikor erre a vitára készültünk Hegedűs képviselőtársammal, akkor azt vettük górcső alá, hogy mi az, ami változott a korábban benyújtott 388-as és a mostani 3613-as törvényjavaslat között, és bizony van olyan, ami még a 388-asban szerepelt, de most ebben az újban már miniszteri rendelet hatálya alá teszik. Tehát ezt aggályosnak tartjuk, kérjük, fontolják meg, hogy ezeknek egy részét legalább a törvénybe beépítik, és így legalább a bizottsági szakaszban, a részletes vitában ki tudjuk fejteni álláspontunkat.

A következő olyan, amit szeretnék megemlíteni, az az új beépítésre szánt területek esetében a barnamezős beruházások preferálása. Oly módon szerepel, hogy amennyiben van arra lehetőség, hogy a barnamezős beruházásokon legyenek meg a fejlesztések, akkor azt kell preferálni, és kevésbé a zöldmezős beruházásokat. Viszont egy olyan kitétel van bent, hogy amennyiben ez aránytalanul magas költséggel jár, úgy barnamezősként valósulhat meg, tehát mehet a fejlesztés. A kérdés az, hogy ki fogja meghatározni, hogy mi az az aránytalanul magas költség, mert gyakorlatilag ezt most nem látjuk ebből a törvényből.

Még egy általános észrevétel, mielőtt a kiemelt részre rátérnénk: a bányatelekké nyilvánítás szabálya. Sem az expozéban, sem pedig a kormánypárti vezérszónoklatban nem hallottam erre vonatkozó kitétel. Aggályosnak tartjuk azt, hogy a bányatelekké való minősítés megtörténhet úgy, hogy az adott önkormányzat egy képviselő-testületi határozattal - ha még nem történt meg a teljes átminősítése bányatelekké az adott ingatlanak, akkor is elindulhat a folyamat, anélkül, hogy ez a településrendezési eszközökön keresztül át lenne vive. Tehát ha egy önkormányzat - és

itt csak Paks II. és Madocsa községet szeretném megemlíteni - úgy dönt, hogy engedélyezi ezt a kavicsbányát, akkor határozatot hoz, és majd egyszer elindul a folyamat, és majd hónapok vagy évek múlva kerülhet pont a végére. Ez tehát a másik olyan, amit rendkívül aggályosnak tartunk. Tudjuk, hogy kell sietni, mert hiszen indulnak a beruházások, de azért megvan mindennek a módja meg mindennek a helye. Egy képviselő-testületben nem mindig olyan szakemberek ülnek, akik ezt el tudják dönteni, a szakemberek nem véletlenül építészek, hogy ezeket meg tudják határozni. Én úgy gondolom, hogy a képviselő-testületekre ráruházni ezt a hatáskört, meglehetősen felelőtlen döntés.

Ahogy felépült a régi jogszabályi környezet, az OTRT, a BATRT és a BKÜTRT, akkor először most a budapesti agglomerációs településrendezési tervben két apró dolgot említenék meg. Javaslatunkra, tehát Hegedűsné képviselő asszony javaslatára ezen az ötpárti egyeztetésen volt arról szó, hogy a beépítésre nem szánt különleges terület beépítettsége az összteületnek 3 százalékát nem haladja meg. Nagyon jó az irány, köszönjük szépen, hogy ez belekerült. Annyit számolgattunk, hogy ez még mindig magas, de ez most már így egy gátat szabhat a nagyberuházásoknak, hogy ezeken a beépítésre nem szánt különleges területeken mekkora fokú legyen a beépítettség.

Szintén pozitívnak értékeljük azt, hogy nem változott, hogy a települések beépítésre szánt területének növekménye nem haladhatja meg a 2 százalékot, és a feltételek is szigorodtak. Tehát úgy gondoljuk, hogy itt a balatoni agglomerációs körzet tekintetében ezek pozitív elmozdulások a korábbi szabályozáshoz képest.

És akkor áttérhetünk a Balaton Kiemelt Üdülő-körzetre. Meglepően kevés szó esett a kempingekről, a kikötőkről... *(Korózs Lajos: Vajon miért?)* Hát, ez az, én is ezt kérdezem, és erre szeretnék majd kérdéseket feltenni, és nagyon bízom benne, hogy államtitkár úr majd válaszol, mert nagyon kerülték ezeket a témákat.

El is kezdeném akkor, milyen aggályaink merülnek fel. Említettem már a felszólalásom elején, hogy miniszteri rendeletekben, illetve kormányrendeletekben lesznek szabályozva, és találtunk olyat, ami egyszerre két területhez is tartozhat, tehát több minisztérium is majd közreműködik. A vízparti területek lehatárolása és a közcélú vízparti terület felhasználása és a partvédőmű esetében mi úgy értékeltük, mintha egyik része a területrendezésért felelős minisztériumhoz tartozna, a másik része pedig a vízszabályozásért felelős minisztériumhoz.

Nyilván azért, mert a tómeder ott van, és muszáj az, hogy külön minisztérium... De lehetett volna ez egyben, vagy a legjobb lett volna, ha erre a törvény keretein belül kerül sor. Azt is tudom, hiszen Füleky helyettes államtitkár úr elmondta, hogy erre azért van szükség, hiszen ezt a jogszabályt nehéz átvinni a parlamenten és a módosításokat megtenni, és könnyebb egy miniszteri rendeletnek a módosítása, ha ezek ebben lennének szabályozva, de azért azt gondoljuk, ezt

is át kellene gondolni, hogy vajon ez hogyan lehetne célszerűbb.

Sajnálatosnak tartjuk azt, hogy a törvényben a külterületi részekben a parttól 50 méterig eső területeket csak természetközeli, vízgazdálkodási, erdőterületbe lehetett volna sorolni. Ez a 388-as törvényjavaslatban benne volt, ez kikerült. Nagyon jó lett volna, ha ez továbbra is benn marad, hogy ezekre a célokra lehet ezeket a külterületi részeket abban az 50 méteres sávban elhasználni.

Továbbá szintén van egy ilyen meghatározás, és gondolom, az LMP-s képviselőtársaim erre nagyon ki fognak térni: a 2017-es törvényjavaslatban még szerepelt az, hogy a szennyvíz és a csapadékvíz Balatonba történő engedése tilos. Ez most ebben a törvényjavaslatban nincs bent. Többször átnéztük, nem találtuk, ha mégis benne van, akkor kérem államtitkár urat, erősítse meg, hogy Keszthelynél a továbbiakban akkor most be lehet-e engedni, mert eddig ugye tiltották volna.

(17.20)

A következő a hajózás és a kikötők. Itt is kormányrendeletben lesz majd ennek a szabályozása. Halkan jegyzem meg, szintén Keszthelyre kell elmenünk, hogy mi történik, de nemcsak Keszthelyen, hanem a további balatoni térségben. Ehhez kapcsolódna a csónakkikötők kérdése. Úgy emlékszem, nem tudom, helyettes államtitkár úr ezt meg tudja-e erősíteni, hogy a 2 kilométerenkénti 20 férőhelyes csónakkikötő ellen egypár polgármester felemelte a szavát. Például Siófok 17 kilométeres szakaszán nem biztos, hogy szeretnénk 8-20 férőhelyes csónakkikötőt. Azt gondolom, ezt esetleg át lehetne gondolni. A legnagyobb buktató ott van ebben a történetben, hogy lehet 20 férőhelyesnél nagyobb csónakkikötőt is létesíteni, amennyiben a természetvédelmi hatóság ezt nem tiltja. Viszont a jogszabályban most nincs bent, hogy mennyi a maximum. Akkor lehetett volna egy maximumot, hogy ne legyen 100 férőhelyes vagy 200 férőhelyes. Az van, hogy 20, ez az alsó határ, ezt 2 kilométerenként lehet, és ennél magasabbat meg akkor, ha hozzájárulnak.

Nagyon helyesnek tartjuk azt, hogy végre - és ez nagyon fontos - a 70. §-ban kimondták, hogy a Balaton mindenki számára történő elérhetősége egy közérdek. Nagyon fontos, és ennek nagyon örülünk, csak ezt kellene teljesíteni. Biztosítani kellene azt, hogy mindenki hozzáférjen a Balatonhoz, és végre olyan parti sétányokon sétálhasson mindenki, és ne apartmanházak - hopp, így egymás után - nőjenek ki a földből, amelyek elveszik a balatoni panorámát, és egy idő után már azt fogjuk látni, hogy így le vannak zárva a szakaszok.

Ehhez kapcsolódik szintén egy módosítás, amire szeretnék rákérdezni. A 388-asban még 10 méteres volt a vízparti sétány szélessége, ezt 5 méterre csökkentették. Azt gondolom, az indoklást elolvastam, én ezt nem tartom eléggé megalapozottnak. Bízom benne, hogy államtitkár úr erre majd válaszolni fog.

Szintén a 388-asban benne volt, hogy veszteglő lakhatási célú úszólétesítményt tilos a Balatonon tartani. Ez most nincsen bent. Ez azt jelenti, hogy akkor veszteglő lakhatási célú úszólétesítmény lehet majd a Balatonban, esetleg ezekben a csónakkikötőkben? Nem tudjuk rá a választ. Erre is szeretnénk választ kapni.

Zárásképpen, ahogy elhangzott az előterjesztő részéről, nem csak a területrendezési eszközök kérdése, egyéb más - de még egy dolgot elfelejtettem és rendkívül fontos, a kempingek. Most Balatonszemesen is éppen zajlik egy ilyen kempingrehabilitáció, csak utána már nem kemping lesz, hanem más. Most azt látjuk, hogy ugyan beírták önként, hogy kempingek más célra történő igénybevétele történhet zöldterületként legfeljebb 3 százalékos beépítettséggel vagy különleges területfelhasználási egységként. Így van bent, csak éppen van egy másik rendelkezés, hogyha az állam úgy gondolja, hogy neki kiemelt beruházása van, akkor egyébként nem kell. Mi így olvastuk ki a törvényből.

Erre visszautal az, hogy most fogadta el a parlament, és két hete vitáztunk arról, hogy egy új cég fog létrejönni, egy gazdasági társaság, amely majd ezeket a kiemelt turisztikai beruházásokat fogja felügyelni. Akkor ez már annak ágyazott meg? Tehát majd mindent kiemeltnek fogunk minősíteni, és egy idő után el fognak tűnni a kempingek, pedig én úgy látom és úgy tapasztalom, hogy a fiatalok és a családok körében igenis nagyon népszerű, sőt egyre népszerűbbek lesznek ezek a kempingek. Akkor most át fogjuk engedni, hogy ott további apartmanházak és egyéb olyan beruházások legyenek, amelyek egy bizonyos érdekeltségi kör kezébe tartoznak? Ez egyenesen felháborító.

Azt gondolom, hogy most befejezem, és majd fogok nyomni egy másik, a következő körben gombot, hiszen három olyan téma van még, amihez szeretnék hozzászólni, de nem kifejezetten ehhez kapcsolódik, hanem további törvények módosításához. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony.

Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, államtitkár úr az expozéban kifejtette, mind pedig kiemelten érintette Witzmann képviselőtársam is, aki a dél-balatoni régió egyik képviselője, és azt gondolom, kiválóan végzi a munkáját, és emiatt figyelemmel kísérte ennek a törvényjavaslatnak is az elkészítését, illetve az egységes térkép elkészítését. Azt gondolom, a részletes szabályozásokat és a törvény előrelépési lehetőségeit elmondták.

Én két szempontot szeretnék idehozni a Ház elé. Egyrészt üdvözljük azt, hogy itt egy komoly egységesítés, egy digitalizálás történt meg, ami a megyei önkormányzatoknak, a települési önkormányzatoknak

igen nagy megtakarítást fog eredményezni. Sokszor azért nem terveztek, sokszor azért nem kértek le ilyen terveket, sokszor azért nem készítették el a terveket, mert túl drága volt megszerezni. Ez mostantól számukra ingyenesen hozzáférhető lesz, és nagyon fontos, hogy egy időben, egyszerre mindenféle különböző szint, a megyei, a regionális szintektől a települési szintekig egyszerre lesz majd kezelve, vagy most már van kezelve ez az adatbázis és ez a digitálisan elérhető térkép és terv, hiszen nagyon fontos, hogy a változásokat is időrendben is egyszerre kezeljük ezeken.

Ami még fontosabb, hogy azt látjuk, a magyarországi gazdasági helyzet és az egyre jobb gazdasági környezet lehetővé teszi azt, hogy beruházásokat ösztönözzünk és olyan új beruházások induljanak meg, olyan mértékben induljanak meg új beruházások, ami korábban nem volt látható. Nagyon fontos, hogy erre az adatbázisra, erre a térképre felkerüljenek azok az új beruházások, valós időben, hol tartanak, milyen státusz, hol történik, milyen módon kerül bevezetésre. Én ezt kifejezetten üdvözlendőnek tartom, hiszen így elkerülhetjük a keresztbeszervezési, tervezési malőröket, illetve hibákat. Azt gondolom, ez mindenkinek a javára fog szolgálni, aki településfejlesztéssel, térségi területrendezési dolgokkal foglalkozik.

Ez egy befejező mérőköve vagy állomása annak a bürokráciacsökkentő csomagnak az építésügy területén, amelyet a kormány már korábban, 2014-15-ben elkezdett. Ha valaki, hát akkor én nagy híve vagyok mindenféle bürokráciacsökkentő intézkedésnek, legyen az bármilyen területen, hiszen azt gondolom, a versenyképességünk egyik komoly gátja a túlbürokratizált területek, ezért bárhol, ahol csökkentünk bürokráciát, aktatologatást, határidőket, engedélyezési eljárásokat egyszerűsítünk, ott mindenképpen a magyar társadalom, Magyarország és a magyar versenyképesség járhat csak jól.

De megtörtént az egyszerű bejelentés, az engedélyezési idők csökkentése, a tervezési idők csökkentése. Azt gondolom, amikor ezután a településképvédelméről szóló törvényt elfogadta az Országgyűlés, akkor egy külön olyan rendszert tudott létrehozni az építetők számára, amelyben az építési feltételek egyszerűen, közérthetően, világosan ott voltak és le voltak írva.

Szólt már képviselőtársam is a három nagy területről, a legfontosabb módosítási tartalmakról, amelyeket tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat. Az országos területrendezési terv keretjellege erősödik és rugalmasabbá válik. A budapesti agglomeráció a területrendezési terv második nagy eleme vagy tartóoszlopa ennek a javaslatnak, illetve a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési terve, közismert nevén a Balaton-törvény területfelhasználása is nagyon fontos. Talán ez a legösszetettebb, legszínesebb pillér a három közül. Erről képviselőtársam már beszélt, hiszen ő nap mint nap tapasztalja ezt és ez ügyben dolgozik.

Azt gondolom, a kisebb módosításokról is érdemes szót ejteni, hiszen a településképvédelméről szóló törvény módosítása annak érdekében történik

meg most, hogy az országos jelentőségű esztétikai értékekkel bíró területek településképi védelmére országos szintű keretszabályok szülessenek, ne helyi szintű szabályok szülessenek rá, és amely kereteken belül természetesen a települési önkormányzatok továbbra is meghatározhatják a részletes településképi követelményeket. Legyen egy olyan nagyobb keret, fogja össze egy nagyobb keret ezt, amely az egész országra kiterjedően fontos szabályokat hoz.

A környezetvédelmi törvény módosítására is javaslat születik. A környezetvédelmi ágazatban eddig nem került konkrét definiálásra a meteorológiai mérőállomások, azaz az obszervatóriumok kérdése. Jelenleg nincs olyan szabály, amely az obszervatóriumok környezetében az építési feltételeket meghatározná, a mérések biztonságát is veszélyeztetve bármi megépülhet, ahogy ezt Siófokon is tapasztalhattuk és láthattuk. Ezért nagyon fontos, hogy itt konkrét és egzakt szabályok szülessenek. Jelen törvényjavaslat ezért bevezeti a mérőállomás fogalmát, és a törvény elfogadását követően majd a kormány saját hatáskörben kormányrendeletben tudja majd szabályozni, előírni ezeknek a védőtávolságát és a részletes építési feltételeit.

(17.30)

Az ingatlan-nyilvántartási törvény módosítása szintén elengedhetetlen dolog, mivel a különböző ágazatok közhiteles nyilvántartásai sokszor egymásnak ellentmondanak, az átfedés talán még a legkisebb probléma, de ellentmondások vannak, amelyek sok esetben csak a beruházás megvalósítási fázisában derülnek ki, így megakadályozva ezeket a kivitelezéseket. A nyilvántartások közötti összhang megteremtése ezért nagyon fontos.

Én azt gondolom, minden olyan törvényjavaslat, amely egyszerűbb, tisztább, átláthatóbb helyzetet teremt, üdvözlendő és támogatandó. Azt gondolom, minden olyan törvényjavaslat, amely egyszerű keretek közé helyez egy eddig talán kissé kuszább területet, és kitisztul a kép, mindenki által hozzáférhetően, egyértelműen tudja szabályozni azokat a területeket, amelyekre az a törvény hivatott és amelyeket az szabályoz, az mindenképp támogatandó. Így a KDNP-frakció is támogatja ezt a törvényjavaslatot, és arra kérem minden képviselőtársamat, hogy tegyenek ugyanígy. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacs Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy régi adóssága ez a kormánynak, hiszen egy 20 évvel ezelőtt megalkotott területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvény helyett egy aktualizált, mind Magyarország, mind a kiemelt térségek vonatkozásában is egy

egységes törvényjavaslatot dolgoztak ki, amely térkép-mellékletekkel együtt tartalmazza az elmúlt évek fejlesztéspolitikai változásait. Ez tényleg dicséretes.

A kiemeltnek nyilvánított térségek közül, ahogy említette itt Potocsáné képviselő asszony is, csak a Balatonra és a fővárosi agglomerációra készül külön terv, más területekre nem, pedig véleményünk szerint szükség lenne erre is. Ez nem csupán jogi kötelesség, hanem véleményünk szerint szakmailag is indokolt lenne a helyi sajátosságok és megoldandó kérdések miatt is.

Szeretnék nagyon röviden ismertetni néhány agyagályos ügyet, nem az időt húzva. Ismeretes képviselő-társaim előtt, hogy az előző ciklusban még Lázár János volt a Miniszterelnökséget vezető miniszter, e tárgykörben törvényjavaslatot nyújtott be, amit még csak nem is fogadott el az Országgyűlés, hiszen hétfőn le kellett venni a Fidesznek a napirendről. Tudomásom szerint a javaslat területrendezési szempontból jelentős, radikális módosításokat nem tartalmaz, csupán két különleges területfejlesztési térséget állapít meg, ahogy említettem a bevezetőmben: a fővárosi agglomeráció és a Balaton tekintetében, ami a korábbi szabályozási szokásoknak ugyan megfelel, de nem feltétlenül elégséges.

Szeretnék kitérni arra, hogy a Balaton vonatkozásában több olyan MSZP-s módosító javaslatként felmerült hatályos szabály is megőrzésére kerül, mint például az, hogy a kempingekben, a strandokon lakó-épület nem építhető. Úgy emlékszem, lapozom az előterjesztést, hogy a kempingek területének más célra történő igénybevétele csak zöldterületként, legfeljebb 3 százalékos beépítettséggel, vagy különleges strandtelepülési területfejlesztési egységként történhet. Továbbá az szerepel benne, hogy a vízparti kemping területén tulajdoni formától függetlenül kereskedelmi célú szállásférőhely, vendéglátó-épület és pihenést, testedzést szolgáló építmény helyezhető el, lakó- és üdülőépület, lakás nem alakítható ki. A Balaton vízparti területein új beépítésre szánt terület nem jelölhető ki.

Ami felháborodásra adhat okot, hogy szálloda építését viszont lehetővé teszi, így azt hiszem, értelmet nyer Mészáros Lőrinc lelkes kempingvásárlása itt, a balatoni térségben és egyéb ingatlanvásárlásai, amikről neki rendszerint persze nincs is tudomása.

Azért időzők ennél, mert képviselő asszony is kitért rá, lévén ő helyileg is érintett ebben, én pedig mint megrögzött kempingező ember, azért aggódom emiatt, csak úgy megjegyzem, azt hiszem, a kenyerem javát megettem, de én még életemben szállodában nem nyaraltam, nem pihentem, soha életemben. Én megrögzött kempinges vagyok.

Ami miatt a hangomat emelem fel, az a kisgyerekesek és a fiatalok érdeke. Ha a Balaton kizárólag lakóparkokból fog állni, akkor éppen azt a varázsát veszítette el, amely most már évezredek óta - gyakorlatilag ezt is mondhatjuk -, de legalábbis a mi történelmi ezer évünk óta a Balatont jellemzi, minden bajával és problémájával egyetemben, hiszen tudjuk, hogy volt időszak, amikor teljesen kiszáradt, volt,

amikor teljesen túlcsapott rajta a víz, és még sorolhatnám, de azt hiszem, ha ebből kizárólag a milliárdosok paradicsoma fog megvalósulni, akkor éppen azt a varázsát veszíti el a Balaton, ami miatt mi szerettük. Szintén erős fenntartásokra ad okot, hogy bizonyos törvényi előírások alól mind a kormány rendelete, mind a miniszteri rendelet rengeteg kivételt, eltérő szabályozást állapíthat meg. A javaslat területfejlesztési térképe pedig vagy pontatlan, vagy a korábbi hivatalos kormányállásponthoz képest való elmozdulást mutatja. Olyan érthetetlen fejlesztési elemek vannak benne tervezettként feltüntetve, mint a Nabucco-gázvezeték, ami évek óta szerintem tetszhalott, gyakorlatilag ez már nem is létezik, már sehol senki nem beszél róla, és szerintem meg is szűnt ez a Nabucco-gázvezeték.

A térképre felrajzolt gyorsvasutak kapcsán feltehetőleg arra gondoltak, amik 160 kilométernél is nagyobb sebességgel haladnak. Az értéke több ezer milliárd forintot tesz ki; megvalósulásuk realitása értelmezhetetlenül alacsony. Egyedül a Budapest-Pozsony-Brno-Varsó gyorsvasutat jelentették be hivatalosan is az érintett felek, ugyanakkor azt meg kell jegyezni, hogy a vasút a térképen viszonylag nagy ívben elkerüli Pozsonyt. A javaslat ugyan általános szabályokként többnyire helyes szabályozást tartalmaz, azonban rendeleti úton a kormány vagy a miniszter összehatalmatlan esetkörben szabályozhat, eltérően állapíthat meg más szabályozást.

Ahogy említettem, a balatoni térség szabályozása sem ad megnyugtató válaszokat, különösen a kempingekben építhető szállodákra tekintettel, amelyekkel szemben a hatályos szabályozás sokkal szigorúbb korlátokat határoz meg. Köszönöm szépen a figyelmüket és a türelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP álláspontját két képviselő fogja majd ismertetni, 15 perces időkeretben. Először megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendeltetése és céltételezése alapján azt gondolhatjuk, hogy ez a törvényjavaslat kiemelt figyelmet kíván a döntéshozók és az ország egésze részéről, és szerintem ez így is van, csak éppen a kiemelt figyelem annak elismerése lehetett volna, hogyha a kormány az ország fejlesztéséhez, a fenntartható fejlődés irányába való elmozdulásához, ennek a területrendszer alakításához egy kiváló jogi szabályozási eszközt nyújtott volna be, de sajnos nem erről van szó.

A helyzet éppen ellenkező, mert itt a korábbi helyes irányok, vívmányok, az emberek egészséges környezethez való jogának és a természeti erőforrások és értékek védelméhez fűződő, alkotmányban rögzített jogának sárba tiprásáról van szó, és ez az Orbán-kormány esetében nem kivételes eset, mára ez már mindennapos, általános gyakorlat.

Magyarország az az ország, amely eddig elmondhatta magáról, hogy hosszú évtizedek óta nemzetközi összehasonlításban is magas szintű területi tervezési rendszert alakított ki az országtól a regionálisig, a megyei és helyi szintig, integrálva a szakpolitikák, az önkormányzatok, a civil társadalom törekvéseit, hosszú évekig számos fejlődési fázison keresztül, és ez így is volt. Magyarország az az ország, amely minderre, azt gondolom, hogy büszke lehet, de sajnos a második Orbán-kormány színre lépésével ez gyökeresen megváltozott.

Az a tervezet, amit T/18783. számon az előző ciklusban önök már benyújtottak, megjárta a bonyodalmas és hosszadalmas parlamenti utat, és a társadalmi konzultáció is zajlott, a zárószavazást pedig, államtitkár úr is említette, elfelejtették megvalósítani. Legyünk őszinték, nem csodálkozunk ezen, mert olyan külön jogokat biztosított volna, ami bizony kellemetlen lett volna a Fidesz-KDNP számára is abban az esetben, ha véletlenül mégsem nyeri meg a választásokat.

Tény, hogy az előző, T/18783. számú tervezet is három egybeolvasztott törvény jelentős felhígításáról szólt. A választások utáni újrabenyújtás érezhetően több mint vitatható választási rendszerrel megszerzett kétharmados hatalmukat nemcsak a tervezet sorszámában, hanem lényegi elemeiben is meghatározó, a korábbi törvény tartalmát kiüresítő, szinte megsemmisítő, fontos változásokat hozott, és ezeket az előírásokkal szemben nem kísérte sem újabb szakmai, sem értékelhető társadalmi egyeztetés.

(17.40)

Elég csak az új tervezet azon paragrafusát említeni, amely szerint, idézni fogom: „Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény 4. § (3a) bekezdése szerinti esetekben egyedi, az országos, a kiemelt térségi és a megyei területrendezési terv rendelkezéseitől eltérő vagy annak alkalmazását kizáró területrendezési szabályokat és különös hatósági eljárási szabályokat a Kormány rendeletben állapíthat meg.” Mindezt abban az országban, ahol gyakorlatilag azt tapasztaljuk, itt a parlamentben, kint az utcán, hogy minden törvény, minden döntés a beruházók, általában Fidesz-közeli vállalkozók érdekében történik. Érdemes visszaemlékezni államtitkár úr expozéjára, nemegyszer említette, hogy a beruházók érdekeinek meg kell felelni.

Az LMP álláspontja szerint az emberek érdekeinek kell megfelelni, a fenntartható fejlődés elveinek kell megfelelni, mert ha tönkretesszük azt a környezetet, amely biztosítja a fenntarthatóságot ökológiai és gazdasági szempontból, akkor a saját jövőnket fogjuk felemészteni.

De miről is szól az Étv. hivatkozott passzusa az állam építészeti feladataira vonatkozóan? Arról szól, hogy a kormány, az építészeti gondoskodás a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről

szóló 2006. évi LIII. törvény szerint nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás során építési tevékenységgel érintett telkekre, valamint az országos jelentőségű kulturális és sportrendeltetésű építmények telkeire, valamint azok közvetlen környezetébe tartozó telkekre vonatkozóan az ott megvalósítandó közérdekű beruházás érdekében, valamint a nemzetbiztonsági célú építmények telkére vonatkozóan a kormány rendeletben megállapíthatja a beépítés szabályait, az egyedi építési követelményeket és a területrendezési szabályokat.

A (3b) pont pedig azt mondja, hogy a (3a) bekezdésben meghatározott beruházásokkal összefüggő, különös hatósági eljárási szabályokat a kormány rendeletben állapíthatja meg. Márpedig a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknak se szeri, se száma, a kormány bármely beruházást annak minősíthet, amire volt és van is példa, például egy-két török magánvállalkozó budapesti vagyonszerzéséhez és beruházásaihoz kétszer is hozott ilyen határozatot a kormány, de elég gondolni a Csarna-völgyi, legutóbb elhíresült kisvasútra, a veszélyes anyagokat tároló raktárakra és egyebekről nem is beszélve.

Ilyen alapon az egész ország minden telkét és beruházását, amit a Fidesz-kormány és csókosai akarnak, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházássá lehet tenni, és ezzel kilépni az amúgy is meggyengített törvény hatálya alól, ezúttal áthágva a helyi lakosság, az önkormányzatok, a szakmai szervezetek bármilyen jogos igényét, a korábbi területi terveit vagy a fejlesztési elképzeléseit a településeknek.

A kormány Budapestre már rátette a kezét a Budapest és az agglomeráció fejlesztéséről szóló 2018. évi XLIX. törvényben, és a mostani OTRT-tervezet azonban mindezeket tovább megy, a környezetvédelem szempontjából fontos övezeteket iktatnak ki, alapvető, a homályosítás és a jogértelmezés nehézségeit előrevetítő definíciós problémákat vet fel a törvényjavaslat. A korábbi törvényekben rögzített feltételeknél és követelményeknél alacsonyabb rendű kormány-, illetve miniszteri hatáskörbe utal döntéseket, odadobva a kormány kényének-kedvének ezt a területet.

Azt gondolom, hogy az LMP számára ez elfogadhatatlan, és köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, közel nyolc perce van még.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz nyolc éve alatt az Országos Területfejlesztési Tanács megszűnt. A régiók lefokozva, a megyék éppen csak vannak, a települési szint kivézetve, a civilek ellehetetlenítve. A fejlesztések összehangolás nélkül, a Fidesz-klientúra igényei, szeszélyei és mohósága szerint történnek. És már a

törvényt is lefokozzák, nehogy gondot okozzon a magánérdekek gátlástalan érvényesítése a közjó érdekével szemben.

Természetesen lett volna oka a felülvizsgálatnak, hiszen a körülöttünk lévő világ, a körülmények jelentős mértékben változtak, változnak. A klímarezisztencia és a proaktív alkalmazkodás szükségessége, a természeti erőforrások - így a terület, termőföld, víz, biológiai sokféleség - szűkössége valós kihívás. És ott a folyamatos nyomás, hogy egyes multinacionális cégek kiszolgálói legyünk.

A paksi bővítés és az ezzel járó magasfeszültségű villamosenergiahálózat-fejlesztés, valamint a kiemelt, úgynevezett nemzetgazdasági beruházások csak hab a tortán. Pedig a terület- és településfejlesztés és -rendezés kulcsszerepet játszhatna az ország kiegyensúlyozott fejlődésében, hogy megszűnjék a halmozottan hátrányos területek reménytelensége, a XXI. századhoz méltó, jól jövedelmező gazdasági szerkezet alakulhasson ki, és hogy városaink és vidéki településeink élhetővé váljanak, de legalább megmaradassanak.

De most mivel kell szembesülnünk? Született három korábbi, egyébként egymással összefüggő törvényre egy leegyszerűsített, fogát vesztett módosító javaslat, egy salátatörvény, annak is egy rossz változata, mert csak egyben lehet szavazni róla, függetlenül attól, hogy egyes elemeinek elvben lehetnének jó és rossz módosító részei.

A tény azonban az, hogy a nép által megszavazott és az érdeküket képviselni hivatott Országgyűlésnek, a jó ügyben eljárni kívánó képviselőknek nem sok döntési pont maradt. A vezérszónoki felszólalás időkerete eltörpül sajnos ahhoz képest, hogy csak jelképszerűen felsoroljuk, hány és milyen ügyben történt aggályos visszalépés, módosítás. Így csak a példálózás marad alátámasztásaként annak, hogy ez a törvénytervezet elfogadhatatlan és az Alaptörvényben foglalt jogaink semmibe vétele.

Az Orbán-kormány biztosan nem véletlenül számos, köztük korábban törvényi szinten szabályozott ügyet nemhogy a kormány, de a területrendezésért felelős miniszter hatáskörébe utal. Nem véletlenül, hiszen ezért nem más, mint számos egyéb teendője mellett a Miniszterelnökséget vezető miniszter felel. Ki más? Hiszen környezeti, örökségvédelmi és számos egyéb ügyben a szakértői gárdát a szakminisztériumokban több hullámban már kirúgták csakúgy, mint a hatóságoknál, így a szakmai érvek már nem játszanak szerepet, ha például az erdők, a nagyvízi medrek, a rendszeresen belvív járta területek, a vízminőségvédelmi területek vagy a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése, tározók, a tájképvédelmi területek övezetét vagy például a földtani ügyek miatt fontos területeket, az erdőtelepítésre javasolt területeket és a jó termőhelyi adottságú szántókat kell kijelölni és védelmüket biztosítani.

A barlangok is a rövidebbet húzzák, hiszen kikerül a törvényből még az is, idézem: „Barlangok felszíni védőövezetében a beépítés feltételeit a településrendezési eszközökben a működési területével érintett

nemzeti parki igazgatóság véleménye alapján kell meghatározni.” És az sem véletlen, hogy korábbi övezetek összevonódnak, eltűnnek, például kiváló termőhelyi adottságú erdők övezete, pedig az éghajlatváltozás szempontjából ezeknek kimagasló szerepük van.

A változás persze a kempingeket sem kerülheti el, erről már hallottunk ma többször. Ott is miniszteri rendelet foglalkozik már csak velük, hiszen Mészáros Lőrinc, legalábbis a Balaton körül, már majd' mind felvásárolta.

Az önkormányzatok sem tehetnek majd semmit a helyi érdekek érvényesítéséért, sőt szinte segítik őket az erőszak elviselésében, hiszen, és idézek megint: „Az önkormányzatot az általa elfogadott településrendezési eszköz előírása miatt kártalanítási kötelezettség nem terheli, ha az előírás területrendezési tárgyú jogszabály vagy az országos településrendezési és építési követelmények tárgyában kiadott kormányrendelet települési szintű érvényesítésének közvetlen következménye.”

(17.50)

És már nemcsak a Hatvan-Albertirsa 400 kilovoltos távvezeték miatt lehet aggódni, amikor váratlanul üdülő és biotermelő tanyák mellé, fölé építenek magasfeszültségű távvezetéseket, ugyanis az új szabályozás szerint - megint csak idézek - „az országos műszaki infrastruktúra-hálózatoknak az ország szerkezeti tervében megállapított nyomvonalától és a térbeli rendtől az adott műszaki infrastruktúra kijelölése tekintetében feladat- és hatáskörrel rendelkező miniszter egyetértése esetén lehet eltérni”.

A Balaton csak egy jellemző gyöngyszem a korlátlan, mondom, önkényuralom legalizálásában. Szinte minden, a Balaton védelmét szolgáló törvényi rangú engedélyezés vagy tiltás kikerült a tervezetből. Egy részüket kormányrendeletbe utalják. Még rosszabb, hogy vannak olyan, a mostani jogrendből kimaradó szabályok, amelyek még csak a kormányrendeletbe sincsenek utalva, azaz egyszerűen szólva el fognak tűnni. Két példával tudnám szemléltetni a problémát.

A balatoni kikötőépítés társadalmilag érzékeny kérdésköréről a hatályos Balaton-törvény részletes előírásokat fogalmaz meg. Kikötő csak az önkormányzat által kikötőépítésre kijelölt partszakaszon létesíthető, ha zöldfelület sérelme nélkül megközelíthető; medencés kikötő csak csónakok számára létesíthető; és még sok más, környezetvédelmi célokat szolgáló törvényi előírás hatályos jelenleg. A benyújtott tervezetben helyettük csak egyetlen mondat áll - 60. § (3) bekezdés -: „Új, saját használatú és közforgalmú - csónak és hajó - kikötő létesítési feltételeit a Kormányrendeletben határozza meg.”

A másik példa, hogy a zöldterület cím alól kimaradnak a parti területek közcélú kisajátítására vonatkozó kártalanítás szabályai.

Azt gondoljuk, hogy egyszerűbb és igazabb lenne, ha a kormány bevallaná, hogy az ilyen törvények csak

arra szolgálnak, hogy az önös akarata korlátlanul érvényesüljön. Mindezek miatt, amit eddig felsoroltunk, az LMP a törvényjavaslatot nem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Hajdu László képviselő úrnak, DK.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az előterjesztett törvényjavaslat 120 oldal, és még 25 oldal melléklet, és még mellé vannak csatolva egyéb tanulmányok és korábbi anyagok, mintegy 400 oldal áttanulmányozása ilyen hirtelen és gyorsan azért nem megy. Amit tudunk róla, az is eleendő egyébként.

Az egyik, amit szeretnék megemlíteni, az államtitkár úr fölvezetésében pozitívan indokolta a három megszűnő törvénynek az egy törvényben való szabályozását. Csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném megemlíteni, hogy az országos területrendezési tervről szóló 2003. évi, a budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló 2005. évi, és a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési tervéről szóló törvény, amelyet már egyébként az Orbán-kormány idején, 2000-ben fogadtunk el, én is itt ültem. Akkor a Balaton környékéről érkezett parlamenti képviselőkkel külön bizottság tárgyalta ezt, itt volt hetven-, nem tudom, hány polgármester, többszörös hullámban egyeztettünk, és sikerként mentek haza a fideszes országgyűlési képviselők Bóka István vezényletével, hogy megszületett ez a törvény, és most látom, hogy e három törvénynek egy törvényben való szabályozásával mindez az egész annullálva van. Azt gondolom, hogy nem lehet elhinni, főleg nem lehet elfogadni azt, hogy ez a három törvény egy keretjellegű negyedik törvényben összehozható, és ez azonos értékű. Mindenesetre a kiegészítésként elhangzottakra ezt szeretnénk reagálni.

Volt egy másik megjegyzése az államtitkár úrnak, és egyébként köszönöm, hogy ezt felhozta, az pedig az, hogy egy sorozatnak a következő állomásán vagyunk túl. Erről a sorozatról szeretnék pár szót szólni korábbi gyakorló polgármesterként is. Az egyik a 2015. évi egyszerűsített bejelentés alapján történő építési engedélyezési eljárás, amikor 300 négyzetméterig lényegében építési engedély nélkül lehetett építkezni. Ezt mint gyakorló polgármester megtapasztaltam, hogy ez a könnyítés mennyivel volt egyébként nehezítés. Ez egyáltalán nem volt könnyítés, ez egy komoly nehezítés volt, és hatalmas, azt kell mondjam, korrupciót vont maga után ahhoz, hogy mindez a megépítés létrejöhesse, nem is beszélve arról, hogy a lakhatási engedélyezésnél derültek ki az egyeztetési kötelezettségek ellenére olyan dolgok, amik miatt Rákospalota vagy Pestújhely ma is szenved.

A másik, a 2016-ban a településképvédelemről szóló törvényből adódó feladataink, amik az önkormányzatoknál megjelentek. Ebből a településarculati

könyv, amit megcsináltunk. Itt mindenki jól járt ezekből a törvényekből, akik erre ráálltak, és iparszerűen végrehajtották velünk. Tervezőt kellett fogadni - mi nem kaphattunk az állami támogatásból, saját erőből kellett megcsinálni. Aki ilyen településképvédelmi törvényt látott - *(Kezével mutatja:)* ilyen vastag -, egy akkora kerületben, ahol én is dolgoztam. A településképvédelmi könyvet azóta senki nem lapozta fel, de megcsináltuk. Tele fotóval, leírásokkal, eszméletlen munkával, nem tudom, mennyi dologgal, és 40 millió körüli nem tervezett, azonnal elfogadásra kerülő ad hoc dolog volt, miközben az elővezetésben az jött, hogy egyszerűsítésről van szó.

Ennél rosszabb volt a településképvédelmi helyi rendelet megalkotása, arra néhány napot kaptunk, mert ez volt az, amikor döngötték Budapesten a gömb alakú reklámtáblákat, és erre gyorsan kellett egy rendeletet alkotnunk, és elvileg fölmérni és bírságot, beárazni, hogy mennyit kell fizetni ezekért a táblákért. Tehát politikai eszközként használtak fel bennünket mint önkormányzat, és azt gondolom, hogy beültettük ebbe a településrendezési tervbe, és az önkormányzatoknak pedig végre kellett hajtani. Nem is mondom, hogy ez is pénzbe került. Ennek semmilyen ellentételezése nem volt, és soha nem lesz egy fillér bevételünk se belőle, de el van készítve.

Azt kell mondjam, hogy talán egyetlen dolog, amiből fogunk hasznosítani itt a felsoroltak közül, ami az egyszerűsítéshez való elvezetést illetően a mai napon az államtitkár úr logikus levezetésében megjelent, ez a versenyképesség a digitális térkép vonatkozásában. Azt gondolom, hogy ez valóban a jövő, erre van nagyon nagy szükség, ehhez persze az is kell, hogy a földhivatal egy nyelven beszéljen az önkormányzatokkal, valószínűleg az ágazati nyilvántartással. Tehát itt nyilvántartási problémák vannak, a digitális bevezetésnek a pontos adatszolgáltatás az alapja. De erre is szintén egy biznisszágazat ráállt, és mindenki, aki ezt a digitálist csinálja, annak biztos megrendelése van, mert az önkormányzat önmagában képtelen megcsinálni, tehát gyakorlatilag egy piacot jelent.

Én is eljutok majd egyébként, ahova szeretnék, de szeretném ezt megemlíteni, hogy a földhivatali és az önkormányzati, amely nagyon nagy terület, hiszen az igazi partnerek az önkormányzatok, a gazdálkodó cégek, a vagyoni összhangja és az ágazati összhangja még jelentősen hátráltatja ezt a munkát. Nyilván egy kisebb falunál, pár száz lakosnál a digitális ügyletnek pedig az a problémája, hogy miből fogja kifizetni az önkormányzat, mert ez nem kis költséget jelent.

(18.00)

Szeretnék szólni egy szakmai részről. Tulajdonképpen a nemzeti fejlesztési tervnek van egy szakmai programja, ez 2030-ig el van fogadva. Most ez az úgynevezett kerettörvény, amit ma itt tárgyalunk, nem nagyon tesz említést arról, hogy milyen viszonyban van a nemzeti fejlesztés 2030-ig szóló szakmai programja és ez a területrendezési, noha valahol ezeknek össze kellene futniuk.

Csak említést szeretnék tenni arról, hogy a nemzeti vidékfejlesztési stratégiába beleértem az agglomerációt, az vidékfejlesztés is egyben, Budapest és térsége agglomerációja, de a Balaton is, úgy gondolom, benne van ebben a nemzeti vidékfejlesztési stratégiában, és ez is egy határidőhöz van kötve. Ugyanilyen az energiasztratégia, a Semmelweis-terv, a Wekerle-terv, már nem is mondom, hogy milyen tervek vannak itt, ezekről nem történik említés, hogy ezekkel az elfogadott dolgokkal mi lesz, annullálva lesznek, megszűnnek vagy újak jönnek helyettük; majd államtitkár úr, gondolom, ki fog térni erre. De ugyanez a probléma a nemzeti környezetvédelmi program viszonya ehhez a keretjellegű törvényhez, vagy a fenntartható fejlődési stratégia ugyanehhez viszonyítva, és én megemlíteném még talán a nemzeti közlekedési stratégiát, mert ez elég jelentősen összefügg, azt gondolom, az előttünk lévő előterjesztéssel.

Végezetül szeretném azt megemlíteni, elhangzott itt az egyik képviselőtársunk hozzászólásában, hogy a Balaton, a Balaton-part mindenkié. Jó volna, ha így lenne, hogy a Balaton-part mindenkié, de az a félelmem nekem is megvan, amit itt előttem mások megemléstettek, hogy a Balaton-part nagyon szűk, leszűkül ez a „mindenki”, és nagyon kevés ember fogja élvezni ennek a Balatonnak a jövőjét. Úgy gondolom, hogy erre ez az öt méter, ami megjelent, már egy előjel.

A másik, ami nagyon fontos, hogy ezek a kempingek, strandok és sok mindenre vonatkozó ügyletek, ebben valami tisztánlátást kellene megemlíteni. Sok évtizeden át a Balaton mellett üdültünk, külföldön se nyaraltunk évekig, míg kicsik voltak a gyerekeink, és most csak veszem a példát, Alsóörs, ahol mi nyaraltunk, annak semmije nem látszik. Hatalmas tábla hirdeti, hogy európai uniós forrásból órszolgálatlalt körülvett balatoni hajópark épült meg annak az üdülőnek a helyén, ami valamikor az én vállalatomnak volt az üdülője és Balaton-parti telke, de a mellette lévő, szintén egy fővárosi vállalatnak a telkén is ugyanilyen hajókikötő van.

Meséltem ott az órnek, hogy én 18 vagy 19 évig itt nyaraltam, hadd sétáljak végig a sok luxushajó között, és azt mondta, hogy nem lehet, mert ehhez kártya kell, azzal tudnék végigmenni. Elhörtem a gyerekeimet és a nagyobb unokákat, megmutatni nekik, de csak úgy messziről néztük meg a Balatont, már nem férhetek a vízhez, és attól tartok, „a Balaton mindenkié” így fog kinézni, hogy nem fogunk odaérni hozzá.

Végezetül szeretném megemlíteni, hogy az a törvény, amely jön majd a holnapi napon, amely a bányászatról szóló törvény, és itt képviselőtársunk említette, az 15 paragrafusban foglalkozik a bányanyitással, a bányajoggal, bányával, és ugyanaz a minisztérium az előterjesztő, és én úgy veszem észre, azt gondolom, hogy szoros összefüggésben van azzal a hiánnyal, amit ez nem mutat be, de már egy szaktörvényben a bányanyitással, illetve a bányatelekkel foglalkozik, hogyan kell bányatelket kialakítani, az is abban a törvényben benne van, és már korábban itt ténylegesen tárgyaltuk, és ami a félelmet jelenti,

hogy szinte egyetlen cég kezébe kerül turisztikailag a Balaton.

Összességében azt gondolom, hogy az elénk rakott gigaméretű, nagy kerettörvény elfogadását laikusként se, gyakorlóként pedig egyáltalán nem tudom támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Megadom a szót Steinmetz Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az itt előttünk fekvő törvényjavaslat Balatonra vonatkozó részeihez kapcsolódóan szeretnék egy pár gondolatot megosztani, azon belül is a Balaton vízvédelmi infrastruktúrájával. Remélem, hogy államtitkár úr majd a vita során reagálni fog az általam elmondott fontos dolgokra.

Nagyon örülök, hogy a Fidesz vezérszónoka, Witzmann Mihály volt, aki jelenleg is itt tartózkodik az ülésteremben, önmagát balatoni embernek aposztrofálta... (*Witzmann Mihály: Nem aposztrofáltam, 42 éve balatoni ember vagyok. - Az elnök csenget.)* Akkor úgy fogalmazok, balatoni emberként. Bocsnat! Nem akartam itt semmiféle gúnyt belevinni a dologba, csak idéztem magát. Tehát szerintem balatoni emberként érteni fogja, meg is fogja érteni és reményeim szerint egyet is fog érteni az általam elmondottakkal.

Nagyon örülök, hogy képviselőtársam elmondta, hogy a Balaton-part mindenkié. Ez egyébként a Jobbik Magyarországért Mozgalom Balaton-csomagjának is egy hangsúlyos és markáns eleme volt, hogy ezt nemcsak kimondjuk, hanem akként is kezeljük. Annak is örülök, hogy ez a törvény is mutatja, hogy mennyire fontos Magyarország jövője szempontjából a Balaton és annak partja.

Számomra kedves volt az is, hogy ezt a törvényjavaslatot széles körű társadalmi egyeztetés előzte meg. Witzmann képviselőtársam elmondta, hogy közel 500 partner bevonásával, köztük az érintett önkormányzatok képviselőinek bevonásával tették ezt meg. Bízom benne, hogy a konzultációban Balatonmárfiafürdő és Balatonfenyves polgármesterei is részt vettek, és elmondhatták a véleményüket a partvédművekkel kapcsolatban. Ha ez esetleg nem történt meg vagy ezek az információk nem jutottak el hozzánk, akkor én ezt most megteszem.

A Balaton-part mindenkié, csak az a kérdés, hogy lesz-e Balaton-part. Ugyanis 1977-ben a Balaton vízszintjét 70-100 centiméter közöttire tervezték, majd húsz évvel később ezt a vízmértéket módosították 110 centiméterre. Jelentem, hogy azóta, különösen az uralkodó széljárásra tekintettel, én balatonkeresztúri lakos vagyok, az északi széljárás a jellemző, viharos időszakban jellemző, hogy elúszik a Balaton partja, és ez annak köszönhető, hogy bizony a Balaton vízszintjének emelésével párhuzamban ezeknek a partvédműveknek az infrastrukturális háttere nem vagy csak részben valósult meg.

Ami egyrészt érthető, hiszen a Balaton mint a Budapest utáni második legnagyobb turisztikai értéke az országnak, érthető, hogy a turistákat a tiszta víz vonzza, a magas vízállás, és ebből a szempontból ez a lépés érthető, de az agrárium ezt megsínyli. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Balatonfenyves és környéke, az úgynevezett Nagyberék a Balaton vízállásánál mélyebben fekvő terület, tehát itt az esőzéseket követően a melioráció, ami szintén múlt századi állapotban van, nem teszi lehetővé, hogy a vizek lejöjjenek ezekről a mezőgazdasági területekről.

Amúgy is ezt a rengeteg vizet szivattyúval emelik át a Balatonba, sok helyen rengeteg belvíz alakul ki, és nem lehet mezőgazdálkodni. Tehát van ennek egy hátulütője. És amikor erről beszélek, tudják önök, hogy a mai napon Balatonmáriafürdőnél mennyi a vízállás, a Balaton vízállása? 122 centiméter, és a hírek szerint a Balaton vízszintjének további emelése várható.

Nos, én azt gondolom, hogy az elmondottakra tekintettel nem kell tovább magyaráznom, hogy mennyire fontos a partvédművek infrastruktúrájának korszerűsítése. Nagyon bízom benne, hogy mind a kormány, mind képviselőtársam, aki most itt ül közöttünk, ennek maximálisan tudatában van, és nagyon bízom benne, hogy nemcsak Balatonfenyvesen és Balatonmáriafürdőn, hanem a déli part többi településén is figyelemmel lesznek a jövőben arra, hogy a Balaton-part mindenkié legyen, lehetőség szerint mindenki által megközelíthető legyen, és egyáltalán megmaradjon.

Köszönöm szépen a szót, és remélem, hogy kapok majd választ a vitában a későbbiek során.

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm, Steinmetz Ádám képviselő úr. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor folytatnám az előbbi vezérszónoki felszólalásomban elmondottakat azzal, hogy bízom benne, hogy a kormánypártok leosztották egymás között, hogy ki miről fog beszélni, és Nacsza Lőrinc képviselőtársam sem ejtett szót a kempingekről és kikötőkről. Én úgy gondolom, hogy akkor beismerésre került, hogy mi itt a hátsó szándék, és látszik az, hogy ezekben a beruházásokban bizony-bizony a kormánynak benne lesz a keze. Már csak azért is, mert a 99. §-ban a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknál a kormány állapítja meg a beépítés szabályait, és akkor ezzel mindent elmondtunk.

Szeretném megerősíteni és elmondani, hogy nagyon örülünk természetesen annak, hogy az ingatlannyilvántartás és az ahhoz kapcsolódó, a térképekhez való hozzáférés díjmentes lesz az önkormányzatoknak, ez nem kérdés, ez egy nagyon jó javaslat. Igen, benne van ebben a törvényben egy passzus, amely abszolút támogatható, és tényleg nagyon üdvözljük.

Korábban egyik képviselőtársam mondta a légkábelek és a föld alatt elvezetett kábelek problematikáját, és én bízom benne, hogy választ fogok kapni a kérdésekre. Úgy szól most a jogszabály, hogy föld alatt kell ezeket a kábeleket elvinni, ami egyébként nagyon jó, hiszen településképi szempontból és egyébként is nagyon üdvözlendő; azonban, ha ott van oszlop, akkor lehet az oszlopon is vinni a hírközlési kábeleket.

A kérdésem az, hogy ahol mennek ezek a kábelek, ott szinte mindenhol van oszlop, tehát mi az az eset, amikor nincs ott oszlop, de megy ott vezeték. És nem külterületre, hanem belterületre gondolok. Én úgy látom, hogy mindenképpen a földkabel felé kell elvinni az irányt, és nem szabad ilyen teret engedni a jogszabályban, hogy akár az oszlopra is felvihetőek ezek a kábelek.

Kevés szó esett a 110. §-ról, a településkép védelméről szóló törvény módosításáról, ahol egy új országos településvédelmi eljárás indul. Most itt megint egy kicsit gondolkodni kell: vajon miről is szólhat, mire gondolhatott a szerző? Ezt most már többször kell mondanom, mert azt jelenti, hogy településképi szempontból, ahogy képviselőtársaim is elmondták, a települések a TAK-ot elkészítették, soha senki nem lapozza; nyilván a főépítész lapozza, hiszen úgy adhatja ki az engedélyt, de az állampolgárok részére ez nem annyira ismerhető.

És most akkor bejön egy új passzus, ez az országos településkép-védelem és a településképi szempontból kiemelten meghatározó terület fogalmának a bevezetése. Sokat gondolkoztunk rajta, hogy mi lehet ez. Természetesen, ha ez történelmi vagy kulturális szempontból fontos építményekre vezethető le, hogy arra fog vonatkozni ez az országos településkép-védelem, akkor az még rendben való is lenne. Ha valaki valamely ingatlanán ez a védelem rajta van, akkor neki egyedi TAK-ot kell készíteni, és egyedi településképi követelményeknek kell megfelelni annak az ingatlannak, és ezeket az eljárásokat majd a kormányhivataloknál kell kezdeményezni egyébként a kormány döntése alapján.

Most akkor felmerülhet az a kérdés, hogy akkor itt az eldöntése annak, hogy mi az, ami országos településképi védelembe helyeződik, az minden a kormány döntése lesz. Tehát akár rákerülhet olyan ingatlanra is, ami nem szimpatikus. Mert nincs odaírva, hogy ez milyen esetekben, tehát kulturális, történelmi és egyéb fontos építményekre, ingatlanokra vonatkozik, bárkinek az ingatlanjára gyakorlatilag a kormány döntése alapján rákerülhet.

Hát ez, én azt gondolom, abszolút nem átgondolt. Kérem tisztelt államtitkár urat, hogy erre szíveskedjen válaszolni, hogy mégis milyen ingatlanokra gondolták ezt kiterjeszteni, hiszen így nagyon nehéz meghatározni, hogy vajon milyen ingatlanokra lehet.

Végül szeretném én is Witzmann képviselő úrnak megköszönni a közbenjárását, hogy a síófoki déli elkerülő út a törvénybe bekerült. Nagyon régóta várt erre a település, úgyhogy ez tényleg egy olyan pozitívum, ami mindenkinek hasznos lesz, az ott élőknek és

az ott nyaralóknak is egyaránt. Bízunk benne, hogy pénz is fog társulni hozzá, és nem csak papíron lesz itt a törvénynek a mellékletében. Gondolom, képviselő úr ezen dolgozik, úgyhogy természetesen mindenben számíthat az én segítségemre is, amennyiben erre igényt tart. Én köszönöm szépen.

És a másik, hogy remélem, vita alakul ki, nem úgy, mint tegnap éjszaka Kósa Lajos képviselőtársammal, és a feltett kérdéseinkre a választ meg fogjuk kapni államtitkár úrtól. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! További felszólásra senki nem jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom, és megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Azbej Tristan államtitkár úr jelzi, hogy igen, öné a szó, államtitkár úr.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Először is szeretném megköszönni és örömmel nyugtázni azt a konstruktív vitát, ami itt kialakult, legalábbis a vita nagy részében. A törvényjavaslat előkészítését széles körű szakmai egyeztetés előzte meg, az előterjesztő, a kormányoldal nyitott volt a szakmai érvekre, az ellenzéki képviselőktől, szereplőktől származó érvekre is, amiről több ellenzéki képviselői felszólalás is tanúskodik.

Vannak vitás pontok, ezek jelentős részükben egyébként környezetpolitikai, illetve fenntarthatósági területet érintenek, és az az általános észrevételem, ha megengedik, hogy a legtöbb kérdésre egyébként a normaszöveg-tervezet és a mellékletei választ kínálnak. Elhangzott, hogy ez egy tekintélyes terjedelmű normaszöveg-tervezet, de a vitának az az alapja, hogyha ezt részletesen áttanulmányozzák.

Mindenesetre volt egy olyan kérdés, amivel kapcsolatban úgy érzem, hogy pontosítást igényel az előterjesztői álláspont. Többször felmerült a Balaton esetében a nádasok, illetve a csónakkikötők problematikája, és azt szeretném leszögezni, hogy a törvényjavaslat célja, hogy a Balaton esetében a nádasok és a csónakkikötők közötti viszonyt rendezzük; olyan módon rendezzük, hogy lehetőséget biztosítsunk a csónakkikötők fenntartható, ismétlem, fenntartható fejlesztésére és kiépítésére.

A hatályos Balaton-törvénynek egyébként még azt is rendeznie kell, hogy az engedéllyel rendelkező kikötő egyáltalán fenntartható legyen, ha a nádas megtelepszik a kikötők által használt vízfelületen. Ilyenek a bejárók például.

A valós állapot, mint azt mindannyian tapasztaljuk, az, hogy tucatjával épültek ki engedély nélkül csónakkikötők nádasban; ez egy olyan probléma, ami az elmúlt évtizedek alatt alakult ki, és valamilyen módon szabályozni és kezelni kell. Az általunk javasolt szabályozás célja az, hogy az önkormányzatok ezeket az engedély nélkül kiépített, de egyébként megfelelően karbantartott csónakkikötőket a megfelelő környezetvédelmi garanciák mellett legalizálhassák. Továbbá cél

az is, hogy olyan település is alakíthasson ki fenntartható módon csónakkikötőt, amelynek a természeti adottságainál fogva erre nincs lehetősége. Például azért, mert az egész partszakaszát benőtte a nádas.

Összességében a természeti védelem az új szabályozás által nem csökken, nem sérül, sőt egyébként az erdők esetében még növekedni is fog. Ezzel kapcsolatban egy olyan vita alakulhat ki, ami egyébként alapvetően eszmei, ideológiai alapú, környezetpolitikai eszmei alapú. Itt találkozik az újhullámos, liberális mozgalmár környezetvédelmi hozzáállás, megközelítés a konzervatív, kereszténydemokrata környezetvédelmi megközelítéssel, amelyek folyamatosan keresi az egészséges kompromisszumot a fejlesztési szempontok, illetve a környezetvédelmi, fenntarthatósági szempontok között.

(18.20)

Nem tudok elmenni amellett, hogy a vita bizonyos pontjain a rosszhiszemű rágalmozások területe is megérkezett. Eddig is, ezután is ha bárki törvényellenességet tapasztal, akkor tegyen feljelentést, de azt kérem és azt javaslom, hogy az egyébként konstruktív vitát a továbbiakban se törjük meg, törjék meg az ellenzéki képviselőtársak a bulvárpolitika műfaját alulról súroló színvonalú megszólalásokkal és rosszhiszemű feltételezésekkel. Mindazonáltal az eddigi konstruktivitást, nyitottságot a szakmai egyeztetésre továbbra is az előterjesztő részéről vállaljuk.

Kérjük, hogy tegyék meg módosító javaslataikat, és az eddigiek fényében az eddigi nyitottságot fogják tapasztalni a részünkről. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Azbej Tristan államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Hungary Helps Programról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3625. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Azbej Tristan úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót ismételtén. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ház! Az előterjesztői expozémban mind a Hungary Helps program eszmei alapjait, mind az előttünk fekvő jogszabálytervezetet fogom bemutatni. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy megteremtse azokat a kereteket, amelyekkel a magyar humanitárius politika még jobban a jövőben is meg tud felelni három feltételnek, ez a migráció megelőzése helybeni szolidaritással, segítségnyújtással, az üldözött keresztény és más közösségek megsegítésével, a magyar emberek érdekeinek, biztonságának szolgálata a humanitárius segítségnyújtáson keresztül, valamint mindennek egy

nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedő hatékonyságú közvetlen támogatást adó program keretében való teljesítése.

A programunknak a kormány, illetve az előterjesztő a Hungary Helps címet adta, és valóban Hungary helps, azaz Magyarország segít. Magyarország segít, hiszen Magyarország erősödik, és így hosszú történelmi időszak után először vagyunk abban a helyzetben, hogy a saját érdekeinket szem előtt tartva emberbaráti szolidaritással forduljunk a világ szükségét szenvedő embereihez, népeihez. Míg nyolc évvel ezelőtt a magyar gazdaság összeomlásának rémálma lebegett a magyar polgárok feje felett, mára a régió legegésztettebb országává váltunk. A magyar választópolgárok döntöttek 2010-ben, és ezt a döntésüket további két alkalommal megerősítették, igent mondtak Magyarország felemelkedésére, és igent mondtak egy olyan politikára, amely a nemzetközi szerepvállalásában a magyar érdekeket teszi első helyre.

A nemzetközi humanitárius részvállalásunk kiterjesztésének ugyanakkor nem csupán ez a gazdasági lábra kapás volt a feltétele, hanem saját önrendelkezésünk kivívása és önazonosságunk megerősítése; az, hogy ki mertük mondani, hogy megvédjük hazánkat, a migrációt nem támogatni fogjuk, hanem megelőzni; az, hogy ki mertük mondani, hogy Magyarország keresztény kultúrájú ország, ezért erkölcsi kötelességünk a világon keresztény hitük miatt üldözöttek megsegítése. A magyar választópolgárok döntöttek 2010-ben, és ezt a döntésüket úgy ismételték meg, hogy minderre a magyar kormányt felhatalmazták.

Magyarország fordulóponthoz érkezett tehát, amelynek eszmei alapjait országunk új Alaptörvénye fektette le, és amelyből egyenesen következett a Hungary Helps programot megalapozó országgyűlési határozat, amely ritkán látott egységbe tömörítette a parlamenti pártokat. A parlamenti patkó mindkét oldalán egységesen ítélték el az Iszlám Állam és más terrorszervezetek vallási kisebbségek, így a keresztények ellen elkövetett népiirtását. A Magyar Országgyűlés jobb- és baloldala, az akkori parlamentben politizáló pártok mindegyike, talán az ülésteremben most helyet foglaló tisztelt képviselők közül is többen egységesen szólították föl a kormányt, adtak mandátumot a kormánynak, valamint a nemzetközi közösséget szólították föl a kialakult válság helyben történő megoldására, a kárvallottak, üldözöttek helyben történő megsegítésére.

Sajnálatos módon egyes politikai szereplők ez előtt is és utána is eltértek ettől az álláspontunktól, de 2016. december 19-én még együtt mondták ki, hogy nem megoldás a probléma importálása, a törvénytelen migráció támogatása, a krízisben érintett országok további destabilizációja. Felelőtlen, önző és szűk látókörű politika az, amely egy nép szenvedéséből hasznot kíván húzni a fiatalok elvándoroltatásával, a több száz, több ezer éves vallási közösségek felszámolásával és egy idegen kultúra Európába történő felelőtlen meghívásával.

Magyarország a kezdetektől határozottan kiáll álláspontja mellett, amely szerint, ahogy mi hívjuk, okos segítségre van szükség; olyan segítségre, amely a szenvedő közösségek igényei alapján a hosszú távú konszolidációt szolgálja. Nem lehet cél sem Európa, sem a Közel-Kelet vallási és kulturális térképének átrajzolása sem a migráció támogatásával, sem a népiirtások feletti szeméttel hunyással.

Ugyanis a Hungary Helps program, illetve kezdeményezés missziójának egyik részeként le kell szögez-nem azt az álláspontot, amely szerint nem hallgathatjuk el azt a népiirtást, amely az apostoli alapítású keresztényeket és más vallási, etnikai kisebbségeket éri ma a világban. Ha azt a szót halljuk, hogy keresztényüldözés, általában az ókori pogány római császárok által oroszlánok elé vetett mártírok történetei jutnak eszünkbe. Bár tény, hogy mindez valóban megtörtént, és fontos is emlékeznünk rá, ugyanakkor ma is a világon a legüldözöttebb vallás a kereszténység. Másként megfogalmazva a tényadatokat: a vallásuk miatt diszkriminációt szenvedő emberek több mint 50 százaléka ma keresztény. A XX. és XXI. században folyamatosan zajló, mégis elhallgatott keresztényüldözés nagyobb méreteket ölt, mint Nero császár idején.

Magyarország volt az első ország 2016-ban, amely kormányzati szinten emelte fel szavát a keresztényüldözéssel szemben, és amely előbb helyettes államtitkárságot, majd államtitkárságot hozott létre az üldözöttek helyben történő megsegítésére, és segélykiáltó hangjuk felerősítésére a különböző diplomáciai fórumokon és a nemzetközi közvélemény előtt, a cinosan hallgató nyugati világ felé. A probléma, amire ez a jogszabálytervezet is megoldást kínál, világos: a saját keresztény gyökereit felszámoló nyugati világ álságos módon az emberi jogok köntösébe bújva önző módon zsákmányol ki szenvedő országokat a migráció támogatásával, miközben talán tudomást sem vesz arról, hogy ezzel saját létének alapjait, a keresztény kultúrát engedi tovább gyengülni.

Tisztelt Ház! Magyarország döntött, mi nem leszünk bevándorlóország. A felebaráti szolidaritás ugyanakkor megkívánja, hogy akinek adatott, az legyen bőkezű azokkal, akiknek nem adatott. Ezt a feladatot, helyesebben küldetést, missziót nevezzük Hungary Helps programnak, amelynek célja a migrációs forrásterületeken történő segítségnyújtás, ezzel a migráció gyökérokainak megszüntetése, valamint az üldözött keresztény közösségek megsegítése. Mindkét esetben egyértelmű az alapelvünk: oda visszük a segítséget, ahol a baj van, és úgy segítünk, ahogy arra szükség van.

Az a célunk, hogy a nemzetközi gyakorlattal szemben minél nagyobb mértékben közvetlenül juttassuk el a támogatást a szükségét szenvedő közösségeknek. Ennek teremti meg a keretét a Hungary Helps programról szóló törvényjavaslat. Mi nem konzervet adunk ott, ahol tető nincs a házon, nem takarót adunk ott, ahol lerombolták az iskolákat, és nem a nagy nemzetközi humanitárius támogatási szervezeteket, átláthatatlan ügynökségeket támogatjuk, hanem az üldözötteket és a szükségét szenvedőket.

(18.30)

A Hungary Helps program eddigi megvalósítása során, azon túl, hogy a migrációpolitikai intézkedésekkel megállítottuk az Európába illegálisan özönlő migránsok invázióját, a humanitárius támogatás során több ezer család hazatérését tettük lehetővé. Csúpn az elmúlt két év üldözött keresztényeket támogató programjaival több mint 35 ezer embert értünk el, ami körülbelül 8700 család visszatérését, illetve helyben maradását segítette. Ez sokszorosa annak a kényszerbetelepítési kvótának, amit Brüsszel a nyakunkba akar kényszeríteni, valamint az egyes embeerek szülőföldjükön való megmaradásának elősegítéséhez szükséges támogatás töredéke a migránsok európai integrációjához szükséges ráfordításnak, töredéke például annak a fejenkénti 9 millió forintnak, amelyet a Soros-terv néven elhíresült tanulmány irányzott elő erre a célra lelkenként.

Iskola építését támogattuk a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciával együttműködésben iraki Kurdisztánban, olyan gyermekek számára, olyan keresztény és nem keresztény gyermekek számára, akiknek száműzetésbe kellett menekülniük az Iszlám Állam által megszállt szülőföldjükről. Háborúban lerombolt lakóházakat állítottunk helyre az észak-iraki Ninivei-fennsíkon, oktatási és humanitárius projekteket finanszíroztunk menekültek, illetve belső menekültek számára Szíriában és Libanonban, valamint Nigériában a népiertást túlélő emberek számára, és felsőoktatási ösztöndíjprogramot indítottunk üldözött, illetve diszkriminált keresztény fiatalok számára magyar egyetemeken.

Eredményei tanúskodnak róla, hogy a Hungary Helps program működik, és itt az ideje nemzetközi partnerek számára is hozzáférhetővé tenni tapasztalatait és módszereit. Ehhez viszont alkalmazni kell a nemzetközi gyakorlat egyébként sajnálatosan kevés, jól működő elemeit is. Erről szól ez a törvényjavaslat. Az önök elé terjesztett törvényjavaslat az imént bemutatott alapelveket és szerepvállalást célozza az eddiginél is hatékonyabb keretekbe fektetni, oly módon, hogy Magyarország vezetésével más országok is becsatlakozhassanak az „okos segítség” programjába.

A törvényjavaslat három fő területen tartalmaz változtatást és újítást a magyar kormány humanitárius tevékenységével kapcsolatban. Először is rögzíti a felelősségi köröket az érintett minisztériumok között, arányos munka- és feladatelosztást eredményezve. Egy új ügynökséget, támogatáskezelő ügynökséget hoz létre a magyar humanitárius programok sikeres, látható és átlátható lebonyolítására; továbbá egy, az eddiginél kevesebb adminisztrációval járó, gazdaságos és a nemzetközi gyakorlatba illeszkedő adományozási módszert léptet életbe.

A Hungary Helps programot keretprogramként létrehozó 2017-es kormányrendelet szerint a program célja elsősorban Magyarország humanitárius és nemzetközi fejlesztési tevékenységének egységes arculattal történő kommunikációja volt. Az eltelt időszak, az

eredményeink és a szűnni nem akaró válságok visszaigazolták, hogy szükségünk van arra, a magyar humanitárius modellt szakpolitikai program formájában terjesszük ki és erősítsük meg.

Magyarország, bármennyire is igyekeznek ezt Nyugaton egyes médiumokban tagadni, a nemzetközi közösség szolidáris tagja, és a nemzetközi közösség szolidáris tagjaként lakossága nagyságához és gazdasági teherbíró képességéhez mérten, egyúttal saját polgárai érdekeit szem előtt tartva, a továbbiakban is aktívan részt kíván venni a nemzetközi fejlesztési együttműködésekben, valamint a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásra irányuló erőfeszítésekben.

Ennek eléréséhez a legcélravezetőbbnek egy olyan ügynökség létrehozását tartjuk, amely az együttműködő államok partnerszervezeteivel koordináltan képes a Hungary Helps program alapelvei mentén segítséget nyújtani. A program megvalósítása érdekében tehát az erre a célra létrehozott államtitkárságon kívül, jelen törvényjavaslat értelmében egy dedikált ügynökség is létrejönne, amely a szükségét szenvedő közösségeknek nyújtott támogatások hatékony kezelését, célba juttatását és ellenőrzését végzi majd.

A különálló ügynökségre mint közhasznú nonprofit gazdasági társaságra azért van szükség, hogy a nemzetközi gyakorlat egy hasznos és jól működő elemével kiegészítve, hatékonyan vehessünk részt a bilaterális és multilaterális támogatási projektek finanszírozásában és lebonyolításában, legyen az akár V4-es, illetve európai uniós vagy más keretben.

Az így létrejövő ügynökség tevékenysége a következő három területet foglalja magába. Az ügynökség koordinálja a magyar kormány humanitárius segítségnyújtását, kiemelt hangsúllyal a katasztrófák esetén biztosított azonnali segítségnyújtásra, ezzel enyhítve, megelőzve a migrációs hullámok kialakulását. Az ügynökség teljeskörűen megvalósítja a magyar kormány az üldözöttet szenvedő keresztény közösségek és más vallási kisebbségek megsegítésére irányuló tevékenységét, továbbá részt vesz a magyar kormány Külgazdasági és Külügyminisztériuma által koordinált nemzetközi fejlesztéspolitikai célkitűzések megvalósításában is, a humanitárius terület mellett.

Ezen túlmenően jelen törvényjavaslat a magyar kormány humanitárius segítségnyújtási tevékenységének koordinációját a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program megvalósításáért felelős államtitkárságára helyezi. E lépésnek a bürokráciacsökkentésen túl egyértelmű politikai üzenete is van, Magyarország a helyben segítség, a humanitárius támogatás és a kiemelten az üldözött keresztények megsegítése melletti hitvallását, erre irányuló törekvéseit nem pusztán külügyi eszköznek tekinti, hanem nemzeti politikáink egyikének. Ez a magyar kormány egyik kiemelt célja.

A program céljainak megvalósításához elengedhetetlen, hogy az adminisztratív feladatokat ellátó kezelő szerv, a Hungary Helps Ügynökség átláthatóan és

gazdaságosan végezze a Miniszterelnökség által kezdeményezett, az üldözött keresztényeket és más támogatási célcsoportokat segítő nemzetközi humanitárius segítségnyújtási projektek megvalósítását. A törvényjavaslat által leírt új adományozási forma lényegesen csökkenti a támogatási szerződések megkötésével, a támogatásokra vonatkozó okiratok kiadásával és az adományok, támogatások kifizetésével, a projektek lebonyolításának nyomon követésével járó, a közigazgatásra és a támogatottakra háruló terheket. Ez több esetben indokolt, hiszen számos esetben háborús országokba kell humanitárius segítséget nyújtanunk, olyan országokba, ahol adott esetben bankrendszer sem létezik. Ugyanakkor, amellet, hogy gyors segítségnyújtást tesz lehetővé, egyúttal az átláthatóságot is garantálja.

A Hungary Helps program egyre növekvő nemzetközi elismertsége és az ahhoz csatlakozni kívánók miatt fontos, hogy a program támogatására fordítható külső adományokat az ügynökség fogadja, és mint kizárólagosan közfeladatot ellátó jogi személy, döntsön a támogatások és segélyek projektalapú kiutalásáról.

E három alappillér létrejöttével - amely még egyszer: a tiszta hatáskörök, a támogatáskezelő ügynökség létrejötte és a megfelelő támogatási forma megalakítása - sikeresen ötvözzük a sikeresnek bizonyult magyar humanitárius modellt a nemzetközi gyakorlat jól működő eszközeivel.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Alaptörvényi, keresztényi és emberi kötelességünk a szolidaritás nevében a rászorulókon segíteni. A Hungary Helps program az önök előtt lévő törvényjavaslat alapján, túl azon, hogy hatékonyan és Magyarország lakosságához és gazdasági teherbíró képességéhez mérten arányosan nyújt segítséget, az Európai Unió és a nemzetközi közösség úgymond szelektív szolidaritással jellemzett tagjainak is példát tud mutatni a migráció megelőzésére, egyúttal Európa és Magyarország keresztény identitását is erősíteni tudja.

Az emberi méltóság tiszteletére, szabadságra, szolidaritásra épülő keresztény kultúránk megőrzése itthon és külföldön nem egy befelé forduló, védekező folyamat, hanem egy kezdeményező, kilépni képes, aktív cselekvésre ösztönző küldetés. Ennek szellemében várjuk tehát jobbítani szándékozó meglátásaikat. Tisztelettel kérem viszont önöket, hogy arról az egysegről, amelyről az üldözött, nélkülözött emberek védelmében 2016-ban már egyszer tanúságot tettek, most se feledkezzenek meg.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm Azbej Tristan államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. Elsőként megadom a szót Zsigmond Barna képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha Európa neve megváltozik, akkor már lényegében Európa nem lesz Európa. Ha a kontinensünk keresztény-keresztényen filozófiai alapjai megváltoznak, akkor előbb-utóbb új nevet is fog kapni. Ez azt is jelentené, hogy elvész az összes, erre a filozófiai alapra épített eredmény is.

Európa keresztény-keresztényen filozófiai alapjait ma megőrizni nagyon nehéz, de mi mégis erre vállalkoztunk Magyarországon vagy Lengyelországban és még néhány európai, szigetszerű politikai, kulturális és egyházi közösségben.

Ennek a kereszténydemokrata filozófiának a megvalósítása nem korlátozódik Magyarországon és Európán határain belülre. Ahogy van egy országnak külpolitikai értelemben vett szomszédságpolitikája a saját geopolitikai érdekei védelmére, úgy nekünk van keresztény szomszédság- és globális politikánk is a magunk hitbéli, filozófiai és életviteli érdekeink, értékeink védelmére.

Ennek az operatív része a Hungary Helps program, amelyet elsősorban a világ üldözött keresztényeinek megsegítésére hoztunk létre, de általános humanitárius programokat is végrehajtott már a magyar kormány. Magyarország fővállalja a világban a keresztény gyökereit, hasonlóan, mint amikor elfoglalta helyét Európában több mint ezer évvel ezelőtt.

A Hungary Helps több is és más is, mint egy hitvallás az elvilágiasodó Európában. A Hungary Helps Európa kinyújtott keze azok felé, akiktől mi szellemileg kaptuk az alapjainkat, mert ezer évvel korábban lettek keresztények, mint mi, magyarok, és azok felé, akik utánunk lettek keresztények a világban, Európa egykori kisugárzása hatására, és akik ma fordulnak úgy felénk, mint 50 évvel ezelőtt mi, magyar keresztények a vasfüggöny mögül Nyugat-Európa felé.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A világban nem vagyunk elsők ezzel a gondolattal. Európa egy másik országának, Franciaországnak a nyomába szegődni tapasztalatban vagy mértékben megtisztelő és kihívásnak számító feladat Magyarország számára humanitárius téren is a Közel-Keleten. Tehát hál' istennek, nem vagyunk egyedül ezzel a szerény kezdeményezéssel Európában, és ez magában rejti a kooperáció lehetőségét, és nagyobb célok elérését is.

Amiben viszont úttörőnek számít Magyarország, az a hozzáállás a feladathoz, ugyanis mi kimondjuk, hogy a keresztények megsegítése elsődleges célunk. Ehhez ma Európában politikai kurázsiz kell, és ez nekünk megvan. Emellett még egy másik feltétel is adott. A magyar gazdaság folyamatos növekedése nem csupán azt jelenti, hogy hazánk folyamatosan fejlődik, hanem azt is, hogy képesek vagyunk arra, hogy nagyobb mértékben járuljunk hozzá a válságterületek rendezéséhez, a fejlődő országok stabilizálásához, a nemzetközi fejlesztéspolitikához.

Azzal, hogy támogatjuk pénzügyi eszközökkel, programokkal vagy ösztöndíjakkal az erre rászoruló országokat, nemcsak őket segítjük, de hozzájárulunk

Magyarország és Európa biztonságához is, hiszen a helyben nyújtott segítség jelentősen csökkentheti a kontinensre nehezedő migrációs nyomást. Az e téren a legjelentősebb program a 2017-ben a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényi felhatalmazás alapján indított Hungary Helps program.

Az elmúlt időszakban e program keretében a Közel-Keleten és Afrikában is számos olyan projektet indított el vagy támogatott a kormány, amely segíti a helyieket a helyben maradásban és az otthoni, ottani boldogulásban. Azonban a globális folyamatok miatt átalakul a program feladatköre, és szükségessé vált a humanitárius segítségnyújtás biztosítása a természeti, illetve ember okozta katasztrófák révén kialakult alapvető emberi szükségletek kielégítése érdekében is.

A nemzetközi fejlesztéspolitikai támogatás mellett különös figyelmet fog élvezni a humanitárius segítségnyújtás. A program a jövőben kiterjed immáron olyan projektekre is, amelyek emberi jogi alapon a fejlődő országokban élő üldözött keresztényeket támogatják. A kormány aktívan kíván részt venni a vallás szabad gyakorlásáért és a lelkiismereti szabadságért vívott nemzetközi küzdelemben.

Annak érdekében, hogy a célok elérése a jövőben gyors és hatékony legyen, a magyar kormány humanitárius segítségnyújtásra vonatkozó koordinációja, ahogy ez elhangzott, átkerül a Külügyminisztériumtól a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program megvalósításáért felelős államtitkárságára.

A program céljainak megvalósításához szükséges egy 100 százalékos állami tulajdonban álló, az adminisztratív feladatokat ellátó szerv létrehozása, a Hungary Helps Ügynökség Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság, amely közhasznú szervként látja el a Hungary Helps működésével kapcsolatos adományok, illetve a támogatások nyújtásával kapcsolatos közfeladatokat. Az ügynökség ellátja a Miniszterelnökség által kezdeményezett, az üldözött keresztényeket és más támogatási célcsoportokat segítő nemzetközi szerződések megkötését, az adományok és a támogatások kifizetését, a lebonyolítás ellenőrzését. A program támogatására fordítható adományokat az ügynökség fogadja és dönt azok kiutalásáról, valamint szervezi és működteti a Miniszterelnökség által kezdeményezett önkéntes, karitatív társadalmi programokat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyarország szilárd meggyőződése, hogy a migráció megfékezése érdekében helyben kell segíteni az ott lakókat, meg kell teremteni azokat az életkörülményeket, amelyek között az emberek békében és biztonságban, méltó körülmények között tudnak élni. Ennek érdekében Magyarország évek óta jelentős forrásokat fordít e cél megvalósítására. Részt veszünk uniós fejlesztési, humanitárius, rendvédelmi, katonai, polgári válságkezelési, valamint humán oktatási területen megvalósuló programokban is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország elkötelezett abban, hogy aktív szereplője legyen a nemzetközi humanitárius segítségnyújtás rendszerének.

A törvényjavaslatnak köszönhetően a jövőben még hatékonyabban és nagyobb mértékben tudunk eleget tenni ennek az elkötelezettségnek, gyorsabban tud eljutni a segítség az üldözöttekhez és a humanitárius katasztrófák áldozataihoz. Tisztelettel kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm Zsigmond Barna képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom mint nemzeti néppárt és mint valóban polgári és keresztény párt az előterjesztést támogatni fogja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm Brenner Koloman képviselő úr. Most megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar Alaptörvény kimondja, hogy büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt hazánkat a keresztény Európa részévé tette.

Magyarország a vallásszabadságot az európai keresztény nemzetek között elsőként nyilvánította ki 1568-ban a tordai országgyűlésen, idestova 450 évvel ezelőtt. Ez a történelmi példa predesztinál minket a példamutatásra.

2016-ban az Országgyűlés egyhangú határozatot fogadott el a keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról. Ennek is köszönhető, hogy az Európai Unióban egyedülálló módon, külön államtitkárság foglalkozik az üldözött keresztények megsegítésével és a Hungary Helps - Magyarország segít - program megvalósításával. Ékes bizonyítéka mindannak, hogy a magyar kormány azon az állásponton van, hogy nem akarunk bevándorlóország lenni, hanem ezeréves hagyományainkat követve továbbra is keresztény kultúrájú ország szeretnénk maradni.

Hiszünk abban, hogy a segítséget helybe kell vinni, a helyi közösségek igényeit felmérve és őket segítve, nem pedig a bajt kell beengedni Európába. Ez a hiteles kereszténydemokrata kormányzati válasz a migrációs válság kezelésére, amely valódi alternatívát kínál a migrációt támogató erőkkel szemben.

Magyarország a magyar emberek munkájának köszönhetően erősödik, amely megmutatkozik többek között gazdasági teljesítőképességünk növekedésében. Magyarország képessé vált arra, hogy az eddigieknél nagyobb mértékben vegye ki a részét a válságterületek, a migrációt kibocsátó országok és fejlődő országok stabilitását szolgáló humanitárius

segítségnyújtásból és nemzetközi fejlesztéspolitikából.

Magyarország a nemzetközi közösség szolidáris tagjaként lakossága nagyságához és gazdasági teherbíró képességéhez mérten, korábbi szerepvállalásának megfelelően a továbbiakban is aktívan részt kíván venni a nemzetközi fejlesztési együttműködésben és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásban.

A Magyarország által foganatosított nemzetközi humanitárius politikának összhangban kell lennie a magyar kormány általános prioritásaival és elveivel, ezért a magyar kormány nemzetközi tevékenységének az emberi méltóság és az emberi jogok egyetemes védelme mellett szolgálnia kell a keresztény kultúra, azaz a magyarság értékalapjának védelmét, valamint a keresztény kultúrkörhöz tartozó veszélyeztetett közösségeknek a megsegítését.

(18.50)

Magyarországnak a magyar emberek biztonságának védelmében hozzá kell járulnia az Európára nehezedő migrációs válság és migrációs nyomás csökkentéséhez, a helyben történő segítségnyújtással való megelőzéshez. Ezen humanitárius segítségnyújtás terén tanúsított jószolgálati elvek összességét foglalja magában a magyar emberek szolidaritásának kifejezésekképpen Magyarország legjelentősebb humanitárius segítségnyújtási programja, a Hungary Helps program. A Hungary Helps program kiszélesített alapelveinek gyakorlati megvalósítását jelen törvény hivatott biztosítani a következők szerint: a humanitárius válságok létének, kiváltó okainak és természetüknek feltárása és megnevezése; a közvetlen és helyben történő segítségnyújtás modellje, valamint a humanitárius válsággal fenyegetett közösségek helyben való maradása támogatásának elve a prevenció elvén; a törvény biztosítja, hogy gyorsan és hatékonyan jusson el a segítség az üldözöttekhez és a humanitárius katasztrófák áldozataihoz; valamint Magyarország a nemzetközi szinten meghatározóan hozzájáruljon a migrációt is előidéző folyamatok megszüntetésében a helyben történő azonnali segítségnyújtással.

A magyar kormány álláspontja szerint a hazájukat elhagyni kényszerülő embereknek a valódi segítséget az jelentené, ha a szülőföldjükön biztosítanak a helyben maradás előfeltételeit. A magyar kormány azt a nemzetközi gyakorlatot helyezi előtérbe, hogy az instabil, gazdaságilag fejletlen vagy működésképtelen államokból kiinduló migrációs folyamatok megállítására leginkább a kiindulási helyszínen történő segítségnyújtással törekszik.

Mind államtitkár úr, mind képviselőtársam bemutatva a Hungary Helps Ügynökség működését és a támogatáskezelő ügynökség lényegét, ezért én ebbe nem kívánok szerzetesen belemenni, viszont zárás-ként annyit szeretnék még mondani, ami a Hungary Helps programnak az igazi missziója, hogy ezeréves keresztény kultúránk közös örökségünk, amit véde-nünk és ápolnunk kell.

A magyar kormány nemcsak Magyarország, hanem Európa keresztény örökségét is meg kívánja őrizni, humanitárius segítségnyújtási programja erre is irányul. A keresztény értékek megőrzésében követendő példa kíván lenni a magyar állam, ami az igazán hiteles kereszténydemokrata gondolkodásmód és válság Európa migrációs válságára.

Engedjék meg, hogy Teréz anyát idézzem végül: lehet, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben, de e nélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger. Kérem, támogassák ezt a missziót, kérem, támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném előrebocsátani, hogy annak idején a 2016-os előterjesztést mi magunk is támogattuk, illetve a 2014. november, azt hiszem, 16., 18-án benyújtott, a kormány által a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslatot is. Az előterjesztést 6 ellenszavazat mellett minden képviselőcsoport támogatta, ha jól emlékszem, hiszen a jogszabály megalkotását a szakpolitikák végrehajtásában részt vevő hazai és nemzetközi szereplők régóta szorgalmazták. A törvény 2015. július 1-jén lépett hatályba.

Azért hangsúlyozom ezt, hogy az MSZP ezt támogatta, mármint hogy a törvény elfogadását, mivel ez elősegíti a külkapcsolataink fejlesztését, a hazai gazdasági szereplők külföldre jutását, az oktatás vagy az egészségügy kapcsolati rendszerének bővülését, valamint előrelépést biztosíthat a magyar tudás- és technológiatranszfer területén. Indokolt volt a nemzetközi fejlesztési együttműködési politika, és a humanitárius segítségnyújtás is a magyar külpolitika szerves részét képezte.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy ezt követően a Mesterházy Attila képviselőtársam írásbeli kérdésére adott miniszteri válaszból kiderült, hogy a magyar kormány 1513/2016-os kormányhatározatával létrehozta az üldözött keresztények megsegítéséért felelős helyettes államtitkárságot, amely 2018. október 9-től az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps program megvalósításáért felelős államtitkárságként működik. Itt a miniszteri válasz szerint az államtitkárság által kezelt projektek összege mintegy 4,7 milliárd forintot tett ki.

És ebből kiderül, hogy támogatásban részesültek az alábbi szervezetek: az iraki káld katolikus érsekség mintegy 580 millió forint értékben; a belső menekülteket ellátó Szent József kórház gyógyszerellátásához

kétszer 145 millió forint került; az alkosi iskola újjáépítéséhez 261 millió forint; Szíriában, Irakban és Libanonban a szír ortodox egyház, valamint a szír katolikus egyház humanitárius segítségnyújtáshoz 310-310 millió forintot kapott; a Boko Haram terrorszervezet pusztítása utáni újjáépítésekhez Nigériában szintén 310 millió forintot; az aleppói görög katolikus érsekség iskola felújításához, illetve humanitárius segítségnyújtáshoz mintegy 620 millió forintot; a latin patriarchátus jordániai vikariátus menekült keresztények megsegítésére, templom építésére 360 millió forintot; háborús menekült gyerekeknek oktatást biztosító markai iskola energetikai korszerűsítésére mintegy 12 millió forintot; a libanoni szír maronita katolikus egyház munkájának segítéséhez szintén 310 millió forintot, illetve Irakban az asszír keleti egyház papnevelő szemináriuma templomépítés, -újjáépítés céljára pedig 143 millió forintot.

Itt a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényjavaslat elfogadását, ahogy említettem, támogatta az MSZP. Az előzményekben felsorolt érvek, illetve anyagok mellett az is szempont volt, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési tevékenység tervezése és a szakpolitikák fejlesztési célú összhangja érdekében a külgazdaságért felelős miniszter legalább négyéves időtávra szakpolitikai stratégiát készítsen. A szakpolitikai stratégia kijelöli az ágazati prioritásokat, illetve a nemzetközi fejlesztési együttműködés koordinációs tárcaközi bizottság tesz javaslatot a külgazdasági és külügyminiszter részére a támogatandó partnerországok körére.

Ugyanakkor nem világos, hogy a Miniszterelnökség részvétele a nemzetközi fejlesztési projektek kivitelezésében mennyire írja felül a minisztérium korábbi, legalábbis a törvényben deklarált szakmai hozzáállását, különös tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat indoklása viszont egyértelművé teszi, hogy válsághelyzetek esetén a hosszú távú célkitűzésekkel rendelkező nemzetközi fejlesztési tevékenységek háttérbe szorulnak, és a nemzetközi segítségnyújtás lép a helyébe. Ezek hatékonyságához elengedhetetlen a gyors segítségnyújtás, amelyekhez készenléti, azonnali mozgósítható források biztosítása szükséges. Az előterjesztés tehát arra irányul, hogy a megfelelő pénzügyi források álljanak a Miniszterelnökség rendelkezésére.

A program által fent nevesített célkitűzések, ahogy én lajstromba vettem, mintegy három ilyen célkitűzést jelölnek meg: az egyik az üldözött keresztény közösségek mint célcsoport segítése, a másik a humanitárius katasztrófák áldozatainak a segítése, illetve harmadikként a szabad vallásgyakorlás védelmét előmozdító projektek támogatása, itt különös tekintettel az üldözött keresztény és más vallási kisebbségek értékmegőrzésére és helyben maradására.

Köszönöm szépen a figyelmüket, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Korózs Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak,

jegyző úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

(19.00)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez egy olyan törvényjavaslat, amelyet nagyon nehezen tudok elválasztani mindattól, ami ebben a vitában elhangzott. Maga az a kezdeményezés, hogy Magyarország vállaljon szerepet a rászorulókat támogatásában a világban, hogy Magyarország egyébként egy nemzetközi összehasonlításban viszonylag jómódúnak számító országgént a világ más tájain is valamilyen módon segítséget nyújtson, ezt aligha lehet vitatni.

Magának a törvényjavaslatnak a szövege, ha csak a szöveget nézzük, akkor tulajdonképpen számos pozitív vonatkozást tartalmaz. Önmagában az rendben van, hogy születik erről egy törvényi szintű szabályozás; hátha ez segít majd a Hungary Helps munkatársainak, hogy célszerűbben és hatékonyan működjön a szervezet.

Azonban ami elhangzott az expozéban vagy a vitában, az rendkívül komoly kételyeket keltett bennem. Államtitkár úr, az egy igen súlyos szereptévesztés, hogy ön egyéves gyakorlatával azt gondolja, a Hungary Helps program néhány éves gyakorlatával, hogy majd a nagy segélyszervezetek és a nagy donor országok, amelyek valóban komoly segítséget nyújtanak, azok majd önöktől fogják megtanulni, hogy hogyan kell ezt csinálni. Mindezt azok után, hogy egyébként elhordja őket mindenféle szerencsétlen országvesztő, Európa-vesztő országnak, elmondja, hogy ők milyen rosszul csinálják, bezzeg ön milyen jól. Azt kell mondanom, hogy ez a fajta hozzáállás ugyan jellemző erre a kormányra, de az égegyadta világon sehova nem vezet sem a nemzetközi közösségben, sem pedig egyébként nem szolgálja azoknak az érdekeit, akiken állítólag önök segíteni akarnak.

Az ön elmondásából és a képviselőtársai hozzászólásából is azt látom, hogy ez nem más, mint egy Patyomkin-program. Azt mondja államtitkár úr, hogy ne mondják Magyarországra azt, hogy nem szolidáris. Drága államtitkár úr, tényleg komolyan tetszik gondolni, hogy ezt egy ekkora programmal meg lehet oldani? Ez valóban egy csepp a tengerben, és egyetértek képviselő asszonnyal, hogy ha egy csepp is segít, akkor a segítséget meg kell adni. Csak miért kell hozzá ezt a nagyképi szöveget hozzárakni, hogy csak mi tudjuk ezt jól, a többieknek fogalma sincsen róla?

Idetartozik az is, amit önök a migrációról mondanak. Ne vicceljenek már, drága államtitkár úr, drága képviselőtársaim! Ez a program majd megállítja Szíriában a polgárháborút? Ez a program majd biztonságot teremt Afganisztánban? Ez majd megállítja a klímaváltozást? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem mondtuk ezt!)* Dehogynem!

Arról beszélnek, hogy ilyen módon kell a migrációval szemben fellépni. Ne vicceljenek már! Ne tegyenek már úgy, mintha egyébként ez a program bármilyen összefüggésben lenne a migrációval! Tudom,

ez kötelező, el lehetett mondani 347-szer, hogy Soros György, meg migráció, meg állítsuk meg, és mi vagyunk csak okosak, és mindenki más helikopter, mi tudjuk csak, hogy hogy van ez a dolog. Egy picit már vegyük komolyan az országot és Magyarország hírnevét legalább akkor, amikor külföldre szánunk egy terméket, hiszen erről is beszéltek!

Végül hadd említsek meg egy harmadik elemet is! Önök kötőszóként koptatják már a keresztény- és kereszténységet. De hál' istennek, a keresztény kultúra erős, ezt is kibírja, és a kereszténység és a keresztény hit is erős, nem kell félni önöktől. De azért majd mondják meg nekem, hogy hol olvasták önök azt a kereszténységben, hol tanította azt a kereszténység, hogy csak a keresztény embertársunkon kell segíteni? Hol szerepelt? Melyik keresztény tanítás mondja, hogy csak a keresztény méltó a védelemre és a támogatásra? Márpedig ez a program lényegét tekintve erről szól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalóan lenne egy javaslatom. Legyenek őszinték! Ne járassák le Magyarországot azzal, hogy ezt a programot Hungary Helpsnek hívják! Hívják ezt a programot Tartuffe-programnak! Az sokkal találóbb lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szokásos taps! Ez volt a vezérszónoklat?)*

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kettő percben szót kér Juhász Hajnalka képviselő asszony, KDNP.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót. Reagálnék két dologra is. Egyrészt nemzetközi jogászként is azt látom, nemcsak országgyűlési képviselőként, hogy abban a program valóban egyedi, hogy a közösségekkel, a helyi közösségekkel közvetlenül veszi fel a kapcsolatot. A multilaterális együttműködések és a nemzetközi szervezetek általában ezt az egyediséget nem tudják képviselni. Ahogyan államtitkár úr is mondta, adott országonként eltérő, hogy milyen közösségeknek mire van szükségük.

Két példát mondanék, amelyben a Hungary Helps egyedit alkotott. Az egyik Erbilben, Irakban, amikor a kórházat újjátottuk fel: azt nemcsak kizárólag a keresztények használják, hanem egyéb vallási felekezetek. Ez is mutatja a példát, hogy nem csak kizárólag keresztényekre vonatkozik a program.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik pedig: szintén Irakban, Tell-Aszkuf település esetében közel ezer családi házat részben újítottak fel a Hungary Helps programnak köszönhetően, és ennek eredményeképpen közel ezer család költözött vissza a településre. Ezek a közösségek tradicionálisan és hagyományosan gondolkoznak, tehát ha a

templom rendben van, a kórház rendben van, az épületeik rendben vannak, akkor ők nem kívánnak elvándorolni a szülőföldjükről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni végszóként a vitához. *(Jelzésre:)* Öné a szó.

AZBEJ TRISTAN, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előljáróban szeretném megköszönni a Jobbik frakciójának a támogatást, illetve ha jól értelmeztem a szavakat, az MSZP frakciójának a legalábbis részleges vagy feltételes támogatást.

Ezúton fordulnék Arató Gergely képviselő úrhoz. Először is csak egy eszmei alapvetés. Mindig is visszatetszőnek értékeltem, amikor a kereszténydemokrata politikusokat, illetve közszereplőket, megszólalókat álságosan és illogikátlan keresztény érvrendszerrel próbálnak olyan politikusok kritizálni, akik egyébként több ponton, legalábbis ami a pártjukat illeti, súlyos egyházellenességről tettek többször is tanúbizonyságot. Ebben az esetben is, ha már itt keresztény alapelvekről volt szó, szeretnék egy idézetet felolvasni a Szentírásból. Pál apostol írja a galatákhoz írt levelében: „Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” Tehát ha egyébként önnek még igaza lenne abban, hogy mi kizárólag a keresztényeket támogatnánk, egyébként a keresztény teológiai érvrendszerben még ez is megállná a helyét, ez is erkölcsileg helyes lenne, ugyanakkor az alapfeltevésben nincs igaza. Magyarország segít, Magyarország nem csak az üldözött keresztényeknek segít. A magyar humanitárius segítségnyújtás és nemzetközi fejlesztés igyekszik mindenkinek eljutni erőforrásainkhoz mértén. Aki segítséget szenved, aki egyébként elhagyni kényszerülne otthonát, igyekszünk lehetővé tenni a helyben maradást, függetlenül egyébként vallási és etnikai hovatartozásuktól.

Ami miatt Magyarország az üldözött keresztények ügyét kiemelten támogatja, amellet, hogy mint keresztény kulturális gyökerű ország, illetve nemzet, erkölcsi kötelességünk foglalkozni kiemelten velük, az az elhallgatott tény, hogy a kereszténység a világon a legüldözöttebb vallás. Ez egy ilyen átfogó politikai megnyilatkozásnak tűnik. Ezzel szemben a felmérések, erre vonatkozó emberi jogi kutatások azt mutatják, hogy a konzervatív becslések szerint is azoknak az embereknek, akiket a világon a hitük vagy lelkiismereti meggyőződésük miatt üldöznek, több mint 50 százaléka keresztény. 2014-ben ez az arány egyébként az Iszlám Állam és a Boko Haram hatalma teljében megközelítette a 80 százalékot, mégsem látjuk ezt a problémát. Ez nem probléma, ez a történelmi léptékű

humanitárius katasztrófa a nemzetközi szervezetek, az emberi jogi szervezetek napirendjén.

Tehát amikor mi felkaroljuk ezt az ügyet, amikor mi célzott humanitárius támogatást nyújtunk más humanitárius kedvezményezett kör mellett, akkor ez emellett egy politikai üzenet is, hogy ezzel foglalkozni kell. A világ nem tekinthet félre álszent módon egy történelmi léptékű népi társaságat, egy humanitárius katasztrófa figyelmen kívül hagyásával. Ezzel emberi kötelességünk, nem csak keresztényi, emberi kötelességünk foglalkozni.

(19.10)

Az azzal kapcsolatos megjegyzései, hogy a nemzetközi szervezetek ezt jobban tudják, és hogy jövünk mi ahhoz, hogy egy kétéves program nyomán eldicsékszünk a hatékonyságunkkal. Amellett, hogy mindenfajta megfoghatatlan érvet sorolnék fel, az imént említett Tell-Aszkuf település esetét szeretném elmondani. Tell-Aszkuf település, illetve a ninivei keresztények megsegítését, az Iszlám Állam által lerombolt infrastruktúrájú Ninivei-fennsíkot elméletileg az ENSZ menekültügyi szervezete, illetve fejlesztési programja is támogatta.

Mi a programunkat személyes tapasztalatokra alapozzuk. Nem Budapestről próbálunk okosabbak lenni a támogatójainknál. Elmentünk oda, felmértük a helyzetet, és megkérdeztük az üldözött embereket, az üldözött keresztény és egyébként jazidi vezetőket, hogy mire van szükségük, mik a tapasztalataik. Bemutatták nekünk, hogy mi volt az eredménye az ENSZ illetékes programjának, újjáépítési támogatásának, és mutattak egy lerombolt települést, amit újjáépítettek, és az volt a Patyomkin-program, ugyanis arra terjedt ki ez a támogatás, illetve a felhasználása, hogy az épületek falát világoskékre meszelték, és felfestették az ENSZ-logót, de ha beléptünk egy épületbe, az kiégett volt. Talán a nyílászárók megvoltak, de az alapvető falszerkezetek, a belső elválasztó elemek voltak sérülten hagyva. Használhatatlanok voltak ezek az épületek, és ennek megvan az oka.

Ezeknek a szervezeteknek az eredményeit és talán a döntéshozóik jó szándékát nem megkérdőjelezve az a gyakorlat, hogy először is ezek a szervezetek az adományok 30-40 százalékát elviszik úgynevezett adminisztrációs, illetve programköltségek címén, és egy kis része érkezik meg a támogatott csoportokhoz. És ha meg is érkezik a támogatott csoportokhoz, akkor sem a legsérülékenyebb és nehezebb helyzetben lévő kisebbségi csoportokhoz, például a közel-keleti keresztényekhez, akik a kihalás, kipusztulás mezsgyéjén állnak, hanem talán a helyi alkalmazottak miatt, talán a helyi hatóságok miatt a többségi csoportokat részesítik előnyben, és a kisebbségi csoportnak nem jut szinte semmilyen segítség.

Ezzel szemben, miközben névlegesen több száz millió forintnyi támogatást költöttek el a nemzetközi szervezetek például a Ninivei-fennsíkon, Moszultól északra található egy Tell-Aszkuf nevű település, amelyet Magyarország támogatott a Hungary Helps

program keretében. Ez egy olyan település, ahol 1300 keresztény család élt, amikor 2014-ben elfoglalták az Iszlám Állam terroristái, és a terroristák, illetve a véres atrocitások hatására, azok elől menekülve, mind az 1300 családnak el kellett innen menekülnie.

Többször cserélt gazdát ez a település. 2016-ban szabadult fel, de ekkor több mint 900 lakóépület rongálódott meg az Iszlám Állam pusztítása, illetve a harcok következtében. A templomot például lögyakorlati célpontnak használták az Iszlám Állam terroristái, de először egyébként a temetőt pusztították el, hogy ne csak a jelenét, hanem a múltját is elpusztítsák a keresztényeknek.

Ezek után a Hungary Helps program keretében 580 millió forinttal támogattuk az iraki káld katolikusokat, akik lakható állapotba hozták ezeket az épületeket. Nagyon fontos, hogy itt nem a nemzetközi szervezeteket támogattuk, és nem ők próbálták tessék-lássék módon helyrehozni az épületeket, hanem mi magukat az egyházat, a közösséget támogattuk, és ennek az lett az eredménye, hogy az 1300 elmenekült családból 1000 visszatért. 1000 visszatért oda, arra a településre, amelyik abban az országban található, ahol a kereszténység létszáma 14 év alatt egyötödére csökkent, 2000 év alatt egyötödére csökkent. (Sic!) Látszik, hogy ez a közösség el fog tűnni a kereszténység bölcsőjéből. A Hungary Helps program keretében nemcsak hogy megmentettünk egy közösséget, hanem szinte már méltatlanul megható, hogy a helyiek elnevezték a települést Tell-Aszkuf bint-el-Maszarnak, a „Tell-Aszkuf, Magyarország leánya” nevet adták neki.

Itt térnék ki a képviselő úrnak arra a megjegyzésére, hogy mi nem fogjuk egyedül megoldani ezt a krízist - nem is ez a szándékunk. Nem az a szándékunk, hogy ezt az egész válságot egyedül oldjuk meg, már csak azért sem, mert csak arányosan tudjuk segíteni a nemzetközi szinten az üldözötteket. A magyar kormánynak természetesen az a feladata, hogy a magyar emberek boldogulását segítse, ezt tesszük, ehhez tartjuk magunkat, ezért dolgozunk, és arányosan tudjuk támogatni távoli földek bajbajutottjait.

Tehát a célunk nem az, hogy azzal dicsekedjünk vagy akár azt az ambíciót felvessük, hogy egyedül oldjuk meg ezt a válságot, hanem az a célunk, hogy míg Tell-Aszkufot Magyarország leányának nevezték el, Tell-Aszkuf mellett legyen olyan település, amit mondjuk, Németország fiának vagy akár az ENSZ unokáinak nevezzenek el.

A célunk a példamutatás, amit utána nemcsak elégedetten hátradőlve szeretnénk kiterjeszteni, hanem egy nemzetközi koalíciót építve, egy nemzetközi összefogást építve, amelyik egyébként, bár egy általános közöny övezi ezt a problémát, most már sikeresnek mondható. Először is Lengyelországgal, a lengyel kormánnyal kezdtünk együttműködésbe, és jelentetük be az első programot, amelyik Szíriában egy keresztény árvaházat támogat, és előrehaladott egyeztetésekben vagyunk az Egyesült Államok fejlesztési szervezetével, aminek jelenleg a projektkiválasztási fázisában vagyunk. Tehát a magyar példa ragadós, a

magyar példának el kell terjednie, hiszen embertömegek vannak. Csak a keresztényüldözés jelenleg 215 millió embert érint a világon, akik megérdemlik azt, hogy a fejlett nyugati, sok esetben keresztény gyökerű világ, kulturális alapú világ hozzájuk forduljon.

Ehhez kérem a támogatásukat, ehhez kérem az önök támogatását, és erre hívjuk fel a nemzetközi közvéleményt, illetve más kormányok, nemzetközi szervezetek támogatását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyar-székely öszszetartozás napjáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Szávay István, Keresztes László Lóránt, Molnár Zsolt, Kocsis-Cake Olivio, Szászfalvi László, Pánczél Károly képviselők által benyújtott előterjesztés H/2681. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el a beszédét.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar reformkor legjobbjai évtizedeken át tartó országgyűlési küzdelem után, 1848 tavaszán végre rendi államból, parlamentnek felelős kormány által vezetett, a polgári szabadságjogokat és az állampolgári jogegyenlőséget garantáló, modern Magyarországot teremtettek.

Politikai, szellemi és társadalmi vezetőink párját ritkító módon mondtak le előjogaikról annak érdekében, hogy korabeli szóhasználatukkal élve, minél szélesebb néprétegeket az alkotmány sáncái közé fogadva meg tudják menteni Magyarországot és a magyarságot a Herder által jószolt katasztrófától.

Tettük ezt soha el nem halványuló példát mutatva Európa és a nagyvilág minden nemzetben gondolkodó, szabadságszerető és polgári viszonyokat óhajtó országának és népének. A feudalizmus sorvasztó béklyóit lerázó, évtizedes küzdelemben nemzetünk saját önerejére támaszkodva tudott sikeres lenni a Habsburg-uralkodóház beolvasztási kísérleteivel szemben.

Széchenyi, Eötvös vagy Deák sikereinek gyümölcseit azonban nemcsak a magyarság, hanem a Kárpát-medence összes népe élvezhette, még ha ezt manapság hajlamosak is vagyunk elfelejteni. Rájuk is kivétel nélkül vonatkozott a jobbágyfelszabadítás, a tulajdonszerzés és a vállalkozás szabadságának kiterjesztése, ezzel pedig a társadalmi felemelkedés lehetősége, de a sajtó-, a vallás-, illetve a lelkiismereti szabadság is, mint ahogyan a törvény előtti egyenlőség és a közteherviselés. Ez az akkor elérhető jogok teljessége volt. Ennél többet egyetlen európai ország sem biztosított vallási vagy nemzeti kisebbségeinek.

A bécsi udvar azonban nem a reformok polgári viszonyok között történő békés továbbfejlesztésében, hanem a korlátlan uralkodói abszolútizmus visszaállításában volt érdekelt, ezért hamis jelszavakat hangoztatva, ígéretet, fenyegetve és az ősi „oszd meg és uralkodj” elvét alkalmazva szembeállította a magyarsággal a vele sorsközösségben élő Kárpát-medencei nemzetiségeket. Célja ezzel pusztán a pillanatnyi taktikai előny megszerzése volt, hogy miután úrrá lett a más tartományaiban is fellángoló forradalmakon, minden erejét Pest felé fordítva, visszaállíthassa hazánkban is az abszolútizmust.

(19.20)

Számunkra azonban mindez véres, pusztító és a térség népeinek egymáshoz való viszonyát azóta is meghatározó polgárháborút generált, elsősorban a vegyes etnikai összetételű Délvidéken, illetve Erdélyben.

Tisztelt Országgyűlés! A bécsi kamarilla hatásos aknamunkája következtében ezért 1848 nyarára felkelés robbant ki nemcsak a magyarsággal évszázados társnemzeti viszonyban élő horvátok, hanem a déli határőrvidéket védő szerbek és az Erdélybe a tatár, valamint a török támadásai elől a korábbi évszázadok folyamán befogadott románok körében is. Szeptemberben pedig Jellasics horvát bán már közvetlenül a fővárosra és az ott dolgozó törvényes magyar kormányra támadt hadseregével.

Eközben az erdélyi románság vélt vagy valós sérelmei megtorlására, valamint követelései azonnali megvalósítása érdekében már a nyár folyamán Habsburg-támogatással fegyverkezni kezdett, és nemzetőrskéget alakított Erdély-szerte. A szélsőségesen magyarelles népvézerek, valamint pópák befolyása alá került erdélyi románság rövidesen lángba és vérbe borította Erdély földjét. A kirobbanó román népfelkelés a szeptember végén betérjesztett és példátlanul nagyvonalú nemzetiségi törvény ellenére is a bécsi udvarhoz kötötte sorsát. Ezzel pedig hátbatámadással fenyegette a Pesten székelő, Jellacicsal harcoló törvényes magyar kormányt és egyben a modern polgári Magyarországot is.

Tisztelt Országgyűlés! E kétségbeejtő helyzetben gyűlt össze 1848. október 16-án Berzenczey László székelyföldi kormánybiztos hívására 60 ezer székely Agyagfalván, megoldást keresni arra, hogy „miként lehessen testvériesen helyreállítani a békét s ennek áldásaiban megvédeni a királyi széket s az ország megtámadott belcsendét”. A gyűlés ennek jegyében mármár az első napon rögtön kinyilvánította, hogy békésen viszonyul Erdély minden lakójához, de elvárja a felfegyverzett románoktól és szászoktól is, hogy „keblükben minden törvényellenes bujtogatásukat megszüntetvén a bujtogatókkal statárialiter bánjanak”, vagyis fejezzék be az értelmetlen lázongást, büntessék meg a főkolomposokat, és állítsák helyre Erdélyben a békét.

Nem véletlen, hogy már ekkor megszületett a „Szász és román testvérek, polgártársak” című kiáltvány, amely egyedülálló módon, bár sajnos a kölcsönösség legapróbb megnyilvánulása nélkül helyezkedett a teljes nemzetiségi tolerancia talajára, hisz az akkor összegyűlt székelyek kijelentették: „Mi tiszteljük nemzetiségűtöket, nyelvetöket és vallástokat, s készek vagyunk azt fegyverünk élével is megoldalmazni.”

Másnap az agyagfalvi székely nemzetgyűlés egyhangúlag állást foglalt az áprilisi törvények védelmében, és fegyverkezni kezdett az Erdélyben tartózkodó császári csapatok és a Bécs, valamint saját pópáik által megtévesztett, ám annál nagyobb kegyetlenséggel tomboló erdélyi román népfelkelőkkel szemben.

A székelység tehát pontosan azt tette Agyagfalván, amit néhány hónappal korábban a magyar nemesség színe-java Pozsonyban, majd pedig Pesten. Megszavazta különféle középkorból maradt kiváltságainak és előjogainak eltörlését. Ezzel vállalta például az adófizetési kötelezettséget is, ami alól ősei évszázadokon át mentesek voltak, és amely kiváltságát évszázadokon át védte, ha kellett, akár fegyverrel is. Gondoljunk csak bele, manapság ki szavazná meg azt, hogy inkább fizessen, mint hogy ne fizessen adót! Gyanítom, meglehetősen kevesen. A székelység azonban ezt az áldozatot is vállalta azért, mert pontosan tudta, hogy helye a modern magyar nemzetben van, boldogulását és gyarapodását pedig nem avított feudális, hanem polgári viszonyok között kell keresnie.

Azzal pedig, hogy az agyagfalvi gyűlés kimondta az áprilisi törvényekkel megszületett modern polgári Magyarország fegyveres védelmét, nem csupán a szabadságharc katonai megsemmisülésének elkerülését és ezzel az egyébként törvényesen működő országgyűlés és kormány munkájának folytatását tette lehetővé, de megvédte Erdély békés polgári lakosságát az osztrák katonák, valamint a hozzájuk csatlakozott román népfelkelők önkényeskedéseivel, fosztogatásaival szemben is. A döntés lélektani hatásai pedig még a közvetlen katonai erőviszonyokban bekövetkezett változás jelentőségén is alaposan túlmutatnak. A székelység egységes kiállása ugyanis pozitív hatott mind a csatatereken harcolókra, mind pedig azokra, akik a hátszágban segítettek a magyar forradalom és a szabadságharc ügyét, nem utolsósorban pedig véglegesen kijelölte a székelység helyét az egységes magyar polgári nemzetben.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Pontosan tudom, hogy sok, nemzetben gondolkodó magyar embernek szívmengető érzés a székelység önálló nemzeti mivoltáról beszélni, illetve azt szorgalmazni. Azt is pontosan tudom, hogy az interneten számos butaság kering ezzel kapcsolatban, hogy ha Magyarország önálló nemzetiséggé nyilvánítaná a székelyeket, akkor majd Romániának például rögtön területi autonómiát kellene biztosítani a számukra. E Ház előtt is volt ezzel kapcsolatban egy határozati javaslat, amiben arra kértek fel bennünket, hogy támogassuk a székelység nemzeti kisebbségként történő elismerését.

Ám e kezdeményezés sikere éppen az ellentétes hatást váltotta volna ki, az autonómiát támogató anyaországtól szakította volna el és tette volna eszköztelenebbé a székelységet ebben a küzdelemben. Ezért is tartom fontosnak tisztázni: mind a Jobbik és szerintem a téma iránt érzékenységgel rendelkező összes parlamenti párt úgy gondolta, hogy a székelység legkésőbb 170 esztendővel ezelőtt, az agyagfalvi gyűlésen bebizonyította, hogy az egységes modern polgári magyar nemzet része, és közös ügyeinket akár fegyverrel és vére árán is hajlandó megvédelmezni.

A román Securitate a nyolcvanas évek óta dolgozik újbóli szétválasztásunkon, legutóbb is láttunk erre példát, mégis ne legyen kétségünk afelől, hogy ha ennek sokan bedőltek volna, akkor annak a következménye az lenne, hogy még több helyen vissza lehessen nyesni például a nyelvhasználati jogokat, hiszen a magukat székelynek vallók számát gond nélkül vonták volna le a magyar nyelvet használók számából. A kezdeményezést azonban a székelység erős immunrendszere azonnal kilökte magából, az Erdély területén élő mintegy 650-700 ezer székelyből alig több mint ezren vallották magukat székelynek a kérdezőbiztosok előtt magyar helyett. Mi sem bizonyítja ennél jobban azt, hogy az agyagfalvi ősök döntése ma is eleven Székelyföldön, hisz a helyiek boldogulásukat és gyarapodásukat is továbbra is az egységes magyar nemzet részeként képzelik el.

Tisztelt Országgyűlés! Nagy öröm számomra, hogy mint 1848-ban Agyagfalván a székelyek, úgy most a Magyar Országgyűlés is ritkán látott nemzeti konszenzust tud felmutatni. Volt már erre példa a kisebbségvédelmi kezdeményezés vagy éppen az ukrán oktatási törvény elítélése kapcsán, de ellenzéki indítvány esetében azért sokáig kellene itt közösen gondolkodnunk, míg találunk egy ilyen javaslatot, főleg ha emlékeztetpolitikáról, nemzetpolitikáról van szó.

Szeretném üdvözölni ezért, hogy a kormánypártok képesek voltak ebben az ügyben meghaladni sokszor tapasztalt magatartásukat, és csatlakoztak az előterjesztésemhez. Amikor október 16-án, a 170. évfordulón benyújtottam a javaslatot, arról beszéltem, hogy nem kívánjuk kisajátítani a kezdeményezést, ezért minden frakciót arra kértem, hogy csatlakozzon indítványunkhoz, és így tehessünk le egy valóban nemzeti konszenzussal elfogadott javaslatot a nemzet asztalára, erősítve ezzel a határokon átívelő összetartozásunkat, sorsközösségünket.

Mindezt alátámasztja, hogy a Nemzeti összetartozás bizottságának pár héttel ezelőtti ülése után volt alkalmam néhány szót váltani egyik vendégünkkel, Izsák Balázssal, a Székely Nemzeti Tanács elnökével, aki szintén megerősítette, hogy keresve sem találhatunk volna jobb időpontot erre az emléknaphoz, hisz október 16-a a szimbóluma a középkori hagyományokon való túllendülésnek, a székelyföldi feudalizmus felszámolásának és a székelység modern polgári nemzethez való csatlakozásának. Úgy gondolom, hogy kitűnő üzenet ez székely testvéreinknek. Örülök, hogy javaslatunkhoz az LMP azonnal csatlakozott, köszönet érte. Majd pedig Gyurcsány Ferencék kivételével

minden parlamenti párt nevére vette ezt. Így az a ritkán tapasztalt egyetértéssel kerülhet elfogadásra. Örömmel látjuk a baloldal nemzetpolitikai jellemfejlődését, köszönöm ezért az MSZP és a Párbeszéd támogatását is. *(Korózs Lajos közbeszólása.)*

Tisztelt Képviselőtársak! 1848-ban Budapest volt bajban, és a székelység sietett a segítségére. Ma azonban a Székelyföld és Erdély, illetve az ottani magyarság kerül egyre nagyobb bajba, mert az elfogyás, a pusztulás réme fenyegeti. A mi álláspontunk ez ügyben eddig is mindig világos volt: a Székelyföld széles körű, jól bevált dél-tiroli példán alapuló területi autonómiája nélkül nem képzelhető el az ott élők hosszú távú megmaradása és gyarapodása. Ez ügyben természetesen támogattuk és eddig is elismertük a különféle, oktatást, kultúrát, infrastruktúrát és gazdaságfejlesztést szolgáló kormányzati programok hasznosságát és eredményeit.

A székelyek azonban 1848-ban nem csupán küldték a pénzt vagy az ágyút, hanem saját magukat fegyverezték fel, hogy akár életük árán is megvédelmezzék a polgári Magyarországot.

(19.30)

Nekünk ma pontosan ugyanezt kell tennünk. A támogatások mellett hatékony diplomáciával kell kiállnunk Székelyföld jogos autonómiaküzdelmé mellett. A mi lelki szemeink előtt egy olyan autonóm Székelyföld lebeg, amely főként nem magyarországi támogatásokból, hanem a helyben megtermelt és helyben felhasznált jövedelmekből képes gyarapodni és fiataljai számára jövőképet felmutatni. Egy olyan Székelyföld, amelynek jövőjét nem Bukarestben vagy Budapesten, hanem elsősorban Marosvásárhelyen, Sepsiszentgyörgyön, Csíkszeredában és Székelyudvarhelyen döntik el, miközben ehhez persze segítséget, támogatást kapnak akár a román, akár a magyar államtól. Egy olyan Székelyföld, amelyet a románság nem idegen testként kezel a román nemzetállamon belül, hanem olyan autonóm régióként, amely az ország és a térség stabilitásának alapvető záloga. És egy olyan Székelyföld, amely a legtermészetesebb módon elismeri és biztosítja a területén kisebbségben élő románok jogait is.

A jövőre megalakuló Európai Parlamentben is egyebek mellett ezért és a többi Kárpát-medencei magyarlakta régió területi és kulturális autonómiájáért kell majd harcolnia minden magyar képviselőnek, magunk is ezt fogjuk majd tenni, Gábor Áronék 170 évvel ezelőtti küzdelme és nemzeti együvé tartozásunk ugyanis ma erre kötelez bennünket.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem önöket, hogy támogassák a magyar-székely összetartozás napjáról szóló hatpárti előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem Potápi Árpád János államtitkár urat, kíván-e most szólani. *(Jelzésre:)* A végén, rendben. Köszönöm.

Most a vezérszónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Pánczél Károlynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÁNCZÉL KÁROLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Határozati javaslat a magyar-székely összetartozás napjáról, vagy mondhatjuk azt is, hogy a magyar-székely egység napjáról. Sokan azt mondják, egyes vélemények szerint ez egy evidencia, és felesleges ezt határozati javaslati formába önteni, én mégis amellett szeretnék érvelni, hogy ez egy fontos dolog, még ha természetes is ez mindannyiunk számára, vannak olyan dolgok, ami miatt érdemes megerősíteni ezt az egységet és ezt az összetartozást.

Elsőként azzal indokolnám, amiről Szávay képviselőtársunk is beszélt, a nemzeti minimum kérdésével, és én egyébként azt gondolom, hogy pont a nemzetpolitika lehet az, aminek egyes alapvető kérdéseiben egyetérthetnek a magyar politika szereplői, a magyar politikai pártok, mert amikor azt mondjuk, hogy az a célunk, hogy a magyarság, bár szétszabdalva is él a Kárpát-medencében, de megmaradhasson a szülőföldjén, sőt ott gyarapodjon a szülőföldjén, akkor ez lehet egy olyan elv, amiben egy nemzeti egyetértés van.

Az, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarságért, ami szerepel az új Alaptörvényünk D) cikkelyében, vagy ahogy annak idején Szabó Dezső fogalmazott, hogy minden magyar felelős minden magyarért, azt gondolom, ez egy olyan alapelv, ami lehet egy nemzeti minimum. Mint ahogy az a két példa is igaz erre, amit képviselő úr felsorolt az elmúlt időszak parlamenti életéből. Ilyen volt az ukrán nyelvtörvény elleni közös fellépés, és ilyen volt a Minority SafePack, a nemzeti kisebbségvédelmi kezdeményezés melletti kiállítás. És valóban, ezt a ma tárgyalt összetartozás napja határozati javaslatot is hat parlamenti párt nemcsak hogy támogatja, hanem előterjesztő képviselőket adott ehhez a határozati javaslatához. Egyetlen parlamenti erő, az önmagát Demokratikus Koalíciónak nevező szélsőséges szekta az, aki nem támogatja ezt a határozati javaslatot.

Ez a határozati javaslat evidencia, amit mégis meg kell erősítenünk. Több oka is van ennek. Jó ideje szétszakítva élünk az erdélyi magyarságtól és benne a székelyföldi székelyektől, nemcsak száz éve, hanem több száz éve így van ez. Annak idején ott az erdélyi gyulák világa is olyan távoli, misztikus és különálló világ volt, és ez csak fokozódott akkor, amikor a XVI. században három részre szakadt az ország. A mai anyaország közepén a török hódoltság volt, nyugati és északi keskeny sávjában a Habsburgok uralta Magyar Királyság, és létezett különálló az Erdélyi Fejedelemség, aminek történelmünkben megvolt az a jelentősége, hogy akkor, abban az időben, amikor haza nem létezett, csak nemzet, az az Erdélyi Fejedelemség testesítette meg a magyar államiséget.

A török kiűzése után is külön kezelték Erdélyt, hiszen a Habsburg-uralom alatt az Erdélyi Fejedelemség

külön igazgatás alatt szerepelt a birodalomban, és pontosan erre vonatkoztak a '48-as idők, hiszen '48 márciusában is a 12 pont egyik hangsúlyos eleme volt az unió Erdéllyel. És trianoni elszakítottságunk, szétszakítottságunk most már közel száz esztendejéről is sokszor ejtettünk szót.

A kapcsolat helyreállításáért, határokon átívelő helyreállításáért sokat tettünk az elmúlt időkben. Alapvető tény, amit egyébként a „székely-magyar” szókapcsolat is kifejez, hogy egy magyar nép tagjai vagyunk. Egyébként a székelység léte erőt ad nemzeti identitásunkhoz, és viszont is, az anyaország és más határon túli magyar közösségek is erőt kapnak és adnak a székelységnek és az ő fennmaradásukhoz Romániában. Evidencia és mégis megerősítjük ezt az összetartozást, és a megosztás volna a legnagyobb hiba.

Egy-két héttel ezelőtt tárgyalta itt a Magyar Országgyűlés azt a javaslatot, amely szerint a székelység, a székelyek egy külön nemzetiség Magyarországon. Nagyon helyesen a parlamenti többség ezt a kezdeményezést elutasította, bármennyire is rokonszenvezünk a székelyekkel, akár a Magyarországon élő székelyekkel, mégis egy ilyennek a támogatása, amikor arról döntünk, hogy különállunk magyarok és székelyek, ez nemcsak hiba, hanem bűn lenne. Bűn lenne lehetőséget adni egy következő román népszámláláson ahhoz, hogy a kérdezőbiztos feltegye azt a kérdést, hogy „Magyar vagy, vagy székely vagy?” Mindjárt nem egy másfél milliós magyar közösségről beszélünk Romániában, hanem akkor sokkal kevesebbről, és ez a megosztás tovább veszélyeztetné a magyarság megmaradását, nyelvhasználatát, kultúrához való hozzáférését.

Tisztelt Ház! A magyar-székely összetartozás erőt ad a székelyeknek. Azt gondolom, hogy ha ezt a határozati javaslatot elfogadjuk, ez erőt ad a harcukhoz, ahhoz a harchoz, amit az autonómiáért vagy az önrendelkezésükért vívnak. Meggyőződésem, hogy az autonómia az, ami valóban a hosszú távú megmaradást, boldogulást segíti, és egyébként a többségi állam számára is elhozza a társadalmi békét és a prosperitást.

Ehhez minden segítséget meg kell adnunk, ha kell, gazdasági eszközökkel, ha kell, politikai eszközökkel vagy ha kell, diplomáciai eszközökkel, hogy ebben segítsük a székelyeket. Bethlen Gábor szavaihoz nyúlnék vissza, aki azt mondta, hogy nem tudjuk mindig megtenni azt, amit kell, de mindig tegyük meg azt, amit lehet. És amit lehet, azt most is tegyük majd meg a székelyek támogatása ügyében.

A határozati javaslat egy történelmi eseményre is emlékezik. Egy főhajtás a székely hősiesség előtt, főhajtás az agyagfalvi székely nemzetgyűlés előtt. Akkor, ott a székelyek kiálltak a nemzetért, kiálltak az áprilisi törvényekért, és a Habsburgok által feldühített tömegekkel szemben képesek voltak megvédeni a forradalom eredményeit, valamint az erdélyi lakosok biztonságát is garantálták.

Tiszteletre méltó volt a kiállásuk és a magyar nemzet iránt tanúsított szeretetük, amelyről méltóképpen kell emlékezni.

(19.40)

Emlékezzünk erre a 60 ezer székelyre és 1848. október 16-ára!

Szeretnék köszönetet mondani államtitkár úrnak, rajta keresztül a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak, a kormánynak, hiszen ez az ügy már nem először van napirenden. Szávay képviselő úr egy kérdésében is ezt kérdezte, a magyar-székely összetartozás napját, hogy milyen a kormány hozzáállása ehhez a határozati javaslatához, és akkor államtitkár úr elmondta, hogy az agyagfalvi kis múzeum további fejlesztésére 20 millió forintot biztosít a magyar kormány. Köszönjük, hogy ezzel is a jövő évben még szebbé teszi az ottani erdélyi megemlékezéseket is.

A Fidesz-frakció támogatni fogja a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mind az expozéhoz, mind fideszes képviselőtársam vezérszónoki felszólalásához szeretnék csatlakozni, és ezúttal az agyagfalvi dicsőségre emlékezve, az ottani székelyek cselekedetére emlékezve, kérem, engedjék meg, hogy egy személyes élményemet osszam meg, ezzel bizonyítva azt, hogy a magyar-székely összetartozás napja egy olyan méltó megemlékezés erre a barátságra, erre az összetartozásra, amely, nem lehet kérdéses, hogy Magyarország Országgyűlésének, a parlamentnek ezt támogatnia kell.

Négy évvel ezelőtt volt alkalmam először Székelyföldre látogatni, Siófok alpolgármestereként Gyergyószentmiklós testvérvárosba látogattunk. Az az érzés, amikor az ember elhagyja hazáját, megy 400 kilométert, és ott a magyarok szeretettel, magyar anyanyelven fogadják, és egy olyan barátságos hangulat van minden egyes megbeszélésen, még azokon a megbeszéléseken is, amelyek hivatalosak, érezni azt a szeretetet, amely felénk árad; nekem ez bizonyította be azt, hogy hiába vannak elcsatolva, hiába élnek sok száz kilométerre innen székely testvéreink, az összetartozás mindvégig fenn fog állni, és ez a nap az, amelyik október 16-át a magyar-székely összetartozás napjává tudja nyilvánítani, és itt fogjuk tudni méltóképpen megünnepelni, és ami a határozati javaslatban egy olyan pont, emlékérmék, emlékbélyegek kiadása, erre még jobban rá tudnak erősíteni.

Még egy élményemet szeretném megosztani önökkel. Minden évben decemberben látogattam el Gyergyószentmiklósba, de idén a családommal, a madarasi Hargitára is eljutottam nyáron. Ott az ember könnye kicsordul. Az a léghör lengi be Székelyföldet, és ezzel a nappal, amelyet tisztelettel én is megköszönök képviselőtársaimnak, hogy ez egy hatpárti előterjesztés tudott lenni, és ebben önök támogattak minket

és Szávay István képviselőtársamat, hogy október 16-a a magyar-székely összetartozás napja legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormánynak köszönhetően vitathatatlan eredményeket értünk el a nemzetpolitikában, lefektetve annak egységes kereteit. Ennek egyik alappillére Alaptörvényünk D) cikkelye, amelyet képviselőtársam is említett, amely kimondja a felelősségvisselést a határon kívül élő magyarok sorsáért. Szintén ilyen kiemelt fontossággal bír a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényünk is. Az egymillió új magyar állampolgár is sikeres nemzetépítésünket igazolja.

A magyar-székely összetartozás napjára vonatkozó határozati javaslatot a KDNP támogatja, hiszen elkötelezett az egységes nemzetben való gondolkodás iránt. Fontosnak tartjuk az október 16-i, 1848. évi agyafalvi székely nemzetgyűlésről való megemlékezést, valamint tisztelettel adózunk azon székely honfitársainknak, akik tanúbizonyságot tettek Magyarország és az egyetemes magyarság ügye iránt. Mindazon törekvések, amelyek elősegítik és megerősítik a magyarság és a székelység összetartozását, összhangban Alaptörvényünk D) cikkelyével, kiemelt fontossággal bírnak.

Végezetül engedjék meg, hogy itt idézzek Orbán Viktor miniszterelnök úr beszédéből egy részletet, amelyet Tusnádfürdőn, a 29. bálványosi nyári szabadegetemen mondott el: „Tudjuk, hogy Bukarestben azt mondogatják, hogy Székelyföld nem is létezik. A tény azonban az, hogy már akkor is létezett, amikor modern Románia még nem, és ahogy itt körülnézek, ismervé az ittenieket, nyugodtan mondhatom, hogy Székelyföld még akkor is létezni fog, amikor már egész Európa behódolt az iszlámnak.” Ebben biztosak lehetünk. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajosnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném előrebecsátani, hogy mi ezt az országgyűlési határozati javaslatot támogatni fogjuk, és ennek két oka is van. Az egyik: én végképp nem szerettem volna aktuálpolitizálni, ellentétben az előttem felszólalóval, de mégis kikívánczok belőlem egy mondat, mégpedig az, hogy ma Brüsszelben a magyar európai parlamenti képviselők kaptak egy meghívót a román államtól, lévén a román állam 100 éves. Ha jól belegondolok, lehet, hogy ezt még én is meg fogom érni,

hogy 100 éves leszek, ezt természetesen csak némi malíciával mondtam. Ebben a meghívóban undorító módon az szerepel, hogy 1918-ban az erdélyi magyarok úgy szavaztak, úgy döntöttek, hogy csatlakoznak Romániához. Éppen az egyik képviselőtársam írt nekem - úgy képviselőtársam, hogy ő Brüsszelben, de azonos pártállásúak voltunk -, és mondta, hogy határozottan visszautasítja ezt a fogadást és egyebeket, nagyon helyesen nem vesznek részt a román állami ünnepen. Ki kell hogy mondjam, ez egy undorító dolog.

Annál is inkább mondom ezt, most Szávay képviselőtársam expozéjához kapcsolódva, hogy igen, példát mutattak a székelyek, pedig a történelem azért nem volt kegyes hozzájuk. Annál is inkább, merthogy itt szóba került a császárság kora, tudnám én is említeni a mádэфalvi veszedelmet, hogy hányszor, de hányszor forgácsolódott szét a magyarság és többek között a székelység, hogy gyakorlatilag a szülőföldjüket közel 300 évvel ezelőtt el kellett hagyniuk, majd aztán hogyan forgácsolódott szét a székelység és a magyarság Erdélyben. Ide kell hogy citáljam Sára Sándor nagyszerű dokumentumfilmjét, a „Sír az út előtt” címűt, és még sorolhatnék számtalan történelmi példát.

A sors fintora, hogy az 1848-as forradalomban és szabadságharcban - lévén a családom is érintve volt benne, nem is akármilyen poszton és szinten -, kérem szépen, azért azt meg kell jegyeznünk, hogy a székelység a saját maga honvédelmét megszervezve ugyanakkor deklarálta az ott élő németeknek, szászoknak, románoknak az egyenlőséget. A békét közvetítették, és a sors fintora, hogy épp azok a románok fordultak szembe az akkori székelyekkel, akiknek éppen a szabadságot hozta el, a polgári felszabadulást, a jobbágyfelszabadulást hozta el az akkori magyar politika, és benne a székelyföldi gondolkodó politikusok és cselekvők éppen a felszabadulást hozták el nekik. Ezt mindenképp el kellett mondanom az előterjesztés támogatása kapcsán.

Ezen túlmenően azt is gondolom, hogy minden olyan kezdeményezést támogatni kell, amely akár tudományos konferenciák, akár különböző tanácskozások, kiadványok, emlékünnepek megtartását szorgalmazza, és én magam is azt gondolom, hogy ha valamire kell áldoznia a kormánynak, akkor ezekre a rendezvényekre, konferenciákra, tudományos értekezésekre, kiadványokra feltétlen a költségvetésben forrásokat kell biztosítani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most két percben megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak.

(19.50)

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék székely származású képviselőként is reagálni az elhangzottakra. Mindenekelőtt üdvözlöm az előterjesztést, a

határozati javaslatot. Azt is üdvözlöm, hogy mind a hat párt támogatja, a mai nap a székelyek ismét meghozták a békét ide, a tisztelt Házba, hiszen a parázs hangulatú viták után jó megélni, megérni egy ilyen típusú vitát is, vagy ilyen típusú parlamenti eszmecsere is. Úgyhogy külön örömmel köszöntöm ezt az egységet a székely ügy körül.

A bizottsági vitában azt hangoztattam, hogy evidenciáról nem biztos, hogy kell hozni határozati javaslatot, hiszen egyértelmű, hogy a székely és a magyar nemzet összetartozik, egy, ha úgy tetszik. De támogatás érte ezt az egységet azzal a diverzióval, amely szerint nemzetiségként szeretnék volna elismertetni a székelyeket Magyarországon.

Tehát fontos, hogy kiálljunk az igazunk mellett, és ezekben a nehéz időkben, a százéves évforduló kapcsán is fontos, hogy kiálljunk a székelyek mellett, kiálljunk az autonómia mellett, ahogy azt Pánczél képviselő úr is mondta.

Ennek az egységnek persze alapja az a nemzetpolitika, amelyet az elmúlt nyolc évben megteremtett az Orbán Viktor vezette magyar kormány, és amelyet államtitkár úr vezetésével a Nemzetpolitikai Államtitkárság ma is képvisel, és ma is kitűnően visz. Fontos, hogy ez a nemzetpolitikai egység megmaradjon.

S talán még annyit, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársammal együtt kezdeményeztük azt, hogy a cím ne „összetartozás” legyen, hanem „egység” legyen, tehát a címben is kifejezésre juttassuk azt, hogy nem két különböző dolog összetartozásáról van szó, hanem egy evidens egység megerősítéséről. Úgyhogy nagy tisztelettel kezdeményeznék a cím megváltoztatását, hogy ne a magyar-székely összetartozás napjáról szóljon az előterjesztés, hanem a magyar-székely egység napjáról, ezzel is kifejezve azt, hogy itt nem két különböző rész összetartozásáról van szó, hanem egy nagy egység megerősítéséről.

Mindenképpen támogatom a határozati javaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potápi Árpád János államtitkár úrnak.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fiam négy-öt éves lehetett, amikor megkérdezte tőlem, hogy apa, te székely vagy, anya magyar, akkor én milyen származású vagyok. Én erre azt feleltem, hogy te, fiam, székely vagy, és ő erre azt felelte, hogy jaj, de jó. Azt gondolom, ez az adoma is mutatja azt, hogy mi, székelyek mindig hajlamosak vagyunk egy kicsit különbözni érezni magunkat a többi magyarságnál vagy talán a világ összes népénél is.

Ez abból is adódhat, hogy a székelység mindig is - ahogy a beszélgetés elhangzott - saját maga kellett megszervezze a saját közigazgatási, katonai, politikai életét. S még inkább magára volt utalva a Kárpát-medencében, mint a magyarság többi része, hiszen a központoktól sokszor külön fejlődve, és esetlegesen

sokkal nehezebb körülmények között fejlődve élte le az ezer vagy ezerszáz éves történetét.

Tudjuk azt, hogy a székelység nélkül talán ma nem is beszélhetnénk Magyarországról, nem is beszélhetnénk magyar nemzetről, hiszen az elmúlt ezerszáz évben ők védték meg Magyarország határait, később pedig a keleti határait is. Nem volt olyan magyar hadjárat, királyi vagy más egyéb hadjárat, ahol a székelyek ne lettek volna ott Magyarországot és az egész magyarságot képviselve, illetve védelmezve. Így volt ez a tatárok elleni több évszázados küzdelemben, hiszen az utolsó tatárjárás, amit nem szoktunk emlegetni, 1717-ben történt meg, s így volt ez a török hadjáratok idején is, amikor nemcsak Erdélyt védelmezték, hanem sokszor egész Magyarországot, és később az újkorban is. Ennek egyik ékes bizonyítéka az, hogy Austerlitzben ott van az a kopjafa, amely az ott elesett székely katonák emlékét szolgálja, hiszen a három császár csatájában, amely 1805. december 2-án volt, ott voltak a székely katonák is, hűségesen szolgálva Magyarországot, a birodalmat. S még inkább így volt a világháborúk során.

Azt gondolom, hogy ez az összetartozás vagy egység napja - majd dönt a parlament, hogy melyiket támogatja - a későbbiekben, már itt a vita kapcsán is, ha ezt egyáltalán vitának lehet nevezni, alkalmat adott, és majd a későbbiekben minden évben legalább a megemlékezés napján lehetőséget teremtünk nekünk arra, hogy akár a történelmi eseményekre emlékezzünk, akár a mai körülményekre, az autonómiaküzdelmekre, s mindazokra a kérdésekre, amik a nemzetpolitikában napirenden vannak. S talán arra is alkalmat ad ez a nap, hogy más híres eseményekre, történelmi eseményekre is vissza tudjunk emlékezni.

A hétfvégén került sor Csíkszeredában a Mikóvárban a Csíki Székely Múzeumban a megemlékezésre, a száz évvel ezelőtt létrejött székely hadosztályra, amelyet nem is egy magyar ember, hanem egy császári katonatiszt, Kratochwil Károly hozott végre, szervezett meg, és amely székely és nem székely katonákból állt.

Ez volt az egyetlen olyan katonai erő, amely a felbomlásban, az anarchiában, a nihilben, amikor Budapesten az országnak nemzetáruló kormánya volt, akkor ők ott, távol Budapeستől összefogva az országot egyedülként védelmezték, és több mint fél éven keresztül egyedülként harcoltak azért, hogy a betolakodóktól távol tartsák, megvédelmezzék Erdélyt, megvédelmezzék a családjaikat, utána pedig Magyarországot. Erre emlékeztünk a hétfvégén. Köszönetet szeretnék mondani egyrészt a Hargita megyei önkormányzatnak, Csíkszereda megyei jogú város önkormányzatának és a magyar főkonzulátusnak, amelyek ezt az ünnepi rendezvényt, a háromnapos konferenciát megszervezték.

S természetesen, mint ahogy említettem, alkalmunk nyílik arra is, hogy megemlékezzünk arról, hogy 1914-18 között a székelyek és nem székelyek, magyarok együtt védelmezték Magyarországot az első világháborúban, és később, 1944-45-ben az Arbat-vonalon szolgálva szintén ott voltak ezek a katonák.

Azt gondolom, hogy egy remek kezdeményezésről van szó, egy olyan kezdeményezésről, amely nemcsak a székelyeket és a magyarokat fogja össze, hanem talán a parlamentnek is lehetőséget teremt, hogy a zilált belpolitikai helyzetben tudjunk beszélni normális hangmederben, és egységet tudjunk idevarázsolni így karácsony előtt. Azt gondolom, hogy ez egy remek alkalom. Szeretnék köszönetet mondani mind Szávay képviselő úrnak, mind pedig azoknak a képviselőknek, akik csatlakoztak ehhez az előterjesztéshez.

Természetesen, mint ahogy már kétszer elmondtam, a kormány támogatja az előterjesztést, és javasolja a parlamentnek, hogy ezt fogadja el. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Szávay István: Igen.)* Szávay István képviselő úré a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már eddig is úgy voltam vele, nyolc, lassan kilenc Országgyűlésben eltöltött év után, hogy az eddigi képviselői munkám legnagyobb értékű alkalmának vagy időpontjainak azt tartottam, amikor valami igazán fontoshoz és a szívemhez igazán közel álló ügyhöz magam is hozzá tudtam járulni. Ilyen alkalom volt, és talán az egyik legfontosabb számomra, amikor annak idején az igen gombot megnyomhattam a ketts állampolgárságról szóló törvény szavazásánál. Kicsit hasonló érzésem van most is, amikor ez a hozzájárulásom egy talán később is megmaradó ügyhöz ennél is egy kicsit több lehet, és majd valószínűleg valami hasonlót fogok érezni akkor is, amikor ennek a törvénynek a végszavazására sor kerülhet.

Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását. Köszönöm szépen mindenkinek, amit hozzárakott még azokhoz a gondolatokhoz, amelyeket magam is megpróbáltam a javaslat kapcsán összefoglalni, legyen szó történelmi kitekintésről, személyes élmények megosztásáról vagy akár az elmúlt év ezzel kapcsolatos eredményeiről való beszámolásról.

(20.00)

Köszönöm a parlamenti pártoknak, akik ehhez csatlakoztak. Valóban egy majdnem teljes konszenzus van. Én nem vártam különösebben sok jóindulatot a Demokratikus Koalíciótól ezzel az ügygel kapcsolatban, most sem érezték fontosnak, hogy eljőjenek. Én, talán egy kicsit furcsa módon, innen mégis azt kérem tőlük, még van idő, hogy megfontolják az elutasító álláspontjukat. Megleszünk nélkük is nyilvánvalóan, de talán egy picit még erősebb lehetne ez a konszenzus, ha a magyar parlament kijelzőjén nem jelenné-

nek meg tartózkodó és rosszabb esetben nem szavazatok ennek a javaslatnak a végszavazásánál. Mondom ezt úgy, hogy illúzióim különösebben nincsenek.

Köszönöm államtitkár úrnak a kezdettől meglévő támogatását ehhez az ügyhöz, amit egyébként egy olyan napirend előtti felszólalásomban vettem föl, amelyet a parlamenti szokásjog szerint nem kell előre leadni, tehát annak ellenére, hogy egy váratlanul, ellenzékhez méltó módon váratlanul feltett kérdés volt, államtitkár úr a válaszában azonnal azt mondta, hogy megvizsgálja majd a javaslatot. Azt hiszem, úgy fogalmazott talán, hogy nem áll öntől messze ez a gondolat.

Nagyon fontos, hogy megköszönjem innen is, hiszen fontos volt ebben az ügyben Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr támogatása, egyetértése is.

Többen felvetették, magam is beszéltem arról, hogy abban a politikai helyzetben, ahol nagyon sok minden, nagyon sok véleménykülönbség elválasztja egymástól a kormánypártokat és az ellenzékét, sőt számos kérdésben az ellenzék pártjait is különböző keresztül-kasul való logikák alapján, mégis fontos, hogy egy olyan vitát folytathassunk, ami, ahogy államtitkár úr fogalmazott, tulajdonképpen nem is volt vita.

Többen felhívták kormánypárti képviselőtársaim is a figyelmet arra, hogy jó lenne több ilyen alkalom, jó lenne, ha a nemzetpolitikában a legfontosabb kérdésekben ilyen egyetértés mutatkozhatna.

Én ennek a szükségét a magam részéről szintén szeretném megerősíteni. A legtöbb alkalommal egyébként eddig sem rajtunk múlt ezeknek a konszenzusoknak a kialakítása. Mindig úgy fogalmaztam korábban, talán államtitkár úr már egy kicsit unja is, hogy a konstruktív ellenzékiességhez néha kell egy kis konstruktív kormánypártiság is. Nagyon örülök, hogy ez ebben az ügyben megvan, és tényleg bízom benne, hogy legalább a nemzetpolitikai kérdésekben, legalább azokban az ügyekben, amelyek tényleg az összmagyarságról szólnak, egy kicsit több megértést és egy kicsit több együttműködés keresését láthatjuk majd a jövőben. Mi a magunk részéről mindenképpen ezen leszünk.

Nagy öröm számomra tehát, hogy egy ekkora támogatás van e mögött a javaslat mögött, nyilván itt majd az előterjesztő képviselőtársakkal kell megvitatni a különböző módosító javaslatokat, de szeretném hangsúlyozni ismételten azt, amit a javaslat felvetésekor is elmondtam, hogy mindenképpen azt tartjuk fontosnak, hogy minden kérdésben közösen tudjunk ebben az ügyben dönteni, egy közös, konszenzusos javaslatot tudjunk a Ház elé hozni. Eleve ez a szándék motiválta azt, amikor az egész ügyhöz úgy álltunk hozzá kezdettől fogva, hogy más frakciók csatlakozását is kértük, nem pusztán csak a javaslat támogatását.

Nagy öröm számomra, ezt még egyszer szeretném kihangsúlyozni, ha megengedik a végén, bár az előterjesztői expozémban már ezt közöltem, fontosnak tartom, hogy Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Ta-

nács elnöke is támogatásáról biztosította ezt a javaslatot, és maga is az időpontválasztást is jónak, megfelelőnek tartotta.

Bízom benne, hogy ebből valóban egy olyan emléknap lehet, amely az évek múlásával tartalmasabb és még színesebb programokkal járulhat hozzá a magyar-székely összetartozáshoz, a magyar-székely egységhez, és ahhoz, hogy a magyarországi magyarok, a magyarországi magyar fiatalok is ezt az összetartozást, ezt az egységet minél inkább megélhessék, ezzel is erősítve a Kárpát-medencei sorsközösségünket, ezzel is erősítve a nemzeti összetartozás egyébként is nagyszerű érzését. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a rendvédelmi feladatok ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3615. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! 2015-ben döntött úgy a kormány, hogy a rendvédelmi életpályát létrehozza, kialakítja azzal a határozott célkitűzéssel, hogy fokozatosan növekedjen a közszolgálati pálya vonzereje, és minőségileg is javuljon a hivatásos állományúak jövedelmi pozíciója, anyagi megbecsülése.

Egy sikeres és kiszámítható rendvédelmi életpályamodell nem képzelhető el azonban a szerveknél foglalkoztatott több mint 10 ezer közalkalmazott és kormánytisztviselő jogállásának rendezése nélkül. A most tárgyalt T/3615. számú törvényjavaslat az ehhez szükséges egységes szabályozást tartalmazza.

A törvényjavaslat személyi hatálya kiterjed a rendvédelmi ágazatban, így a rendőrségnél, a Nemzeti Védelmi Szolgálatnál, a Terrorelhárítási Központnál, a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a büntetés-végrehajtási szerveknél, szervezetenél foglalkoztatott civil állományú közalkalmazottakra és kormánytisztviselőkre. Tartalmában a jogok és a kötelezettségek kiegyensúlyozott szabályozásán alapuló, érdemi illetményemlést is biztosító, kiszámítható előmeneteli rendszer kialakítását teszi lehetővé.

Az érintettek új foglalkoztatási jogállásba, a rendvédelmi alkalmazottak szolgálati jogviszonyába kerülnek. Az új jogállásra vonatkozó szabályozás a Hszt. rendszerének keretében, annak önálló fejezetében kerül kialakításra. Az egységes közszolgálati

rendszer érdekében a most tárgyalásra kerülő új jogviszony szabályai fokozatosan veszik figyelembe a hivatásos szolgálati viszony, a közszolgálati tisztviselői viszony, a munkaviszony, a közalkalmazotti jogviszony, valamint a Ház előtt lévő, a kormányzati igazgatásról szóló törvényjavaslat legfontosabb sajátosságait, rendelkezéseit is, különös tekintettel a jogosultságok és kötelezettségek arányára.

A törvényjavaslat egyik alapvetése, hogy az érintett személyi körbe tartozó rendvédelmi alkalmazottakat kizárólag az új jogviszonyban lehet foglalkoztatni a különböző rendvédelmi szerveknél. Fontos kiemelni, hogy a rendvédelmi alkalmazottak hozzájárulásuk esetén az életpályával rendelkező hivatásrendbe épülnek be. Így kötelezettségeik a Hszt. kötelező rendszerének a civil jogállású sajátosságokhoz igazodóan, arányos mértékben csökkentett meghatározásával kerülnek kialakításra.

A rendvédelmi igazgatási szolgálati viszony különleges jogviszony, amely a rendvédelmi szerv, valamint a rendvédelmi alkalmazott között jön létre. Mindkét felet sajátos kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. A rendvédelemre jellemző többletkötelezettségeket jelzi, hogy a rendvédelmi alkalmazott a jogviszonyból fakadó kötelezeteit egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával teljesíti. A rendvédelmi szerv e vállalásért cserébe köteles biztosítani a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges feltételeket, a törvényben megállapított magasabb díjazást, juttatásokat és kedvezményeket. Az új jogállásra vonatkozó szabályozás figyelembe veszi a szolgálatban töltött időt, emellett a javaslat bevezeti a folyamatos teljesítményértékelést és a tervszerű továbbképzést is. A kialakításra kerülő új illetményrendszer Hszt.-s alapon nyugszik a szolgálati idő és a fizetési fokozatok tekintetében, de a közszolgálatban már bevált sávós illetményrendszert is tartalmazza.

A besorolás és az előmenetel tekintetében sor kerül a munkakörök munkaköri kategóriákba történő besorolására az iskolai végzettség figyelembevételével. Új elemként jelenik meg a jelenleginél szigorúbb összeférhetlenségi szabályrendszer és a hivatásügyi szabályok köre, illetve a rendvédelmi érdekből történő kirendelés lehetősége is. Az új jogállásra vonatkozó szabályozás 2019. február 1-jén lép hatályba azzal, hogy az érintettek beleegyező nyilatkozatára figyelemmel a szükséges munkáltatói intézkedéseket az átminősítésről és ennek részleteit a besorolásról, az illetmények megállapításáról 2019. február 28-ig kell elkészíteni.

Az új jogállási szabályozás bevezetése egyidejűleg jelentős mértékű illetményemlést is jelent, hiszen 2019-ben 20, a '20-21-22-es években pedig további 5-5 százalékos mértékű bértömegemlést biztosít az ágazat részére a kormány. Így tehát a benyújtott törvényjavaslat segíti azt, hogy a rendvédelmi ágazatban dolgozó nem hivatásosok is egy életpályamodellhez kapcsolódva, jobb életkörülmények mellett, szigorú feltételekkel végezhesék munkájukat. Kérem a tisztelt parlamentet, támogassa az előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

(20.10)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezér-szónoki felszólalások kerülnek sorra. Elsőként meg-adom a szót Ágh Péter képviselőnek, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.

ÁGH PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat általános és részletes indokolása kellő alapossággal részletezi azon pozitív célkitűzéseket, ami jelen intézkedéscsomag célja, valamint államtitkár úr szóban is kiegészítette azt, így ha megengedik, csak lényegre törően mutatom be frakciónk álláspontját és a legfontosabb tartalmi elemeket.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. törvény módosításáról szóló T/3615. számú törvényjavaslat számos pozitív és előremutató intézkedést rögzít az úgynevezett civil állomány jogviszonyának egységesítésével kapcsolatban.

A törvényjavaslat célja tehát a rendvédelmi ágazatban foglalkoztatott közalkalmazottak és kormánytisztviselők tekintetében új jogállási törvény megalkotása, amely hosszú távon képes biztosítani, hogy az érintett személyi állomány stabil, kiszámítható élet-pályával, a foglalkoztató szervezetek pedig a sajátosságokhoz és az ellátott feladatokhoz egyaránt igazodó, kellően rugalmas foglalkoztatási keretekkel rendelkezzenek. A jogszabályból egyértelműen kirajzolódik, hogy a jogok és kötelezettségek kiegyensúlyozott szabályozásán alapszik, érdemi illetményemelését biztosít, és egy kiszámítható előmeneteli rendszert tesz lehetővé az érintettek számára.

A már említett civil állomány jogviszonyainak egységesítése érdekében a jelenlegi közalkalmazotti és kormánytisztviselői jogviszonyok helyett egy új jogállás kidolgozása vált indokolttá, amely egyszerre igazodik a foglalkoztató szerv rendvédelmi jellegéhez, valamint az ellátott tevékenység tartalmához. Ez azt jelenti, hogy az érintett rendvédelmi ágazatban foglalkoztatott közalkalmazottak és kormánytisztviselők a korábbi közalkalmazotti és kormányzati szolgálati jogviszonyukat felváltva új foglalkoztatási jogállásba, rendvédelmi igazgatási szolgálati viszonyba kerülnek majd.

A rendvédelmi igazgatási szolgálati viszony egy különleges jogviszony lesz, amely az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv, valamint a rendvédelmi alkalmazott között jön létre kinevezéssel és annak elfogadásával. A szabályozás kialakításának további célja az illetményrendezésen túl a stabil, kiszámítható előmeneteli biztosító egységes életpálya bevezetése, az egységesség biztosítása.

Az új jogviszony szabályozási bázisa a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományá-

nak szolgálati viszonyáról szóló, ismert 2015-ös törvény, hétköznapi nevén a Hszt. A jogosultságok és kötelezettségek arányossága érdekében a Hszt. mellett az új jogviszony szabályai figyelembe veszik a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény, a munka törvénykönyve, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, valamint a kormányzati igazgatásról szóló törvényjavaslat rendelkezéseit is.

Figyelemmel arra, hogy a rendvédelmi alkalmazottak köre életpályával rendelkező hivatásrendbe épül be, esetükben nagyrészt a Hszt.-hez hasonló kötelmi rendszer kialakítása szükséges. Erre figyelemmel a jogviszony tartalmának kialakítására úgy kell sort keríteni, hogy a kötelezettségek a Hszt. kötelezettségi rendszerének jelentős részét tartalmazzák. Fontos, hogy a hivatásos jogviszony kötelezettségeitől csak abban az esetben, lehet eltérni, ha az ellátott tevékenység ezt valóban indokolja. A kialakításra kerülő életpálya-modellnek fontos részét kell képezze a szenioritás figyelembevétele, a teljesítményértékelés bevezetése, továbbképzési programok és rendszerek kidolgozása; valamint természetesen az új illetményrendszer is.

Pozitív fejlemény, hogy sávós illetményrendszerben sor kerül a munkakörök beosztási kategóriákba történő besorolására, az iskolai végzettség figyelembe vételére, a teljesítményértékelés összekapcsolására, az előmeneteli és illetményrendszerrel, valamint végül, de nem utolsósorban a munkáltatói jogkör gyakorlójának tágabb mozgástér biztosítására is az alsó és felső sávok meghatározásának a lehetőségével.

Megállapíthatjuk tehát, hogy a felsorolt elemek egyszerre biztosítják a rendszer egységességét, illetve a szervezeti és egyéni specialitások kifejezéséhez szükséges rugalmassági tényezőket is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy jól átgondolt alapokon nyugvó, hosszú és alapos előkészítés eredménye, amely nagymértékben hozzájárul a rendvédelmi életpálya-modell népszerűsítéséhez, valamint a rendvédelmi területén dolgozó alkalmazottak megtartóerejének a növeléséhez.

Mindezekre figyelemmel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit déjá vu érzésem van itt, a tegnap éjszakai vitára gondolok, amikor a szakszervezetekkel történő egyeztetés hiányára, nem kellő mértékére hívta fel az ellenzék több alkalommal is a figyelmet, és ezen javaslat vonatkozásában is tudjuk, hogy a két legmeghatározóbb rendőri szakszervezettel ugyan történt egyeztetés, de ezt látszategyeztetésnek hívnánk, nem érdemi és jog-

szabályalkotásban a javaslatokat beépítő egyeztetésnek. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az FRSZ szakszervezet több olyan pontot fogalmazott meg a javaslat kapcsán, amely igen hátrányosan érintheti a nem hivatásos állomány tagjait, azaz a rendvédelmi alkalmazottakat.

Igen, olvashatjuk benne, hogy az életpályamodell kapcsán béremelések lesznek, de sajnos olyan korlátozások is vannak ebben a jogszabályban, amelyek nem kellően átgondoltak, és nemcsak a szakszervezeteknek, de a mi meglátásunk szerint is problémásak és aggályosak. Ezek közül szeretnék egy párat kiemelni.

Személyiségi jogok korlátozása figyelhető meg ebben a törvényjavaslatban, ugyanis csakúgy, mint a rendőri állománynál, a hivatásos rendőri állománynál a nem hivatásos állományú dolgozókra is kiterjesztik azt a kötelezettséget, hogy vagyony nyilatkozatot kell tenni, és ezenkívül közösségi oldalakon nem szerepelhetnek, közösségi oldalakon nem nyilvánulhatnak meg, továbbá korlátozzák a náluk lévő készpénznek a mennyiségét.

Ezek az alkalmazottak zömében ügyviteli alkalmazottak, többségében, úgy gondolom, hogy hölgyek, bár erről pontos kimutatással nem rendelkezem, de államtitkár úr mondta, hogy itt több mint tízezer főt érint ez a jogszabály. Ebben a jogszabályban azért tudjuk, hogy a nyilván raktárosi és egyéb sofőri munkáktól eltérően a rendőri állomány segítésére olyan ügyviteli alkalmazottak vannak, akik hölgyek, és így nyilván azt is tudjuk, hogy a próbaidő kikötése eddig is megvolt, de egy kifogástalan életvitel-ellenőrzés szükséges a munkakör betöltéséhez. Tehát hasonlóan át kell esni nekik nemzetbiztonsági ellenőrzésen, legalábbis a javaslat ezt tartalmazza, és azt gondolom, hogy egy ügyviteli alkalmazottnál, hogy mennyire célszerű és mennyire szükséges, ezt kérdezném államtitkár úrtól, és bízom benne, hogy erre fog tudni választ adni.

Ezenkívül még egy olyan pont szerepel a javaslatban, hogy erre a nem hivatásos állományra is vonatkoznak majd azok a fizikai erőnléti események, kötelezettségek, amit minden évben meg kell tenni. Tudjuk nagyon jól, hogy ez kategóriánként van, és majd a miniszter fogja meghatározni, hogy a 2 ezer métert milyen idő alatt kell lefutni, illetve karhajlítások és egyéb, felülés, fekvőtámasz - hát, kérdezem én, hogy ez mennyire szükséges. Egyáltalán szükséges-e, hogy a nem hivatásos állomány is megfeleljen ezeknek az előírásoknak? Mi úgy olvastuk, hogy ebben a jogszabályban ez is benne van, ezt is meg kell nekik majd tenni.

(20.20)

A munkaidő vonatkozásában ugyanúgy változás várható számukra, hiszen eddig általában a nyolcórás munkanapokon, hétfőtől péntekig biztosan túlórárt is el lehetett rendelni eddig is, hiszen a munka törvénykönyve és a rávonatkozó szabályok ezt megengedték;

de inentől kezdve kiterjesztően fog rájuk is vonatkozni a munkaidő. Ezt is szeretném államtitkár úrtól megkérdezni, hogy ez mennyire indokolt, és mennyire tartják indokoltnak, hogy ezt a nem hivatásos állományra is ki kell terjeszteni.

Én ezt szerettem volna összefoglalóan elmondani. Tehát problémának érezzük azt, hogy a szakszervezetekkel nem volt kellő az egyeztetés, hiszen több aggályt is megfogalmaztak, és várom államtitkár úr válaszát a feltett kérdéseimre.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Móring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat célja a rendvédelmi ágazatban foglalkoztatott közalkalmazottak és kormánytisztviselők tekintetében új jogállási törvény megalkotása.

Ez a törvény hosszú távon képes biztosítani, hogy az érintett személyi állomány stabil, kiszámítható életpályával, a foglalkoztató szervezetek pedig a sajátosságokhoz és az ellátott feladatokhoz egyaránt igazodó, kellően rugalmas foglalkoztatási keretekkel rendelkezzenek. A szabályozás kialakításának célja az illetményrendezésen túl a stabil, kiszámítható előmenetelt biztosító egységes életpálya bevezetése, az egységesség biztosítása.

Az új jogviszony, azaz a rendvédelmi igazgatási szolgálati viszony szabályozási bázisa a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyairól szóló 2015. évi XLII. törvény. A szabályozás egyik alapvetése, hogy az érintett személyi körbe tartozót, akinek a pontos megnevezése a törvény alapján rendvédelmi alkalmazott, kizárólag az új jogviszonyban lehet foglalkoztatni a rendvédelmi szerveknél. A törvény pontosan tartalmazza, hogy az adott rendvédelmi szervnél mely munkaköröket lehet ellátni a rendvédelmi igazgatási szolgálati viszony keretén belül.

A törvényjavaslat részletesen tartalmazza az új jogviszony tartalmát, ezekből csak néhány dolgot szeretnék kiemelni. A rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszony különleges jogviszony, amely az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv, valamint a rendvédelmi alkalmazott között jön létre. Mindkét felet sajátos kötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg. A többletkötelezettségeket jelzi, hogy a rendvédelmi alkalmazott a jogviszonyból fakadó kötelmeit egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával teljesíti. A rendvédelmi szerv e vállalásáért cserébe köteles biztosítani a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges feltételeket, a törvényben megállapított díjazást, juttatásokat és kedvezményeket.

Az igazgatási jogviszony esetében a jogviszony alanyainak joggyakorlását tekintve e kötelezettség teljesítését garanciális jelleggel keretbe foglaló elvek a

következők. Együttműködési kötelezettségi joggal való visszaélés tilalma és az egyenlő bánásmód követelménye. Az együttműködési kötelezettség értelmében a jogviszony alanyai a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kötelesek eljárni és kölcsönösen együttműködni. Kötelesek a felek egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről vagy változásról tájékoztatni, amely a jogviszony létesítése, valamint az e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges.

A jogviszonnyal kapcsolatban tilos a joggal való visszaélés, emellett a jogokat és kötelezettségeket a rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni és teljesíteni. A törvényjavaslat szerint joggal való visszaélés különösen, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ehhez vezet. A joggal való visszaélés hátrányos következményeit orvosolni kell.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat az alapelvek között rögzíti az egyenlő bánásmód követelményét, amelyet a jogviszonnyal kapcsolatban meg kell tartani. Ugyancsak ennek az alapelvnek az érvényesülését szolgálja a törvényjavaslatnak az a rendelkezése, mely szerint a munkáltató rendvédelmi szervnek megkülönböztetés nélkül kell biztosítania a rendvédelmi alkalmazottnak az előmeneteli lehetőséget, amely kizárólag a szakmai képességei, képzettségei, a gyakorlata és a teljesítménye, továbbá a szolgálatban eltöltött idő alapján illeti meg az érintettet.

A törvényjavaslat a jogviszony létesítéséhez kötődő általános és különös alkalmazási feltételeket határoz meg. A közszféra más területeihez képest az alkalmazási feltételek e foglalkoztatási csoport esetében szélesebb körűek. Ugyanakkor hangsúlyozni szükséges, hogy a kifogástalan életvitelhez, a nemzetbiztonsági ellenőrzéshez hozzájárulás csak különös alkalmazási feltétel. A jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre, főszabályként határozatlan időre.

A kinevezés érvényességi feltétele az eskü, amelynek letételéig a rendvédelmi alkalmazott munkába nem állítható. A törvényjavaslat a próbaidő kikötését kötelezővé teszi. A próbaidő időtartama minimum 3 hónap, maximum 6 hónap. A próbaidő alatt a jogviszonyt bármelyik fél indoklás nélkül, azonnali hatállyal megszüntetheti.

A kiválasztás tekintetében rendezőelv, hogy jogszabály vagy a rendvédelmi szerv döntése alapján a kinevezés meghívásos vagy pályázati eljárás alapján történhet; pályázati eljárás esetén kinevezést adni csak olyan személynek lehet, aki a pályázaton részt vett, és a pályázati feltételeknek megfelelt.

A rendvédelmi alkalmazott rendvédelmi érdekből, a rendvédelmi szerv vezetőinek döntése alapján vagy más szerv és a rendvédelmi szerv megállapodása alapján beleegyezésével, munkakör vagy meghatározott feladat ellátására más szervhez kirendelhető. A kirendelés határozatlan vagy határozott időre szól,

de legfeljebb két évre történik. A rendvédelmi alkalmazottnak meg kell felelnie a miniszter által meghatározott egészségi alkalmassági követelményeknek, amelyek nem azonosak a hivatásos állományúakra előírt alkalmassági követelményekkel.

A képesítési követelmények tekintetében a törvényjavaslat alapvetésként rögzíti, hogy a vezetői és a felsőfokú iskolai végzettségű rendvédelmi alkalmazott kinevezéséhez felsőfokú végzettség, a középfokú iskolai végzettségű rendvédelmi alkalmazott kinevezéséhez pedig érettségi szükséges.

Kedves Képviselőtársaim! A KDNP-frakció a törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Felkavaró, lesújtó, elkésztő, szívszorító. Ezeket a jelzőket küldte el többek között az a szakértő, aki a szakvéleményét elküldte a törvény benyújtása után.

És bár mielőtt belemegyek a törvény részleteibe, azt hadd jegyezzem meg, hogy a Belügyminisztérium rendvédelmi szervek irányítása alá tartozó állományból 12 ezer emberről, nagy valószínűséggel 12 ezer családról minimum beszélünk, akiknek az életét most két hónap múlva teljesen felforgatják, mégsem ér többet a minisztérium expozéja. Azt sem érte meg, hogy a miniszter személyesen mondja el, hogy mi lesz ezekkel az emberekkel.

Négy perc 54 másodpercnél többet nem ért a minisztérium részéről. Azt gondolom, hogy ez nagyon sok mindent elmond. Azon túlmenően is természetesen csütörtök este fél kilenckor beszélünk erről a kérdésről.

Ugyanazt tudom elmondani, amit a délutáni vitában a kormánytisztviselőkről szóló törvény kapcsán. Ez egy rabszolgatörvény-csomag, amit a kormány az elmúlt napokban, hetekben benyújtott. Ennek ékes darabja Kósa Lajos munkatörvénykönyvmódosítása, ez a jelenleg tárgyalandó Riasz., azaz a rendvédelmi igazgatási alkalmazottakról szóló belügyminisztériumi előterjesztés, a Haj. törvény, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény. És azért tegyük hozzá: a koncepcióba és a kormány ilyen típusú szándékaiba tökéletesen beleillik a még nem tárgyalt, de már benyújtott, a Bevándorlási Hivatalt beszántó törvényjavaslatuk is.

Éz utóbbi három különböző téma, de lényegében ugyanarról szólnak a törvényjavaslatok: az Orbán által meghirdetett illiberális állam építése még nagyobb sebességre kapcsolt, és mindinkább megmutatja valódi arcát. Ez pedig nem valami, az eddigi megoldásokat meghaladó új vagy modern, hanem nagyon is jól ismert: a XX. századi rendőrállam van kiépülőben. Legfeljebb az alkalmazott hírközlési és megfigyelési technológiák XXI. századiak.

Mindhárom törvény a tág értelemben vett közigazgatás, sőt talán az egész közszféra civil jellegének felszámolása felé vezető út fontos állomása, ha nem az egyik utolsó.

(20.30)

A Riasz. törvényben és a Haj. törvényben, ahogy említettem, tehát a belügy és a honvédelem területén is ugyanarról szól: rendvédelmi és honvédelmi szerveknél megszűnik a közalkalmazotti státusz és ezzel a civil alkalmazotti jelleg, helyette a hivatásukra jellemző szigorú függelmi szabályok és alapjog-korlátozások jönnek a munkavállalóknak.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal sorsa pedig egészen szimbolikus: civil közigazgatási szervből rendőri szervvé fogják átalakítani, az ott dolgozó kormánytisztviselők feltehetően legnagyobb része egyszerűen rendőr lesz. Ez az irány szöges ellentétben áll azzal, amit mi képviselünk, és szöges ellentétben áll azzal, amit egy diktatúra utáni rendszerváltás után a demokrácia elmúlt huszonvalahány évében közösen vallottak ebben a parlamentben, és ami alapján közösen az életünket rendeztük.

Ezen törvények vitájánál, olvasásakor, itt a parlamenti megtaggyalásakor nekem mindig az a Kövér László-s fotó jut eszembe, amikor táblával a nyakában a fiatal titán fideszes, vadliberális Kövér László még azt hirdette, ugye emlékszünk rá, hogy ahol a pedagógusok fizetése alacsonyabb, mint a rendőröké, az maga a rendőrállam. Ezen már rég túl vagyunk, de az, hogy önök a közigazgatást teljesen militarizálják, és mind a belügy, mind a honvédelem területén visszahozzák a rendszerváltás előtti időszak rendszerét - a kvázi belügyi alkalmazottakat itt jelen esetben -, megszüntetve azt a rendszerváltás utáni koncepciót, hogy azért mégiscsak, aki civil munkakört végez egy bármilyen területen, annak a jogkorlátozása is ekkora legyen csak, azt nyilvánvalóan önök most ezzel végleg felrúgják, és látjuk is, hogy a koncepció milyen irányba megy.

A hivatásosok és a kormánytisztviselők szigorú függelmi viszonyok között dolgozó közszolgák, a közalkalmazottak pedig olyan munkavállalók, akiket most megszüntetnek mint jogviszonyt, akiknek munkaadója történetesen valamely állami, önkormányzati szerv, de állampolgári szabadságukat nem érinti ez, hogy nekik dolgoznak. Az átalakításokkal egyre többen válnak az állam szolgálivá, akiknek állampolgári jogaikat is korlátozzák. Az pedig megítélés kérdése, hogy némi fizetésemeléssel ezt kompenzálják-e. A mi megítélésünk szerint majd szembeülni fognak egyébként azzal is, hogy ténylegesen ez nem így van. Az MSZP korábbi szakmai programjai még a honvédségi és rendvédelmi szerveknél is csak azokra a feladatokra tartotta indokoltnak a hivatásos beosztásokat kialakítani, ahol a feladat jellege a parancsuralmi szigorú hierarchiát megköveteli. És azért itt hadd tegyem hozzá, hogy továbbra is az a programunk, és nagyon komolyan tartjuk és állítjuk, hogy azért is fontos, hogy világos legyen, hogy ki tartozik

ilyen hivatásos jogviszonyba és kinek kell ilyen függelmi viszonyban lenni, mert ezek a hivatásosok mind a honvédségnél, mind a belügy területén viszont megérdemelnék, hogy ne kelljen Európa, sőt a nyugati világ egyetlen olyan országában élniük, ahol szolgálatinyugdíj-rendszer nincsen, és ahol életpályamodellnek vagy életpályának hívnak valamit, aminek egyébként nincsen lezárása a mai napig, amit egy tollvonással elvettek tőlük, és még egyszer hangsúlyozom, amilyen rendszer Magyarországot leszámítva se Közép-Európában, se Nyugat-Európában, de még a hírhedten kapitalista Egyesült Államokban sincs.

A fent leírtak fényében fontos lehet, hogy a kormányzati igazgatást és a kormánytisztviselői jogviszonyt átalakító törvényekben mennyire köszön vissza ez a militarizálás, mert ha az elmúlt nyolc év folytatásaként valóban kimutathatóan erősödő trend a közigazgatás militarizálása, akkor azon tényleg mindenkinek el kell gondolkodnia, egy idő után ugyanis rendőrökből, akik nem ügyfeleket szolgálnak ki, hanem rendőri eljárás alá vont személyeket regulálnak meg, lesz átalakítva a teljes közigazgatás.

Tisztelt Államtitkár Úr! Konkrétan a Riasz. törvényre vonatkozóan néhány nagyon konkrét észrevétel. Minden rendvédelmi szervnél dolgozó közalkalmazott és kormánytisztviselő jogviszonyát átalakítja a javaslat. Tehát mint tudjuk, 12 ezer ember, 12 ezer család sorsa fog megváltozni február 1-jétől. Azonban itt sem mindegy, hogy kivel mi fog történni. Akinek van legalább érettségije, annak rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonya lesz február 1-jétől, akinek nincs, az a munka törvénykönyve alapján fog dolgozni, ha jól értjük a javaslatot.

A közalkalmazottak között, államtitkár úr, milyen arányban vannak ezek, tudja-e? Tehát hány olyan ember lesz, aki közalkalmazottként 10-20-30 évet lehúzott már a közigazgatásban, kiszolgálva a rendőrség bármely szervét, és február 1-jétől azt mondják neki, hogy kedves Béla, kedves Margit néni, ennyi volt? Hiába gyűltek az évek, hiába gyűltek a kedvezmények közalkalmazottként, bármilyen jogot - akár szabadság tekintetében - hiába szerzett meg, a munka törvénykönyve február 1-jétől, ennyi volt, kezdje előlről. Én szeretném kérdezni, államtitkár úr, tudja-e, hogy hány ilyen ember lesz, és hány embert érint ez ilyen módon.

Az új jogviszonyban szinte minden hivatásosokra jellemző korlátozást megkapnak a dolgozók: elérhetőség és tartózkodási hely bejelentésére kötelesek lesznek; visszarendelhetők lesznek; vélemény szabadságuk jogainak korlátozását el kell tűrniük; közbiztonsági tisztségek betöltésének korlátozását; összeférhetlenséget; kifogástalanéletvitel-ellenőrzést, amiről tudjuk, hogy egy kvázi titkosszolgálati módszerekkel is történő ellenőrzés; a munkavégzésük technikai eszközökkel történő ellenőrzését, ami konkrétan a munkavégzésük alatt lévő, őket titkosszolgálati eszközökkel való megfigyelést jelent.

Csak egy pillanatra álljunk meg! Beszélünk például a konyhás nénikről, államtitkár úr, tehát a közalkalmazottak, akik a rendőrséget kiszolgálják, ez egy

konkrét kategória. Természetesen nagyon fontos lesz majd a kifogástalan életvitel, és a munka során titkoszolgálati eszközökkel megfigyelni a méltán sokszor világhírű kém, és nem tudom, milyen konyhás néni-
ket.

Kinevezés módosításához sok esetben nem kell a dolgozó beleegyezése. Illetmény megállapításánál, képzési, továbbképzési és vizsgakötelezettségek megállapításánál, munkakör, feladatkör változással történő módosításánál, a munkavégzés helyének a település területén belüli megváltoztatásához.

Ideiglenes átirányítás és átrendelés szabályai messze meghaladják a munkavállalótól elvárható terheket. Ugye itt döntő többségében - szinte a hivatásokhoz hasonló módon - a munkavállaló beleegyezése nélkül lehet őket, mint egy munkaerő-kölcsönző cégnél, jobbra-balra küldözgetni.

A rendvédelmi szerv vezetője állapítja meg a munkakörök kategóriákba rendezését, és ugyanő állapítja meg, a rendvédelmi szerv vezetője az elfogadható végzettségeket. Ezt hogy kell elképzelni, államtitkár úr? Az egyik rendvédelmi szervnél, az egyik rendőrségi szervnél majd ugyanahhoz a munkakör beosztásához egyfajta végzettség lesz előírva, a másikonál másfajta végzettség lesz előírva? Az egyik helyen az egyik ember ugyanazért a munkáért vagy hasonló munkáért „A” bért fog kapni, a másik helyen meg „A+2”-t?

Tehát hogyan lehet az, hogy rendvédelmi szerv vezetőjének a hatáskörébe ilyen szintű munkajogi lehetőségeket adnak, ami nyilvánvalóan még azzal is járni fog, ha jól értjük, államtitkár úr, hogy nemhogy miniszteri rendeletbe, nemhogy kormányrendeletbe vagy magába a törvénybe nem fog bekerülni, hogy milyen feltételekkel, ki milyen végzettséggel, ki mennyit kereshet annál a rendvédelmi szervnél, hanem a rendvédelmi szerv vezetője diszkrecionális jogkörében dönti el. És reméljük, hogy a faliújságra majd legalább kiírja, hogy aki bemegy az épületbe, az tudja, hogy mihez is kell tartania magát. Szerintünk ez nevesítés, jogállamban egyébként ilyen nem fordulhatna elő.

A vezetőknél le kell tenni a rendészeti szakvizsgát, de rendvédelmi szervnél betöltött gyakorlattól el lehet tekinteni.

A vezetőktől nagyon durván meg lehet szabadulni. Ez, mondjuk, nem olyan nagy újdonság már az elmúlt évek törvényt módosításai alapján, hogy indoklás nélkül le lehet váltani. De az igazán durva az, hogy másik munkakört csak akkor kell felajánlani, ha van ilyen. Ha a felajánlott munkakört nem fogadja el, akkor nem felmentik, hanem a visszautasítást lemondásnak kell tekinteni, így tehát sem végkielégítés, sem felmentési idő nem jár. Ha valakit ki akarnak rakni, szó szerint ki akarnak csinálni egy szervezeten belül, akkor ez körülbelül két percébe fog kerülni bármelyik vezetőnek. Ha a munkavállaló kiszolgáltatottságáról beszélünk, akkor azt hiszem, erről többet nem kell szót ejteni.

A szabadságról. Pontosan tudjuk itt is, hogy érdemi csökkenés jöhet konkrétan az embereknek.

Szembesülni fognak vele a jogviszonyuk megváltoztatása után. Főleg nagyon nagy kérdés, mint ahogy mondtam, hogy az Mt.-be, tehát a munka törvénykönyve alá kerülő munkavállalók - majd Kósa úr remek törvényével együtt - hogyan fognak járni.

Az illetményrendszer lehet, hogy jobb lesz, bár csak bértömeget látunk; hogy ez konkrétan személy szerint egy-egy embernél mit fog jelenteni, nem tudjuk.

(20.40)

Alkalmazni kell rájuk a fegyelmi és kártérítési felelősség szabályait. Ehhez még a végén engedje meg, államtitkár úr, egy nem olyan régen önök által benyújtott és elfogadott törvényjavaslat felemlítését, hiszen a Kjt.-ből a fegyelmi felelősségre vonatkozó szabályokat 2012-ben pont önök, a Fidesz vette ki az alábbi indoklással. „A gyakorlati tapasztalatok szerint túlszabályozott, szükségképpen bürokratikus és rugalmatlan, illetőleg jelentős mértékben indokolatlan a közalkalmazottak fegyelmi felelősségére vonatkozó szabályozás fenntartása, ezért a törvény a jogintézményt megszünteti. Helyette a már eddig is létező rendkívüli felmentés eszközével élhet a munkáltató, ha a közalkalmazott a közalkalmazotti jogviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi.” Érdekes, hogy a néhány évvel ezelőtti indoklásukat most már máshogy látják ismét, és amit önök beismertek, hogy egy teljesen felesleges, bürokratikus és a munkát egyébként csak nehezítő szabályt most visszahoznak.

Összességében azt lehet elmondani, még egyszer mondom, hogy ezek a törvények egy irányba mutatnak. Egy cél van: a kormányfő, a kormány és a miniszterek akarátának mindenáron való, kérdés nélküli végrehajtása. Ez lesz a sorsa minden magyar közszolgának, kormánytisztviselőnek, Riasz.-osnak, Haj.-osnak, hívhatjuk szegényeket bárhogy. Nem garantálja az emberek jogait, a továbbiakban korlátozza mindenféle szempontból.

Annak a funkciójának a magyar államigazgatás és közigazgatás, hogy ne csak a központi politikai hatalom végrehajtásának eszköze legyen - mint például '90 előtt, de sajnos mondhatnánk még néhány egészen vérvivataros időszakot, amikor ebbe az irányba indult el a kormány Magyarországon, az akkori kormány -, ezen túlmenően azt a funkcióját, hogy esetleg az emberek problémáival foglalkozzon, esetleg a szakma véleményét is képes legyen a kormány felé viszont eljuttatni, arra ezekkel a törvényekkel biztos, hogy nem lesz lehetőség.

Természetesen nem támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Harangozó képviselő úr már-már kimerítő részletességgel ismertette a törvényjavaslat legfontosabb rendelkezéseivel kapcsolatos legfontosabb elvi és gyakorlati problémákat, ezért engedjék meg, hogy a Demokratikus Koalíció részéről csak nagyon röviden jelezzem azt, hogy mi az álláspontunk erről a törvényjavaslatról.

Azt szeretném kiemelni, hogy egy nagyon sajátos megoldás az, és ez nem az első törvényjavaslat ma, illetve ezen a héten meg különösen, amikor a kormány sorra hozza ide azokat a törvényjavaslatokat saját néven vagy valamelyik képviselő bőrébe bújva, amelyben nagyon jelentős társadalmi csoportok életét alapvetően meghatározó szabályokat ír át. Most éppen a rendészeti dolgozókról van szó. Tegnap a munkavállalókról és a honvédelmi dolgozókról, délután a kormánytisztviselőkről.

Minden esetben az a tapasztalat, hogy nemhogy nem volt érdemi egyeztetés ezekről a javaslatokról, de még csak meg sem hallgatták az érdekvédők, a szakszervezetek véleményét. Azt kell mondanom, államtitkár úr, hogy ez egy súlyos probléma. Nemcsak azért probléma, persze ez is fontos, merthogy ezeknek az embereknek a véleménye, az érdeke nem tud beépülni ebbe a törvényjavaslatba, hanem azért is, mert e miatt az eljárás miatt sorra mennek bele olyan helyzetekbe, amikor életszerűtlen, gyakorlatilag nem megvalósítható szabályozások születnek, vagy olyan szabályozások, amelyek lényegében kárt okoznak abból a szempontból is, nemcsak az érintettek élete szempontjából, hanem abból a szempontból is, hogy a szolgáltatás minősége, az állam által nyújtott tevékenység minősége sérül, mert a munkavállalók számára olyan felesleges formális kötelezettségeket szabnak meg, amelyeknek értelme nincsen, a munka minőségét nem javítják, ugyanakkor viszont kiválóan alkalmasak arra, hogy az önkéntesek által a nyakukba ültetett politikai főnökök hatalmaskodjanak felettük.

Ennek hosszabb távon az állampolgárok fogják meginni a levét, hiszen ma is látjuk azt, hogy nem mindig egyenletes az ügyfélbarátság az állami szolgáltatások különböző területein, és ebbe a rendszert is beleérttem, most nyilván még inkább így lesz, mert kevésbé számíthatnak majd az ügyfelek arra, hogy tisztességes eljárást kapjanak és türelmes ügyintézőkkel találkozzanak.

Ez a törvényjavaslat álláspontunk szerint a maga konkrétumában pedig egyszerűen felesleges. Egy olyan új jogviszonyt hoz létre, amire semmiféle indok nincs egyébként, logikus, észszerű indok, sem a javaslatban magában, sem az indoklásban. Ugyanis ma egy teljesen világos, egyértelmű képlet van. Van, akinek vagy olyan speciális feladata van, amihez szükséges a kvázi katonai fegyelmi rend, szükséges a speciális jog, az egyéni szabadságjogok különös korlátozása indokolt és arányos; és van egy csomó olyan dolgozója a rendészeti szervezeteknek is, akik pontosan olyan ügyintézői munkát végeznek, vagy akár kiszolgáló tevékenységet, ahogy azt képviselő úr olyan éles elmével megvilágította, amihez egyáltalán nem szükséges

semmilyen speciális jogállás, mert az, hogy egy szabálysértési ügyintéző egy rendőrkapitányság épületében üldögél és nem egy önkormányzat épületében vagy egy kormányhivatalban, őszintén szólva, ez az ő munkája szempontjából lényegi, érdemi különbséget nem jelent.

Innen kezdve pedig önök létrehoznak egy jogállást, és ha jóindulatúak vagyunk, akkor ez egyfajta hatalmi mániá, hogy legyen nekünk is egy külön speciális, ha már van a kormányhivataloknak külön kormánytisztviselője, van a kormánynak magának kormánytisztviselője, akkor legyen még a rendészeti területnek is egy speciális, lényegében köztisztviselője. Ez egy nagyon rossz irány, államtitkár úr, mert még inkább szétforgácsolja az egész közszolgálatot, még inkább egyéni pályákat hoz létre, egyéni helyzeteket hoz létre, amiket aztán külön-külön kell szerelni és javítani. Ugyanúgy nem fog illeszkedni ez a fajta egyen megoldás minden rendészeti, köztisztviselői rendészeti tisztviselőre, mint ahogy az eddigi megoldások sem illeszkedtek. Ahelyett tehát, hogy kitalálnának egy jól működő közszolgálati rendszert, megint azzal próbálkoznak, hogy külön kis dobozokba dugdossuk bele a közszolgálat egyes szereplőit. Ennek nem sok értelme van. Arról Harangozó képviselő úr és előtte képviselő asszony részletesen beszélt, de nem ismétlem meg, csak megerősítem.

Ráadásul olyan fokú korlátozás található ebben a törvényben ezeknek a rendészeti köztisztviselők vagy tisztviselők esetében, amely se nem arányos, se nem indokolt. Semmi sem indokolja ezeket a korlátozásokat. Az ő tevékenységük általában nem olyan, amihez szükség lenne a személyiségi jogok ilyen fokú korlátozására.

Megint azt kell mondanom, hogy önök vagy túllőnek a célon, vagy pedig éppen ez a céljuk, az, hogy újra az egész rendészeti közigazgatásból egy, még csak nem is rendőri - mert most nem akarnék itt történeti vonatkozásokba belemenni, de tudjuk, hogy ez a fajta katonásan szervezett rendőri szervezet maga is egyébként a kommunista időszak és részben az azt megelőző önkényuralmi időszak következménye -, még csak a magyar rendészeti hagyományoknak sem megfelelő módon újra egy olyan katonai szervezetet ráerőltetni a rendőrségre, és nemcsak a rendőrségre, mert ott ez van, de ráerőltetni a rendészet további területeire is, a nem hivatásos állományra is, amely egyébként nem jó azoknak, akik ebben benne vannak, és nem jó azoknak, akik valamilyen módon kapcsolatba kerülnek ezzel a szervezettel. Akiknek ez jó, azok egyedül önök, hiszen egy újabb köztisztviselői csoportot tehetnek kiszolgáltatottá, alárendeltté, és hajtathatják vele végre katonai rendben az önök egyébként nem különösebben jó ötleteit.

Végül azt kell mondanom, hogy egy dolgot támogatunk ebben a javaslatban, azt, hogy növelik a börtömegeket. Ez helyes. De ezt adják oda az egyébként létező és megszolgált szolgálati fokozatok alapján, adják oda pótlékban, mondjuk, ezt a pénzt, ha azt gondolják, hogy ez a munka ezt megérdemli! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, államtitkár úr. Még egyet szeretnék hozzátenni. Arató képviselőtársam utolsó mondatai juttatták eszembe, hogy még egészen sokat lehetne beszélni a törvényjavaslatról, de egy fontos pontot nem emeltem ki.

(20.50)

Úgy tűnik, mintha komoly béremelés lenne. Még egyszer mondom, ez az egyének szintjén szerintem egészen máshogy fog kinézni. De azért azt ebben a helyzetben sem lehet szó nélkül hagyni, hogy a közalkalmazottak - ami jelen esetben a Belügyminisztériumnál, ahogy mondtam, több mint 11 ezer ember - 2008-ban kaptak utoljára béremelést. A bértáblájuk 2008 óta az akkori szocialista kormány idején lett utoljára emelve. Akárhogy is számolom, ez tíz év.

Miközben egyébként ugyanezen szervezeteknél dolgozó, akár hivatásosoknak vagy másoknak vagy az államigazgatás bármely területén dolgozó embereknek a bérrendezése valamilyen módon elindult az elmúlt években, ez a közel akár 100 ezerre tehető közalkalmazotti állomány az elmúlt nyolc évben a Fidesz árváinak tekinthető. Érezhető volt, látható volt, hogy nem tisztelik őket és nem tartják őket azon a szinten, ahol kellene. Lehetett látni a bérezésükben, lehetett érezni, hogy előbb-utóbb felszámolják ezt a jogviszonyt. De azért még egyszer: mielőtt bárki itt örömtüzeket gyújtana és a mellét verné, hogy milyen jó kis béremelés lesz ezeknek az embereknek, önök nyolc év kormányzás alatt egyetlen forintot nem emeltek a fizetésükön, és gyakorlatilag csak azért kereshetnek egy picit többet, mert a garantált bérminimumot muszáj, hogy kifizessék nekik, miközben a bértáblából ez ki sem jött volna sokuknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, mindekelőtt a törvény előkészítéséről lényeges leszögezni, hogy a törvény előkészítésében a Belügyi Érdekegyeztető Tanács, a Rendészeti Ágazati Érdekegyeztető Tanács, a Közzolgálati Érdekegyeztető Fórum, valamint az Országos Közzolgálati Érdekegyeztető Tanács is részt vett, és a véleményeik egy része a törvénybe beilleszkedett.

Hozzá kell tennem azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt egy szabályozás történik, egy olyan szabályozás, amely valóban, ahogy elhangzott, több mint

tízezer, mintegy 12 ezer ember által betöltött foglalkoztatási ágakra illeszkedik és nem egyes betöltött foglalkozásokra. Ennek következtében sok szempontból keretszabályozás, ugyanakkor ez a keretszabályozás is sok szempontból sokkal konkrétabb szabályozás lesz, mint ami ezt megelőzően volt. A felszólalásokban itt elő is jött, hogy egyfelől a keretszabályozás-jellegét hiányolják, másfelől meg a keretszabályozás jelenléte vagy meglévsége okoz problémát.

Tehát például az a kérdéskör, hogy a munkaköri feltételek, a munkakör betöltéséhez szükséges feltételek, illetve a díjazás hogyan történik meg. Ez egy olyan törvény, amely rendelkezik a 12 ezer embert érintő foglalkoztatási ágról, de ugyanakkor a rendőrségre, a büntetés-végrehajtásra vagy a katasztrófavédelemre ezen az ágazaton belül is különböző - például képzettségi vagy foglalkoztatási feltételeknek megfelelő - szabályrendszer szükséges. Egyébként ez idáig a jogszabályok ezt ilyen módon nem egységesítették. Tehát egyfelől van egy belügyi egységesítés, másfelől viszont a szakmák szerinti szétbontás megtörténik, de szakmákon belül egységesítés történik, és például az nem fordulhat elő, hogy különböző, mondjuk, katasztrófavédelmi kirendeltségeken vagy tűzoltó-parancsnokságokon ugyanazon munkakörben, ugyanazon beosztásban más bérezéssel vagy adott esetben más végzettséggel dolgozhatnak munkatársak. Jelen pillanatban egyébként erre most éppen megvan a lehetőség, tehát ezt ez a szabályozás meg fogja szüntetni.

A kártérítési szabályokkal kapcsolatban: a kártérítési kötelezettség semmivel sem lesz szigorúbb, mint amit egyébként a munka törvénykönyve meghatároz. És valóban, mintegy 1660 középfokú végzettséggel rendelkező munkatárs van jelen pillanatban, akik - ahogy ez egyébként a törvényben és az indoklásban is szerepel - továbbvihetik azokat a megszerzett fizetési értékeket, amelyekkel egyébként már foglalkoztatva vannak.

A munkaidő változtatása nem értelmezhető. Szó nincs arról, hogy a munkaidőben, a kötelező munkaidőben vagy a munkaidőre vonatkozó szabályokban az eddigihez képest érdemi változás történne. Az egyébként tényszerű, hogy a kirendelés szigorúbb vagy más helyzetet teremt, mint eddig. Ugyanakkor, ha ennek a részletszabályait megnézzük, ez figyelemmel van a munkavállalók érdekeire, illetve a munkavállaló élethelyzetére, és azt az ő vezetői figyelembe tudják venni.

Fizikai állapotfelmérésről szó nincs a jogszabályban. Eddig is volt egészségügyi alkalmassági vizsgálat, ugyanazzal az egészségügyi alkalmassági vizsgálatlal fognak a továbbiakban is találkozni az itt foglalkoztatott munkatársak.

A megfigyeléssel kapcsolatban: egyfelől megint csak azt kell mondanom, hogy ez egy keretszabályozás; nyilván nem minden munkakörben szükségeszerű a megfigyelés. És azt gondolom, azt is érdemes rögzíteni, hogy miközben itt közalkalmazottakról beszélünk vagy beszélnek oly sokan, és az egységes közalkalmazotti viszonyokat hiányolják, hogy ez szűnik

meg, azért gondolom, azon olyan nagyon nagy vita nem lehet, hogy a rendészeti szerveknél alkalmazásban álló közfoglalkoztatottak foglalkoztatása sokkal közelebb áll az adott ágazatban dolgozók - mondjuk, a büntetés-végrehajtásban a büntetés-végrehajtási dolgozók, az ott lévő fegyveresek vagy a rendőrségnél a rendőrségnél dolgozó fegyveresek, és sorolhatnám - foglalkoztatásához, mint egy egyéb közfoglalkoztatotthoz, mondjuk, egy muzeológushoz vagy egy könyvtárhoz.

És igaz ugyan, hogy nem fegyveres szolgálatot adott esetben, de például a személyügyi munkaterületen, az informatikai munkaterületen pontosan olyan érzékeny adatokkal dolgozik, ami igenis megköveteli egy részüknél azt, hogy a fegyveresekhez hasonló módon szabályozzuk adott esetben például azt, hogy a közösségi oldalakon milyen módon jelenhetnek meg. Nyilván nem minden alkalmazott esetében érdekes ez, de mondjuk, azoknál a munkatársaknál, akik titkos anyagokkal dolgoznak, akik titkos ügykezeléssel foglalkoznak, azoknál ezek a feltételek elfogadhatóak és szükségszerűek lehetnek.

Ugyanez igaz egyébként a megfigyelésre vonatkozó felvetésükre. Szó nincs arról, hogy ezeket az embereket titkosszolgálati eszközökkel kívánna bárki is megfigyelni. Egyfelől a törvény pontosan szabályozza, hogy mennyi időre és milyen célból lehet megfigyelni, és ezt egyébként közölni is kell a munkavállalóval, valamint azt is, hogy ezt hogyan lehet felhasználni, és hogy 30 napon belül az ilyen típusú adatokat meg kell szüntetni.

Tehát összességében azok a felvetések, amelyeket önök elmondtak, egyfelől azt hiányolják, hogy nem egységes, másfelől azt a problémát vetik fel, hogy ez egységes szabályozás, amit egyébként majd részleteiben nyilván a lehetőségeknek megfelelően az ágazatokban a parancsnokok tovább szabályozhatnak. Összességében úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat megfelelő keretet biztosít arra, hogy a rendvédelem területén a nem fegyveres szerveknél dolgozók illetményemeléséhez alapot teremtsen, és a fegyveres szerveknél dolgozókkal hasonló munkakörü feltételekkel együtt tudjon működni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezúttal egy felszólalás fog elhangzani. Steinmetz Ádám képviselő úr jelentkezett be: „Somogyi műemlékeink sorsa” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaink! Örülök, hogy a napirend utáni felszólalásomat Somogy megye egyik országgyűlési képviselője, egyben Somogy megye fejlesztési biztosa, Móring József Attila is hallgatja, és remélem, hogy az általam elmondottakkal egyet fog érteni, és a jövőben

még hatékonyabban fog lobbizni a somogyi műemlékeink megóvása érdekében.

(21.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Felmenőink nemcsak egy gyönyörű országot hagytak ránk, hanem megannyi tárgyi emléket, épített örökséget is, csodálatos várakat, kastélyokat és palotákat. Épített kulturális örökségünk, műemlékeink azonban szemmel láthatóan veszélybe kerültek. Az örökségvédelmi tudományos osztályt felszámolták, és az illetékes államtitkárságon dolgozó közel 40 szakembernek felmondtak. A Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ 2016. december 31-én jogutódlással megszűnt, feladatait részben a Budavári Ingatlanfejlesztő és Üzemeltető Nonprofit Kft. vette át.

Az uniós pénzből megvalósuló nemzeti kastélyprogram és nemzeti várprogram kiírása is felemásra sikeredett. Miért mondom ezt? Érdekes megnézni a program honlapján látható térképet, hogy mely településeken található műemlékek érintettek. A kép rendkívül szemléletes. A Dél-Dunántúl teljesen kiesik, az egyetlen kivételt a szigetvári vár jelenti. Ellenében Észak-Dunántúl, de különösen Fejér megye kiváltképp kedvezményezettje a programnak. Székesfehérvár környékén majdnem annyi kastélyt, várat újítanak fel, mint az egész országban összesen.

Megdöbbenő az is, hogy Somogy megyei épített örökségeink egytől egyig kimaradtak a programból. Somogyország felbecsülhetetlen értékű műemlékvagyonnal bír, aminek nagy része így enyészetté fog válni. Szeretném példaként felhozni a XVIII. század közepén épült somogysárdi Somssich-kastélyt, amely a magyar lótenyésztés egyik központja volt. A II. világháborút követően lett állami ménes, amely hamar európai hírnévre is szert tett. Később a rendőrség és a Magyar Köztársaság nemzeti lovas díszegysége lovainak kiképzése is itt folyt.

A ménes 2007-es bezárásával és felszámolásával több évtizednyi, mondhatni, évszázados múltra visszatekintő lótenyésztési munkát tettek tönkre, valamint 70 somogysárdi család megélhetését vették el. A kastélyhoz tartozó állami földeket azóta eladták, és az ingatlan, bár műemléki oltalom alatt áll, mégsem látogatható. Somogy megye egyik legszebb kastélya pedig megérdemelné, hogy újra a térség nevezetessége legyen. Ehelyett az elmúlt években olyan lépések történtek, amelyeket nem tud senki ép ésszel megmagyarázni.

Nem értjük, hogy milyen megfontolásból adták el a kastélyhoz tartozó termőföldeket. Nem tudjuk, hogy miért hagyta sorsára a kormány ezt a különlegesen értékes, fényes múltú kastélyt és ménest. Nem tudjuk, hogy mi lesz az egykor gyönyörű épületek sorsa, és azt sem tudjuk, hogy milyen indokok alapján nem vették be a nemzeti kastélyprogramba.

A Somssich-kastély azonban nem az egyetlen példa arra, hogy mit ne tegyünk az örökölt műemlékeinkkel. Hasonlóan lepusztult állapotban van a lengyeltóti Zichy-kastély is. Ez a kastély sajnos kiváló

példája az ingatlanspekulációnak, amely révén rengeteg pénzt szedtek ki az épületből. Jelenlegi hasznosítása méltatlan, gyakorlatilag a közfoglalkoztatásban megtermelt zöldségek tárolására szolgál. Ígéretnek vannak a lepusztult épület felújítására, de a nemzeti kastélyprogramba, ki tudja, miért, ez a kastély sem került be.

Rendkívül lehangoló látványt nyújt továbbá a kéthelyi Hunyady-kastély is, amely 2006 óta áll üresen. A XVIII. századi épület nagy része leégett, és az elmúlt tíz évben szinte romhalmazzá vált. Ez az ingatlan szintén nem került be a nemzeti kastélyprogramba, pedig a Balatontól mindössze öt kilométerre található, ezért turisztikai értékkel is bír.

Látjuk, hogy milyen fontos a kormány számára az összetartozás-tudat erősítése a sport révén. Látjuk, hogy milyen elképesztő összegek jutnak futballstadionok építésére, fejlesztésére. Ezen összegek töredéke

elég lenne arra, hogy a folyamatosan romló állapotú, kulturális örökségeinket is őrző műemlékeinket megmentjük, és ezzel egyúttal a magyar vidéknek esélyt adjunk a fejlődésre. Arra kérem a kormányt, hogy fordítson kellő figyelmet és anyagi forrást is a somogyi műemlékekre és kulturális örökségeinkre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatja ülését az Országgyűlés. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 04 perckor ért véget)

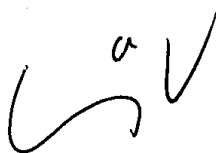
Arató Gergely s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)